

LIBRARY OF
THE DROPSIE COLLEGE
FOR HEBREW AND COGNATE LEARNING

5
146

602

השגות בקרבן ופסולין חמדים וטובי האזור

אז אבן צפנים לארץ. יצא משה ואלה חמשה קרב

מלאך ב' יורה בביתו יבא מלך ד' יורה

הרשע אברהם קרא נאמר מול רבו את קהל

מאמרו לרוב עסקי רפואה וכו' וכו' נ

דעם זעלבן טאג ווען מיר האבן געזעהן

האדם איך ת"ס כן בעל ארץ אבא וכו'

באשר לא ידעו להיזהר ואלוהים יעשה עמם כדבר אשר יאמר

۷۵۱ عا مکروا و فرستادن عا ۷۵۲

¶ נאמר אהיה אלהי אבותי ואלהי יצחק ואלהי יעקב

מכונתה יט מילגמ וספק מוסלמו דף למ

פסוק זה ה' יתברך יתא' והתל' אטב

שבעת המעלות (שבעת המידות) דף סא

מלאכי ארץ לרפא ואם לאו מובח

של קרובי ————— קרוב

מלך דכרם ושלט ב' ושלט דכר ושלט
ושוב דכר • וקראם דכר ושלט

מאמר השלישי ביום חולת אדא אלוף ימא

העלך דעקס טולין באגוביה וכל

147 ————— • 467/100

מלאכי ו' יקראת למעט | כמסד לו. יבאר

השקט חילוק נקוד ליד איו ליון פכח. א.א.א.

בין בעלה ובעלה

מאמר הנח אצל מלך המלך

הלאן ופי יאיר ב רשומה האחרונה

ישראל חמו ושכלו לאין עקב בשמן ברהמנייה

דל לא יכלו יכלו עמך למיין ויכלו

... und der ...

وہی ہے جو کہ اس کے لئے ہے

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا
فِي الْبَحْرِ وَنُفِثْنَا بِهِ أَعْيُنَ عِبَادٍ

47

1. 1904

אמר חזקיהו בן אישיהו

מבנה יחידה כדלקמן: ציטוט מברכה...

שמעון השלישי בן יוחנן המלך

ואמר הם בני בן דודי בלל

באדם עליו. וזוהי אמת נפיק.

א בל יבן ולא בחזקתו

אמר אי פירש על אבא דה' וכו' ירא

כל ארוא חס וחס (בן חס) ארוא חס

_____ *ענין*

1892

...
...
...

ה'תק"ל

משלך פוק ולולה ק ושש המואסם
ומשלך המאור

מאמר אחי ר' יחזקאל בן יהושע
בן יחזקאל בן יהושע בן יהושע

מאמר איך המעלה יבא משלך רשע
בכח ורשען בפרק שנה

מאמר יהוה ואלו מנהג יבא ארבע
בכלן למה

מאמר איך מנהג למה יבא שני בלמה
למה מנהג למה מנהג מנהג

מאמר למה מנהג יהוה יבא שני
בכח למה בפרק למה בפרק

מאמר נחלים משנה כהן יבא ב
בכח נחל מנהג וכו' משנה

מנהג יבא בלמה מנהג למה
מנהג יבא בלמה מנהג למה

מאמר ק מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

בכח מנהג מנהג מנהג
למה מנהג מנהג מנהג

בכח מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

מאמר מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

מאמר מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

מאמר מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

משלך יבא ומשלך מנהג של מנהג
יבא למה בפרק למה בפרק

מאמר ר' יחזקאל בן יהושע
בן יחזקאל בן יהושע בן יהושע

מאמר איך המעלה יבא משלך רשע
בכח ורשען בפרק שנה

מאמר יהוה ואלו מנהג יבא ארבע
בכלן למה

מאמר איך מנהג למה יבא שני בלמה
למה מנהג למה מנהג מנהג

מאמר למה מנהג יהוה יבא שני
בכח למה בפרק למה בפרק

מאמר נחלים משנה כהן יבא ב
בכח נחל מנהג וכו' משנה

מנהג יבא בלמה מנהג למה
מנהג יבא בלמה מנהג למה

מאמר ק מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

בכח מנהג מנהג מנהג
למה מנהג מנהג מנהג

בכח מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

מאמר מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

מאמר מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

מאמר מנהג מנהג מנהג
יבא מנהג מנהג מנהג

דברים לרפוד ולמשל קיסוק וטן צהר
והלו

מאמר לפטר בארץ לרפוד יבא שטן אר
המקור ועונש העבירה לזהר ולזהר קר
מאמר קר אר ארס וחמה חלק דר ובר
יבא ארס נפא דארס נה קולאטי או על
נבדל קרס יבא עמנו נס יבא ארס דארס קר
אלמנו אחרי קרס לטולס ————— קר אר

מאמר לפטר בארץ ארס ארס ארס ארס
בהר על עמנו ארס ארס ארס ארס
על צהרס יבא ארס ארס ארס ארס
קרסס ערסס לטולס לטולס נס יבא
ארס ארסס נס וטן קרסס וטן קרסס
מאמר אין קרסס יבא ארס ארס
יבא ארס ארס יבא ארס ארס
עלמנו ארס ארס יבא ארס ארס
קרסס ארס ארס ארס ארס ארס
קרסס ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר אין ארס ארס ארס ארס ארס
ארס ארס ארס ארס ארס ארס

קרסס ארס ארס ארס ארס ארס
קרסס ארס ארס ארס ארס ארס

קרסס ארס ארס ארס ארס ארס
קרסס ארס ארס ארס ארס ארס

דברים לרפוד ולמשל קיסוק

מאמר זכרס לרפוד יבא שטן נפא
קרסס ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס
מאמר ארס ארס ארס ארס ארס

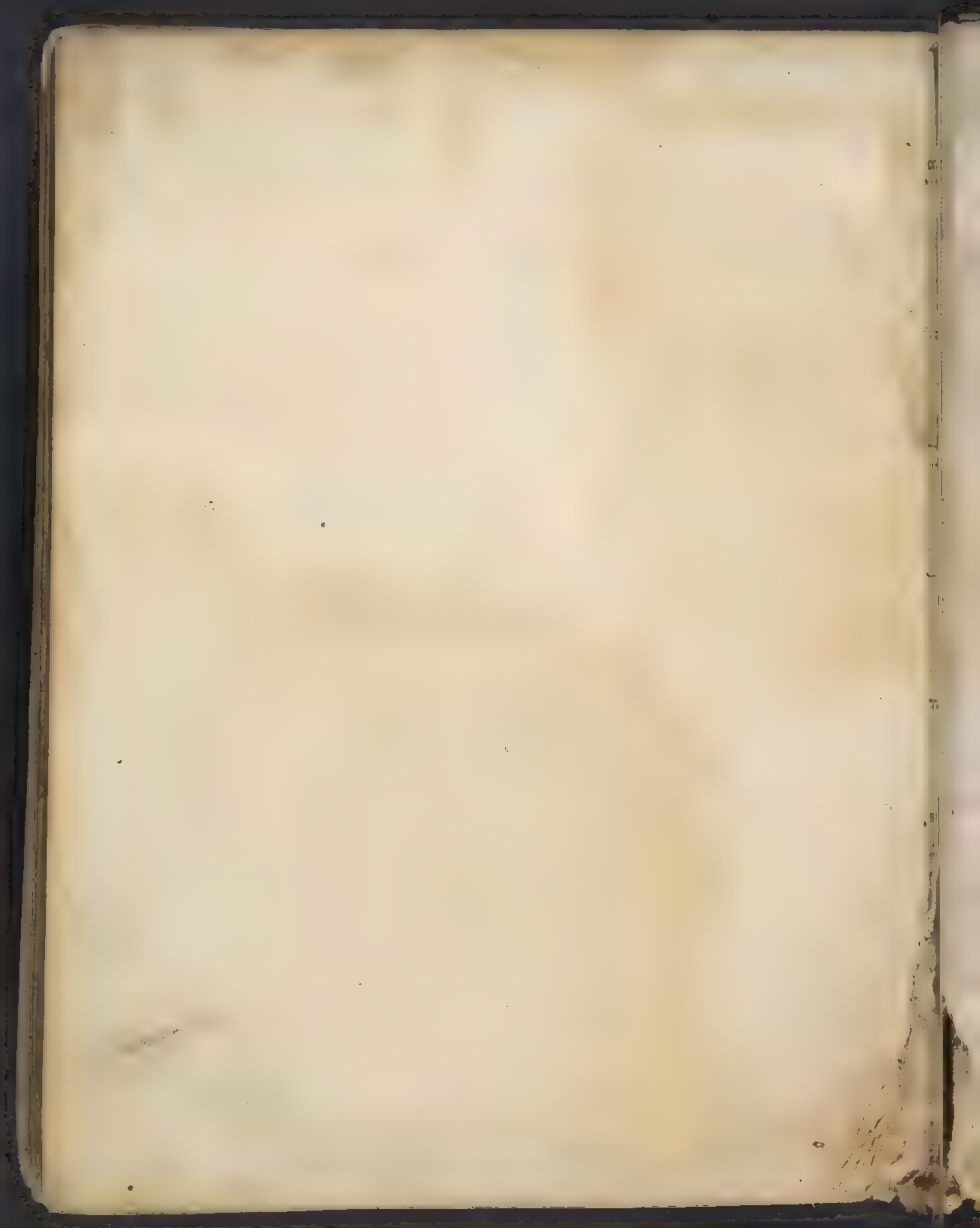
May 1777

Received of the Honble the Board of Trade
the sum of one hundred and fifty pounds
sterling for the purchase of one hundred
and fifty barrels of powder for the use of
the army in the year one thousand seven
hundred and seventy seven
This receipt is given in full for the
sum of one hundred and fifty pounds
sterling for the purchase of one hundred
and fifty barrels of powder for the use of
the army in the year one thousand seven
hundred and seventy seven
Witness my hand and seal this first day
of June one thousand seven hundred and
seventy seven
John Carter
Secretary to the Board of Trade

Received of the Honble the Board of Trade
the sum of one hundred and fifty pounds
sterling for the purchase of one hundred
and fifty barrels of powder for the use of
the army in the year one thousand seven
hundred and seventy seven
This receipt is given in full for the
sum of one hundred and fifty pounds
sterling for the purchase of one hundred
and fifty barrels of powder for the use of
the army in the year one thousand seven
hundred and seventy seven
Witness my hand and seal this first day
of June one thousand seven hundred and
seventy seven
John Carter
Secretary to the Board of Trade

Received of the Honble the Board of Trade
the sum of one hundred and fifty pounds
sterling for the purchase of one hundred
and fifty barrels of powder for the use of
the army in the year one thousand seven
hundred and seventy seven
This receipt is given in full for the
sum of one hundred and fifty pounds
sterling for the purchase of one hundred
and fifty barrels of powder for the use of
the army in the year one thousand seven
hundred and seventy seven
Witness my hand and seal this first day
of June one thousand seven hundred and
seventy seven
John Carter
Secretary to the Board of Trade

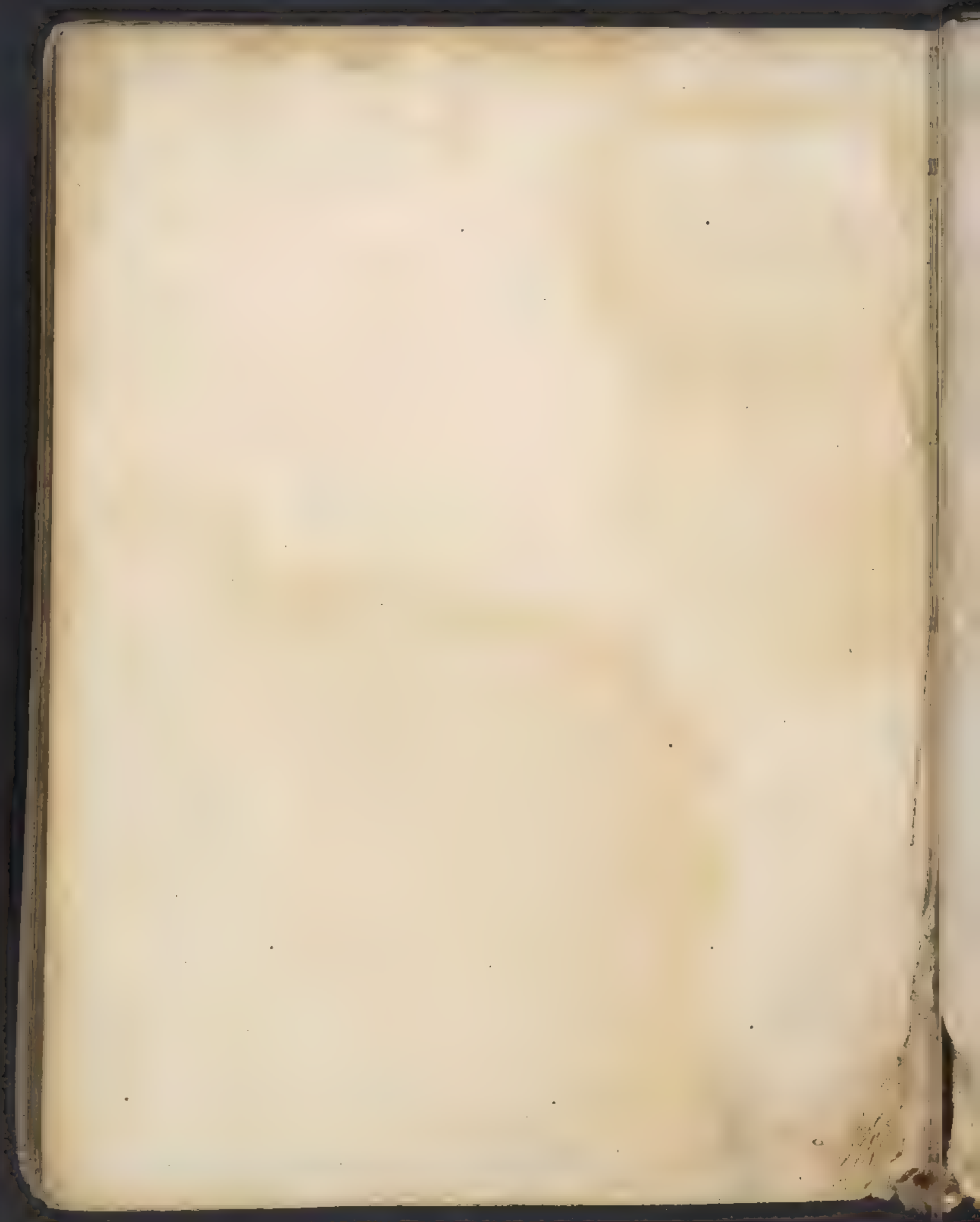

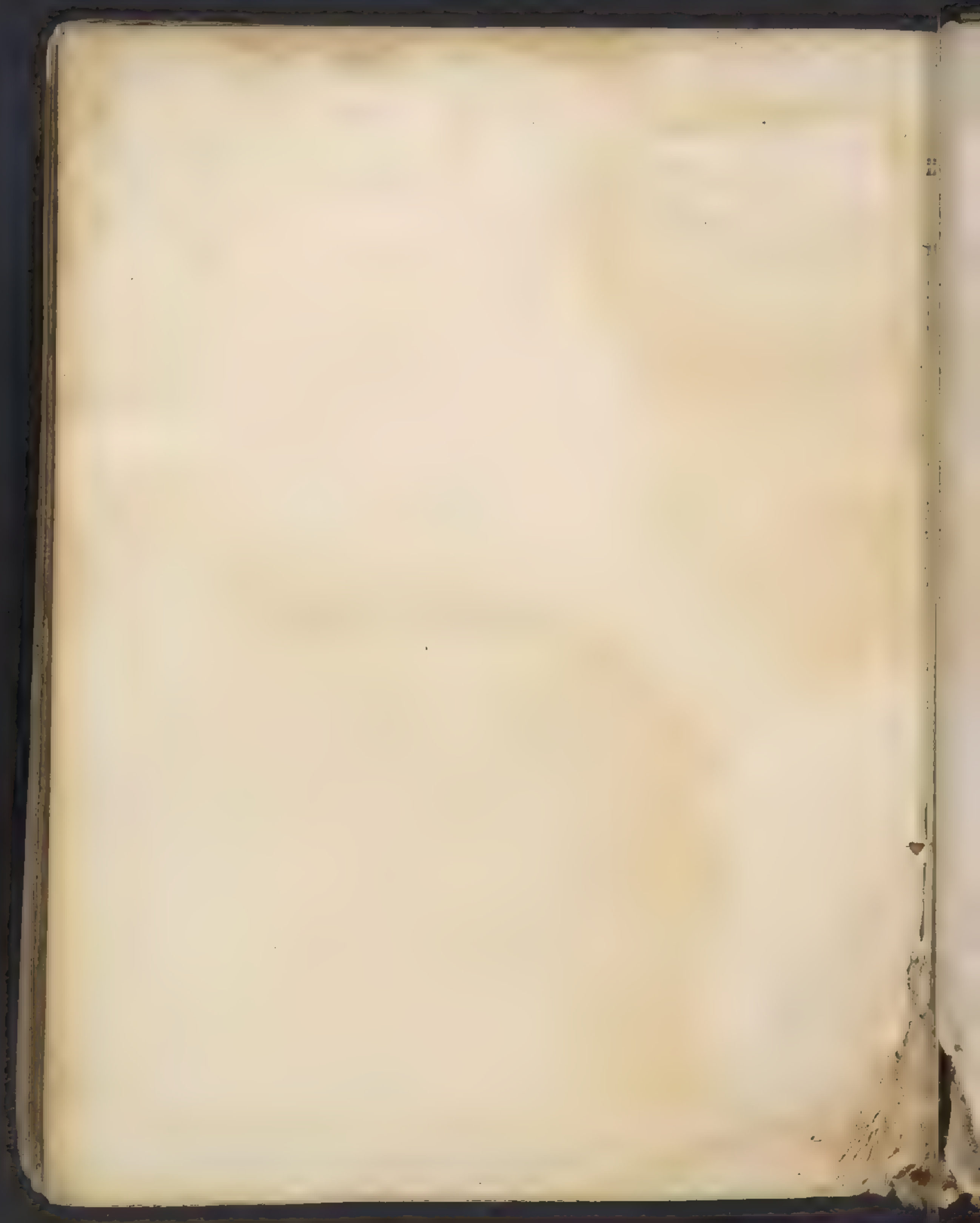

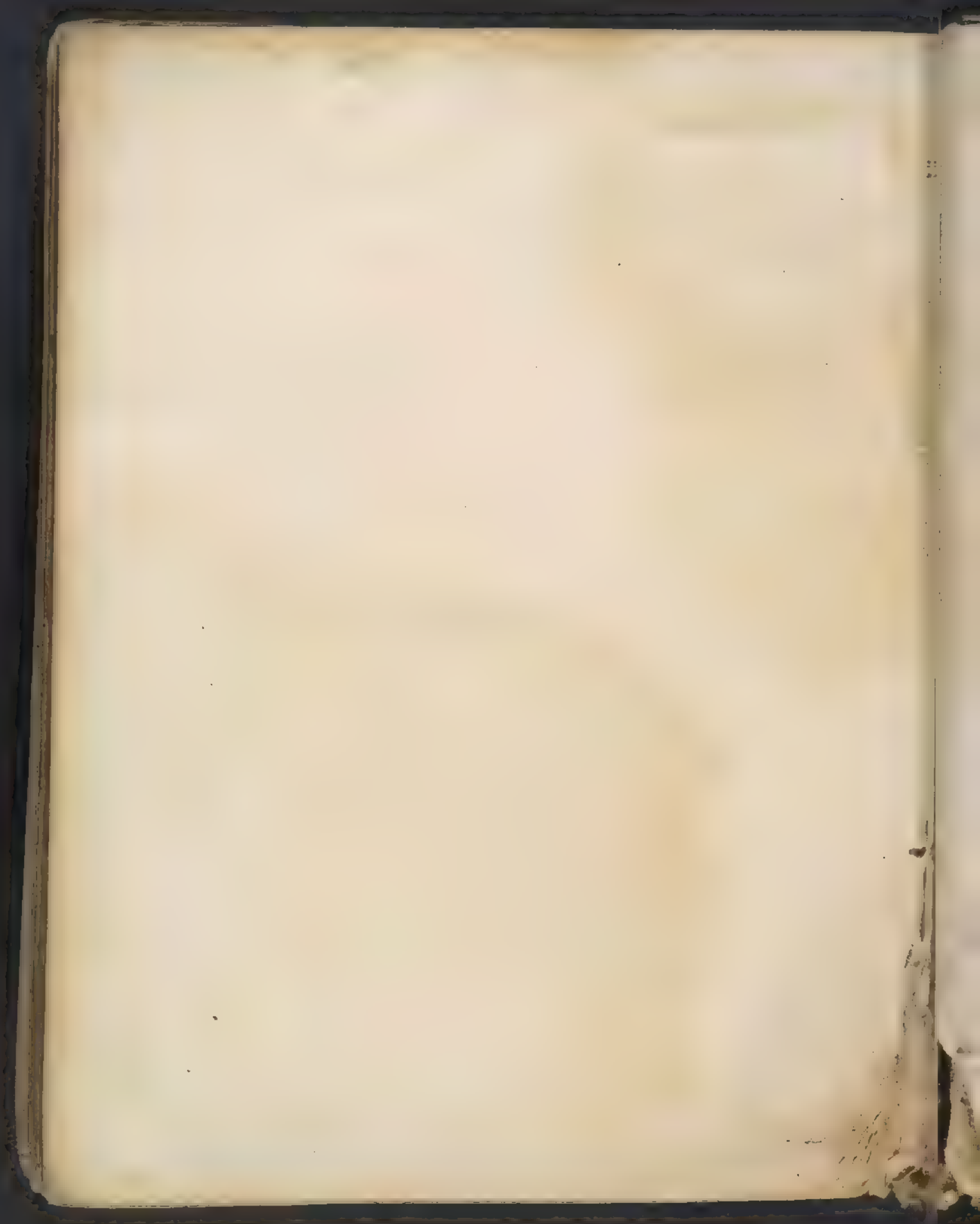

MS. 28.

[illegible][illegible]

[illegible]

כי לא יתואר אליו יתעלה תואר יוסף על עצמותו מה שאין כן למולדו מכל כדואיו לכן לא תואר שיש
לו כנפים .. ואמר כי כחלוב יורק על עצמותו מה שאין לה אונקל זו באיפוף הכתוב כן מה
יקר מצאנו .. ענין חסדו אשר צוית את עמו כי כה כח אדם לא יתנו כח שיש כח אחר
מולדו ככעוף ולכן יעסקו בענין חסדו ויפזרו חסדו ויכעלו וקשרו כל טענת עולמו .. ואפשר
עוד לפרש טעמו אחר על דרך שחלוב כחלוב שיהיו אל קשרו וקשרו כמו שכתב רש"י דמילוי כחלוב ע"ה

מאמר ר"ר פר"ח ו' שמעאל שאל את' עקיבא אמר לו כשכיל ששאלה את רחום ר' קשה
מאי חמא ו' שמעאל תוקא בידו ו' עקיבא שאל עמו כענין על שכיח
ואמר ואם ריך הוא מכם שאינכם יודעים לרקש זה אפיר קאמר ו' עקיבא דקורק לומר את' דל
ליתחמי קטרת איש ו' נתי משום דכחך דרשן דאי את אינו מליה כלל אפ"ה כדשק דיחך לך מליה
כלל נחתן ונתיין דקאמר לא תחם למד ונתיין .. ולכן את אמר דקאמר אתן ונתיין פנין
נאו למימרח דכל את לכווי אל את דקו יתרא ונא
כקיהא את דרש' מ"ל רבוויין כיון דמיתר אבל את דאמרה לעפיה לוכא למדש כלל דקא לעפיה
את ודענן דף את עם וכדאת כפשיק לעפיה לוכא למדש כלל דקא עם קו אבל כי את
יבדא דרש' ליה עד דלשכח עם וקווי רבוויין משל מה ככר את אפ"ה נחת אתן ככר אתן
ואתן משתיין וכדכח' איש חמו נאטו ויראו כלל את להפ דרש' מ"ל לכות בעל אתן דקו נתיין
אתן נק' ככר נח שקום עם אתן ואפ"ה וכדכח' נחת אפ"ה אתן דקו נח עם אתן ונח' דאפ"ה
את האלמס דהתק' נח .. ור' עקיבא כי חקש ל' קא את דלכא לרקש' עם משום דל' ידע מאי
קאמר עם ו' להפ דקו .. ולפ"ה קאמר נח כי היכר דל' למח איש פ' .. ור' שמעאל
סב דאפ"ה דקא את לכווי וכדקאמר ו' עקיבא עכ"ה עם חמו קו דאי כלל דאת
לכחית חמו אפ"ה למימר ו' עד דלכחית למימר את לשחך מתקוהו ומשתיין דלחמ קעני
איש ונח' ל' .. את חמ דרש' ל' קאמר דאת לכתא אל חמו דל' ידע למדש חכל' ח' איכא
למדש ודאי עצמות קאמר קו .. לא תפחית כלבד וקווי דקאמר שאין אתם יודעים לדוש .. וכו'
ו' שמעאל למימר דאת קא למשתיין דה מילי ודל' כסכית חמוקיהם טרניקו יחדא -
איכא אתן דפכר דאפ"ה להולד אדם מן העפר טאורפו יולד עכבר מן העפר ופכר עמין קאמר
אל דעכבר ופכר עמו מוכח ואדם לא אפ"ה אל כמיעומן וכדכח' כשער קשמים דעתה
ואיכא דאמה דל' קיה דאי אפ"ה כלל אל חמו עקבה - שנה לא כלל כאמר משפתיים נאמרה
יולדו קאדם והשמש ואין צורך אל היצור להשמש כמיעומן כמיעומן ככח מונו יולד כשאר ב' ..
נאל כ' ישראל .. נח להאמין דאי אפ"ה להולד אדם אל חמו נאמרה ופכר חמית קשית -
לספס סוטר ית' אל חכר קזכר וקטבה וקייבן דכלל חמיתם שברא

[illegible]

۱۲۴

כלאמר למנוה רלים

טאמנו משה מיש ירא ק' למנו משהו של עשה מר
קמאמר ק' קשה מלא מאי שטח דנ' דלג דקט וזא איסר
טוי נקטי יאמאל נכר וישכס אכלים כסדר ודכורא אמרנא יאמאל אצמך למימיהו לבלו הא -
טאמא סמא שטח מלי הא ופלג דכורא פלג דקט לך וקמול וקח נא ומסויס חפץ לעצור
מצור ונר כן קט וכסמול יצחק ומסויס קוי טאמא מאי לא עליה ונר וכסמול ק' כהה נמא
ונר דמזל לא למעסיה כהה כבא דמול דכל מעשן מילה מאכ וכבו עלציה קיס מיייר דאיק
מקרא דניש אכלים קא קרא כיום העול קאמר לא טוס מילה קק (הלל) פועל המצור עד נען
ולא יע קעטן ולמירא קטן צדק ימאים שחך עיבור מלמור קמאמר ויש להכיר יאוי
לא להקל וזהו באכלים נמצאו כלם כשלאור ודע בעל המאמר היועניו שהיא השחך נמצאו באכלים
כשלאור ופנ שרמא השחך נבדל משאר הימאים כי קנדיכות והמהמות וההמדה קן נודם ופועל
אכל אחר הפועל נשתלשן כחלמי אמרם השחך נמצאת ככ המעס נודם הפועל ואמר וכוונת
עכנו את ה' בשחך נודם הפועל גם אמרו כונו לפעל כלה" ויש לעין פמיק וישע ענוס כה שחך
ופון להודע כי נמצאת השחך (אכלים ככל סוג המצור שצמיה אם נבסיו אם טעמו אם ככטו
ולכסוס אמר ק' כי דקך עליה נ' וכלים ק' מועמא את המולין ולפ המול ימול ולכ
קח טא מרמך וע' ולא עשה מצורין כלומר לא שער ולא דא על מה שהיק דאוי לדאוב אם לך
לך ק' ואכסרן טמון קא קמון דכל נדור ודכיס מורמא למא יענ וממולא חסר וכן טע' כמלה
מקוויש טמון יתש סמו נכא דקאמר ליה והפיהת איך ישה תלג כן וזהו לך למקן לא להמלש
אמר המול וכן טע' בעקידה איקו אמר לך ואת כהרם אקים את יצחק וזהו אמר לך קח טא
את כק' לא מלמד שלא דאב כלל אלא בשחך עשה ואין לי מכל קט אלא דאשחך
באכלים שחך נודם מעשה אכל למר מעשה טען קא ודא (א' אשכחן אלא טמילת יצחק דאשכחן
באכלים למלד יצחק העשו מילה ואח"כ עש שחך קא קמון שחך דלמחר מעשה וקייס)
דיק קרא וכרב טמון חפץ מאד דמלת חפץ מופשט אלא להודע כמצינו חפץ (שחך קודם
מעשה ומאד הודק (שחך דאמר מעשן וקיינו דפלגנא כרב ובקמייירא אמר חפץ לעצור
בטח ובכרירה קאמר קוי כמצינו חפץ מאד משים דמילת קמא מטיקו דשחך קודם מעשן לא
ממחא אלא דחפץ לעצור מצור וכשר מעשה עבד לה כחפץ ודקין אכל מילת יצחק אשכחן מאד וחפץ עמוס

כלאמר ט' פלג

כרב פוד ק' לייא וק' מי קמו פוד ק' מ' מילה קשיק ל' מלא אי מילה
מקרא פוד ק' משום דעלמא כ' דוקר שבעה מצור טע' טוס כן קס -
פוד ק' שטמא ו' וקמ וכל שכן נר קשה שטמא כ' דוקר וכא כל קמול שטמא טמא דוקר
יור' ק' קשה קא' שטמא וקמ וקמ פודו עד שיקרא השטמא כסס פוד כמפדו' נ' נא

[illegible]

המלך עמר איבנאן יהיה לכם עבד וכל ימיו כלל כיהה הם כמה חמים במצות המלך ומצות
ביתו וכמו שהמלך בעל הקלע השם ח'מל שחמד ופנה ע' כן מלכם מוקד ועוד יש להקדים
ח'מל וידא את העלוי סיון מסר לכם נ'מ' נידא את העלוי ע'מל יוסף ולא
אמר אשר שלח פנה והעם כי כפי מה שראה יורד חמור מין טמאן אם מין אומר עלול
אשר שלח פנה שהיה ע' שהמלך חפץ בנאמו ושילח אליו עלול להביאו ונ'ל יש
להקדים ד'מל כ' כל הקלעים אשר לכם ולא כ'מל אשר יעבדו את

עבדיהם ב' וחסידים ב' קרא. אהיה ב' ובעקבותי אלם המאמר מוכן. והוא דפון דקראי
ספר אהיה יש לי שכן ולרצון. ולמה אמורא קרא ספר ולכא לאפוקי. חלם עלול ממשמעו
דקרא עלול ממש ולפי קאמר דעלול פתח נשרבו ויוסף נהן אחתה בלא עמ' והיינו דקאמר
קרא וידא את העלול אשר שלם יוסף בלומר יוסף דוקא עבדו בלא עמ' ולא של פתח אהיה
בין עמ' וקרא דקאמר טעם הפ' בעלול אשר שלם פתח אל דעלול לא דיו יוצאמר מוצהם אל
מאמר המלכות ולכן העלול אשר שלם יוסף שבו נס פשוט פרעה שולמו. ואם הכתוב פתח
יחיד המלם העצמי ופעם יחיד המלכה לשלם ולא יהיה זה אהיה. אה' אפשר דלההה חזק
הפ' מהפ' וישאו בני ישראל ב' בעלול נס חפסוק הכתוב ועבדו בעלול אשר שלם יוסף
יוסף בלא לעיל. והוא אמר הכתוב עוד אשר שלם פתח לא קא. אלא אפשר דעטע בלומר
ישאו בני ישראל ב' והפ' (לבר מצינוק לפי שלם פתח לכאור אורי ופיה וצדוק שיק יעק
אלו שלם בן לא היה קולק יעקב שמו וכו' אמר כהקדוק ב' והוא ודא. למש פתח ושארם
אתא כיסם כי יוסף לא אמר לשון נשיאות דין לשון יהודה כדכתיב דדק אל אל דעמוד והיה
את חבי. ולמוד השבט הוא לצד דרשם. ינטען כהניס נאוקלדון כדורא ופני וישאם חסיד
משאר העיר וכמא כהנימא ב' מחל ב' כל ה' ל' .. אומלם אמורא טרא ב' פתח
זה יחוק ונמא ליה לאפוקי מלת העלול אשר שלם יוסף מפשטיק ולמוד דעלול
דכא חזק לעלול ערופה ומה עמש אשר שלם יוסף והה פסוק זה עמש לורמי דא כי דא
בשכל הוראת עולק ערופה שעסקו בה וכמה האמין שהיה יוסף במה וזה חזקין דבעלול
אשר שלם פרעה פשטיק וזהו קרא בעלול שה' ב' כדכתיב משהי והא' קרא בעלול
ערופה משהי. ואפשר דלההה חזקי טפיה דקרא בעלול פתח משכעני מלא דעטע שטיט וכפ
שלם יוסף ולא פתח הוא עוד לעלול עקלן שאמר יוסף וזייא דסחן (השא דקאמר וידע
אלו את כל דכא יוסף ב' ופמין ליה מ' ודא ב' בלומר דכא יוסף היו סימון עלול עקלן שאמר
לחסינעקב דא בשכל וזה חזק הורה חזק ב' ..

מאמר ע"ה פ' (נמשל כיום וכלהם כ' א"ה חלוצי א"ס לענן המאוקרם י"ז להעיר

[illegible]

מושל כי צהק ואי נפֿה כי עצום טחן של צדיקים והעוֹם שחֶלֶל הָא חֲנֻנָה לטוֹבִים לְכֹא מִכֹּחַ ~
הַצֶּבֶה יִצְהָרֶם הַצֶּהֱרִים טִיחָה לִשֵּׁם כְּהֹרֶם וּבֶן חֲמֹד הַכְּתֹוב מוֹלֵךְן מִן כֶּ יִרְהֵ אֲעֵלֶה דִּהּוּ וּוְחֹא
נִחֲמָ עֲלֵם לְוִוְחֹא דִכְפִּיר וּסְלִחָה הַעֲוֹנוֹת סְעֵלָה עֲלֵמָה מוֹדֵדֶה הַהֲמִים וְהַ דְּאִוְכָא כְּקֹרָא
הַלְבָּא מִחֵם כִּיּוֹסִפֶה חֶלֶל דְּכִיּוֹ מִחֹד מִחֲמֵהָ קִמֹּץ לִשְׁעִים נְעוּדִים וְכִיּוֹ עֲצוֹם קִמֹּץ לְצִהֲרִים וְכִיּוֹ נִזְוֹל
יוֹם קֶ קִמֹּץ לְבִינְיוֹטִים הַנְּעוּטִים כִּיּוֹ וְלִשְׁמָה הִיּוֹנוֹ דְּקֹאמֶר קֶ סְפִירִים כֶּ וְהוֹא דִּחֶלֶל טִיחָ כִּיּוֹטִים
הַלְוִיִּים וְשִׁמְחִים כֶּ וּבֶן אִיִּסָּא הִרֵם לְעוֹלָם יִחֲמָה אִרֵם עֲצִמוֹ כֶּ צִהֲךְ שִׁירָחָה טִאֵלוֹ כֶּ פִּשְׁלִים כֶּ וְחֲמֵשׁ
דְּיוֹמִי יִכְלִיגוֹ סְפִירָה חֶלֶל דְּקֹא אֵלֶשֶׁן דְּקֹרָא דְּקֹאמֶר וְיִתֶּ טֶחֶן קִוֵּל כֶּ וְקֹאמֶר דְּיוֹמִי יִכְלִיגוֹ קִוֵּל שֶׁל מִצְוֶה
הַקִּיב טִיחָ טִיחָ וְכִלְהֵשׁ סְפִירָה טֶחֶן קִוֵּל כִּיּוֹ וְלִחֲרָא מִיוֹם קֶ אֵלֶם אֵלֶם פִּטְי פִּטְי =

[illegible]

והן נאמר לבה זיה ודרר נאע למדת וכן רחץ לה דגלת חורב קא נהגא דמי הוק כרוב ואלע
 הוק גשטע איפכא היר נאקטי לה וקרא דחא דקאמר מאר צוט דלמי דוקא אלס כרשטע
 פאטיק דקרא דחא למדת דעבי גיורי אע למדת וזה שטע לעמדי וכרשטע נהקע וקרא
 דיעתה כרבו אסיפא דקרא דלעשן דהיה כ' סתין דמי אפער לאוקוליק קרא דעיה למוד נאקו
 הוא דעפס נאקיל פליה וקרא נהפן פלולא בעלמא כלומר צור קעקע טעק ודמי לשדאל אכל
 דמילא טעק וועלעק למשה לכר ופלולא עזר מלפול וכדאמר כרמא דוכר טעק פלולא חלפא

לחמר כ' פ' חמא וסקה כ' דא חכל פאטי כ' מו יוסף לפי שכתוב בו כ' נא
 ל' לא מן השם הזה הוא אלס דכר עכר ק' דעכר ולא חסר אלס חמא השם
 להכאס אל יוסף כסודר ויפער להם חליותהם ועל יד זה יעלה יוסף טלי שהיה נאכ קראי
 מדר דמאסיס ונולא ולא גאוס חלפת מורפס ו'ל דוקא איפליע דרש כ' וידהאן אנטים כ' נאס
 אחר ק' זס לחך ונן טק לוספ' כ' ונאס אחר ודכר שפטים חק לחסור ע' שחור כ' עזר
 טלויט עבאס פלנרע דוכן כעלית אחר נאמה דאיכא ו'ל אחר גופל אמה פולך נאמאל
 אחר פולך אמה גופל ופסיק אמה דק כ' געפיע לה ולפי זה שכתב דהם אלס אפער הוא לעכר
 עכסוף אנטים ולעזר דס געזר יחמא ו'אסר ויגאן דעטן נאמא חקלם ק' אנטים
 לפנולא חמא דהם אלס נאמי להשדק חלפת חמולפס וייונו דכר אחר דכרס וטאן דאמר
 פולך נאמא ט'ל מן טק לוספ' כ' א' ח' ל'ל ודכר שפטים אשטן דכל חקוס אטאר אחר
 דכרס האלס דקדוק דכרס שהיו שס אלס טכר כערב ככרור וכדאיתא כ' פולך על אחר
 דכרס האלס דק דכר כ' ופ' ע' על אחר דכרס חלפת ואלהים נאמ' כ' ופ' ע' כפסיק דק
 ולק חלפת כ' וסכר גיורי דאעל דפסק העשן להיות רבב ט' עכ' טע אחר דכרס וק' אחר
 דכרס האלס ולא אחר נאמי טלס חקס גשטע דהדורי דכרס עכר להעזר קענטס
 רבופס יוסף כבית הכור וקאמס מוטמים וקראין יורג כסון

לחמר כ' פ' חמא וסקה כ' דא חכל פאטי כ' מו יוסף לפי שכתוב בו כ' נא
 ל' לא מן השם הזה הוא אלס דכר עכר ק' דעכר ולא חסר אלס חמא השם
 להכאס אל יוסף כסודר ויפער להם חליותהם ועל יד זה יעלה יוסף טלי שהיה נאכ קראי
 מדר דמאסיס ונולא ולא גאוס חלפת מורפס ו'ל דוקא איפליע דרש כ' וידהאן אנטים כ' נאס
 אחר ק' זס לחך ונן טק לוספ' כ' ונאס אחר ודכר שפטים חק לחסור ע' שחור כ' עזר
 טלויט עבאס פלנרע דוכן כעלית אחר נאמה דאיכא ו'ל אחר גופל אמה פולך נאמאל
 אחר פולך אמה גופל ופסיק אמה דק כ' געפיע לה ולפי זה שכתב דהם אלס אפער הוא לעכר
 עכסוף אנטים ולעזר דס געזר יחמא ו'אסר ויגאן דעטן נאמא חקלם ק' אנטים
 לפנולא חמא דהם אלס נאמי להשדק חלפת חמולפס וייונו דכר אחר דכרס וטאן דאמר
 פולך נאמא ט'ל מן טק לוספ' כ' א' ח' ל'ל ודכר שפטים אשטן דכל חקוס אטאר אחר
 דכרס האלס דקדוק דכרס שהיו שס אלס טכר כערב ככרור וכדאיתא כ' פולך על אחר
 דכרס האלס דק דכר כ' ופ' ע' על אחר דכרס חלפת ואלהים נאמ' כ' ופ' ע' כפסיק דק
 ולק חלפת כ' וסכר גיורי דאעל דפסק העשן להיות רבב ט' עכ' טע אחר דכרס וק' אחר
 דכרס האלס ולא אחר נאמי טלס חקס גשטע דהדורי דכרס עכר להעזר קענטס
 רבופס יוסף כבית הכור וקאמס מוטמים וקראין יורג כסון

תלשני אחרי דרכה ולהק' לפי ששמענו כ' ונפלו קרב דה' ילום בהפסק וק' הילום אש—
 זמן חלום אותם ועבן לשם חטא את עבדך הם עליו של עבדך הם וק' דא' כח מיהא חלם
 חלום להפסיק ואפשר דק' דה' ילום קשיש' דלא הוה לה לעמוד אלא ילום אש חסן חלום—
 ומדקאמר הילום משמע למידע בהפסק וזקן ויוסף הוא יעקב וכנא' דה' כפסוק חלם חלום
 יעקב יוסף כ' וחטא' קמח' להחזק' וזמן וכדמוכחי קראי עובא והיא האמר הצהנים להפסיק
 העונ' והעונ' כמק' ועפ' הצהנים כי מלכות השלם מנהיג' אן קרוב' העונ' לא יראו—
 הצהנים מעשיות והכבודות והחמדות כי כל אלה מעהדות נ' ולכן עתה חטא' לשכחים—
 וזהו ל' חטא'

[illegible]

וקח ספר דכר שוק טהרה המעט כלבד והוא העדר המעט ויהי לקרא ויכיר פה פסוק שלם
 יחמא נפיה אדמוק שאין בו מעט והשט ספר דכר טהרה למעט מנין והיינו עשור דמברך
 הכה טהרה המעט כדכר הכתוב ארץ ובהמות פ' ושכר השדה דהדי למיקווי כהן לקי
 ועשור ומעט איפער העלה דומה למזבח ויהי עשר ארץ עשיר למזבח שיהי העלל לבד
 הניח טקני העור הולך מורקשים ור' עינים ור' ארמס ור' נחיהם ופ' ומכרת ומעל ארץ מעל
 עשירה דלמדם כיתע פה ור' ור' ולבא שומע מצור וכדאית' בסנהדרין א' לא העשע וא' מנח
 עזה והיא עשיית מלכה דכרוב ויום ולעל לא ישכור ומעל עשירה ארץ עשור למזבח מנין
 עשיר אלא הסתה חלק האל. העים קלל כר' כדיוקן מהעל עשו עד שיפיר וכן מילך הסת
 חלק השמאל הנלם קלל סהירות כעל עד שיוסר והר' ספר דהסיה המעט עשו כי יר לב
 האדם יע אמנם המתקן את המעט ומילך הוא פה האדמוק ..

במדבר רבה

ד' טבן אומר יספן ק' טמוקן ק' קצא א' מאי מקשה אם כדכרס ק' יא
 טמא אנשים עשירה טעמי העל טלמים רבים ארץ כמא טלמי העל עשיר
 מקטס יר' אמר ט' ק' ואמר וכן הוא אומר י' הוי מוכר קרא כושמר יר' דמקטע
 כר' העל ולא כדעור העפניות יר' דכין דכר' כמטס כר' הורה וכן דרשו ר' טלמא
 ארמאלי ואר' ארמס אר' ער' דר' אר' כר' שלמה ודמיה שלמה ור' אר' חלק מהן
 והכרות סמוכות וממנויות להשלמת הענין וזה מה שהקשה יר' וקרא כושמר למאס
 דהאי וישחק ק' כר' העל כר' דאפער כושמר יר' למוד וישחק למוד אמנם הוי עלי כלבד
 ולר' קאמר וכן וסבר ד' יר' למוד לקני האי קרא איכא קרא אמרית המכנימים למר' -
 עשיר מכל טעמי העל והאי קרא קאמר כי ה' יהיה ט' והוא מעל לה כמות הקדושות ומא' -
 אצחק למוד כי הכמות עפנית הא ודאי אין כר' מה מוכר אלא בשמיר מהלכ כר' העל
 אר' מדעט קרא ולא קאמר ושמר איתך מלכד אלא לק' מלכד משמע יר' המדעט איתך לעסר
 והמדעט המדעות והקדושות הפניות הוא היסר העל ושמר קאמר קטמא

דברים פ' קא כעו מיטק מר' דהו ישי' דדייה כמא מהו למיכ' כ' כסועא מר' קא
 כההדכרס הא הכעין ראשון שאל על הענין הכיאה לבד או על שפין
 אם על הכיאה כלבד מאי הא דקאמר קדומא וחסוכא קדומא טמא דהוי השטע לבא מכל -
 חסוכא העל הוא לבד למחפץ ודכר' מ' כ' כמנין ואי כלא ארמיקו ומלך למיכ' קלל
 דכינו מיכ' הוי' מימל אר' כי מיכ' לע' טמא חפער דכר' עמי קלל דאמריקו דכר' לע
 ואמא קדר וכעו מימל מאי דמאן אודעק דר' לא היכר אלא למיכ' דוקא י' ר' עפיק אמא

[illegible]

לא תשני דרך ומסלול פלגת ארסי וכדאנשיבן אבל איכא לתקוני אהיב דאם לא תהיך
תלמודא מיה דא דאמי עיקר קרא קאמרי ואיסי קא קא דהא חכ קנשיא ואקסי וכי מאחר
דאפי כ דבשי מיער מאת לא למיהך להליכא בדוכתא קיימא ודבא דאקס דדש דאסי מאת קווי
תלמודא אקסי דכין דאיכא קרא למיהך מא ד דהא קרא למתי אהא ומתנן תלמודא דאי שקר
קרא לא קווי אלמ דבמא דתמוד קאין כלבד קווי ל לתקוני שפיר את למוד של פק נהנה לך
למא לי דהא לא את כלבד מיידי אלמ אל כולק קרא מיידי דמאמי אדעיהך כלמ דבמא דתקוני
דלא יחמדו אהא קרא בעלמא האקרא דופתא ולמוד אהמרה וכי היכי דאיכא אהמרה כלמ קעל
תלמודא קרא פה לכה למל אבל שקר קרא לא את אלמ לבד אמי לאשמועטן דנג ואנב אהמיה
אשמועטין תמוד קרא כלשט ואשמועטין עמי דבמא דתמודא פה יכין אעל דתקרא דופתא
איכא לאשמועטין ודדש דא אמי קווי מודש קרא ולא כתב ולא יחמוד אמי את כנושך אמי
קנשך אכ מלל כתב ולא יחמוד אמי את קרא וכרב ארץ ככנו משמע מאן דתקין כין
ארץ קה כיה בעלמך אכ מלל כתב כי אהא נים נ בעלמך למא דא לא יחמוד אמי כ
אכ כי אהא נים כ ואח ארץ לא יחמוד אמי בעלמך ומודש קרא ארץ לבעלמך משמע
ודא ארץ בעלמך ואי לכא ארץ לכא בעלמך וקא קעטא אכא דדש יתיה ללמך
דמסמין ולמא ופטיה בבק וקלכא ולשכא מלמך אכ שכויל דהא מלל קאמרי וקלכא
לדכס או לארץ ומודש קרא דהא ופטיה למא דהא כלמ דהא ודככא נידעב
שלא אהלך ונעוד יא להקס דאמא כבד פא ופטיה שאל ד שקיכ כ אהא ועמין דכין
אסן וקין מיעטין וכין דדש דאמא יתיה כע מודו כה אבל דדש דלמך מלמך
מלמך מא דככה יתיה כלשין כע אדס קיימו אהלך קיימו ארץ ולמא למא למא (אמי)
מאת דקווי דדש דמא וכל דעל כיה דהלכא מוכמא מא דיהא ניהא למיהך מקח
דופתא אעל ולא מלמ מכלא מוכא משום דאמ דהלכא כל נצח אהלך דפטיה דמא
כדשין ותלמודא דמסיק לבד אמי אהא דהא למוד קכ אל דפטיה מיעט קא מתנן
וקשרא אפסר למימור על דק דש דכשין כע אהמיה ויכ דק ולא היכא אלמ למא ולמ
איכא ואמרי כע על דמא ולא נצח ואמרי על דמא ולמכידק כעין ואמרי מאמ
די דק למימור לישנא יתיה ואמרי כע נדא לא איכוון אלמ אהמיה אבל לממך לא אכ כעין
כדש אכא כלבד כע וקדמא ומשכא דהו השכס וקעל דתוידו למיכי ככה דהא כע כא
ממין קלכא דכחמא לבד מלמ ממו לממא וממין דכשין אכ כמי משכא כי היכי דלמא
ככא וכולהו כי הו מלמ מבי רכ כמסוכן הו מלמ וקחבי ממי לאשמועטין דתלמך ולמ
והמיקי כמיל קלכא ולמ מ מיידי קו כקחמא ומשכא אבל מיעט לא הו אלמ כמסוכן
וקיימו דק כעין ואמרי למיכ דמליכ כלבד כע כדשין וכבד כעין למ על דמא כע -

ויטאאו כ' ותא הא כחא מוקס נב מפלש קרא כהו מלחן שכן ראשין שכלל אשה האיש אשר
 לא ה'ק על ואיפוכי כלל ויהי כעץ שחל וע' אשה העם יודע תבעה ואיפוכי' ה' באור פתך
 ילבין בשמך יפלן כ' ותא ה' לעבתי כחא פליע י'ל ראשה שישלם לך כ' ואשה שיאמז ונפץ
 כ' איפכיהו כחא מוקס דכחא מוקס האויבים משתעו ואמזו עפיהו ה'ו איפוכין כללן כ' ~
 ה'התקס מאויכוו אין לך שכן שול מוטו ופשו להו כ' ואיפוכין מפלש כעקך דה'י ה'תת חיל
 ולהכ כללן אשה לכת מחילה אלמ כהא דכעכ כיום דעה דקו יומא דחנא וקבלת העשש למד -
 יום ה'מיתה ולמד יום ה'הן השתרד וקראיפלש למד יום ה'מיתב דכעכ ושאקו נייחייקו ולמד יום
 ה'הן דכעכ יאשר כחא וע'

כלומר פ' ד'ה' א' יקודק בהת כהתה ל' מדות כ' נשו ל' פלש כחא מאי אין תוקם
 להכא מסדק להו או אימזי דקאמר דלא דידו הקס ות קרא דה'ה חנכ כחא כה'ה
 לא קא. א'י' מדות אלמ אדפתיך ל'ה כשוכה לשאלת מדעה ית' ע' ה' בקלנו כי עם נשה עולף וע' ~
 ופ'ה כהת כהתה ל' מדות חלל שם ימזיקם ישראל ישראל כ' פ' לעידשו דכס הרב דלכ -
 יקודק נ'כ כללן זמן שלחות המדות משום דפתיך מד' יומן דאיהי (עיל כסמוך נקיי) דקופי ק'ר
 מל'ה' (ל' כלומר הנחלקת כסמוך וקוא דקאמר ה' יומן אלמל טעב אי אפשר לאומק כ' וכד' -
 יומן נשה היכי מקרא כחא דטעמא קא קרא דויעבור לא משמיע ק' כלל וזהך (ומד דסכר כ'
 יומן דקרא דוקרא כ' לא ל' ל' יומי'ה מילדא דקאמר לעיל וקראי כ'שם ה' לפתך אה' דלדון
 הא כ'כ ותי'כ שמו שם ויקרא כ'שם ה' דה' ק' ויקרא כ' כ'שם ה' וכן פ' קראכע ודלא כמאן דאמר
 ויקרא מש' כ'שם ה' וכן ע'י לא ה'י נ' כלל ופ'ה וקאמר ויקרא כ' כ'שם ה' קא כ'כ ויעבור כ' ~
 כלומר שער הש'ית על פט מש' ויקרא כ' אלמ ה' ותי'כ שמו ויקרא כ' כ'שם ה' לקיומי מ' שער
 ל וקראי כ'שם ה' וט' ק' לקיים א' חעכיר כל עוכי על פתך ויעבור ה' על'כר ש' לא נ'כר -
 כ'כ'כ על פטו של ה' עצמו ודע ויעבר ד'כ' כ'כ' ולא ויעבור כחולם וכד'ה' ל'ה ק'כ ד'כ' אל'כו
 כ'כ'כ' כ'לקום ופ'ו ק'א א'י' עצמו קרא ה' כל ה'י' מדות וועשה ה' ש'ש'ה ק'כ'ה' העל' למע'ה
 שכל זמן ש'ש'אל מ'מא'ים כ' ומדפתיך ד' יקודק א' יומן נ'כ ולא אמר כ' הי' משדק לה'י ה'
 פ'ש'י ק'כ א'כ' כ'ה' על האמור למעלה כ' וכ'ש' מילד ק'א ק'כ א'י' מדות ולא אש'ל'ר
 מדע'ה' וכ'כ' אמאי לא טמא דקא' אדפתיך ל'ה ול'כ' כ'ה' א'י' מדות ו'ל דה' כ'ה' לא ש'יך
 אש'ל'ר מדע'ה' כל'כ' ד'כ' א'כ' כ'ה' ע'כ' כ' ע'כ' כ' דה' מדע'ה' לא ש'ל' א'י' מ' ק'יוס וכן ע'י
 כ'כ' לעיל ויה'ר מש' ויקוד א'כ'ה' ומ' מ' מ'ה'ק'ת וקאמר קרא ל'מא ויקוד מש' א'כ'ה' וישת'ו
 ו'י' אמר קרא ויאמר ה'כ' א'כ' ולא פ' האומר מ'י'קוא דקרא לעיל משתע' טע'ה' וק' ק'יא -
 אי אפשר ל'ש'ש' כ'ה'ה' לה'כ' כ'כ' ר'י'קודק דה'כ' א'כ' כ'כ' חלע'ל ק'א דקרא ק'כ כ'ש' ל'מ'

כח ית' מידות וקט' אכפ' כוית' כהית' אל' דמית' מרע' ולא שכן לה לקט' למסוקי' לעילת'—
ומית' להשחיות' ולשחול' ולבך' הוכה' העסן' לקט' למית' קט' אכפ' כוית' כהית' כח' שחית' מרע'
וקא' ונא' אית' מידות' וקט' מרע' ואשון' ולחפ' לא פ' מי קאמר' משום' דאית' דכפ' כקרא'
ויקרא' ק' אה' קא' וקאמר' קרא' עכ' כל' עת' אכפ' קו' השוכה' לשחית' מרע' וקו' הוא' חסר' ואו—
קתספ' וכל' אה' וקאמר' לקת' קט' אכפ' כוית' כהית' ועוד' לשוכה' שחית' עכ' כל' עת'—
כ' ומשום' דקט' אכפ' מית' כח' עת' עכ' כל' עת' למית' קא' לא סב' ואו' ולחפ'
עכ' כל' עת' למית' וקאמר' קא' אכפ' וכל' עכ' וקאמר' קט' אכפ' כוית' כהית'
ועוד' וקאמר' עכ' כל' עת' כ' עכ' //

כל' אה' כ' עכ' אקט' עת' לפ' זהו' מות' קט' אכפ' אכפ' אל' היה' עת' לא היה'—
מולד' אכפ' כיון' שהולד' אה' ל' אלהים' עת' ואל' היה' עת' לא היה' שחית'
לקול' אכפ' וכיון' שחית' ל' כל' אה' וקאמר' אכפ' ל' אלהים' עת' ואל' היה'
זה' לא היה' דוח' אכפ' עכ' כיון' שחית' אכפ' ל' אלהים' ככל' אה' עת' עכ' כ'
קט' ל' קרא' כח' ולחפ' דח' קט' עכ' וק' לשחית' אכפ' היה' עת' לא היה' מולד' ופ' לא—
קולד' אכפ' שחית' וקאמר' אכפ' כיון' שחית' אכפ' ל' אלהים' עת' ואל' היה'
לא היה' ל' שחית' כ' אכפ' קו' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ'—
כ' לא היה' ל' למית' אכפ' כיון' שחית' עת' וק' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ'—
דח' עת' וקאמר' שחית' כל' אה' כח' וק' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ' קט' אכפ'—
חל' שחית' עת' אכפ' עכ' אכפ' אכפ' אכפ' אכפ' אכפ' אכפ' אכפ' אכפ'—
ל' אלהים' עת' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
כ' וקט' לשחית' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
כ' אכפ' מולד' וק' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
אכפ' ל' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
שחית' וקט' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
זה' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
מולד' כל' היה' יתר' כיון' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
וקט' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
ופ' ואמר' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
כל' וקט' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—
כ' שחית' וקט' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ' עכ' אכפ'—

אמר אליהם עמנו כעצב ויאותעבד וקח לעצמו לאו ברחמי ויכינו דקאמר בנשא ארמיהא ב' כלומר
כל שנת קמא כמחזק ושאר בנמורא. ולשאל כהלך סבר נדרש לפרו כלכד ואנדרשי. ושמעאל קח -
וכנמורא קאמר דאלו הוה ערק לא היה יומא אר כיון ככוק ואע"ג דקכ"ה נר עליה כל אשר תאמר
אלך שפ' ב' הוה ליה לבש חבישעאל חכית אל בית אחר כעור קיח. א"כ (שלחו לעיר אחרת)
עם חבישעאל ומהב וכל מעשיו מלך לא לעורכו אל החדש ערום ויחל עד קרב לשמה נפשו -
כיון שראו מעשי ושמעאל ונעשהו שהיה קבה נשק מצודר נפשו. ויש כמחזקת מלפנים אר -
את המלכות אמר אליהם עמנו -

[illegible]

שנית. להקדים דעקדמות. הן הראש ועד האלה. כי זה חלק העליון הכולל האלהים הראשונים כפי
 האיש וכן נתי. אצחן כמאד כפי יום הכפולים דאפליעו מר אחד עד לבו ומר אחד עד חוטמו
 ומר סבר מוכר נבדא ומר סבר מראש וכן יש כפי שלל עדופה. שלשית. יש להקדים דמצינו
 נבא. מצינו על איבה קאדם שבהם עשיות המצוה ומצינו מוצא מיהשת הפכו יק וכן דפוע על
 אן והם לנן רמלה ומלך אלק כפיקי. לא פו נא מנן כ' מאיזכר דכתיב וילכו לקולך ולא מאז
 כ' אלהים להלך הם כן כמצינו לאלה האב העשית אכל העשית כלל לעל לא ספקי למנוע
 המות ומצינו ניש מצות כחן עצום לאלה את כל העל. רביעית. העשית. כ' מצינו אס עוש מואל
 לא יבקר עד ימות המואל אס כלתי מואל שאין אלא הפחדה כה שימכור המואל מאז וישא
 כפופה שלמה לפניו ונאיה גדולה לא מלש כפך דמלל מפי מלש טפיוכ ישראל שבאמר הדור
 כ' ומפני ההם הם לא עשו אלא לפנים אכל הקנה לא עשה כ' וכתובעת הנדמות יתיק המואל
 אס הראשונת המלך המה כאכ היה תפשו למשה מראשו ועד המילה וכדכר הרלבד והחול
 נקרא מלך ואולם שהיה של המלכים הממו כי לא היה עוש המלך הממו דק מפיחור ומפחור
 ודייקו לה מצינו מר ויכנס המלך ואי המלך היה ולהדע כל קול ויפשהו אולם מרשינו וכך
 ויכנס משה ויכנס המלך אכל לא מפך המלך ולפי סבר ויכנס ולא סבר וימפך או וימפך
 למלך וכיזא כלבונות אלא ורמזו שהכאכ היה טענת העל לא כפועו והלמה הנדמות הכאכ
 יפכה אל המלך וכוזל הפעמי ומה טעם המלך של המלכים כי כלב הממו שפשו למן ולא לפנים
 סימניהו וכי היכי עלדע מצינו נפופה דמה עוש שמימי על המילה תפס לו מראשו ועד ס
 להקדמת העל העקרה ערפס כמחור ואם דיק מרעלו כלבד היה ע' כמקרה מצד הדק אשר הק
 ערעלו ממור אמה אשכר וכוזל ומרמזי דער המלך כואכ ומשם והלמה אין כאכ כמלך עומד
 הרעשו שרמז אל המלך כי כן לא ירפשא כאכ קל אל האכר השכן וקלכ כפי סדר המכע
 שכתאכ האכר ימער נב האכר השכן וכי דאמה דפיק צער מרעל משה מואל ימולר ועס
 מהשינה עדל מכור המלך שהעש על האכר לכל ירפשא הכאכ שס ומה עשם וידעה טמא נבול
 שלא היה יכול לכלעו כ' עכא משה שכן המלך מנן על האכר כלבד אכל על העל כל טמא
 לא נדעה להקן כמשה וכתפיל וכמאמה שהרף מואל והנשיל מעשיה אס אמה נבול כח
 המלך להציל נש אכל העל ככלל אולם זה דער ספק ומחשבת שמהיה היה טעם כמלך
 כמול המילה נעשורה טמא לעשו אך קשקש דמלמה קנה לא איכונן אלא להפחיד ולהחזיר
 דיק מרמז דאכר אעל לא הוק עבד מילה לא הוק משה מויתר ועכשיו כמק אין אכל צהבין למר
 מי שמוך דעול עש קמק כמול המצוק מעש כלתי שמוך עצמו

כמאמר   ש' פ'כ אש לא היה כמורו כ' למר לך כ' קשו תלת מדא קרא קאמר
 איכנן

הים דרשין כחולתא ורבותי בעה עליהם כח כנפיו ונתחפז כח אב יורי זהב
 עשק אב חש קנה למע שגדו לצדיק נאמר לו נאמה בן יצא כרכוס צדק ולהפך חשק יסאל
 מערה כי ייכ דכשער צדקם יהיה כרכוס רב ומדאשכחן דא יכפל קנה למימר קדכר לקס
 ככקשק חכס חשק דקדק קשק בעיטלם לעצות כן עד שחייב לתלך פניקס וכיון שכן יש לקדור
 אמאי קוא קשק לנס נמי איכא מאן דיקכי ליה אמרנא ולא נחייב כמולר מעס להפ קאמר ואח
 קלמי שגדא בעצמא) ומשום דאפשר דישאל לך קונו בעו (שאל) משום דחששו שאל המעלה ידעו
 אחיהם משום ממונם וקס קיומפניס לבקח נשאל יראו אורם עוד עד עולם ולמקלם היו כרכוס
 ישראל לקחמאמרם כלם ואפשר דמשום כך קיו אמהם קלמי שגדא כ כלל קלמי שגדא כ
 כרכוסו וינחמו ולא טקח ממונם עוד למחור ממונם ידעו עוד אחיהם להפ אייתי משל
 למס כ להחש השגאל כמותיס היו כשית שאל קיו מעלה דודים אחיהם שקשית יסאל
 ולא חששו לעיפם ולא שגדו מלמיכעי משום קפ וזה שאלק ולמי שגדא (לאו להפ איכוס)
 אלא למשקן של כח אדם קנה והייב) דאייט נמי משל ולא שגדו כן דהפ קיו חשק ולא שגדו
 מלמיכעי מעלה מייב קיו דושיאלם דפליע עלק איכא מאן דאמר בעב של ישראל ואמר עלק דמל בעל
 ואיכא מאן דאמר בעל כלה דמעלה ואיכא מאן דאמר בעב של ישראל ואמר עלק דמל בעל
 כלה של ישראל קיו משום משוי נמי אמר דמיואון קעס עד שקוטל קדכר להיות כדק קלי קיו
 משום משוא דמשל קחכוס עמא דאמריכין למימר משוא דמשל קחכוס אחיהם למעלה
 ישראל כשער מעשה חקחמאמרם דכר משום דכעידן נמי שגדן לא קוד משוא דקלמי דכרכוס
 דקא קיו נפקי כקדא שגדא דאעב דמכשד יום קוד להו דקא משוא עבא כער קנשיעק אפלק
 ליה דאדם שקנשיעקו חכיר האפוקד ונחמין לו ככאלו ממונ מי שכיך ליה משום משוא דקנשיעקו
 היום קא נדא לא דקא נפקי ואח וכיון שכן אמהכין למימר משוא אחיהם אמאי לא היו כעל ויפכ
 מיכיה אכל אימיה דמעמיקו כקמיהא קוד מפת פחדם מרדיפה מלם קא חכיר קדא משוא
 קאי ואח ולא קדא משוא שאל בעל כלה ולא אימיה כין למעלה דמשוי אלא נדא משוא נחמין
 לאו לרדיפה מלם קדא אלא משום משל דכרכוס משוא כמ דמכר י ימי דתה מאונ קיו לתה משו
 קדא משום ולמי דכרכוס דאכר לא קיו נפקי ופאייבוב מעמא דמשוי כשער פיעה ממש ונת
 מל בעל כלה דמעלה משוי כרור ולא קיו דרכוס להוציא ממונם מידם להשאל (עס יוצא
 מידם נחש קבחה ומפן לפרנס אמנס צדיק קדא דלמא קפ משום דקדא דושיאלם מוס
 איפכא דקא קאמר ית נבן אה חן קעס ועי ואי מינן קוד היכי יפכי בעל כלהו להפ אייתי
 דוכות בית דמייה כישאל דמלן שלל נשלל לא יקדא אלא קלקח מבעליו בעל כלהו ולהקד
 מן קעס אמהך כה שישאלם עס שקיה דע בעיטקס וקיו דוכרס ומלם ודאננס אכל מא
 דאמר בעל כלה דאמר קדא מפרש ליה אכל צדיק לתה מעס למ לא היו ישראל דרכוס למעלה

ואמר רמב"ם דין קדש להטות וכו' ישראל עשו כדברך כבוד וישא העם את בשרו כ' לעור לו
ומשום דלא הוה עס משאם כדרכי היו מוכחים לנאת את פנים כ' לפיכך היו מונעים מקחם
עור משוי עד שהוכח מרעה להקדיש עור וקינו כדכרמשה לעור דאז כעודטא הוה איכפול
מרעה לעור להקדיש כדכרמשה בם שלא היו חפצים לשאול ור' אמי וריש גליה ויכפול משום
גלג עיטמו סתעמו ודקינו ויהיו שקהו את מצה וטעמו נלח סל דרש
מכילתא דכחיה העם מקדשי דכרמנא ור' דהש מלת ויכפול משרש גלג ועטמו מצולג
לעור שעשו את מצה כמולעם שאין כה דנים טעם תוים כן היתה מצה ריקה מאנשים
והיון התוים אשר היה כה מקדש ששים רבוא נבחר לבד מכל וטעם היו כמולעם וכעשן כ'
פעמים או כ' רבוא נפשה וכעת צאתם היתה העור ריקה מכל אדם טעם גלג מכל
אמי הלקות קין מוכסם וללח מכל אדם וכדכרמנא רבן רבון דהוה עס ישראל כעס קדש ~

[illegible]

למה ידע ומה ידע מרעך כי היכי דנשמוע דכיו ותר דאפד הווא קי לימא מפי מרע
 ומרע מרעך מאי ומפי שלשיה וכן עמי אמר ה' מייתר דהא איבא כחשא דקרא אמר יי' וכן
 עמי מעתה מאי עבדיתיה כי לא מאח תחמול כי נפ מקדם הייתך עד סוף כל העולם והפ
 קאמר ה' יומן דודא קרא כפשיה לעטן תורה אבל עכא חבב ארמיה איתר מילא לאודי
 לן מילא אמרנא והוא דלפ אוסיל ומפי מרע מרעך (אשמועינן דתרה למסנ ומפילתה
 לא עמי ומעמא דמלתא דכל התק משובשת וכדודא הקוא לעלמא כשתר חז עקיבן כהן
 דחמנז דהב לן אוהן דלמא ומרע מרעך נפסוק הלא כתרב לן (לשיכ כל מעשן אוהן
 היום היה משובש והעטן כי השלס מספר ראשין אשר יוכללכו שט חלקי המספר שהם
 חמנז והמספר כי האחד ואם קוא ראש כל המספר וקוא יומן את כל המספר הנה קוא כפמלוא
 אינו מספר ומעם אחד כי התורה תפולג כל מעלות אם מצד התורה ואם מצד המעלה
 שלמות אמרנוהה כפמלוא אם מצד התכלית המושג ממנה כי הנה שאר הדתות המוטות
 ומחשד הדת אדם ולא אל והתורה כלל אומנות כודא עולם ית נפ שאר הדתות כמלופי אמרנו
 אמרנוהה וכמאן השגשג העמדות על העצב ממון והתורה אמרנוהה ומצויותה נקיות
 מכל סינ נפ שאר הדתות אושר כפמלוא לא יושג כן והתורה משיבת נפש להנחות כבודך
 ומקראי הקהל כפמלוא הדת ולכן הקרא תורה אמר כי אלף ראש קאמרות והתוספות
 והאם אמרנוהה וכן המעט הדת הראשון ית והתכלית קבא באמהות מושג וכפמלוא שחא
 פגור נשאר קת חיים כפמלוא דמצויות ודמיונות ולמה הנה מוסר לו כמאן דאמר
 כמדרש משה וקיינו שלישית כמיועצות ודעות נפ דאפסר למר דכחלת הנה מקרא
 ופרש' מל מרעך ומפי כ' לא ימוש עד עולם כ' כדא כעט דכיון מל למר דנכח לקרא כאל
 הפין ואמר מרעך ומפי מרעך ומפי מרעך אמר ה' מעתה לא ימוש עד עולם ופאל
 יאמר הכתוב דכה אשר שאלה כפין כשיהיו מרעך ומפי מרעך ומפי מרעך אמר ה' מעתה
 לא ימוש עד עולם ופאל מל לא ימוש עד עולם דסיפיה דקרא לא עמ מרעך
 ומפי כ' דרישא דקרא נפ זה נכון מאד נפ מל אמרנו דאשוע דרישו כדרי' ואמר
 יתרא דמיון להא להודיענו דשט אמרנוהה כן מל מל פאשיה דקרא ומל דהן דרשן ולפין
 אמר ה' כדא היפ דמיון להן דרשן והיינו דקאמר מאי אמר ה' כלומר היפ דמיון להא
 ומשט אט ערפ' ומעלה היפ דמיון וקאמר ה' יהיה מעתה אינו דכך למילא ועד
 עולם אל תפירד ממנו והיינו דקאמר מל מל ואלך כלומר פ' מעתה דל מל מל ואלך ואלך ואל
 דועד עולם כמספר ומלוא כלל ואו ופאל אמר מעתה עד עולם יהיה כן

כלומר פ' ואל מל מל אמר דכך כ' מן התורה מן הנבואים מן הכתובים כ' הראשונים

אמאק ט האהבות ג מנינם והאשה תדע מן האיש אם לקיום המין והצלות היורש ית יהוא אהבה
הטוב אם להשתקט קצת המהבב והיא אהבת העלם אם לעזבה החכלה והזיקה והיא אהבת
התעלה ונשואי התלה אם אהבת הטוב כי יצחק מאת הייתה כנוכח ונשואי הנביאים אהבת
העלם כי היא ישה כענין שמשון ונשואי הכתבים אהבת המושל דהא דקרא ק"ך ביה וקין ועל
ול על כוונת מן דעת אחר כי יאשה תדע מאן מלך דרעם אם למשפחה ואם לבני ואם לעשר
ומה המין כונה מלך כהא ששפנו כל כתר וכל צנה כבוד ישראל ינאור וחולות ג ועל
ית יפירות שבהן כ מיוחסות שבהן כ נשואי התלה למשפחה דהא דהשת הטוב כי כן
אכילם דקרא מאד לגלגת התעל עם כבוד כענין אם לא ממשפחה ומכיר אכיו ונשואי הכתוב
לבו כי היא ישה כענין ונשואי הכתבים לעשר וכדקאמר קרא ביה וקין כ אכ הנשואין מבור
נעורים ואפשר מה על ג פנים אם נפרין כהמלש ואם לא כמולש כי אפשר שם התמלך
היו מחוברים כצד ומה על ג דרין אם כמע אם כמלכה ואפשר למור אם כעלם אם
מקרה והמכני והעלמי אם היו קרבים שמה נצר וכדאזל מ יבמות כ הכא על יבמות
המקרה את קרבו והנשא את בת אחותו וסתבו כמלך פי דשם כהן כר אחיו והמלכות
ומקרה אם היו שבעים שובט עיר אחת ולבנום למכני ועלמי נשואי יצחק כי קרבים היו ולמלכות
ומקרה נשואי הכתבים כי דמו אשה משכלת לכיר והקין יתיל האב לבנו כמנוחו ומדנו ולבנה
כהמלש שאינו קרוב ולא שכן נשואי הנביאים כי שמשון מישראל והיה בת פלשתים מעיר
אחיה והיוהר ככן כענין מה שאמאק כענין פשו כ אכיו פתח ביה וקין כ ומסיים דתם יא
קלך אצל מנוע ויש שמוע כח אצל והטען שהנשואין ג מנינם אם שהאיש הולך למקום האשה
לשא אורה ואם שהאשה באה למקום האיש להנשא ואם שהם מתקנים א ואין אחד מקם משע
מקומו הא נשואי יעקב והם נשואי הנביאים שמשון קלך למקום אשה וקלך נשואי התורה
כי יטקה באה למקום יצחק והנ נשואי הכתבים ששעם כמקום אחד //

מלאמר כר פמח והעף כעב עליו כ משל לבן מלכס שהיה ישן כ קשה תרכי משל
למאי אצמיהך ויה מלכפס נמשל למכוכים ועוד מניטקה הוצלה להסיר
המכוכים הא אפ עכו אשפתה כ וכל דמכוכ כמאן פ מלך כי כל המות והדמיונות יקראו
מלכפ הזית עשה דכך וככן דמלכ להשכנו כי מיהא מן שנאמר לעקב אכיו לא היתה
מיהא שהראו לו עטעם מלכיים מלכפס ממש וכדעת מן שיפס כן אך הראוהו בשורה
מה שהיו דמיונות וממש כותבו משתמים כ והוא כי כממשכות האדם ודמיונותיו והיו
כדכלים האלניים יקראו מלכפס כמלות קדושים כעצמם אך אמנה כשיקיו כדכה המלות
העולם וכינו כשם מלכפס אכל קם כמכוכים כמלות להדמות אל המכוכים ככ עטעם

ומדאק דמיה דהא דייק לה וכתב קרא אכפיי לך למקדוניהו דכתב דהא כחשיתי מלך אקרא היינא
 אמאי אקדמיה וכל דלפי דהא אחר כל משום כל אין השלם מתקיים ואם התנאות עשה. ק' ק' -
 אדר מיין דמאי דכ וקייב דה מיין היפ הוי וקייב וכלאי אצלהך ליה דכ חסדא דקאמר תלמודא -
 וקייב. ד דמאי מיום שחרב דה כל דלפי דלפי ד אמות של הלכה הוי תעודת מקדש ואינהו עליה
 מכת כנסיות כל ואם כה כנסיות וכתב מדרשות לא חשיב קמי שמינ תעודת מקדש אהלא
 הא מצד המקום ומצד המאמר כו הוי כה כנסיות וכתב מדרשות תעודת מקדש אם מצד המקום
 דהא איהא כה כה קעיר ואהי להם למקדש מעמי. א' יתקן אל כה כנסיות ותכנ מלי דהם בית
 דמבשר שחרב כל ומפייס שחמיר וקמי מות את המקדש יכס. ד' הלא קאמר דהא מצד כמקום לעיל
 דהיינו כמכיתא או כה שילה וכך כה קעיר אחר אכוי חלש הוי דהסמך כל כין דשחמיר דמאי דור
 אחר השן כהיך קוא דהפסח כה כשכר ואם כ' דהא משמע דהא מצד ועל כה כהא מושב
 שילה וקתם משמע דהא מצד ועל כה כהא יא להקדש דמקדש דהא הוי כה חלק מצד אולם
 והכל אשר שם המזבחות ושולחנות ומבואה וחלק פנימי קדש הנדשים אשר שם ארון קעירות
 ולמות קדשה כהכו וכדוכים עליו ותקן מצד קדושתו כל כ הוי הוי לפשעית דהי הנפיש וקייב
 מקדש מחלאת מעמיקים כממאות וממאות וקצחתם וקייבם כעדים ונבואה ושלמים. א' חלק
 כמלי כל קדש הוי להפסח אומר דהא כה כהא וכתבוע וקייב קרא קאמר אחרן אחרן -
 ובעדית לן שם וכתב אהרן כל ולא קאמר דהא אחר כלם ולפי כהא כה חסדא לעיל ק' דה
 וקתם כה כנסיות תעודת חלק מצד ושערים המצויים תעודת חלק פנימי וכדקו דהא חלק
 א' הוי תעודת מקדש כה למות כל חלקיו האמנם כללול האושף לא ימצאו ויתחבב שעה -
 כמקום אחר וימצאו ערלים ולפיכך יהיה עק שעים המצויים אל כה כנסיות קדש הנדשים
 אלהיכל ואולם וכי היפ דק' אוקס חלק פנימי דמקדש ומשכ לפשו יוצר חלק מצד חלק אוקס
 שעה הלכה השליש אל חלק הפנימי יוצר חלק כנסיות השליש אל חלקו עוד להקדש -
 מצד שש יא חלק תליות ככל כלבד כמאות המצאות והאחדות והאחדה ככל וכל
 כהא תעודת כהא וכלשון השליש וזהו כהא כהא כלל כל למוד תעודת כלל
 דכדי השליש וכתב השל והעיון וקתם שעה הלכה וכתב כנסיות דמין מצד מה ועל כה אוקס
 שעה הלכה שם תעודת חלק פנימי דמקדש יוצר חלק כנסיות דמין להו כהא חלק משום
 דהו תעודת חלק מצד כה נהך משמע כל תלמודא כהאמר וקייב דמאי דה מיין כל כהא -
 משמע דכ חסדא אהר שפיר כהא דמאי דה מיין מיום שחרב כל וקייב סכיה דכ חסדא דאוקס
 כין דקרא כהא ואסופיה הלכה ולא כהא וכל תלמודא אהר להלכה כהא דהא
 דאקשיבן וקייב דמאי כה דשמע לך מיין הוי עכיד מקדש שלם כל חלקיו כמקום אחד -
 דהא דים תעודת חלק פנימי ומצד תעודת חלק מצד יבניהו כה אחר וכן כהי דהא

וְאָמַר פִּלְגוּ מִכּוּכֵי לֹאדְפוּקֵי כִּי חֲלָתִי הַמִּקְדָּשׁ כַּמִּקְדָּשׁ אֲכִי וְכִּי אֶהְיֶה מִיִּתְבָּרַר הַלֵּל קוֹשֵׁי יִקְרָא וְיִתְבָּרַר
אֲחֵהֶם מִיִּתְבָּרַר וְאֲשִׁירָה וְנִשְׁאֲלֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֶקֶךָ הַרְבֵּעִית וְהַשְּׂבִיעִית

[illegible]

כחכמה אס את הדבר הזה תעשה צא והעלך כעבוד יונק אלהים
 נילת עמוד אס מורה לך ויכלת עמוד ואס לחו מי אתה יכול לעמוד
 וגם כל העם הזה אהרן עבד ואכיהו ושערים חיש למקט ישראל יבא לעולם קשו לך הדבר הזה
 דקאמר צא והעלך ב' אהיבא מידריש אי דקאמר אס את הדבר הזה הא מלת אס מילך ספק ושרת
 צא והעלך המלך כל שום ספק וזה הא דקאמר יונק אלהים ויכלת אס מורה לך ב' האי אס העיית
 הוה לא מהמר בקרא אלמ כתר הדבר הזה תעשה ולא כדרך אלהים ותי צא העלך דקאמר אושר
 אלהים קאי אמאי אדבר אס את הדבר הזה תעשה דהוי השא דקרא ולא מידעש ביה מיה אשט
 לה הא עדעש וגם כל העם הזה על אהרן וכטו ומקנים אמתי לא מודעש על ישראל וכך השא

734

והמפלים אל פירשו דהך קרא כמעלות מרעה משתני וקאמר דמיעה נבואתו נבולת ומעלה -
כל סגולות חדא ודבר ה' פנים אל פנים כחשפוק ליה מאיך פנמנע והכוונת כי שחר הנביאים יתנבאו
מאמצי מביא אליהם הדברים הלחך או שרף או כבוד נבדך אכ' יתנבאו מפי השירה עצמו אך ~
מאמצי ליה מאיך פנמנע וקעטן כי המלך כשלם ירצה לדבר אל המדובר כו פנים אל פנים אם -
שוה עקו דכונן עליה אמצי אם שימיעהו דכונן מפי עצמו מאמצי כוכל או פתור עד
שקומע לא יראק פניו אמנם מרעה מפי עצמו ופנים אל פנים כלל פתור מפסיק כלל גם
שחר הנביאים ע' מאל נמידך ומרעה דברים כהנייתן והי' כאשר ידבר איש אל רעהו דברים
בקהם יטעם שומעו ולא יסתפק בהכנסת נפ' ושכ אל הממנע מיד כל עכוב כי שחר הנביאים -
הנבואים יתברר שכלם וידבר הממנע ולא יתעצבו וילעשו ויתירו ויפלו על פניהם ואמר הפסק נבואת
לא ישובו תבט לטען מנולא אל יתעצבו מעצ מהמנן וכדמורד האכר דמלס אשר כשוכו אל הונו
יזעזעו מעצ אמנם מעצ המיד שכל נפול מהמנן וכהבא ישוב ישוב אל עטף כי לא ישוב
להרדס אכן על צד מלמס משיב המושכל והממנע על צד א' כל שום שבו שלם כדך המעני
גם עולה מרעה היתה כי למעלה לא היה יקושע ונא מן האהל אם והיה משיב כחממנע מלמ
אופן דכור השכינע אל מעצ ומה דומות העבד העמין חמשוב ואהוב אל השר השעור למען
וטעם יבא המלך אלנו לדבר לו לא יוציא את העבד מלפניו עד לא ישמע את אשר ידבר המלך
גם המלך לא יצוה להצילן משם והוא שומע למען המלך ולמען חדונו כל רעהו ומה השעה נולד
אל יקושע ושינע כחממנע מרעה והע' מאל דקדקו מרעה מרעה דהך קרא אי עצולת מרעה
משהנע כחממנע דמלך היה ראוי לכתב דהכ' נבי מעצ העל מאי שיכרעה נהל לייחוד -
האהל והממנע מן הממנע אשכחן פקדן אך ממלכה לא אשכחן נהכי אמרו דהך קרא כחממנע
מרעה משינע נהיי' ואמר קרא ודבר ה' עם משה ולבנות לא אשכחן כקרא מע דבר כו
אמנם אינהו סכור דהך ודבר ה' אל מעצ ומנ' דר' כו נשכ אל הממנע כלומר שוב אל הממנע
ואם לא היה יקושע נהיי' דמנ' ליה ומשהו יקושע כ' את קרא הפ' מרעה ודבר ה' עם מעצ
מע שדבר ועל פ' הדברים הקם שכ מעצ אל הממנע כחממנע ומשהו יקושע כן כון ס' וכי
היט' לא נמנע דקד' קאמר דיקושע היה ממנע מרעה נהי' קרא שנה לו להכי אמר ~
דמנע דקד' אמר הפ' לאו לממנע דקאמר קד' שיקושע ומרעה שוים אל לא על מל' מעקס
חמנע ומ' עלנע ומושפעת מהמעקס כן יקושע עלנע וממנע מרעה ואפס' למע -
דירנע דכאשר ידבר איש אל רעהו דרשי ומעמיהו דקרא פמ' למשל עמיה והך ודס' ה' עם -
מע פנים אל פנים ומ' שדבר איש אל רעהו דהיי' אשתו והיי' מל' המלך והמעקס
ולפי שכל הממנע כחממנע ומשהו כנא " עד מן הממנע

[illegible]

פסוקי קבלת פנים • בחדש קשיש ר' חייא דר ארי בשם ר' לוי פירש
 אך קבל בעצמו כבוד בעצמו • אמר ר' נחמיה
 כל קבלים וכבודים שישראל עושים בעצמם כדאי הוא אדוקם אמרנו לומר אדוקם
 ואם אמר האדם קבלת בעצמו • באמנם לעצמו מרוב נפש בחדש שחלו
 האמנם ואי חזק מקשרי • בחדש חדש אע"פ • אפ"ר שפרו אע"פ
 אמר קבלת אס שפרס אע"פ לפי מי אע"פ אע"פ קבלת קבלת קבלת
 קבלת חכמה בזן ומצוי בזן אף אע"פ שחזר אפ"ר ויושב על פאחמים ומצוי
 על פאחמים ומצוי אפ"ר ומוקל לם אפ"ר קבלת אפ"ר חכמים אי חזק בחדש
 קשיש • דבר אחר בחדש קשיש בחדש שהוא האונע במצוה אפ"ר
 בנכח כפיר בעצמו לולב בעצמו ועצמו בעצמו מוסר בעצמו • דבר אחר
 בחדש קשיש בחדש שהוא האונע כל נכח בעצמו בעצמו כל חזק חזק
 בעצמו • דבר אחר בחדש קשיש ר' כרמל קבלת יחזק דשבע
 שכן שבע קבלת לאמרים אפ"ר ויאמר כי שבע שם יחזק חזק קבלת
 לשבעה זו אמר אדוקם אפ"ר לפי קבלת רבן גמלי אפ"ר וידועהו לפי
 שבע שחזק לך קבלת אפ"ר שחזק אפ"ר לם אפ"ר אפ"ר אפ"ר
 ביחזק יקרא לך קבלת אפ"ר אפ"ר לך קבלת אפ"ר אפ"ר אפ"ר
 אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר
 ליה עבד אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר
 חזק אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר
 ער פאח (אפ"ר) האמר • ובדבר פירש אמר חזק אפ"ר אפ"ר אפ"ר
 אי אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר אפ"ר

קס פקודתנו פלוגת באמור קזה שצאו מספר . ראשונה . שאלו קדש
ואי קאמר כל קדשם
שאראל ששים . איך שייך עשייה ככנסים היו לו לוואה והכנסים שקס
אלהם . ב ואם קס קבלים מקצוץ בפניה . ג אחרו ואק
מעם האדם הנולד מק מעם הוא זה . ד אחר
השמה ואלה קרא קאמר שבע אדם מקבל יחשמו וקס הכנסים . ה
אחרו כחדש חדש מעשים קיינו שפרו מעשים . ו אחר
חדש מעשים שפרו ואם כן מקצוץ יכפר . ז
אחרו את שמה לבס פאופר ואלה ריוש לבס לשפרו מעשים וכו
כיהא שס עשייתם חלקים וכולו צהבי קנא לי לני חלל כלמ . ח
כל שטן האים קללו למק שחר חפא הן ניושב על פא האים
והנחל עליהם האים . ועוד ומהם עליהם . ועוד וזמן מק קדש
למק האים כלמ לזה . וכן יקשה למק בשאלה אכס . ט
כחדש קשע שגא השונה בחצות ואלה לגופיך איצחק ליה חג
יפיינו ישראל בחצות קזא . י אחר קדש ב' לני שפאוקים פמוק אק
קבל וק' ופמוק קנעו בחדש אופר ואם כשכיל ששעם השן קה לזה
עשה פניה זה לזה כיון ששעם ששן קה ילכוש זק לשמו וזה לשמו . יא
יא אחרו אופר בנכבו כמור בנכבו לולב בנכבו ק' יוציאו שיזכור שאופ
קמועם ראש קשע ומוקם כמור שזכיה כמור וילגל שזכיה יוס מוב
וקקבנופ האחדים בהם . יב לזה קקס לולב למוכר וקמוכר קוהמ
שקיא כמלך ולולב יוס קראשן ומוקם בין כיוס בין כלל ומוקם קקז

על זכרה קמן ולא נדון • כד // אמר אימתי במדשקן ולמה יפלא אברהם
 על זמן מונחל יופי מוכר • שיפלא סוף על כל זמן שימחק • כה
 למך אחר כשוקיו דנו של וצחק באים ליה עבדו ונעשים תעם
 קיינו קר • ועוד מאי ליה ליהא כשיעבדו דנו על המצוא • וי
 לוהר הקוקסה לו ליה לוי כעבד קושיא רבא • ראשונה
 אמרו הכל בע אדם והלא לא נברא קעולם אלא בשביל איש
 שלם • ועוד דלעבריהו הכל וכמו בע אדם • ועוד למה שיע פת אדם
 ולמה כפ • ועוד מאי כחאזעס לעלוי קחך חקל יתר קיינו קר •
 אלא בא לבוא שזכר אדם לבדו מספק לסייע לבר על בע יא / ביום קה וקני
 קאמר לפתוח קכל קיינו קעביר קקלוג כדאי הוא אדם לבד על קס •
 אי נמי אפילו החמור וקראם קדלים כי נחית קאמר קס קכל על שם
 שינעם לה קק וקכל • אי נמי שחם זקן בן אדם וקיינו לו ואם כח פשוט
 מק יעשה לו • אי נמי כי בשבדו נשאה קס נשאים לגל כי גדול בשומר
 כי מדונק עשאו לו כמכור וקאלה פקו קל • ואמר בע אדם וקני
 קיופ בע אדם קיינו אדם גדול מספק למה לבד על קס • ולמה נקרא שמו
 גדול שזכור ונעלמו כל כך גדול אפילו בן קדולים וקיינו פועלים וכן קבוצים
 שעושים קיינו בחור ובחשקלוג או הורה יספק קיופ בע איש לבד ושה
 וכל לא שעה ופירש אדם קראשן אי נמי לשון פחיתות ומע ביום קה
 וקיינו בחור ואמעם כשיעל כחשקל לעלוי ימעמו קחך קיינו קבולים
 וקבוצים וקכל • ואזכור ראובן כחם בכת ידור ומעשה ספקי קחך
 וקדאי זה האיש קיינו האם קנין / למע / והוא לשון חשיבות פלאשטן כל

כל מקום שנזכר שם איש . וקיישוב בפסוק כך הוא דעת אדם בדין השמע
מיטב שגורא מושך שגורא ואחר שגורא אך גדל עושים דעת אדם קיוצ דעת אדם
מפסוק זכור לבני עליהם וכן כעת איש . ויורכ נראה לקיוצ בפסוק
קור כגורא אסחכך ודכי השמע קלואי פגם
כפנימך לאה שהיה ידע למה . ואחרי כדכסך מרדו מעשים ק .
לפי שדוקשה לו נסך קושיור דכור קלואי נקעו נחדש אומר וקלואי מילכר
כירב הוא בעצם יוס כדעך וכי בימא שמוהעם נקיעב שחיש כגורא דכר
אלא דילבימ מניק שזה וכן אשחושית דשומר אכר קשק מלי קלואי נחדש
סנפ דלא ידעית באי זה מרד למה נחדש דשמש . וכי בימא עמיק
אסיפא קלואי ככמא ליוס חנני כמו שחמוק חל או זהו מן שחמא חנכמ
בו וחמו ביומו קיונו נשיו למי ועלם לשחמך לפרש . ועוד למה
באחד נחדש דחמא השמע ל חמורש וכי בימא דמחיק אקלא רכוב דכר
כקלא אכר קשק לאה פירש ככמא ליוס חנני יסחוק חכל וכל . ועוד
למה בשומר כדכר ונקיעב כדכר . ואין קושיא חוקיעב שופר
דקס חקיעב קלואי וכן חקיעב חקואע ונקיעב דשופר ודכר . ועוד
כי אין נקיעב ליוס מרד נחדש אלא מרד שהוא ראש קשנה דכרנה חדשים
אילא בשנפ והעוב אחר באחד למרד . אלא קכי פירושא דאנא
לאשחושית כי דהך עם נקיעב שני מעשה
ואם לא קו כמובל ושהן בידו נחדש שחמא מרדו מעשים דכיון מעשים
חדשים חמא דכר מה שקינ עושה עד הנה וכן דהך חמא עשה וקושיא
מעשים . אי טאו שחמחיק במעשים מורים ייפך מעשיו יורכ

י"ט מעשר יוצר דמיון לשלם יראת אלה שמו פלו חזון זכאי וחזון חייב
אי טו אנה לקדוה מצוה . ועם כל מקצת שימייעם זכור אהבהם שגור
שנינו אקראנה מנפיק על עשה לבר ועל לא נעשה צדק עם קדוה . וס
כפורה וכן האחרון . וזכור אהבהם אינו ממפיק טעם שיאובו ויקדו ואז
תקראים בטו דאס לא כן נעשה זכור לשון וישמעאל . ולזה דרש שם
מקראות קללו דלא יושל זה בלא זה . אי טו ליכא לב קדוה אהבהם שלא יקראו
אמר שזכור אהבהם ימפיק וזק כניקון מעשיכם . וקמעת שזכר אהבהם
כי הוא קדוה בנפיק קדש ונקדושת שמו בשלם וקדוה לא יושג
ואמר קדש נעשה לכם כשופר קדש שחכמים כזו ואוציא כזו יושב על כפא דין
וקם אהנו ויושב על כפא רחמים ואנכי שמינין ראשית קדוהם של ישראל מקדוה
ואינו עושק דאס כל כאלו מפעם כזו ואוציא כזו . אי טו דלכא מקדוה
דכשופר מקדוה . ושקד קדוהו היה באלביון זכורו וזכורו וקדוה
אקדוהו קדוה . אי טו כל קדש מעורב לעשר שם יקראוהו
ואעבד דא צדק לשמו מעשיכם כרוב משמע חסד הקדוה שופר ולא קדוה
קדוה לבר ואמיל ירשין דשופר ולילך מקדוה דקדוה שם שמינין שפיר מעשיכם
באס אינו עטן לעצמו דקדוה שזק ילפין לך קדוה עטן לשפיר מעשיכם
וארדקתם כדש ולא קדוה קדוה שופר כדש משמע קדוה שפיר . ואמר
אך אע שומר מכפא דין ויושב בכפא רחמים דא פשר דיראס וקדוה יב שודן
שומר בכפא דין ונקמה לא וקדוה רחמים לאו לפיך אמר שיקום מכפא דין
למא . ואס לא היה אומר יוצר כייב אומר שלא יהיו קדוה
טוהם עלין אהר ונעלה עליכם רחמים . ואס לא היה אומר יוצר כייב

עלג
כדו
ק

הייב אומר שקראים יבואו מארץ רחמים לא שחך קהן כפייש ונעמך על כן
אמר וקופך קהן למד רחמים על דרך מק שפירשתי את השק כנהן באמר כי שפ
אפי אמר בספר חנן דוד אשר עשינו ועיין השם . וכי כיתול מנחלם
ל' אנו כולל הא' יש לוהר מסביר ^{לכ} עבוד האמל עמל
בכולל עבוד ופיון שהם לערי מהם . אי טא שמוך ר' לוי ור' בריק
עלם אלם ^{מכח} עלם אלם נבועה ה' בקול שופר . שראו לרקק כנענא מאו
^{כנענא} קאמר ששמוך בללו וקס חכמה וחד רחמים . ועוד מאו קאמר
כנענא וקד בקול שופר . ועוד כנענא חיה בקול שופר . ועוד יש
הקדוקים אלהם . אלם הט פירושא מסביר חכמה קהן כנענא שקרא אכשע
ואחריה קאמרים כנענא אם יקנע שופר בעיה ועם לא יחרו וכנענא
ועלם ^{נכחו} נכחו בנשוע קאמרים קהן כנענא נכחו נכחו כתי וכו'
וכנענא נכחו כנענא וכנענא דין וכנענא למה אין הן למעלה ומה אלם .
בקול שופר קיינו קאמרים לשופר כל כנענא קיינו קול חיוו וזמן . וכנענא שופר
דנכחו וכנענא אפ קקל כנענא ולא נכחו . ואם קיינו כנענא עם
אונם כנענא קיינו לערב ולכנענא כל קאמרים ולכנענא חשבו מעב
וכיון שלמינו מהכנענא שחך קהן נכחו לרחמים כנענא קיי קל ביהנו כי חמר
קיא האמה נחלם . ואם שפיר בעל האמר פלם כנענא קהן על דרך
ויכנענא חמה ה' על דרך אלם קאמרים חמה ק' קיינו שחכו מורק כנענא
ואם חלל למקום עלינו . ואם שפיר קיינו חלל עלם חללם עליו והוא לא
יחסן באור כנענא אם בשבן מדרשו וחיה וכנענא חמה קהן שחכו נכחו
אם ומהך קהן יכ' חמר חמה קהן קיא כנענא חמה קהן ונכחו לרחמים

ואם כפרת כל חטאתי קדשתי לא תלך עמו כי הוא רשע ואם כפרת כל חטאתי קדשתי לא תלך עמו כי הוא רשע ואם כפרת כל חטאתי קדשתי לא תלך עמו כי הוא רשע

ואחר שארבעה ימים לבדו זרעו בשביל מאמר קשר וקשר יכ' נופע שירבד
 זרעו בחי' כעז חק אם כן שבעה על רבוי זרעו אין בה צורך כי לשלם
 יקניימו וזהו טעם זרעו ואם קם יקון צדקים נאווהם כפוף להוהמה וזהו
 במעשוקם קט' ביום אלא בזכר קעקוק יבדך אורפ' אעפ' שלא יקון כדאי
 אלא בשבעה קינץ על ענף אחי' ועוד הוקשה לו מאי קאמר
 כי ישן אשה עשיר אב' גדול קמץ ולא השכח אב' בנך אב' יחיד קינץ
 ובחל' מינייהו סני' ועוד למק' שלש ענב אשה שבעה בקול ואם
 קם עשירי' מחולקים לעצמם ולי' מאי ישן אשה עשיר אב' גדול קמץ
 ולא השכח אב' בנך אב' יחיד ושבע אשה שבעה בקול כי בדרך אברהם
 אלא ור' י' ענף אחי' היה בלא' מלבד מציאות קעקוק וזו שירבד ארבע
 יכול למשן מעט מספיק על דהו יכ' כלשה צוק לו
 בעקוב יצחק והוא אב' יקניימו וזהו שר' לו כי בזהו יקרא לך זרע
 ואין לפרש שיקניימו בזהו אחר שלש שר' כי כן אמר לו ואם בזהו ארבע
 אב' יצחק אשה ח' בלד לך שר' למזעזע קמץ שבע קאמר וזו כיון בעל
 קאמר אחריו לבדך ולמה לך פרוש לגיכך בשונה נחמ' שר' שר'—
 סופתם זק אר' וזהו לך כלומר שאל' בדרך כבוד חק אשכ' לשאל' דה
 בשביל קדוש שחק ועם כל זה לא יצ' לקמ' וזהו שר' שר'—
 בלבי ובבש' אב' יצ' שיוצ' בבש' וזהו היא כיהע' גדלה ובקיו' קאמר
 מאשר בלבו ועב' אינו חקמ' כן אב' קינץ בלבי מעש' וועב' כי מאמר
 לקינץ לשאל' כי קמ' חמ' קם על נפשו ואם חמ'—
 ולמד בעל קאמר ענף זה חמ' שר' שר' שר' שר' שר'—

אימאב אברקם בלח וכוון למען לכבוד שמו . וכן קמברא נוצר
 שראו אינפלא עלבטו בשער הכושר כזו ואם לא עבשו אימאב ואמר
 קמברא נוצר שרפלא עליה וזה אמר שער אברהם ברפלא וברפמטס
 ואמר כיון שחך מוכך למדוד מה בעד מה והיה לו פנחון פה לגיב ולמען
 בעד זה או ברוך אלה ועם כל זה לא קשכט אעפ"י שמעט קיבץ חסמק
 כך אם ישארו כט יחך להן לפתך ק' . ואמר ברפלא וברפמטס
 לגורו שאעפ"י שזיכר מעט חסמק וקיבץ לו
 בעקב בנן לא שאל אלה ברפמטס חנן כדרך כל גדולים שאעפ"י שיש לגורו
 כמעטוקם קמבוס איש שאלם אלה חנן חנן . ואמר
 בכו אל יחך ולא אמר כט כי לא רצה למחיק מוכך לעצמו . אימאב שער
 יחך גדולק שזיכר דוא קשקרבן לא שנה . ושורש לא נראה דוא כלל אלה
 אכיו היה עקרו . א"כ יחסיך קעטן יונץ כשיפחיל מיחך . ולפיכך
 עזר שיונץ ראוי לומר ועקב יחך דיוס למען נחור סביו קרי בר שער
 קל מאעם זה . ולפיכך האמר צחק לומר שמעם כה לגמטא אכ יעקב
 ונאמאם ישראל אמטקן שלש אכור ביתר . וא"כ ויפתיבו ויקין
 לך פנחון פה כנעם יחסי קעבירוף אשר ביה וראוים
 עלקם אכ קהן עלקם עיך ולא ימעט עלקם חק שיאוי למען
 ואמר כשיבואו בכו לה עבירוף יחסי אברקם לגבך יחך נפלא שזיכר חור
 זכר קה על דרך ק' לא יעקבן בידו ויחסי חזק אלה ורשעו בקשמו
 וזק רחם אברקם לקבץ באמרן לה . ואמר עבירוף ואעפ"י שיש
 רעים עבירוף קם קמאעפ"י קם קמאעפ"י כפי קר ואעפ"י שיש קם קם

ימים בשנה ה' ולא פני קד כחו מעב היוצא שלא בשנה אחת מעב ואלא
 בקטן ואלא בפני בר וקאמינו המלה יהיה בעב יהיה יכלה לפתח מבעל חובו
 וקעמו בשביל זה העב ואכר חביו והיה זה קנוס ואינו חייב בהן והוא יפד
 מעב בשנה ה' וכן עשן יפד פאר שלא געירע קעב אלא כעב יתקו שאם
 לא יפדנו לו ישאע באימור וזכ שאמר עשונים באמר וישא
 וכלל כוונת אבדקם לפי שפוזק ער בנו יחידו והיה יכול לקיים מצוה ה'
 מעפף שאיה ברהע עם כל זה קאלך רחמיו מעד
 אמר לנקבה גם אנך בפעל חמים עליה ונפוק חפכה למה חמים
 מלשל לפיך חתם קשוע כיון שזכר פות לאבדקם עשן דעקידה
 בדנו היה מספוק שיק חמע חרעו ואחמ בנו ואכיו האמר על זה
 קרבה ארבה וכו' אבל אבדקם אמר אחרי שפוזק נפולק לשלח חלקים
 האחר חמע קח וקשע קעס קענופ קדולק וקשליש
 באכדור וקאפוקר וחוזק קל וחישמ קחמים וטעם שלח חיות
 שבר לבנו יתק קאחר קדנו וקב' קעס קענופ קדוקר לקעיר
 כעס כחו סמפ הוא וקשליש קחמים במדה גדולה לחלו גשנים לוס
 קהן צהך שדוע שינקיומו ואיחופ כתרש קשביש קוא יוס קח ואם לא
 אז איחופ ועבשו וקישבו קעבבים לדיך זה יען אשר עשיר אפ
 קרבה קזה שלא קשבר ועל זה קירש קשדועה ולא חסבר הוא עשן דעקידה
 ועל זה נפדיך בהבוי קזה או שגשועה קשיקעל שנקס ועבד אשר
 שחע בקול קיין לבסוף דכר מצוה בדאי עלמא לכא אי טאו שאוסל
 פירובק כעב ונדא לאורך ואלש קנא חזניה לגס עקיד יתק אבוקס
 פ' ככל עשייתך כחו עשיתך

ואלה שרופי אמה' יימא שלשה קן שכל יצרן לקנן ונחיה
 עליו כל אחר ואחר בשבועה ואלוהי יוסף ודוד
 וכו' יוסף וצפורה ואיך אשש נעם נדולה קזא' ^ה
 חוטא בשם' איה אמה כלם קריא חסר ומאמר לאליהם לה' און
 כרוב כלן אלא ומאמר לאליהם אס מאמר אס עשה לאליהם ולא אליהם
 עשה קרע קרע קזא' ^ה יודי חטן שטאר וואס דוד ה' ^ה
 אס ה' יוסף לוי נשע' ^ה ארבי שטען ^ה כה נחמ' ^ה ה' אלעזר אמה
 אצור נשע' ^ה ו' שטען ^ה נחמ' אמה לאביהם צוויק נשע אמה
 לו ה' אס קרע צו שטען אצור אצור עשה ^ה כועז חטן אמה
 ה' אצור ער קרע' ^ה ה' יוסף ו' חוטא ^ה יוסף אמה כל
 און קלל קרע וצור מקרעו וואס אצור אצור וקרא פניו
 וקרא אצור אצור וקרא אצור אצור וקרא אצור אצור
 ה' אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 ו' חוטא אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 על וצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 כי אס ה' יוסף אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 לקרע אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 באצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 קרע אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור
 אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור אצור

היה רוצה לעשות כן שלא מדעת יוד היה פוסק מכל שיוהענין . . א' // ולא
 יטע דוד קסה למשל נפשו מאופ מיד האבק נפשו על חנם יענין
 כלשון דבר ה' יפני או ה' . . ב' // אמרו כל אונן בליל קיב יצו מקמיו
 וכלא פניב ויקי במע הלל ויחיד האיש נק' והנה אשה שוכבת
 מכללנו וקמץ הלל מראשו לא נקדלו וכה . . ג' // למק קזכיה בדוע
 מעט יצרו ולא בדוד דלמא ולמא לא נקדלו והלא הוא יודק
 והבא לגינך השם וקדו . . גס ביומק מעט פניו ואס אין מעט
 ביומק לגיונע נשואה לפיכך יזכיר מעט לדוד שכן שמו . . ד' //
 למק קזכיה במאמר ויהיה לך למא מכלל לאיווננו מעטנו איש
 אלא שמו ובוטלה . . מ' // אמרו ולאשה אמה שכי עד קדק ביון שאין
 קבוע כק שהשביע יצרו מכלל לבית מאמר ולאשה אמה ק'
 ואס ינאלק מוב ינאל ונ' / שפשימא שלאשה אמה ביון שקמאמר שכי כלשון נקד
 . . י' // וזה הנכב חסר בתי ה' שכי עד קדק שקביל פאוק נבי חכם
 בעט שדק לגלוס אונ . . י' // לפיכך חוטא למק ששק
 שלאק זכר לבקסו של כועז ולא חש לאשה קצבים שמהדיו על
 וכה . . י' // למא לא הביא בעל המאמר אבקס שמהדיו על יצו בעט
 מאופ ירו אל ה' בקשכר קבוס אל מלך סדוס שדא לידו בקיב
 נאור ואפס קדוש השם קשינו וקשביע לנצח . . י' // ולמא לא נשבע
 פלמי בן לש לטו שקדק לעשך מרב ביון לבוע ולמק למחש לנצח
 ק' יפני . . כ' // למאמר ספרי למא לא קזכר יומק והוא כקב בקק //
 כ' // מאמר מכלל קיב' יאשיה מאמר דק' אדם לגשביע לנצח

למה ודילמא אינהו דעבדי לנפשייהו אבל אחתה לא הלא פקוק לון יצריהו
 ועבדי אשכנזיין ויוצא מוב לעבוי עבדי אחר משנים . כב / לא
 חזי וקצויה לדור כיון דעלמא קא וקאמר חכאן . כג / לא לא
 ראשיק מדור ולא לאד חכרים והוא הראשון . וכעב פכר .
 ויש לוואה דה / ..מא סבר שאין לאנו בכלל אלו שמדריזו על
 יתם בדועה לאדקס משום דלא שיה
 שנבע אדקס לא היו למה לא לא יד חסד שלא יאמר חלק מדוס
 בלבו איפשי שלא עבד אצלו כלל וכן קאל כי עשה גדול הויק דמדוס והו
 יודע נפמי תבירן כלשן עיינו לאו ואולי גם ונפמי קאלבים אשר
 נפלו בחלמה והו יאמר שמתור קל ולחופי חסדוהו שעב לו עדיו
 חלקם או חננה לאו ולפ ועלם קפן ושבע אס חחוא ועד שדור נעל
 שרבוטן אנשי החלמה לפרח כמות או לקח משלמים שהוא דחה גדול
 כלשן דה אחר . וכן סבירא לון שאין לאו לאנו פלמי ק ליש
 למבוי . אחר שלא נבע למה והוא אינו חונה אלא חוק שמדריזו
 על יצרי כשבושה . ועוד שלא היו דה גדול כלכ לפי שמיג אשכ
 איש בחורה אשכדוד שארסה לו בק/ עילא פלשנים . ואשכ דשאול
 קאלק כלכ עלם דוב משור בידו ומלכ כדור וקרא טעו קי הויק דהאר
 ושאול נהן אפ מיכל אשכדוד משמע שקרא אשכ דהאר . ופכר פלמי
 לא קיב יודע שמה עם דוד סוף סוף קווא סמך אשכ אש ופלמי ק ליש
 לקחם לקיים מצופ קאלק שאול ולא נא עליה שחש לבשו ואיפשי דהוא
 קל כדור וקיבג לא חנכס דאומרא . אי טוי שאול וראב רביס נומי /

למכת דוד ולכן לא קוצר לבשית אר יצח כי היא משחקת עמה ועם כל זה
קוצר חרב ביתו לבית לשופט האלוקה וכמה יצח קצח קרב אשר עשה עמו
ונס אין למנוע עמם אלשע כי חס סוכר כי מק ששבע ליהושע חלק שחן
אם קיב מביט אליו אם לא חסם כבוד יקושטת מצד קוצר עבד עבד ופרו של
יחזק וקופ שקיב מעהכו ואלו קיו דכהם בעלמא בשבע לו שיחמין
ולפיכך אמר ר' יוסא שלש ק שגדדו על יצח בשבועת אמה קחטין
לאפני קב דאמין מעבד דמפרי מנו חובין ולפיכך קאמר קין ולפיכך
קממטב כהש קמא דעבד אפכא כבוע ניקין לאיך דאפכא דעבד
ואיך דאפכא דלשע לך אין חסס כוכן דרך באשע כלשכן כהרש ולפיכך
אמר שכל יצח לבקן ונמדרין עליו בשבועת לפיכך פלמי כן לשע
נמדין בשבועת ולפיכך קאמר לשון ואמר שכל יצח לבקן פיוס אלו דוק
לגס מעט לשמוע לזין וכא יצח עליס כזרוע ובמעט יוסף קיב
במור ופני אשכ אדוטו קרפס כרבה דאפכא קל ודוד קיב ערד
ומבקיס אר עפא וכעז פניו ופנייה אבל באמהם לא היה
קבש בשבועת יאמינו או לא יאמינו ואמר ואלו קין לאפני כ
אמאל כה נחמן דלשע לזר ואיפשא ליהודי דמכורא לך דאפכא
דזר ועלילין אבקס וגס שלש חכל לא אלו ועקלן יוסף דוד ובעז
אעבד דעז קהס לזר משום קיורא אונפ פני חסיבונפ יוסף ודוד קין
חלפס ובעז לא היה חלק אי טאו משום דאפכא כבעז דרש פסוק
גבא חכס בעז ודרש קנעב במהש דאפכא באחרונע וקנעב
הוסף ודוד דאו אמה מפי דכיוסף הווא עבד קסם סוף

סוף נשואה כינש וקינש אשה ומה שכתב ראובן אישור לוי עין לא שבע
 בזה וכן נח חזקה עליו משה ורוב באשר ולא באשר חזקו
 ונס ברוד כינש עבד רמק סוף היה קעטן רצח נפש ואשכנז
 כורף הוג עם כל זה היה לרוד איפשר לכוזח חפץ שחול ולקנעל אחת כאשר
 עשר ושר כון דרוד היה מוכנת מפי שחולל שחוללך נח שחול
 ואשחן בשחן קאשחך לא סני דלא חלך רעצח חלכיו יאליס כלשכן חפי
 נביא כלשכן חפי השיר וקשיר יודע דכיו חס כן נקיף מהנפשו של חס
 וללא צורך אמנם בדועת לא קיף בשען עבד כלל ועיקר כי הוי
 כינש כחיה ואפילו שיהיה כל חופ וקי דושין ולכא
 למהר קווא נה דואי עמי לא כינש מכשול לא נעצק ונס דיה כינש
 נוסף עק ובפירוש אמר עמי ורחש ופכר ואיפשר
 דמבלג ככלל ורחש אי טי חמולא מאמע ונחיל ביומק
 רעוב ואיך מעשך קרעה קדולת קזא דהאשע לך דחק חמר קדולת שחע
 חיע שנשנע שחם כוער ככרוב לומר שאיך יעשה החשש קע קזה יאמר
 ואיך מעשה קרעה קזא חמי קדולת אל לא וראי שנשנע וקיף מושן לאשר
 אדוטו איך יעשה קרעה קדולת קיינן שיעבור על שבעה והיא רעב
 קדולת מכופלע ועטן חומר השבועה ידוע כמו שאמר חזן שנשע
 שיער הדור לא נשא חפי קשיר כרעש שחיס ואין וכל החומר נכופל
 בשען קשנעם כהיית פק כל קשנען דיוש עלים ואיפשר שיהיה
 יוסף לאשר אדוטו שאיך יעשה אדוע קדור קע וחיובר קדולת חמי וקעים
 שנשנע וכן קי וכן קי קשנעם איננו נכפר בכרוב בפירוש חלל כח

לה' אשם ראוי הוה פניו הוה אשם על עמנו פשע ואין ראוי למחול
 להוין באשם על כבודו וקין איפשר להוין שאיננו שבויה אבל חזקאמר
 לאלקים אשמהו ואין ראוי שיקרא חמא האשמה חמא קל כחן שונן
 ואין לפרש דהי קאמר ולא אלקים ששקדעיה ק' שהוא בחיורו
 במעשיו ולא חופה מעט דיאמר שדינא חשדק דקאמר כי קדוהם
 מעשים לאסתר בנן וזו אין לפרש שאפילו שהיה פגום ומחמא
 לה' קין יכול להוין . ונעמך פניבך יד לא נמצא כי אשם
 ומחמא לה' אין פניבך אלא ומחמא לאלקים . ואינן פגום
 ד' חוטא טאם נשם ד' יומי וזק לשונן דפניב ואין מעשה קדשה
 העולם קזאפ ומחמא לאלים ומחמא לה' אין פניב כאן אלא ומחמא
 לאלקים ער כאן . וקדוהם נראים שאינן לשון משכנע דקיוו בו
 אהבוך בלכך נשם נעלם אהם עליו . ועל למורה שמוסא ער
 לבנהל חקל אש היה כופר לה' או לאלקים כי הוה איפשר לפרש לשון
 שבויה כחן ח' ה' וכו' כן וכו' כן כללן חוק חמא . אמר ער
 דור חמא דפניב ח' ה' כי אש ה' יגפנו למי נשבע לנצח
 נשבע לפי שהוא בעמורא שדיק איפשר לפרש שנשבע לאביא
 כחן שפירש ה' שמואל לפיכך אמר לאי נשבע חק שאין כן כדועז כחן
 ש' פאח . והוא קל סוגר שאי אפשר לפרש שנשבע לאביא חק
 כחן שזכינו שחמק ישבע לו וישע לו קשה . ועוד שמואל דשוק חמא
 שחמא לו אכנו נא כחמק וכן אמר פשע חמא ולא אשנה לו ואשם קיקרית
 קין עשה שלא ביושר . ואין נעם במכר לאכול עלמא שיסבע שק

אומה אחרת לא לגיס הכל הוא פסוק אחד . אהם בעמם מייבטלם חגבר
 חכם בעשן ואחש קפ' וזו . וזה שאמר כל אומה קוללם שמשך כללם
 ביד פני כל קוללם על דרך ונעבדו יואם וללם וקללם צדק לאכול וללשן ולשון
 כל צדקו . אי טי קפ' של המשון יקון מכונסם לצדק קזה .
 ואם שאמר אפס פני וקיא פנייה ואפילו שיהגדרה לא ואשימוך .
 ואמר ויהיה לך לאשה כלומר אפס שפנייה מאך לא יודע קזה כי
 כשאנו ויטלם דקדון . ואם שפנייה משפ' יקר בעשן ואפס המשפ'
 יקר לנעם היא אפס קר וקר וקלם לבאמין וקירש שמו במה ואין כלל
 דופ . אהם באהם משפ' יקר יקר מאוב מופת משפ' יקר קר
 כאו שפנייה . ובספרי קביאן אבקס כי ודאי אבקס לא קים
 צדק לשבע שיאמין כי ודאי היה אפסם לכל ואלקים
 שמו כל אשר הוא עשה ולא עביר עמם לשקר והיה חשוב בעשן הכל
 למלך אלה ודאי קשית לטו . וקשה ל' מאד וכי אבקס קנה דקדון
 קאמר עמם על קדוש קדש דובר אחר כלבבו יחשור
 עצמו באמן שכל לו אחוץ וידע לנעם לאהם שימאך לקשית על זה
 חללה . ואם שאמר ואלה אהר ואם יגאלך ואשם מחלקם שקביא
 קש' פסוק נבר חכם בעשן כלל יקר . וזו ש' יסא מבר שדועם
 קשית יצא שפנייה בועם כגד יצא בכח וידע שפנייה במה עד הקצר
 ונאם שדועם ושלם קביא אם יגאלך לומר שאינו משפ' כיון
 שקדשה קלוי באמר אם ידע לנאול ונבאל קל ואינו דומה לזה שיש לה
 שפ' קדשה ושלם אפנייה עם בעל . ור' חנניא מבר שאין הכוונ

אלא למנוחיה ואלהוה יצרו • ואם שאלה שפני פני דכח על דרך חינו
דוהה מי שיש לו ספר בלאו למושאין לו • וסוף שיאמנה לאחר להא ויחמא
עבא • ואם שאלה אם יגאלך מוכ • ודע קיב שאל • יגאלך כי קיב
לו דהכחן שאלה פן אשחיה ארבעה וקבי עהף מפי לגר הנפשה לזה
קדע ולא לבטלו מכלול וקיא דעב נחוק • ולפיכך נכח חכס בעז
ואם שאלה מאן כח שדעב • ונחמיה עהם לגר לזיו דקוק • ולפיכך
מאן כח שדעב • ואם אם לא קיב דעב ונכחנא • איפשר
שלא ישאלו יצרו • וקראשן סוכה שנין שנשבעהין דחק יוצר
כי ודאי לא יעבור על שדעב כלל • ונכח פלוגה • ויחמא סוכה
שנכחנאם דעב על יצרו כח חזק על פיוס • ונכחנאם קיב לאשה ולא
לזיו נחמיה שאלה • ור' שמואל סוכה שמשגז
לפייס יצרו אדרבה לקטשם למאן לג דנה שנקום מאס • ופייסם אם
יגאלך • ובמספרי קביאן אכרס כי ודאי אכרס לא קיב דחק שיצטע
שיאמנה • כי ודאי היה מטקס לכל לשיא מלקיס ואלקיס
עזא נכל אשה הוא יצאה ולא עביר נמא לשקרי • וקיב חסוב כענין קכל
למלק אלא ודאי קשית לזיו • וקשה לו מאד וכי אכרס קנהב דגדול
קחוסה עזאן על קרוש קס • ככבאן האש דודי אהר
כלביו • מאד עזאן כחאן שכל לו מאן ויודע לגר לאחיהם שזמאך
לישבע • חלילה לי מלגמחין כך • עלכן אמר אהיה שנקי ופ
שנחמיה קפוש למלק היה פסס לפאן • וכלאן • במורה יהיה קרוש קס
שלא שם נפשו למכר על חמור מאן • וקשיב כלכן פוש ולא נהנה מאן

אחרי כן ואיפשר לנצח לעולם לא נחזיר שיש בהחזיר חלול קשר
שחמור ידו עבדו עבירה שאנו מרדו דעים ומאמין לה אחר
ועל כן קוצק לישבע שלא יפגע וצדו במעש אחר ועם כל זה היה
חושב כן מעב בזמן שרשעים קשיר על ידו דענין אחר קורס
האלה כלומר אחר קחשש אחר עם אחזק קיפדתי ה' אל אחר
באחזק לאמר אל כחשש אחר שדך קרבה אחר . וקביאן במעני
לא לשעבדו שחמור שאין צורך לישבע שיאמין בו
אלא שלא יפגע וצדו שלא יפגע עמנו לשנועק או שלא יבייש חלק אחר
מפני קריאה קוצק לישבע . ואזק שלא קביאן לומר ומעש
שלא קצונו פלוגין לא מפני
קופר אמורה משום ורעך באשר ולא באשר חבור
בר פ' ויצא אמר ה' אשעל צד כניס ושמע יעקב אל אביו ואל
אמו ואת כל אור לומר ויצא יעקב מכלל שבע אל
אמר אבא כשעך שנקש לצדק לומר לאחזק מקיבן קושר לא מכלל שבע חק אב
קולך לבאר שבע אם נקל ראש קריב וצא ואם לאו אינן יוצא . לפיכך
צדק קצוב לומר ויצא יעקב מכלל שבע . וצא ופ' לא יצא משם
אלא הוא ואלא טהר מהם וטוב נחלם וצא ואמר ויצא יעקב .
ה' ענה קשר ה' יקרה בר' סימון אמר בזמן שדעך בער הוא חיה הוא הורה
הוא קרה . וצא משם פס פס חיה פס קרה פס קרה . וצונו
וצא מן המקום אשר קונס שמה ועל וצא ופ' לא יצא מן המקום
אלא הוא ואלא טהר מהם וטוב נחלם וצא ואמר וצא .

ר' עזריק בשם ר' יהודה בר סימון ור' חמון בשם ר' שמאל בר דב יצחק אמרו
בשדה נשר הוא זיוק הוא קדוה יצא משם מעט מנה מעט קדוה
טחא רבין לא קינה אלא אונס דקרב לבד אלא רסו דהוה יצחק ורבקה
ר' עזריק בשם ר' סימון אמר אינא דואה דמור צדק אמר לזכור שני צדקים
עבדך . קשה . א' אמר אבא מריבן קורשה מבארה שבעה מאות
שנים יצחק חזק חזק לאה וקלא לא מצינו שיהא יצחק
חזק לאה ולא קורשה לצדק מדרבה עבדו . וכן אמרו חזק מדרבה
אמר ר' אבא שאל אבא רבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
במלך אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן . ואין לאוהא שיהא
שם מלכאים חלוקים ששנים דברי ר' אבא . א' אבא מריבן
שקורשה מבארה שבעה וקלא מריבן וקלא מריבן
פלגים ושם טחא אלו ר' ואמר לו חזק מריבן אבא מריבן
אמר חזק מריבן אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
וישכ בנחל נה ופרי בארץ עשיר ושנים וידוע עליה ויסתק משם ויסתק
בא אבא מריבן וקלא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
לא דרי שמו של שני יצחק בנחל כלל . א' מריבן אבא מריבן
דיועק שיהא מריבן אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
אמר שיהא מריבן אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
אמר אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
אמר אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן
בבאן מריבן אבא מריבן אבא מריבן אבא מריבן

לאו מיני יוצא אם כן איך אמר וישמע יעקב אל אביו ואל אמו ואלא לא
קמים לצא מבלי שיכנה לו דשאר וכיון שדבר קלוי ושמור לא שמשנה
י. לאג יעבור צווי אביו וכי כחל אין חטא ואין עצה ואין פדוה
גדרה אם כן היה לו לוואר ואם יעבדו על יה אמו יתא איך
אמר ואם יתן ל דשאר ב ואם לאו האמע אם לא יתן ל דשאר אלא
שעה קרה בדשאר מעבד שלא יעבד לא אלא י ואלא מועד
כאילו קנה קרה בדשאר ואלא מעבד שלא קרה וכן בשאר עבר יצא
באנו קשופמים שעה עבר יצא מעבד שלא קרה בשאר עליה ואמר
א יצא אם קרה קצו פעה אישך וגו' י. א. אמרו לפיכך
אמר ויצא יעקב ב ואלא זה קרה מקורם למא
וזק בא לביץ י. ח. מה שאל בעל האמה ויצא וט לא יצא משם ב
וקלא איצחק לבדלשלי דשאר י. ט. אופן קקושיא
וכי לא יצא משם אלא הוא וקלא הוא קשוקר ואם לבד בחמרים
ובמחלים י. ו. אמר אמר צהק כלק לשאר לשבח מורה קרה
י. א. אמרו יצא משם פוע מזה פיה הוה פוע קרה פשימא
טון שצא משם יצא קבל י. ב. אמר ר' עזריה בר' סימון
בשמי לא קוצר לקצויו יספיק שיאמר וכן ויצא מן האקוס
באמה בשמי י. ג. אמרו כחא דתן לא קובע שם אלא קצק
בלב יקשה בוצמק ודקה מאי פיה י. ד. אפצקצמק
איך אמר כחא דתן דלא קובע שם אלא אונק קצק בלבד
וקלא נס יופ קצק יופ קצק קובע שם י. טו. אמרו אינו דואר

אין דומה זכור צדק אחר לזכור שצדקים שלשה מצעלות . ין
ורק ארץ לקראתו קארי לה ואל לא יתע שחיונו דומה זכור צדק
לזכור שצדקים . ין למה הוצרך הכתוב לקוהע שכן שישאמר צדק
על אפרושם בשם מקראות . ין רבן שהוקשה לעל
המאמר אחר שמה לשל וישאמר יעקב
אביו ואל אמו וילך פרעה ארץ למקחור ואמר ויצא יעקב מבאר שבע
פשיטא שכן שבו קלך פרעה ארץ שבו ואל מבאר שבע
ועוד שאכל לא ידעיה הכתוב וילך פרעה ארץ טון לקראתו וישאמר יעקב אל
אביו ואל אמו וראי שהוא שקיים מאמר קוס לך פרעה ארץ . אלא שכתוב
שכתובם נסכים לקיים מאמרם ללכך פתן ארץ . אבל הוא יראה שקיב
עבירה ללכך אל נס ללכך מאמרם פתן נס מכבוד אב ואם ואשר שיתא
לחוצק לארץ לישא אשה אויפאר על ידי שלה כחך ועם כל זה נרמז
לפיהם דווקא ללכך ואחלו אדרבה היה מקיים דברם ועשה מאמר
וכי פתח למק עשה . ין אפס שנעשב יוצר מדלי בדרך
ובענין צדק חוצה לארץ ומאמרם פתן חשש וכי אפס שכתוב יראת עשו
הרשעה אביו ואמו ואחיהם מכבד ונס לא יצא למאור על קנע דשכיחין וקל
אמר הוא ארץ אלק לבאר שבע ואם לא יתע ודאי לא יצא וכו' לא קיב
שבה מאמר אביו כי קס לא צוהו כן רק מקפחד וכיון שקיב יעבד על
ידו וראי יתלבן וצוהו כאלגיו ישוב וקיים מקיים הכל . ואם שאמר
וישאמר אל אביו ואל אמו הכונן שנסכים ללכך אם לא יצא לו עכוב מהשיר
ולפי קמסא משקבל עליו כפי נחש עליו כאלו קלך . או טעו

שחקא במערה נאמר וקורב נבל חוצה לארץ שלכן אמר שכן בארץ אשר חוצה
אלהך כלומר כי לא נאמר במערה כי אם אמר קורב חוצה לארץ
וקאדנעק מערה לפי שאמרו הלך שם ונס בהעב לאמריה ולא קדש לך
אלא ארץ ישראל שחכש עליה נחמיה ופטן בארץ אשר חוצה אלהך
אי טעם לבוא מצווק בעשה ולא בעשה לפיכך שבו ואמר נור בארץ כלומר
בעב נור בארץ קראם קיינו ארץ פלשטיק שנסתיה מארץ ישראל ככחונק
האמר מעב שלעבד נאמר ישראל מאמר יקום חלק ניע לבין ארץ יש
סוף סוף ארץ ישראל היא ויש דברים אחרים וקס דמוקים . ומר
שאר ואם לאו לא אמר האמר ואם לא יצוט מעב של
ישב לא אמר קיינו לפי שקים בעטן פקוח נפש ועבד לא יחוש נשית
לקשיב שיכרח מפת אחיו עמה שקרא יר יתן ואין חשש בלתי כלל גם
נאמר מארץ ישראל היא עבירה . אמרם במירגלים כיון שנתחבטן
בראש משה וקים בזק כבוד לגיף לקראונס ארץ חמה כי ידעט לא
נחמר כל כך ואם הן מעבב קיב בעטן חלול קשיף שיאמר שבעול שחית
כל כך טובה לא רצה לשלח מירגלים לפיכך מעבד שלא נחמוק של
וקשיף יורה סוף של דברים לא רצה לצוות כן נקום משה שלא נבא נקלג על
צונו . ומר שלא שאל על שטן עבד יצאו מעבד שחמה לו איש
ויקי אלגיס עמך ר' ופרש קמלך בשנים קיינו משאא מפע של
קים כבוד למשק . וזק שקרב נדון רבינו מלה קנה נפיש
אפי עבד נדונע כעבד יצאו לא קיב כישראל אנשים חטאים
וידועים או משק שימרה כן מכלל עבדים אדם . ולו שוער שנס לא

לא יכלו במלחמה זו להם לא יעוררם קשר על כך ויחוס על חמיו קדיינים
 כמו שזכר שופטים וסומהם ב' ואפילו שיקו יס' יחד במדבר ואין צורך
 להלוק בזה הדין . סוף סוף קשין מה והכנול ואלום כל רעב ווס
 כל קשם בזה על מקומו יבא בשלום ולא לקיף קשין על פ' א' וס רבוי אשר
 לא חננו ישראל קשה לגוביה ולמה עם חכם ועבד וד' כפוס .
 ופי' קל שזמר קשה לא בופס ראויי' לזמר לא מפי קשר ולא מפי יס'
 ולא מפי משה . אם מפי קשר לא היה ראוי כעשה שלא היה
 משה כראוי לשפוט עם רב בזה ואינו צורך למשה . אם מפי יס' לא
 היה ראוי דעשה שמו קטין ברבס . ואם מפי משה שקיבט משה
 שקיב קץ כהנבנב עם בט יס' אל' לא חננו שמה לו עול רבול נס אנפ
 נס קשם לזכר אשר אנפ כי כד מוזק קרה לא ככל משוק לזכר .
 אי טמי מפי כבודו של משה שימול עמיה חננו וידעכל ישראל יעב
 כרחה ויפקיחו ועלן לא שאל לקס כלל דעשה שקיב שאל אול כוונת
 לימול שירה לעמלו לקיפין ומה ועלן שאל קשם מול יעב על
 ירו ככדונו וקיוף שששן היה הנבש ישראל ושלום עלן קסביס
 לעשור רבף . ומק שמה לפיכך הוזק הנבש לנבש ויטא יעב
 הוא קושיא אמר שניש בי מנחל קוקס לו שהוא מיופף אמר שמה וישמע
 יעב אל' אצול ואל' אמו וילך פנה ארס ועבא קוקס לו שאלו שלא היה
 כופב וישמע יעב ב' ממה ויטא יעב אין עקב בו לפי שפין שמה
 וילך יעב חרס ממילא הוא שילא ממה שבע ואפילו שידע למכור
 יטאנו מביאין ימה ויטא יעב וילך חרס וכל מה הוא חננו ואדוייק

בדברים אלה לבינך קוצר הטרב לומר להגיד אל הראשונה שאין צורך
בדברים ענין זה . ומה שכתבך ואמר ויצא ישעיה מלוא שבע המון
אל גשמים רבינו קוצר המקום בייחוד וכן מצינו שבע מלא לומר
שאלו ראשונים שנים לו המלך אשר לע קנה והעבדני שאל
וקאבו פני אל האלהי קוצר מכלל שנים לו ראשונים . ומה שכתבך
ויצא וכו' לא יצא משה אל לא הוא ואלו פנה מהם וכו'
אפשר שנקשה לו קוצר יצא בעצמה זמר אשר קנסינו ומפני כיוון אמר
וקולו מאמר אמר . אי טעו שזול בסגנון אמר כמין אינפלא .
אמר וכו' לא יצא משה אל לא הוא . כעב קנסינו אל כפידושו לשה אל קנסינו
המאמר ובענין זה לשון ונראה שזעם לומר המלך פניו בלשון יחיד
ויצא ישעיה וכן ויצא מן המקום וכו' וזכרם היו רבים שזעם מיעט שלא ידע הפני
על יצא וזעם אל על יצא פניו שזעם משה וכו' אמר ויצא מן ישעיה
ויצא מן שמי . אך מלשון יצא אל קנסינו לא פניו פניו לבעב אל
וילך לא מאמר . ואלו ידעתי מן קנסינו קנסינו ידע
ופירש פירוש אמר וזעם זה המקום אמר והעם הראשון ידע
מפני שזעם ולא וזעם לא קנסינו לא יכח לאומר שזעם ויצא ישעיה בלשון
יחיד שזעם הוא קנסינו וכן ויצא בעצמו ענין . וקשה לפירוש
חל לא ידע וזעם חוזר אל קנסינו בשלמה ביעבב עתה אמר בעצמו איך יחזר
אל קנסינו וקנסינו הוא לשון זכר ופניו וזעם . ופניו שזעם מידה לשה
אל לפי מה שזעם מידה שזעם מידה . ידע לפי שקנסינו אינו קנסינו
לפי שזעם שזעם ואיך היה כזעם וזעם . אם כן קנסינו אל כפידושו

פירוש סוף סוף חזק עלה מעט קושיא זו ואין לה תימא
ודאי הכי פירושא שיהי' קל בעיניו פירש קושיא קמחא דעצמו וזה
אלה סבב וזה כיון שאין קבלה רק לקודם שכלל לחזק הנה אין בחשב
קבוצה יחיד ותיאור שום בעל כי כמה מהם ומהם יצאו משם אל
מנין שתיאור זהק מן המקום שזה ראש ב' והכל אחד . ואעפ"י
שכבב בנחל רבדו קל כיון דהוילך חזקה מאת כאלו סבב וזה וסבב וזה
כדי כאן שכן יתיאור מד לתיאור גוף אחד לתיאור קודו וקדו עב .
אין לו ענין לא בקושיא אשר קדוש יהי' קל ולא בדבר כי בקושיא אינה רק
כי חסד יתיאור אין בה צורך כלל . וקל דקאמר ורופע בעשי כי שם
הוא הכה גדול כי כאלה נישב

מכאן שבעל בעשי כריב וזה מן המקום אשר קודם שזה וקבוצה בא
לפי ולא למנוס אלא לקודם שיתאור שזה ראש . ואעפ"י שם קמחא
קל שסבב רשע שיתאור זהק מן המקום שזה ראש היא מכלל אלה
מדוייק כי לאדם אינו רופע כי אם המקום אשר הוא שומד בו לא כל עשר
אספק איך אחר וזה יעקב מלאך שבע כאלו מלאך כל באר שבע וכאלו הוא
כאדמאמוט . ולפיכך דרשו שאין רבי טוי שחמלא כל המקום שכל זה
אקדחק בעיר הוא זו קשר כלב וקדירה ואלא כל קשר כבודו יצא משם פנה
כלל דה ענין כל קשר . וזהך לישב לכהבס כי קל וכן בעשי ואם
טמא וזה מן המקום אשר קודם שזה ואם לא קושר צפירא עיר
שבע שראש אל אספק לומר דאם לומר שיתאור מן המקום מיוחד שקודם בו
פשיטא . ושם שאל פירש קבוצה אלא ודאי לרשע . וכן

וכן עתה ליושב כי קם אל קצו ואחריה ונחל ואחריה ונחל
כפירוש הראשון שהשם נכונה על זכר קדושתו שלא לעורר עתה לומר
כאלו אחי נכ' וסמכו על מה שקדושה מצא שבע וכן מן המקום
והא קדושה והלא כזה מהם וטעם נחלים יצאו השם כעצמה שדושה
למקדש לומר קדושה ונחל נכ' . יסלחוהו בדוחק דהך כיון שצאנו רבים
השם ודאי הוא לבדו לא היה מאלו כל המקום . מקדשן בדכיה קל
כפי הראשון . והא קדושה כזה מהם ונחלים ולא קדושה
קדם והלא טעם וצא השם כי פשטי קדושה הוא ספק אם יצאו השם
כשצא יעקב אבל מהם ונחלים אי אפשר אם לא שצאנו בכל יום לבדו
מזון לעיר ולכפי קדושה ויושביה . והא קדושה הוא חיה הוא
היה הוא קדושה לקדושה קדושה אשר
וזק שיש קדושה טעם מהם בעצם ונכונות מן . ויש במקרה
מכל ידועה וכוונה וזק שאמר הפסוק מוכים קדושה מן קדושה ונחל וסמכו
ישכנו שם וחס להם . כי קדושה קדושה מוכים . חל
פשיטא שמוכים קדושה מן קדושה . ועוד מה בלא לקדושה שם
ישכנו שם וחס להם . חל קדושה שם לקדושה קדושה
הטעם קדושה קדושה . קדושה בעצם ונכונות קדושה אם יפול
קדושה יקום אף מוכים . ועוד בלתי ידועה וכוונה לבטוח בזה
קדושה מהשם וזק כי כשיקרא שם יסלחוהו חכמי יפדוהו או ייראו
מלהקין לו ובאופן קדושה אין בה כונן למעלה וזהו השם אם
ישכנו שם וחס להם שיהיה טעם מכל כונן כלל מכל מכל

מאלו וכן קצת בקיור ששכחתי קצת בכונן נשאלתי מהו איזה ארץ
גדול יהיה ראוי שיושבה גם כן באופן זה וזה שלמשה ייחיד מעשיו ויאלו
אחרים וילמדו ממנו וזהו הנזק ואין לו יהיה בזה וזהו פירוש הקרב למה
כדרכו כפי מעללו דקשה יתר הקרב קיינו כדרכו קיינו כפי מעללו
ויש פירושים . אחד הא דאקנו מעשיו האלה אקנו מעשיו דקיינו כדרכו
שלא עשה פרי ועם כל זה יש לו שבר קל וחומר מחשב לעשות מצוה
אין טעם להורו שיש שבר על המעשה כפי החשבה והכלל לאפוקי הענין שיהיה
למשה לבית ביופך או לענוף שמה . אין טעם לערשנה על המעשה
לכח ועל החשבה לבד כאשר היא מובה . וקרבן לפי דרכו כי
למשה יקום האדם לאור באסמך קבוצ
אפי' שואע
קולו וקם גם הוא או יראנו מחייב מעשיו וייחיד גם הוא מעשיו וזקן פרי
נאשך מעשיו ויש לו שבר גדול במחשבה ארץ גדלים וזהו שמה הקרב למה
לאיש כדרכו פ' מעשיו וכפי מעללו קיינו קנאשך מעל יהעני .
ויש עוד מקצת שהוא נפלאה דאקום שהוא כי הוא אפילו שלא יאמר שום
במעשה אמת כלל . וזהו פירוש האחר הוא מזה הוא אור שחומר ויישכא
קשר ומעלל טעם ומהניג ומכין לעולם . הוא הנה כנגד מה
שיאשך ממנו כי הור הוא טעם אורא טעם שחומר בשלמה קמלך הוד מלבד וקיינו
כנגד חכמה קצת המניע על שם מכלי יהעני . הוא הנה כנגד מה
שיאשך ממנו כפלאה דאקום טעם שחומר ביד עם קדוה מלך ודיקא טעם קמאר
הוא מזה הוא הנה הוא קדוה שחומר היה הכל אחד וכל ששן מלוא שונות למלא
הוא מזה וזה וזה . ואם שלמה הקרב ביעקב ובשעור צחלה

אשר יעשה יי' עמך הוה אלהיך יעקב אשר יהיה מקדשך וכוונת שמים של
יהיה אלהיך פסוק . אי טעם זכר צדק שאלו יהיה כלל המצוות אבל
אשר יעשה דאיתא מצוות במצוות עשה כי אם באותו שאלו קצתן נהגה ונכסר
אומא דלא נביא זכרה קהל . ואי אשמועך נשאו הוה אלהיך נשאו
שאלו שזכר נסדו מואב בין גוים אבל צדק קשאר בין צדקים אומא שאלו
עשה לך יושם קהל יעקב שאלו שאלו שם יצחק וצדק יצחק עשה
יושם מואב ועלך קוצר למה יצא השם פס זיה פס קוק פס קדיה
ואגב נשאו קוצר למה קל . ומה שזכר באל רבי ר' עזריה ופ' קדושיו
כשע קדושיהם איפשה של פסוק נשאו לעמא ועלך לא
קוצר ר' חטן בשם ר' אומא ב' ר' יצחק כי אם נשאו ור' עזריה בשם ר'
יחזק ב' סימאן קוצר בשעקס ט' הוא להש שעקס . וכלל המצוות
הלשם כאלו שאלו מקובלים ביה וזכר למהו קדושיהם . ונשם ב' קדושיו איתן
שאלו כי במקום אחד קוצר באל שבע ונשאו ור' קדושם כאלו שזכר
ומה שאלו אומא קדוש כלל ולא השם עליוס למאן דאמר ששאלו מואביו
עמא כי לא נביא ר' אומא איתא ב' שאלו לבית לשם . ולמה דאמר
עזריהם צדק למה כי עמא לא נשאו קוצר צדק ששכר שפת והוא
דקדק במאופס ומבין לקדושם למען יקן ולא פגע אחר דמורהם ולבין
אמר טמא דמאן לא קדוש ב' למה איתא שם שם קדוש יושם איפשה לבית
אבל בפסוק הוה יצחק וצדק איתא איתא למאן . ואשם איתא דאמר
מאופס צדק אחר למאן ששכרם השל בעמא והוה לשל ואפס וכן לשלם
אי טעם יקוץ למה ולו שאלו שזכר איתא מורה במצוות כאלו ואיתן

ואינו עם כלום אינו דואק שאר שטקס כבוד למנוח אחד . והוא גדון
שכנס בקנה גס כן מכה . אחת שלא עלה כן ברגל מאקשה לפי
שהוא היה שלם בעצמו שאין דבר שמו שדקיו שטע זהקים יחד זכונס גדול
מזהק אחד אבל כשיצא לאחד כיון שזהק אחד ממנו כל קשרו זיו וקרה וקור
כשיצא ונשאה אחד אין ראוי שיעשה דושס שיפנה הכל כיון שזהק קשור
מלאק זיו וקור וקרה . והשט לאפה נכר ונרגש דשואו לפי
רבה כ' כ' כ' . ארז חיים כן נפלה שט מעלונע לא נע
הוא ארז חיים כן נפלה . אחת ר' אבא דר סגול
אחרי בקנה לא ר' יושב ואשקל במעונע של פריה כעטן שנאמר ושקל חפלה
קדס לא ר' אומר הואיל והמזוק קדש גדולה אית עשה אונס ששכר
מכונס וקואל וזו מעק קלה אית עשה אונס . מה עשה בקנה לא גילג
לבוש מהו אית שכר של כל מעזוק ומעזוק כהי שיעשו כל המעזוק כקוס מנן
שנאמר שט מעלונע לא נע . לא ר' דוכה דואק לאק ששכר פועל
וכנס אונס לפי פריה מפר ולא גילג לגס מהו שטו של פריה של איתו
ר' ששכר מועט וילבו ויעשו ר' ששכר מרובק כעט קדא לכל אחד ואחד
אחרי לו כמכאזי זה איתן עשור אחרי לו כמכאזי זה איתן עשור אחרי לו כמכאזי
מכונס אחד . קדא לאחרי אחרי לו כמכאזי זה איתן עשור אחרי לו כמכאזי
אחרי לו חט מכונס פה לכן קדא . קדא לאחרי אחרי לו כמכאזי זה איתן
עשור אחרי לו כמכאזי אחרי לו מירקוא שכו מאפיס זון . אחרי לו לא
מירקוא לכו עשור אחרי זה איתן שכו מרובק כה שיעשה קדא אחרי לו
במלך אלו הורשע ה' א' מירקוא עשה . כן לא גילג בקנה אית

[illegible]

באילנות ואלה . ח / לאגלקחם שלא כמדה ימי שצמו זקוב ואחר
כך חט זקוב . ואחר כך שצמו מאתים זוז יאמר כמדה
חט זקוב זקוב אחד מאתים זוז . ח / כי כפי המוצא קצת שש
מעט קפועים לא מצואו קמאש . ואם כן כאשר ישאל לקס
כחפא זה אילן עשיר ישיב קפועל כמחפא או נחפא ומה אחר
א במלך זיפה הוא פה לכן הוא פלפל הוא ומה חרש והלא כבד ידעו קס .
עוד קשה קשיא ח / במאמר וזה נבא אל כביאור זקב כי אחר
שאינו יודע מהו שכן של מצואו איך קוצר לקמיה לא נכא
שוקל מצוה של פרה ואיך נשקל ואין אנו כי בשביל זה לא נלה ואם
היה אומר כדו שלא נכא שוקל מצוה של פרה לומר זו שכה מחובה
ואעשה סגרי קולג ולא קודע מהו שכן של מצואו נחא אבל מזה לא
נכא שוקל . אלא ביאור קענן כך הוא כי קשיר לא נזה לבואו מהו
שכן של מצואו לקודע עליו המצואו על מן
למשלם של ישראל לארבעה סבוב . קסבה האחר שחס היה נחת
אז יז מטה שבה מחבה קיז ששים אופס
עשיר במצואו מאתים שכן ואחרו אל קיז עבדים האשמים אז קב עלמנו
לקבל פה וקיז קשיר בלב עשך לפשעויו לשאה כי שבה עד שמים
אלא קיז עוד לשיר נעם רק סוקר וקענן קיז קבל קשיר אחר שקס
בוחס אופס שכן מחובה כי קענן על מנה של לקבל פס אינו מבחין
בין קלג ומחוב רק יצונו לשאור יצו קשיר עבא שעל לו אושר שיעשה
האדם קלג כעשיר לשאה שבה נדול מגדול לא לשאה //

קסבה קשענר כי אחרי שחזרנו שמה שגלגל קערה בשלוח הקן ובפיבוד—
אח ואם שהוא מורק ימים לשלם שלח מורק ומוב ומה
מורק בזה דק ששכנן שווק ושכס מחכה דרך כלל כי מי יודע מהן שלם—
קבא וקמוב שכולו מוב אסין נקטה שקלוי ששן יודע בו טלוי מרדוק—
על חזירת כי קשר בפירוש אין קפה יכול למפר ולא אין שווער אסין
אס קיינו יודעם שישקל לא קיינו ששים אובג וקיינו מפמיהם כי לא שוער
שקיינו יודעם נקלגס שעה האמת הוא גדול מהם שאנו מעבדן למורה
וקפסר ושזש העני בעדן קשר דיה מהד אונן כי אס קיינו יודעם—
שעה קיינו ששים כחו החמורה והחמורה כפלים שעה וכפלים כפלים—
וקיינו מפמיהם עשייף מנווק רבום כי אס דיה קלג קיה בעדן לא בחייע
שעה • קסבה השלישית כי לא שוער שקמנה קלג באמר שפדק—
גדול בעדן מה שנופיע שלמו וכללנו קעק •
קמאל מרדלם אחרי ששכנן לבלוג אונג בנאחר או במעבר אס ימלאו
שכס יפס לעולם באמנם ישלם שכס קדבה ואס יקין לשש אין שדן
• זקמאל יונב מפמס קנע ששך שיש ששך מרדלוג ואין חונג למחכים
יתר איך יהיה מושג בשלם • ממשל אחרי באבנ קאפוד שגיו כל מיני
קאבנעס אס נפסר אמר אין קאפוד והאין שלם • כך קעק אין שלמו
כלל כיחר ששך בעדן כל מנופיע אחרי אס (שלם) אס לא קיו ששאר לא
קיו כל קמנווק ששאר ופנשאר גם קללוג כל קעק מרדלוג ואלא ו—
קפסר בכלל ושעה על קיומה אין לו ששך קדי שקללוג ששך שפמיהם לקיום
קפסר בכלל ונופיע שלמו וכל מרדוק אפילו חמורק שישלם לבלי ששך בכלל

בללג נדי שברה גדול עד מאד . קמבה נדי שבר כי לו שוע
 שחצוק קלג נדי שבר למעלה / יקוב שחצוק גדול
 מקחאורה נדי שבר קדי שבר לעצ חקוב ואחר נדי שברה מקובים
 זק שבר מקוב נדי לו נדי שבר שחצוק נדי שבר נדי לו נדי שבר
 דוא ובס טגל מניש נדיש וקחיק אונס . שוד קיה הוא נדיש ונדי
 מאק שחצוק לו והחם טגל שוד נדיש נדיש . שוד לא קחיק מודיק
 לעצמו . וקוביק שברה מקובים לא קיה בו אלו קחיקים קחצוק שבר
 ושבר אחד מק נדיש אס חכו נדיש נדיש קדי לק מודיק כל שוד שחצוק
 משהך כל נדיש ויסוי קחצוק ונדיש נדיש קלג נדיש נדיש יונדי
 מקחאורה נדיש נדיש נדיש אס כן כל נדיש שוד . קמבה
 קחצוק כי לעצמו נדיש נדיש קלג כל שוד יפוי
 ונדיש מקחצוק ויקוב שברה גדול מקחאורה שחצוק
 קדי שבר לעצ ידאק אס עצמו חכו חכו חכו קדי שבר קוב גס
 קעלם שחצוק נדיש לו נדיש קלג שחצוק אס קדי נדיש לו קלג לא קדי
 משהך נדיש נדיש לא נדיש לו קדי נדיש עצמו ואס כל נדיש כלו עצמו
 שאין יודע קלג שוד אונס נדיש עצמו ונדיש כל נדיש כלו לק
 יפוי נדיש נדיש שבר . קמבה קדי כי נדיש נדיש
 קוב נדיש שאין כן נדיש כי
 נדיש ונדיש נדיש יקוב שבר גדול חכו חכו חכו וכוזא בו
 נדיש יעלג לעצמו גדול נדיש שאין כן נדיש נדיש אי קדי לעצם הקוב
 קמבה קדי / שוד קדי נדיש נדיש וקדי נדיש אונס קדי איפדי

יחזיק אדם מוכה לשמו ופניו העליונים ושמא מפניו שפיו בגלות עבדו
על כספך יחשוב שאלו חלקו בקלון ולא עשך עבדו ידע שאלו ואלו
יידא ויבדק העליונים שלו . בסכה קח / שאלו ידע במחורו
ויעש קצת מן יחשוב שקלס חוקו ולא יוסיף אחר
לעשור עוד כי יאמר זה יספיק לשלמו כפי איכות המאור אשר עשית
ולא מפני גאוה רק שימעה ויחזיק עצמו כקדש עליו בטהרה אחר
ובמאור מועדו עבדו לעולם יידא שאלו עשך קלון ויבדק ויוסיף
מאור יד יוס ואלו שאלו לא קלס חוקו . ובזק נבדק
אל כי אור המאור המשובח זה . בפניו בפסוק
אור חיים כן נקרא כי עשך קדש סגור גדול כדור המאור המאור
עבדו חושב קדש לגמלו ויעשך המאור העליון ויאמר לו קלם וזו
חזק ויעשך זק דיאור קלם עשיתם לו כדור עשיתם עליו סגור
קדש בטהרה יבדק ויבדק וזק כשאלו שפך קלם עבדו וקיינו אלו חק
ומאורן שפך מאור קיינו כי בודא אב ואם . לקדש מי עשך שכלל
וידענו כי מי יעשך שכלל חקן מצוה שאין בה כלימה כדור ודענו
גדול כל ימיו ושפך שוק . ובזק נבדק שפך מאור . האחר פיא
למך בלם באלו קדש לבד . ונס קדש קדש בידענו באלו לפעלם
שכלל הוא כן . וזק שאלו אור חיים כן נקרא ופסקו המאור
אל פקדו מועדו באלו ופסקו נקרא למוז כי אינו זה בידענו אלא
כמי שרצה לשקול נקרא בהם כן אנס עשך קדש נבדק לשקול נקרא
ועשך קדש בהם נבדקו קיינו המאור אשר לא ידע אנוש עבדו

ער כס עשו מעשלותם לא נקב כלומר כבר קשר סגר גדלם שלא נקב מעשלותם
 כמפרש ואזיל . ואמר כיון שלא נקב סגר הוסיף וזו חמורה אע"פ ששק
 אופק וזו קלג אינע ששה אופק כלומר אין הכונה שם ידיו שפ' מצוות לפעול
 כפיהן שבוים וכל לקחים לאור ושע"פ אמן ופירא פייטא שישנה החמורה
 ויניח הקלה אלא שלא נבחר במצוות ובשפ"פ קלג לידו כלומר אינע ששה
 אופק . אע"פ דאע"פ ששש אופק לא נבחר חמורה ליה ואקיימנה מה עשה נקבה
 לא נלג מה שפ' על מצוות . פירא דבר שיהיה עבר מקובל אזו נחל
 אמן כדאשכחן בשילוח הקן וכיבוד אב ואם כדו שיעשו מצוותם של
 ב"ק ביום פירא שיהיו נתייחור כיון שיקיו עשאו לאמה
 לחלוק שקיק לו פירא אין דאש"ר דהעלם קשר כי שפ"פ שקיהכל
 מלאכה פירא עשאו לאמור קשרה נקלג ביה
 והם קשר משמים . ואם שומר פלג הוא כי לקודש כי אין האדם יודע
 אפילו מצאור המטה ואופנה כמו שזכרנו בקרב משמים ולכן נקב
 מצאור שפ' מצאור לוואר שזכרנו קשרה ואין קשרה קשרה
 ואם שזכרנו קרב ואמרו חזי קרב ואמרו מלאכה חזי להווי שפ"פ
 שפ"פ קלג וזמיר ויעלג לחשבון גדול . ומה שזכרנו פלג מפת
 שקרא למעס וכן פה לן למי לני ועיבור מיר הוא כיעלג להווי אמה
 שזכרנו כי במצוק יש דהם רבים ועל כל יקב שפ' כמו שזכרנו בסנה
 דרש"פ כי פלג יתק מעס נכשיל גס זר יזנה רבים . גס פה לן
 הוא דהו ליצון . זיר יש בן אול ואין גס כמלה יש דהם רבים .
 אי נמי כי המטה אע"פ שאינו עשה מצד עצמו יש לו זכור כמו

[illegible]

צורך לבסור המאה והאחור יחמדו וקיסחחחן יחמדו ה' אורי /
 וקס יחמדו ויהי לא יהיה בנכסיו של ישראל . / וקלל מצונו
 אחרון בפירוש כה"י . / והקצור / לבניא עשן
 עשן וקלל הכרוב אחר / ולא יחמדו אש חר ארץ ואם אין
 חמה קוצר ימון נכסיו קיינו ואם מה שביא . כל שכן כי ראוי
 ככרוב ראיה שאמר ולא יחמדו ואם אין חמה כי אם שאינו נועל
 אלא בושם כל שכן שפירוש ראיון אחר שאל ולא יובן לעבדך
 משאמר פירוש אהיה . / ה' / אמרו קיין רב אר איהם אשלח
 לפתך והקצור כאשר ידע / לכם ואם חסר בכרוב קזה פתכם
 ואוראכם ית' ה' אלהים על פני כל החי / כל שכן כי פסוק אר
 איהם אשלח לפתך קדוש יידי בכבד החי / וקסא פשטין רכב ויהיו
 ארכל גשם אשר רבא נקם ועבד ארכל איהם ארכל שרף ואלהי אר
 קדוש ונרשה אר קדוש אכל אלא יחמדו חשן . / י' / אל חק עשן
 כל זק אשר דבא רץ על פסוק פתכם ואוראכם / ית' ה' /
 שם בפסוק ולא יחמדו קדוש שפירוש שפירוש חמה / ונכסיו
 פתכם אין לא עשן כי הכרוב אינו חמה כי אם על החמה רכב לא
 יתצב אש בפעם פתכם ואוראכם וק' /
 עזרובין פ' / ר' / שפ' שש ואחרי נחלק ב' וכה . קלל אר /
 לו לאה שלל עזר איהם / וקלל
 איהם נחלו לאה אלא עזר יור איהם ועבא איהם יפשא
 באשיו ואחרי לא יחמדו פשטיו . יק' / א' / כחאחר

קדש מי יבא אחרי קהל אברהם כפי עשה והוא קדש וירא אליו
אברהם אשר עשה והנה טוב מאד וכפרת האדם אשר כל פעלה למעשה
ולכן נבוא אחרון לכל מעשה בראשית וזק אברהם מאד כי ידע כי כל
אדם עשה דאם שמוע מאד הוא האדם כי אברהם אדם כאברהם מאד
ואם כן אדם נכבד לוהט נוח לו לאדם שלא נבוא וכפרת קיום נכבד
כל שמוע ונח לו נוח לו שלא נבוא . ואין לוהט דאיהו כדע
נחור דאם כן מאד מעשה האדם דאברהם נוח לו שלא נבוא . ואין
כדבר נחור מאד מעשה האדם דאברהם נוח לו שלא נבוא . ובקראם
כדבר דאיהו כפרת אדם . ואין קדש דאיהו רובו
כדבר נחור הוא . ואין לוהט דאיהו מאד מאד מאד
ליום קדש קדש וכל שכן שיקדש אברהם איסור מעשה שמוע שמוע
אברהם מאד לעולם שכלו טוב לעולם שכלו אברהם ואברהם אלהו כי
לא נכבד קדש אברהם . ובקראם קדש דאיהו מאד מאד
ונחיק טובה לאברהם אברהם קדש לא נבוא לעולם . והנה קדש
בעל מעיקרם כדאברהם ד' פב' פירש מאד זה קדש אברהם
ונבוא שדאברהם נוח שברא יסבור שפא האדם כח דיוהאנא כדע קדש
ועלכן ואברהם שמוע לו שברא לפי שכל מצאנו טוב מעשה ואיפשר
שיעל כדאברהם קדש על ידי קדש . והאברהם נח לו שלא נבוא
יסבור שפא האדם שפא דאיהו קדש קדש וכל שכן דאיהו קדש
איפשר שיעשה קדש אברהם יסבור קדש קדש אברהם נוח לו שלא נבוא
כלומר שלא נבוא קדש וכן אברהם שפא ומוע שפא אברהם שפא

הדבנה לבטלה ולא ישיג אדם כן שלמות הנפש אחרי מות האדם לא נאמר
שלמות נאמר קדש כלל היא גשמי המושלם בלתי דורש זק יאובו
קדש וקדש ולא עלה על לב אדם מעולם כל אדם ענין המצוות
שכח שלמות כל ישראל בכלל ועיקר שלמות יוסף היה הוא נאמר
ונתן באמונה עמך בפרק ודוק . וקדש בנבון הוא שקדש
הוא עצם רוחני מוכן אל קדש כלל לעבוד אלהים בנדרה ונחמשה וקדש
אלה רבנו אל קדש נעני ער מאד שיש לבני ישראל סדרה
בזמן נועה אל הכהן קדש אחר ופי' הענין הולך
לגם ולשלמות . ואפילו קדש קדש רחוק מפי' מה שקדש הוא
וקדש יבין . ופי' שלם מפי' רחוק מפי' מתבונן בזה הלא נאמר קדש
קדש יוסף קדש אחר כל אדם קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש
חלילה ל' מעשר אחר כך לעולם כאשר יאמרו בנדרה רחוק ענינים
שחולקים אחר לנשמה מחלקים בנדרה האחר וכך שפחדו שני שנים
ומחצה במחלקים ולא ידעו לא גם ולא דה לנחל סדרה קדש סופים
אין הענין נחמה בזה רק שכלם מהם שקדש עצם רוחני עומד נעמנו
מוכן לעבוד אלהים בנדרה ונחמשה . ואין לוהר נס כן
שקדשם בנדרה נח לו אלא נדרה הוא
לנדרה אחר כשישאל האדם חזק נפשו למקום שחוצה ואם קדש
בנדרה נאמר הוא קדש לבטל אפילו קדשם שכללים כל אדם שמו
שאינו שלם בפסיד נאמר שקדשם קדשם לנדרה ורחוקים לנדרה
וחלילה לאל יביק כל בנדרה בנדרה קדשם בנדרה וקדש יבדרה

מא
קדש
חלילה
שלו

וקרא יחזקאל לומר וקראו להפסד . אללא כך הוא הענין כי אנשים
 פנים לעצמה וזה החלק מהפסד שאנו עוסקים בלמודו ונקיוס רבה
 במעשה הוא כליו במעשה מאד והוא קיוס המצוות בכוונה של חזק
 ורצוניה ולפיכך לא ידעו המלאכים מעשה קו פשאלו מה ללמוד
 אשה ביטנו לפי שלא קשינו דבונה דזאת דלליה במעשה המצוות לפי
 שנס שכל נפש ולפיכך שלמו קפצק בקיוס מצוותיה ברא קקדה אהרן קאם
 לעבדה ולשמרה וקאל שקיים קפצק בלמוד ובמעשה . אי ימי
 במעשה לבד קנה שלמו ואפילו שחזרו קנשמו קחם כפי השטות
 כל נפש יש לה השנה חזיו כבודו ית' לפי שלמוג וטאה פנים לבנים
 הנוראים . ולו שוער שיהיו צהקים ככל כפלים כיוצאיו מצהם מאה
 שקיו וקס וקיו קקצור קצרה שלמו קכצק לקבל אחד ואחר מדור
 וקנה לפי כבודו . וזה שאמר במסכת שבת פ' שואל .
 כי הולך האדם אל בית שלמו אחר ר' יצחק מלמד
 שכל צהק וצהק שאין לו מדור לפי כבודו . משל לומר שבעה הוא
 ועבדו לשר כשם בעמין מלון דשער אחד בעמין וכשם לטן נועץ
 לבד אחד מדור לפי כבודו . וקנה במאמר קקצר קזה איפשר לפי ש
 בושע פירושם ולכל בפירושם מדור כל צהק וצהק כפי מעשיו וכפי
 חכמתו וכן אמרו עין בחופה למה של אחד נבזה מחופצו של חבירו
 וכן אמרו בפירוש מדור צהקים הוא לפנים ממדוריה מלכא דשרת
 וקס . שאלו ליש' מה פעל אל וזה שאמר הקב"ה כעב' יאמר ליעקב ולש'
 מה פעל אל אסכן אפילו קדינות ואין צהק לומר קצחק ארצו זכיון

ואכל אשן קלם משיגים מדונה גדולה עד מאד אין לה ערך וכן אמרו בפי
שכר מצוה ביהא עלמה לבא . אלא נה' ל' קליני ביהא
ובירכאל בארם בינוע וזהו גמור
ואב אל קסם ומכח חלק קרפ היא לכבוד אלג' יש' כי בשעה קארם
ענוכנו יכ' ויכ' שמו לעולם כי הוא חק אר בארם הע' אחר שינו
והוציאו מאש אמו והקבין לו מזונותו במה יקדם פניו ומה ישיב לו
מזון . ואם יצק הארם מה יתן לו כל אשן שלה יצק בארם אס לא
יסייענו היס' . אס בלמוד הקנה הוא נעב ונתן לארם רעה
וקשט ואלום המלכו שיעחורו ללמוד ולא יגמיו עלק אחר של
יעסוק בכרך סמו שקיב כדורו של אחר ואם יציל עש בכחו מיד עשקו
הוא יכ' נתן לו כח . ואם יתן עקור מידו לכל ואם ימולץ לו הוא
חננו ואם יעשה דבר קטון או גדול ידו יכ' באמצע ואפילו מוצרו
קדע הוא יכ' יצילנו וכל' צופם דשע לצהק וט' ה' לא יעזרנו בידו
וזו הוא מעט קצתים שזאלים בחם כי מעהכין כל זה יוצר ואין
יואין בלמה שיסגלו מצוה לשאול בשם דבר כלל ולכן בקצתם חסידים
אמרו בשלמה אורם אלא מעטו מעט חמא נחא שביאמו אכל קצתים
אפי' גמורם שחמא ושבזו כשיעשהו שרשמו אר קשור אפילו פעם
אמר לא היה לו לארם לקלל יואו כחו שעשה יהיהו אפילו רגע אחד
וכן אמרו חומד בקבץ כהמו ולא יהיה שעה אחר דשע לבד המקום
ואמר קינץ מר האומה נחלו שלא נבדא כפי השכל שאפילו שיחמון
קשור בענוכנו על כבוד אס כבוד המלך אינו מחול מהה' עאכ

עמך . וקלל אומהם נוח לו שצדק כי אחר שיקלל קדם ויכיר
 מעשו ויבדל שמו בעולם על ידי קדושים ויכל נשועתם כבוד אלמים
 ואחר שחם רבו פשעך וקדשך לו חין חומה אלא שומק ואם שצב
 להעני ויפה שער אחר נשועה ובמעשים טובים בענין ובקיום
 קפירה ובחזון נגה ובשכח והלל שמו יפה ויבדל שמו מכל קטלוא
 אשר צדק . ובקיום שזה אי אפשר אלא על ידי אדם האכיר
 בעבודתו נוח לו שצדק וקיו שיקלל נשועתם
 אלו שפטים ואחר ולא רבו אל על אלו עד שרבו לאומהם שנוח לו
 אלא צדק וטוב שצדק ופשע נשועתו וישא . ויראקל שזה
 כבוד כפסוק במה אקדש ה' אקדש לאלמי מרום וגו' כלומר שחפץ קדש
 שכלמים במה יקדש בוראו אלא קדשו כולו כפלים לאין תכלית ואהבה
 עולו או עולם או עולם שמו
 עבדו כללם ועוד מקדש לו מקדש בירצק ה' כללם אולם ה'
 ואם יחמא האדם יא לו כפה בחשבוני בעו האק בכורי פשע פרי במע
 חמא נשוי לא טק לאחילה אפילו חמא . ואחר נגיד לך אדם
 מק טוב כלומר רצון וזנו מה שנקיטו מעבדו וכלל ברוך אה ה'
 הירצה נשועה שכלל לא הירצו שנקבל נשועה חומה אכל הוא
 יפה יצה וקדש מקדשם שקדו לעולם . נמצא נשועתם כן נוח לו
 אלא צדק אפילו יטעם אדם בוראו פשע
 קטל אכל כפי קדשק האלמי עכשו שצדק יקין לאיפשה וישא אלה ה'
 וירחמקו ואל אלמים כי ירצה לאלוה . ואם שחמרו יפשע

ממעש ואמר לך יאמאש במעשיו • פרה • מפעם עבדך שבו
עק ויבדוק עבדך שיהיו ויטה וישב • ויאמאש במעשיו
בשעה שעשה כגון אם באר מארץ אחר לך • יחשוב כפמי מתוך
כגרי שרה ולא יתחיל לעשות בשביל הקפיד שיהיו שפך עבד לך •
ואם באר לך עבדך יחשוב שפך אשכרה בה עבדו כגרי קפסה קעבד
לפרה קימא • ולכך רבינו גידול אל על ראשו • אבל על
העבד קימא שהיו דמיון גידול כפסה מועיל לא נשים
לגזינים לבואם והוא הכת • ובגמל עבדו האומר מארץ אחר
בדבר רבינו אל כי הוא פירש • מפעם במעשיו שיפסד עבדך שבו
עשה • וכפסה לפרה יאמאש במעשיו פירש כפסה מארץ אחר לך
יחשוב כפמי מתוך עבדך שיהיו ויטה וישב • וקנן לשון במעשיו
במאמאש להון כי כפסה כיפסד עבד עשה ומפסד במעשיו עשה
אבל במאמאש עתה לא עשה שיקרא אורפ מעשיו • ועד
לעל קאי • מפעם למעשים רעים לקנודו עליהם ובמאמאש קאי לעולם
ודעים • ועוד לעל קאי • מפעם למעשים עצום ובמאמאש עתה
לעבד לך אחץ • ואל שאינו במעשים עצום קיינו קפמי עבדך ושכר
מתוך • על כן את אומר בולו קאי למעשים עשה כבה ויפסד
קיינו • יחפ ככל מעשיו וידע קעבדך וישב מתוך קיינו
יפסד • אמאש קיינו מעבדך עצמך אחר שחפך לראוב
עבדך ואיכונס כיצר עבדך עושין עבדך אחר וכל אחר יש לו עבד
עבד כפמי עצמו כיצר עבדך עצמך עבדך כפמי אחר לאמר

אל אחד וכל אחד קטלים שש מאות אחד קיר שב ואחד עשיר כפי מדריגת
 עשר כן מדריגת האשה היפהר שנסתן בשאלת אחד מהם כחן אונן
 שאלו הנחום איש גם זו ואם קם אינו עדין כחשלים רק כחן שאמר הקים
 או קורא . או אם קיר אחד שבע וקורא הנשאל קם יוצר רע . אם
 קשלו לכלבים יוצר רע טעם שכלם קטליו עין וכל אחד נידון בסגנון אחד
 עלכן אע"פ מפורק לאדם לשון איכפא ונחלא דעבירות רק שיטאש דקל אם
 קם נדולת כי . ש עבירה שעברת בעבירות רבוא . ונפרת אם קטליא
 אר קרבים ומע דכיס חלש אפס שגם לגם חמא וזקן פירוש ואמר לק
 יטאש כחשיו כלומר דעבירות אשר עשה כבר . וזקן פירוש נחפשה
 דכיסו ונחקרה ונשונה עד ה' . דקשה מאי נחפשה דכיסו ונחקרה
 הכל אחד ואם חקירה מעולם למה שקרא יוצר דרדוק יאמר נחקרה
 ועד למה דפסוק דע"פ יאמר נחפשה דכיסו ונחקרה דכיסו אלא קשיו
 כחן שאמר דחפוש קיינו מחפשה דבר מוכן דבר כחן שחפשו נחפשה דגבע
 ויחפשה ויחפשה קטליו מוכן קטליו . חקירה היא העשר דבר שנידון
 באמור ונפרטות כחן שאמר ודע וחקרה קטליו ודנה אמר כחן קדור .
 זכ שאמר לשון אל ה' עדין שדנהם . האמר הוא שחפשה דכיסו ונחקרה
 נשונה . ואחר שחפשו ונחפשו אינו חפשי רק שחפשו ונחקרה
 כל עבירה נפרטות חזק בקיה שקלל בגידה עבירות . וזקן פי
 פסוק שפוק קולל כי אמר כל מעשה יבא אלגים דאשפת עלט שלם אם
 טוב ואם רע שיקשה מאי אמר כל מעשה יבא אם קעשה קעשה הוא שאמר
 באשפת לא אם קעשה עשו . וזל פי פירושם נכונים הוש

באקרא ולפי מה שפירשנו כי פירושא אפרג מעשה נעשו ידיו האלגים
במפא וחקרנו כמה אוקראס טוב ואם יפ' פ' יהיה רע או טוב
זהך לגעפן ולאוכלו ומה שאמרו נעץ צואו ונחיק מוכך
לאבוצינו אלא לא קס לא באנו לשלם נראה
אמפנים כנזאס לשלם וקרי קסטאנו נוחלו לאם שלא נבדא ופירצו
קס זל דיינו כנחל ליה אמן ידוע מה יהא כמפא אבל כשהוא צהק
אשריו ואשרי דודי שקוא נכנא והוא על קירך שאמרו כדכ' פ' ויקל
על כפוק ויום האופ מיום קולצו משל לשנ' ספינופ אמר קניע לשל
ואמר פירש' וק' וק' שה' אלפ' כיון זה צהק לומר שיה' לקיש
מחזיק עצמו וחניהו לנהקים נאזאס ואין זקירך
קאלאס כבאה ריבן כשעפ פאיהו שקוק כוכ' שלא היה וידע באי זק'
דך מולוכין אופ' וכן אמרו בראש השנה לשלם ישאק ארס עצמו
כאלו חציו פכאיו וחציו חייב ואיפשא שלגרניס קושיא זו כניחן
כזק אמרו ועוד לתוסקנא דכא' שלא באנו לשלם אפי' שפיר
ופרטי' לבי שקס חייס לשלם ול' זמן שקס קיימים אין אנו חשוכים כלום
ואיפשא ל' לנץ לשלם אימא לק' רכשקאה מעהך יתא אחד אמפנים
לקקכה קן בחייו ואפילו שיהי צהק גמור היה חפץ שלא היה נוצר
אמנ' כשעוד קאי' ועסק כעוק כאור' קומן הוא מוכה לשיף ומכרך
ומשנה ואפילו למידוש קמן יגילס לומר אלו לא יאמר לשלם אלא לשמוע
דבר זק ר"י ועוד יכרש עמן זה יופר באיזכר נאמרי עצמו נעם

היוש השם

//

ב' ר' פ' ק' ח' . וזו למד שחמור בחיבאל יורק מזה שחמור
 בנבואה דאלו בחיבאל כעב ויעק אל אחד מן קדשים
 . ואלו בנבואה כעב והאז בנבואה אשר ראית בחזון בעלם מועק ביעק .
 ומא' השמע דקא' אחד בחיבאל כעב כעב דקא' ויעק אל אחד מן קדשים
 ונעב קדש וקדש בחיבאל אחד מן קדשים כדאשועס בח לעזר . כנח חיבאל
 באחר . נבואה בשנים . אלהו בארבע . מלך האור בשמוע .
 ובשע קחמס באחר עבל . פרש' באחר מים אחר . בשנים
 בשע מים . ש' שאל . שיקראו שיאמר
 גדל בחו של חיבאל ונבואה דאלו בחיבאל בחיבאל אחר ששק של חור
 ונבואה בשנים . ועוד כינח חיבאל ונבואה כעבוי בקראו אחר
 אלקו בארבע והלך קחור בשמוע מלך להו ולמך לא שאלו בלואו
 עלזה . ובעל קשקשם כעב בחמור אלוש פק כעש קדמה כל
 בחמור כעב . מדינה מבעו יכל עלו לקדש בחמור וקשלאו
 קראו לו מאי זה מין שיקר . וזה כי יש אנשים חזקי קמבע משנים
 קנהאור באכיל לבד . ויש שאין קנהאור מספיק בקס קמנכאור
 חזק ויחמכו לעבור ויכפ' אי זה פעל לוי חזק בקס . וכן בחמור
 יש מיו שיג חמור נעמל מועק ויש כעמל גדל . ועליו קנהאור
 כעב בשע ונעב כי דילן לחיבאל בחיבאל אחר להנעם
 אכל חיבאל עקל לשעס ומקס נלמוד לשאר מלכיס . ועוד איפשו
 למד כי לעד מעל חיבאל שקור יורק קדש אל קסבה הראשוע יורק לר
 נחמ' באלא מים אחר ורי בה לעזר כי קורא ומסובב הקסבה הראשוע

יִכְּ וַיֵּשֶׁב אֶת אֶבְרָהָם לְבִיּוֹתָיו לְמַעַן מַהֲרֵהוּג מִיִּכְאֵל הוּא נֶסֶן מִסּוֹכָב
מִמֶּנּוּ וְלִבְּנֵי נָאִמָּה בּוֹ מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְהַזֵּז שְׂהוּא מִסּוֹכָב מִיִּכְאֵל מִלְּבָד
מֵה שְׂהוּא יִכְּ הוּא סִבְרָה שֶׁנֶּסֶן • אִלּוּ אֵלֶיךָ שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה
כִּשְׁעֵי יִסְרָאֵל קִרְיָה לֵד וְלִמְלָאךְ הַמּוֹרֶה בְּשִׁמּוֹנֶה לְבִיּוֹתָיו בְּמִלְּהָנָה שְׂפָה
כִּיּוֹן שְׂדֵכָה לְבִיּוֹתָיו אֶבְרָהָם בְּשִׁמּוֹנֶה שְׂפָה לְבִיּוֹתָיו לְבִיּוֹתָיו
הַלְּבִיּוֹתָיו לֹא בְּמִיִּסּוֹף אֶחָד עָבַד • וְאִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא בְּשִׁמּוֹנֶה יִכְּ
לְבִיּוֹתָיו מִיִּכְאֵל שְׂהוּא מִלְּבָד מִסּוֹכָב
מִסּוֹכָב עַתָּה לֹא כִתְּשִׁי שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה כִּי שְׂהוּא מִלְּבָד מִסּוֹכָב
עַתָּה וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה לְבִיּוֹתָיו קִרְיָה • אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִלְּבָד מִסּוֹכָב
כִּשְׂכִּים אִלּוּ יִסְרָאֵל בְּשִׁמּוֹנֶה • אִי עַתָּה יִסְרָאֵל וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה
אִלּוּ אֵלֶיךָ לְבִיּוֹתָיו כִּשְׂכִּים בְּשִׁמּוֹנֶה מִיִּסּוֹף שָׁנָה וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה
וְלִבְּנֵי בְדִי • וְלִמְלָאךְ הַמּוֹרֶה בְּשִׁמּוֹנֶה לְבִיּוֹתָיו יִכְּ אִלּוּ קִרְיָה לְבִיּוֹתָיו
בְּשִׁמּוֹנֶה • אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה
בְּשִׁמּוֹנֶה • וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה לְבִיּוֹתָיו כִּשְׂכִּים בְּשִׁמּוֹנֶה מִיִּסּוֹף שָׁנָה
אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה אִלּוּ אֵלֶיךָ שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה
הַלְּבִיּוֹתָיו אֵלֶיךָ וְלִמְלָאךְ הַמּוֹרֶה שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה יִכְּ לְבִיּוֹתָיו
קִרְיָה לְבִיּוֹתָיו וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה • אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה
מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְבִיּוֹתָיו אֵלֶיךָ מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְבִיּוֹתָיו
הוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְבִיּוֹתָיו שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה
אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְבִיּוֹתָיו וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה
אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְבִיּוֹתָיו וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה
אִלּוּ שְׂהוּא שְׂהוּא מִיִּסּוֹף שָׁנָה לְבִיּוֹתָיו וְכִיּוֹן שְׂדֵכָה

[illegible]

והוא נשמו ה' ויהי קהן מקדשם שיבא וקלמוד קבא לאייר
 ויבדולא חרש לאייר גזל קנא . ורע לאייר קינא חביר קנא וכן
 אמר שנים מנן לגמל שאסור מנן לאייר קנא שאסור . ואם
 טמא לא ירע במאמר א שמשן חסידא איפשי נסבן וי קיב מנן
 ענן מרש קהן ורבי . ואמר שגמל קנא אסור לפי שטמא שאמר
 קרמספס כפ' שור שנה ל' וזה לא קרבו ודלא ורע גוים אל לא כגון
 שור של ישראל שנה שור של עמי ואל עמי שנה שור של ישראל בין כס
 בין מועד השלם נק שאל אבל גזל קנא אסור ואכפ קנא למאן דאמר
 גזל קנא מוכר אמאי קאמר שור של ישראל שנה שור של עמי פאור
 כיפוק ל' דגילגל מוכר . וקרמספס דנחא קענן בקושיא .
 ואיפשר לומר דאין קיב טמי אל לא משום דנע לאמר ואל עמי שנה
 של ישראל משלם נזק שלם . אי טמי כל עוד שנוכל לסמוך קדור
 דאין לבסוף מנן קסכא וקהן הוא טמא דאמר שגמל קנא אסור
 וקמנעם שקדור ידוע שקדור גוים אינן מאמרים באקלדפי בארס ארס
 כ' דחש משם . וזק כי ישראל קס שלמים כזקס בקיוס דנזק
 וקמנעו וקמנעו וקמנעו לבס כמדהג' גדלע מרדס וזהו ואולק ארס
 קמנעו וקמנעו שפ' קמנעו וקמנעו שפ' קמנעו על גדלע מרדס
 הוא מדהג' ישראל על כגוים טמא שישראל קס נבוקים שפ' קמנעו
 וקמנעו שישראל קס שלמי קטא כמא שקנע לארס לאכול גדלע
 מרדס דנעו נס כן קס וקמנעו דנעו וקמנעו וקמנעו
 קמנעו שס למאכל . אמר כסאין ישראל שלמים אין דאין שיוקבן

איוני ואיטל סכנה וחלול השם . ואלה מקום כיון שם לא קיימו ז'
הצוות בטח ואנחנו על כל פנים מקיימים קצתה והמצוות אפילו
שלא יהיה דא ליטא . וספרך לגמרי בכתוב דבר שבה אמש למרי לא .
אמנם בארץ ארץ ואין לוהר מוצק קיינו שאיננו חסיד למור
עלך ולגמריק לו אלא לבנה כך אם נפסק נפסק מהקדמה והצדק
המשמש מוצק למה שזו ספק אם ידע קני ואפילו ידע
איפסר שיאמר שגמלה . אי טי חושב קניו שישראל סובר שפס
אבוד הפיקש ובקיצה אכלה לה . והא קדמה ואי ארץ חסיד
לגמור אפילו ידע ישראל לגמריה על עצמו אמור וכן נפס במור
השן משפח . וקדמם ספסלם חסידך כב לקדש השם כדי
איכפארו יא' וילמדו שם דעל אמונ כרי זה משום . אמור
שמואל משפח מוצק . פירוש שהוא ממנה חסיד חסיד אמור
למשפח מפי חילול השם ואם אמר לו קישראל חזי עלך קא סמיכמ
לשם לא יבא ליה חלול השם שבר יואה דגוי שישראל סומך על
חשבונו כי קא דאמאל עלך כלי קרב כשביל דקל ושור משפח שכלשע
א' בחשבון ועשקן משפח . נמצא פסקן של דהם נזל דגוי אמור
אכידה מוצק ואמור לגמריה . במקום שאין חלול
השם ואין קידוש השם כשיחזיקה . ואם יש חלול השם אמור
ואם יש קדוש השם בחזק קבא עליו דפס . ומשפח מוצק
ואמור למשפח מפי קדוש השם . משפח כר' שמעון שמו
לגמור חסיד אחד מישמשל אחד בלבו בלמיהו ומצאם ארץ מוכה

[illegible]

בנה נאמר רחיצה והוא פתח פתח וחסדא כל פתח בנאם יח
לגם י ר / מי אמר לו שאחור שיה ויה כניש בשנים ישק
וב לבסוף פשו וב לבסוף יגלו ואם נאמרו
אלוהי שיה אלעזר לא נאמרו י ר / מי אמר חסדא קעשק
שניך בו והוא מרבה בתי שייגש
במחזון ואינו כי בקהצ שני ומניקו ופמחז יאבד קעשק קהור
נעשן קל כשה לשק השמים גם לענין למק ימנעמו כנפיש
שחכסוף דגלס וישאר כל כבוד כלפי מעלה ויופ יאוי שימנעמו
קחכסוף קפיש שאין מישק דין אף לגלוי קפיש מזה שגלו מולס
כאו שגס אמרו לאו אוק אקעא לעלוי כשה קס רביה י ר / למק
קנעשח מחליל של מעלה י ויש לו מר לקאש יא קראש
כאו שפיש קל המפריח שס למיור ששה כנפיש י פ /
לפיקוסו כיון דשש כנפיש דהי שבים לבסוף קפיש שלא יפיק
בשנים וארס לבסוף דגלו מפע הכבוד דלא אוק אקעא לעלוי כשה
קס רביה ושנים לומר שיה למק נשכנ אלו מחלו י ויש לקק
הלאה ממלך דייק כן הן וקחיו וימין צהכור לבסוף דגלס שן קמ
כמא קכבוד ושפיש שוהין מעלה לו ואין דין לגלוי דגלס ומשוס קי
רבי ש י אי מתי לעלם ד / וכשנים יכמ דגלו וכשנים יכמ
פשו ויחזקאל לא ק יגלס כפך דגל עגל ולעולם דגלס חכסוף מלמע
וקנש לרין י ואל כיון שבת מעם למק דהר ו / כנפיש כשנים
לשעה ולא נמך מעם לענין ד / כנפיש וקכור בא לרש

[illegible]

שערין של קרב לירבעם לא נפרעו וחצא מין אפרמינו
 ומק שפוטעם פאלא של מעלה • שר בשודור בירי
 שפוטעם יא/ ועל דלון מן המטות איין
 צהרן כלק מלאכים לשם ולמטל ולשלוח להם או כשחלש ועלן
 איש צריאים בכל יום כח מלאכים • אי טי כל מצוק עשיר
 מלאך לקלץ עליו ועשעמו קעשים המצור ומילא אימשה
 פאלא של מעלה
 ר' אבהו ור' חייא רבה • ר' אבהו אמר מנהל צדיק
 של עולם צפה קקדה במעשיקם של צהקים
 ובמעשיקם של רשעים קרא קוא דכניב יודע ר' דרך צהקים וגו/
 וקאן קינע קיה וכוהו אלו מעשיקן של רשעים • ויאמר אלמים יהו
 אור אלו מעשיקן של צהקים • אבל איש יודע באי זה חס חס
 אם במעשה אלו ואם במעשה אלו כיון רכניב וירא אלים אר קאור סימון
 קוי במעשיקם של צהקים חס ואינו חס במעשיקם של רשעים •
 אר חייא רבה מנהל צדיק של עולם צפה קקדה כי קמקדש בני וחפ
 ובני • בראשיב ברא אלמים קיי בני היך מק דאמא למאנע
 שאיס ולימוד ארן וגו/ • וקאן קינע קיה וכוהו מי חפ קיך מק
 דאמא דאורי ארן קאן ונה קיה וכוהו • ויאמר אלמים יהו
 אור קיי בני ואשכול לעבד קיך מק דאמא קואי אורי כי בא אורן
 ונפיק כי קנע קחשך יכסר ארן וגו/ • אר ינאי מנהל צדיק
 של עולם צפה קקדה מעשיקן של צהקים ומעשיקן של רשעים • וקאן

קיבץ ביהו אלון מעשיקם של רשעים . ויחמור אלנים יהי אור אלון מעשיק
של צדיקים . ויבדל אלנים בין באור ובין קושץ בין מעשיקן של צדיקים
למעשיקם של רשעים . ויקרא אלנים לאור יוס אלון מעשיקן של צדיקים
ולקושץ קרא לילה אלון מעשיקן של רשעים . ויקי ערב אלון
מעשיקן של רשעים . ויקי בוקר אלון מעשיקן של צדיקים . ווס
אחד שנתן להם קנדה יוס אחד ואי זה זה יוס הפורהם עבליהם
קשה . א' אמרו מנפלי ביינו של שלם צמח קנדה מן ענף הארץ
לזה ולזה טאה מקראו צורה מורה שם יהשגו יב
קעבד קורס קיואר . צריב נר יהיב זיתך בארץ לה להם ועבדו וועו
אופס ארבע מאות שנה וגו' וכל במשך נסוף ישאשאל ויחמור ובסוף
הארץ וכל ענף פיעץ . ב' למען לקח בעל הארץ מפתלה יהשגו
מעשה קצה קיס טון . שצפוק מנפלי נחמו מעשי קס של רשעים
שגא' וקרא קיבץ ביהו ובאור קיבץ מעשיקם של רשעים ובקב צריב
ויקי אור קיבץ מעשיק קצה קיס ולילה לילה משרס רפויב כי וועה
רדך צדיקים בהשא דאפ' לקרא גופיה קק' למען שגו ממה קנדה
כל שכן דאס דוא מוכה משוס סופוק דקרא קיבץ כל שכן דלא קא' אל
אדך ששעם . ג' מנא ליה דקרא דוקרא קיבץ ביהו ודורו על מעשי
קדשעם דקא . צריב קיבץ בשלמא במעשה קצה קיס צריב יהי אור
ועוד רפשי מוק דקרא מה שקיבץ הארץ . ד' דקרא קיבץ יהיב מאמר
יקי אור על מעשי קצה קיס ובכל רב
שמים וקרא יצק בו נזיק אלקים . ק' מעב דעמא כפי היכי קאמר

קאמא ויהי אור ועבן אין צהקים ולא מעשיקם בעולם . ו' אמת
 ש' קרא במעשה קושעם קיבץ לשון עבר ומעשה קצהקין
 יקי לשון עבר . ק' אמת אינ' יודע בלי זה מהם חסן מקיבל
 כיסא העבן החפץ קיבץ במעשה קושעם ראוי צחק קרא
 לאשמועין שחפץ במעשה קצהקים . ח' אמת ככל ואמר ואינו
 חפץ במעשה קושעם קרא מיוצר נאור כיון דקאמר קרא
 וירא אלגים אפ' קאמר כי אע"פ שמה דקאמר דקיינו מעשה קצהקים
 קרא אע"פ דענין ולא מעשה קושעם . ט' אמת ידע וידע
 פירוש הנבון וידע אלגים כיון קאמר וכן החפץ שקבל
 כיון מעשה קצהקים וכן מעשה קושעם ומקצור לגבולם והלא מובדלים
 בעצמם כהוק מזה מעשה . י' אמת ויקי ערב אל מעשיקם
 של קושעם ויקי כק' אל מעשיקם של קצהקים מקצור והלא
 ככה אמת ויקרא אלגים לאור יוס' על מעשה קצהקים ולחפץ קרא לילה
 על מעשה קושעם . יא' אמת נקרא כהש' מעשה קצהקים יחפץ
 ויקרא אלגים לאור יוס' וקרא לחפץ קרא לילה וקרא נקרא ויקי
 ערב דקיינו מעשה קושעם כהש' . יב' אמת יוס' אחר זה
 יוס' כפיהם מנה ליה . יג' אמת לא ידעו כחפץ
 בפי מקדש וקרא קרא בדייבן של שלם מיידי ולא כחפץ
 מקדש . יד' אמת שיהיו לבית מקדש בני וקראו שמים
 ואח' למה כחפץ אמת ולחפץ קיבץ קרא ולא כחפץ קושעם
 כלל . טו' אמת כהש' אמת לנאור שמים ולסוד אמת ואלו

מאי מאת הלאה במעשה שמים וארץ איירי . יח / למה אלה
 בניו ומשולל למה בניו לבד . יח / קומי אורי מנה
 ליה רבנן קעבי איירי הלאה כקבוץ גלוף איירי ונבאלה
 העברה . יח / מאי וכעב כי הנה חשך יכסך ארץ . יח /
 מאי לא דרוש ר' אבהו כול קרא כהמייס ר'
 ימאי רבא ר' ר' ליה אמעשה דשמים וצהקים . כ / ר' מייא
 אמאי לא דהא לקרא כקדושי ר' אבהו ור' ימאי . ואינהו טעו
 אמאי לא דהא ליה כדדריש ר' חייא . וקבי פירושא כיון
 שפוק קהן סוף שאין ראוי שיכרא גשלה
 שבעיה קישעים לצאכר בו למעשים לשית קוטרך כפנוב להווי לבד
 כשעב בהא פו שכל גלוי לפניו ית' ובואו בשביל קצהקים ומעלה
 עינו אמעשה קישעים כה לנהויה מעשה קצהקים קייס ולפיכך
 קזכר כחלע בעל גמאמר קיוצ צופג מעשה קצהקים כי הוא כעצה
 ואחר מעשה קישעים וקרא נקמ בהא מעשה קישעים כן קמאמר
 כי קיו מעשים ימים קודם שצא נח ומעלה וחנוך ואם ועבר
 ואחרם עד שקבלו יס' אר קנוק כל שכן כי קצהקים קס קשאהם
 באחר קיימים ולא שית קמאמר סוף כל דבר . ועלן קהמ
 קזה כרוב כפנוב מעפ' שאין מקרא יוצא מיה
 פשוטו וקרא איירי כהא פ' שמים וארץ וכלאור וגמים עבד קוקסו
 לגס קל קושיא דכופ בכובים . הא / אחרי שעתן וקאין
 קיבץ ביה ובהו איירי קודם כהא פ'

זכר זה והלא פשיטא שלא קאמץ לבה עבדא ביהאבא המוחלם כי נס
 קאמץ קיו מקאפס הנאור ב כי אחר מקדמה שלא בורשה קאוס
 לגמל אחר מקס קאמץ אה לאחור וקו יכא לגמל ביהא
 שקי אחר שאוכיח אור הנהג לאו שלא יכב אחר שאוכיח בקלג למשכ
 בלג מורשה ב כי הוי קאמץ מק קינג קאמץ קאוס אעבא
 למקל יחיה מקשיו קאמץ וקו קאמץ וקו קאמץ וקו קאמץ
 יוכי מעולה ועבד וקאמץ וקאמץ וקאמץ וקאמץ וקאמץ וקאמץ
 . ק למק אחר וקאמץ אלקים יקאמץ ולמק לא יאמץ ויכא אלקים
 אק קאמץ כמא שאמץ בלא אלקים אק קאמץ ואק קאמץ
 ואי מאוס קאמץ מאמץ מעשיר מאמץ נס בראשית ברא מאמץ קאמץ
 בראשית מאמץ כעטא קאמץ מאמץ וקאמץ אור יאמץ וקאמץ כמא
 שאמץ מאמץ רבים וקאמץ יאמץ וקאמץ קאמץ אק
 מאמץ ויכא כין קאמץ וקאמץ קאמץ למק ויכא אלקים ביעקס
 . ב מאמץ ויכא אלקים אק קאמץ כי טוב למק ויכא אלקים כי טוב
 בראשית ביהא קאמץ שחמץ בראשית כי טוב בראשית מאמץ
 ויכא ערב וקאמץ בראשית למק וקאמץ יאמץ יאמץ אחר כי
 קאמץ אור יאמץ ולמק קאמץ למק בראשית יאמץ יאמץ אחר יאמץ
 ראשית סגמץ יאמץ יאמץ יאמץ יאמץ יאמץ יאמץ יאמץ יאמץ
 מאמץ כל אלו קאמץ וקאמץ לואר מאמץ קאמץ ואמץ
 מילתא אב אורמץ קאמץ ואי זה קאמץ אשר יקאמץ ביהא אחר
 שעידין ראשית למק ראשית למק ראשית למק ראשית למק ראשית למק

בקהל לא נפרשה יהודה חלילה כי כל גוף וצפון לפניו כי יודעה דרך
צהקים ונשגב שצהקים שגורם ללא פשיעו וצונו ויכ ברואו וזכו
דקדוק מנהל בדין של עולם ופ' יודעה דרך צהקים כיינו השואר
שגורם נביא העולם וזכו ראשי בראשונה וכל ודרך רשעים לאו
אדלעל כלומר יודעה קא שערבים דרך צהקים ודרך רשעים לאו לא
פירא הכי ללא יודעה דרך צהקים ופ' כד דרך רשעים אלא שגורם
יודעה קא פירא קא וקרה דהש ודרך רשעים קא כד כלומר אצב
מאנו וקטלמה וקיינו פ' כד . אי טמי במה שנקשה אמאי נקמ
בדרך צהק יהודה יודעה ודרך רשעים קא כד ללא יאכר וכי פירא
דנקמ לשטא דקרא כי מכנה אכד ודווי יקלו מעצום דלא טמי פ' כד
מעצום מכנה ללא יקיים ד' דרך צהקים למה נבגם כי יהודה ויזא
באכד . אלא שגורם פ' כד למה קטלם קא י' עינו ממעשה דרשעים
אלא כי פירא שהל הולך אחי קטלם וקא י' פ' כד
צהקים קיימא כי שפיר נמי ומעשה דרשעים ושפיר פ' כד
שכן טעם קנה לנפיה לב האבן ולגביא וצ'ה ולשוחטו קס'טס בקיים
ושחור ולא חש על נפשו וכלה וזק שפיר שנקמ יודעה קיינו חקים
כי ביהעבד י' כד כיינו קיומו וטא' נקמ י' יקיים ואנ
קא י' עינו ש' יודעה געבד קוד קיומו וזכו י' שוכו של חקרא יודעה ד' חק
צהקים וביהעבד יקיימה וגם דרך רשעים לא שגורם מאנו ודרך
רשעים מושך עצמו ואחר שמו כי וזא א' פ' כד לא יקין לו בנשך ופ' כד
לגר אשר בשחק קנה ואכלה וז' / קא טמי ודרך רשעים יודעה ביהודה

כיהנה ולא נקיים כי סופם שגבר כוחם בזה חכם אומר ואומר
 קעם קזק וקנה עם קשה שורף הוא במעשה קעל לבנה פנח למה
 איבדק עלים האמים . וזר כשוקשה מאי ראוי למה דואה חת
 ארבע קזה וקנה עם קשק שורף הוא חלח פנח לומר לא נעדישה ל
 יהעב בקשיאם ערפם כי כשהוצאת אורפ יהעב יעשו כפך וזק שאמר
 בעל אשר הוציאם ^{דא} ראוי ^{דא} חפשי עמי אשר במדבס כמו שאמר חזק
 שס דא לו ארצה אורפ עושים קעל וקדן נוק שלח יוציאם וראק
 אורפ מקבלים קנה ועושים משכך וזמן ככל למה ראוי . ופי
 קעלן מעבד שאת דואה שיעשו על זה חת מעלים פנח חתו ודואה חת
 אורפ עושים דנים ישרו בעיני ועלן חת מוציאם דואה פנח וראק
 קעם מוציאם וזו / פנח פנח . ועם זר פנח פנח למה שאמר שיע
 שעידין לחמור בעל וקטלם סכר וקבל ודואה מעבד שיאמר
 קנחתי ויחא חכר בקס ואכלם וזו / חזן לפ קה חכל לא בקס ולא
 קנין כי קנין קוצאנפ לביאל וזהו ראוי כלשון עבר ומשם יבין משה
 לומר עלים סתומה . וזה שאמר יה אור חל מעשיקם אל צדקים
 אפנ ש קנה חסייע במעשיקם אל צדקים חס דקדן אורפ מוציא קנה
 פנחיה / לא יעזבונו ביד ואמר חזן כפ' דחלול יטו של אה מנעבד עליו
 בכל יום ומקדק המינן שנאמר צופה ראש לצדק וזו / ואלמלא קנה עזרו
 אין יכול לו שנאמר ה' לא יעזבונו ביד וזו / יזק שאמר דפק עשה
 יוחסין ל' עקבא דה חלולא בעזרי עבדיה ק' וקנוע לביאל /
 עקבא כי קנע קארם מוציא צדקסיות אלמי פראמי . ופי פנח

[illegible]

[illegible]

אמר יום אחד ויום ראשון משמע יום אחד ולא לילה שיום אחד
לאו עמו ואם כן אמר ויקי אשר ויקי אור בכדי שיתע
אמר ר' יוחנן יאה לרקק בכל ולדוה לכולן שינוי לפי שכוון
שמעיה למפר מעשה קצתים וקדשים ואין לגמול
הספור וזו המעלה קצתה כלפי טעם קדושה אשר הקשינו כח
שנאמר בעזר חזק ואמר ויבדל אלמים בין האור ובין החשך קבול
בין מעשה קצתים למעשה קדשים וזו אינו בקבול שנים כי מובחלים
ועומדים קט בעצמם ולא קבול בין קטן האור בהם כשע פנים
הראשון שהכיר הוא שמי והענין שמי כי כיון האור מן החשך וזהו
קיד נותן שיהיו שנים או חמישים או נתיים ועלן קדשים שבה מעשה
קצתים כי הוא הענין וקבול קטן כי כשע קטן קדשים על
מעשים קטנים בענין כה להאבות ולקדשים בענין ועלן קדשים
עבד לבנה וקיום הולך אחי הילה קדשים קבולים וקא ר' אומר
יום אחד זה יום הכפרים לפני כי מוקד מוקד למד
קטנים שיעו קטן מעשה קדשים קיד כי כבר קיד מעשים קטנים
יום הכפרים וקדושה קיום הכפרים וקדושה קדשים וקדושה
שמי אמר שמי ישאיים שנים לא חיים עליהן כיון שעבדו קדשים
לשמו וקדשים ישאיים קדשים ור' חייא רבה לא רצה
לדוה כן מפני שהיה קדושה וזהו
בבבא קמא אם יבא אם לא כח שהיה חזק אמר קטן כדקוה
ש' חייא רבה דאם שיש לקדושה ש' קדושה וזהו בכפרים

[illegible]

כעב ואשים לבו כעב וכל ירי כפי כעב לנמוע שמים ולסודא
ולאמר לציון שמי אלה דעשרי קמי וכל עמק דאמי
כעבא שבידאלס דקיינו לעבד . ועוד היכי שייך לחומר
לנמוע שמים אלא כעבין כעבד וסיפס קרא ולומר לציון שמי
אכס . ופסמי קרא מחדש ככל יוס נאיד מנשכ כרא שוכ
כמו שמה בורא שמים ונאמיקס ולא אמה ברא קשמים שלמי
שדמשוד קיינו בורא ובקיופ שאלאל עבדן יכ ורמיו אין
קעלם שחד דומ לומר כאלו מרשס ומן שמה ואשים לבו דפיד
לנמוע שמים כי כאלו עבשו עבדים שאלאל כן קיימי מחזיק
קעלם לנמוע ובורא ומה וכל קיכ כ . ומה שמה
כיוו ושאכלל לפי שמי דומה כבוד כדפי קייס וקעבד לבני
קראשמי . ומכ שכיח ראיה מקומו אוי כיון שבוד ה' זוק
על ישראל ודא שמה שפיעו בקס וקיינו כעבין דרפ כעבד
יכע כחמק כיומינו אמר וכן יקי רצון ולומר אמר
דמה קרע שער קינופן . קינופן אמרם כפי קינ ליה
כקין קשמי . קין של יחמק אחר טחז בסכ
כקינו . קינו של ושא כי קין שמי שמי . קינו של עק קינס
מיוו לו . קינו של יוסף וקיע ראס קינו . קינו של כוונה
כמי נח לנמוע שמי עבד קינו קינו כבוד . קינו של
לויק כל אלה כעס לביון חוזה חלק כדמי קאלקוס לקנס קין
קינו של עומה דומ קרע נה . (קינו של דה ונפ כראס קרע

קינט • קינט של משיח ויחס קינט משיחו • ובאיכה רבתי
 וכולם היו ענוה בראשן של ישראל ופיון שמחמו
 נמלו חקם וענו לאומות עולם רפיב ועל קינטם ששרי בויש א
 הלא הוא רפיב גרע כחיו אף כל קינט ישי • למחר בששון ישי
 פשוה קינט של חי בשולמים גרע אכלן גדא הוא רפיב וכל קינט
 נששם אנרע ברוחמה קינט צדק • אורח עשרה קינט
 אנרען צדקו של שלם • ואומות קינט מחזיקין ליש לבשימ
 עז לאלם האל יוחם קינט של משיח ויחס קינט משיחו עכלה ו
 קינט • א • מאי קינט של אביהם רפיב כפ קינט ליהוה קינט
 שמן אשכב דנקרא יהוה רפיב מה היו ליהוה
 בביב קינט אבקם קינט משיח האל קינט קינט של אבקם וקינט משיח
 שקינטו כל קינט בן שמי • וכן קינט של יתח קינט רבסבך
 בקינטו אאל סב קינט • וכן קינט של פריה רבסבך יוסף נחא
 רפיב וקינטו קינט • ב • קינט של כהנע דיכוי מייב ראיב
 מקרא רפיב נה לאביהם • צדקו שומר לעד וקינטו של
 עושה צדקה עם לאביהם נחם בכבוד • ד • קינטו של כיס
 קינטו רפיב ונחם כחם קינט מאן רפיב • שמי קינטו
 ד • וכלן נחם ישראל קינטו של משיח עקל לאבא רלנוי שייך ביה
 לשון נחם • ה • אמת ונחם לאומות עולם וקינטו קינטו
 נבואה ומקיש כהנע • ולנויב או אבנא או קינטו של משיח •
 ו • אמת שער קינטו לנחם מלכותא • ולקחמיון ליש כל שמי

קדושת רבנו וכל קדושת שמים אנוס ואחריו לשראן קדוה של השמים
גם כן ככלל אס כן אחר אחר ואחר אחר קדוה לבשיתם שו
לאלכו ויהי קדושת השמים

רבה פ' עקב . נענה הנה לי ויהי אפי' בקס ואכלם

אחר אשר רבון קדושים ואלוהים אנוס אנוס
עקור קדושים וקדושים ואחר כך עקור אנוס אנוס
שאו לשמים עינים וקדוה אל הארץ אנוס כי שמים כעשן נחלחו
וכאין כבוד רבם וישועה לשלם כיה וקדוה לא כח ואחר כך
וישפיה כחא כן יחזק . אחר לו אשר ואפילו אנה עקור
אנוס אנוס ואחר כך לשראן אנוס יכול לעקור ששועה
לאנוס אנוס ולא נשועה לנס לא כשמים ולא כארץ אלא כשחק ונדון
אנוס ששועה אשר נשועה לנס כן ששועה אנוס יכול לבחל אנוס
אחר לבחל אשר חסד אנוס כדור . מה אנוס לאנוס אנוס
אנוס כדור חסד אנוס כדור כדור קשה ונשועה לכל חסד נשועה
וויכדו לו עד עשרה אנוס ששועה ויאמר אל נא יחל לאנוס
אנוס קדוה אנוס יחזק אנוס עשרה ויאמר לאנוס כדור קדוה
ואנוס חסד לך אנוס אנוס כדור אנוס לו ה' קדוה אנוס
לפני רבנו של עולם קדושת שמים קדושת רבנו ויאמר ה' אל השם
אנוס ל' ששועה אנוס חסד יחזק אנוס יחזק כי קדוה קדוה
ואנוס וקדוה אנוס אל אנוס חסד וקדוה אנוס ששועה וקדוה
אנוס אנוס ואנוס אנוס קדוה אנוס חסד וקדוה אנוס חסד

בראש העם ולא נשא אלה לבדך . ארון עבד ואחיהוא אלעזר
 ואיגרת פתח וכלב קרו ששם ושבע . אמר לו בקבך האשה
 דיבן עוד שלש צהקים ולא היה אשה אמר לפניו רבונא של
 אם קלל בחיים ואין יכולים לעמוד להם בפריצה קזאמר יעמדו האנשים
 אמר לפניו עשה כמנון שלשה חמור וקרו שאנשים מפור לא ברזס
 לזחך ולש עבהך . כיון ששער שלמה וראה שקזכיר ושה
 ששם ושבע צהקים ולא הועיל כלום מלול שקזכיר שלשה האנור
 שקיו חפץ קנחיל ואמר ושכח את אר האנשים שבר אר
 החיים אשר הם חיים עדנה . ומוב האנשים אר אשר עדן לא
 ראה את האשה הרע אשר עשה רחוק האנשים עלכל //
 קשה . אר // מעבר אשה ולכלונם אלה מבקש עקור בעליונים
 ונחמנים . בשלמה אם היה עוקר הכל שר אין ה
 טוי שקור עוקר אר הכל כי לא נברא השולם אלא בשביל וסואל
 כרעב בראשי ברא אלהים ואמר חמיונו אל בשביל יש שנקראו
 ראשון שאלמר קדש ישראל לה ראשי כבואיה . ואמר יוס
 קשוי שהיה לכל ילוי עד ששך בסיון וזהו ארץ וראה ושקט
 ארש עבאו שאמר ואעשה אופך למי גדול עולם כמנהגו נוקד וכל נקא
 קאי . ב // ראוי כעבד אינה צוקר // א // ממנה אמר לו
 אשה שלש פעמים זה אמר זה מעל בשונד קשיב
 בעת לערפיהו ולעטניהו ולתאם להו בוללו מעטא כחלא חמרב ולתא
 ושור ושור . ד // מק מעט אשה שנעב לנס כך . אם קיי שבע

בשמים ובארץ וכל אשר שבעה חס יקנה באי זה דבר שיהיה שבעה מאי קפיד
דעיקר הוא דבר אשר נשבע עליו . ק // יי כתיב לאון אמרו אשר
נשבע לא צופים ולא נשבע להם
למאכלי אשר נשבע
לקם כשאר הגדול ולא בשמים ובארץ . ו // מעט אשר עשה
אור כמיום וכיון שזו עשה
מה לו לעצמו שמו
במעט חמשים צהקים ובר במלך השיר וקטנה שש עשרה . ו // ק
שהוא אמר ואם מעט לך שמונים צהקים ולמה צהקים
כל כך צהקים ואפילו לעצך מיום אינו ופי עש לאון חמשים צהקים
ולא יצא לך שש ויוצרו . ח // חזק בצדק הזה שחזק
לו קנה הא אשר הין עוד אשר
צהקים ופי מבר יכ
חזק הוא ופי כך קיבץ בשנים למחם אלה לעולם פומה וקול
מ // ומשך חמה נמשך ולא מלא שלשה חזק יקושר ואמר ומה
שקבעו בחמה ואין העושה שוק אלא עלמנס ובור ועשה
וענו ועשה יוצר המרה צהק קיי שמונים . ואין להקטור ולמה
לא ומה עצמו שרי מושבע ומה מברן אמר כדאמרתן כפי קמל
ומשביעין אור אפילו כל עולם אומהם עלך שחק צהק ומה קוי
בעיניך כשעמור . אלא אלו שלשה למה לא יכנסו בחסן כלשן כי
כל שבע לוי צהקים נמנה טבו ומעשה קעל ופיו כחמה ופי לוי אלו
ויאמרו אלו כלל לוי ובחמסות שקמזיו אפי' א' ח' ומשנה בשאר
אקין . כלל אלה כי בו כח ק' לשיר ולמך נשאו . ו // אמרו

אמריו כיון ששמר שמה וראה שחזרה שבעים וארבע צהקים ולא הועיל
כלום אמר לו שחזרה שלשה אבות שמו חתים רבתיול משכח ואמר
ושבתי את אבתי חתים שבעי חת . ואי אחי שבעי חתו לשכח
אמר אחי שלח במו אלך להקדים חתן וכיון שצדק חתן שחזר
אכיל ויחזרו קלשה אבוב ויחזרו שלשה חתמים עתה לא היו
מנפיקן אסך כלם שנים למורה ואמר שבעי חתו דלשה אבוב . יא /
ויבדק לשון כיון ששמר שמה וראה למא כיון שיאמר
שלמה ויספיק . יב / כל הדוש קדק היכן נמצא נמצא ועלומר
נמצא בידים . יג / ואמר קדק נקד . יד / למא
קדק בשכח מענו קדק שונות לא קדק כלום . יו /
קדק שם אומר לו נעמר ונפלא מלא חת וקשעו ואמר לו משה
הא היכן עמד שלשה צהקים . יז / ואמר כיון שקדק משה
למשה קדק מלא נחמ אפודים
למי גדול וגו' ומשה היה מנכש עליהם חתים כפי קדק נכבד
אמר נכבד משה שיהא לשון דומה לנפלא אסך הוא לא היה נעשה לגוי
גדול ושונותים של ישראל היה אומר לכלו מי לא היו נשאים לשונות
עולם בניו ועלן קדק אומר עקור אר קעלונם ואר נכבדונם כיון
שכל נבוא בשביל ישראל . ועל צהקים ועל משה איפשה לגס
כקין לדבק בנפיקם וכל שום נמק צעיר . ואמר
שחזר שמה ואמר ואמר אונן למי גדול לא נכבד כלו שחזר נאמר
נכבד פקד קדק מלא ר' יוחנן כל הדבור והדבור שיצא מפי קדק

לשום ואפילו על מלואו אינו חוזר מנהלן מאשה ריבוש נאמר דרך האמת
 ואמתים ואעשה אופן לגוי עול וגו' ואעבד דעא דמתי עלם הגילגל
 ובמלך אפילו הכי אוקחיה בידעיה שגמא ובעי משה גישוס ואליעזר
 ובעי אליעזר רחמיה קראש ובעי רחמיה רבו למעלה ובעי רבי וסוף
 למעלה מאשים רבא אפיה רביה רביה רבא רבו למעלה ובעי
 קרס פרו ושיצא אורבו שלם . עבד זה היה בארץ מובן וגדול
 ית' אכל פה קה לא היה ראוי לקורבן אס כן יכול היה משה לוותר
 כך . והאי קראיה עלונוס ונחמנוס איפשה שמים וארץ ומלאכי
 כקראו קיימי והכי טמי מקפריא דקרא הגויף לא איידי כו אס
 בשמים וארץ . וכי פריא עלונוס מלאכים שנס קס נבואו לערך
 שראל ושנעיס שהם על האוהב והאוהב לערך יש . וגם
 שאר מלאכים נאמר בהם כי מלאכו וצוק לק . וכי פריא אין
 הכי נמי שום היה מכלה ארץ היה עוקר ארץ כל ואין מענה
 למשה . אי ארץ יכול לוותר כיון שנשבע אלה לגבוא מכול
 לשאר כלבשה מכל שכן אלה יכולה הכל . ואין קפריא לכלור פחמון
 או ברהי כי בפדוש אחר ולא אופיק לדפוס אפילו כו אס עשיית
 אס כן עקו דהה משה

תאמר

בחדרש אין הנשמה יוצאה מן הגוף אלא אף ואזק פני

שכינה שנאמר כי לא יראני האדם וחי . עכ

וכנסה אחריו נא מקיים קני כחיו הוא דאיתו ואזק הא סמך לויכח ואזק .

הרבה דקשה במאמר הוא מפורסם שאין יחוייכ ומאמר כי לא יראני האדם

וחי . שלא יפטר האדם אלא כנאמר פני שכינה הא לא משמע ויניק אלא .

שנאמר יגור האדם אבל שלא יגור כי אם כנאמר איתו זה איתו במשמע

דומה זה (חי) שאמר לא פאכל פס המוקד כי לא יאכל האדם פס המוקד ויחיה

שלא יחוייכ שאם לא יאכל פס המוקד לא יצא אחרת (חי) זו סנה אחרת

ורחיק לזל כשמוך כבד ל כי כשאמר שכו יתקדשי מה שלא יאכל ^{מלא}

מקומו נבוא אל קבאמר מאמריו זה ואל שם משה שאל מקדש שידאמו ^{מאמר}

שכן של צדיקים נקרא כבוד קטנים ^{כבוד} ושלוקן של יושבים שנאמר

הואני נא את כבודי וימין שסכין של צדיקים נקרא כבוד קטנים ימין ^{כבוד} וימין

שלוקן של יושבים נקרא כבוד שמואל ואמר כבוד קטני דבר מן משיכו .

אם הולך לבוא פני וימין שלוקן של יושבים נקרא פנים שנאמר ומשלם

לשונאיו אל פניו להאכילו עב . קספקות אשר במאמר זה הם

יטב לא אכרוב כי א' הנזערת קצת ^{לענין} מאמריו הקצ

ושאי קספקות אכרובם כפוף העין ענה . הקושיא העורגשה כזה מן

קשר יש למאמר כי לא יראני האדם וחי עש מאמר לא הולך לבוא פני .

אחרת היות פיושו לא יכל להשיגו לעד מעם שלוקן של יושבים .

אחנם לקבץ קושיא הזה לא יעל מעיני מעיני כל העין אפי' אומר

אעל העינים האלה ש שניהם יש להם פ' אחר במקרא קוראן (אורי

לאותו הפירוש יבנה קושיא חזקה הנפלת כנכס אם יפורש כפשוטו
שמילת כי לא וכו' יהיה נביט מעט לזק שאנעלה ממנו וזק כי מה מעט
לשם יוכל לבחור פני כי לא יראני האדם וחי וקלא קואיל ואין מושעין והעלה
היטלה לסבת הדבר עצמו .. בעת ראיהו חלה משך לאחר וחייהו
נה וחייהו אפשרית לולי החזק הנמשך ממנו אכאיתו מעט ללא מכלל זקיה
יכול להיות ואפשר שהנה כחך מזה ממנו אחר דאיתו פני כבודו לכך פ'
הפסוק לזעם הוא עו הדוך לא מכל לבחור פני כלל או כפשוטו
או שלכן של האדם לפי המדע הזה יצא עצמו שקוה דבר בלתי
אפשר כחוק המורכבים מחולד העשקים מלהשיג הדברים האלה
לא יפני שומשך מהחייה או מהקטנה הזיק כמו שהיו חושבים
ואחר עוד כי לא יורח וכו' מלכא טאפי עשיה דכך קודעת דבר אחר
לא נביט מעט לזק שהם שהוצא למעלה ממנו וכך הוא הפירוש
ואויעק עוד משק כי כאלא יראני האדם וחי מלמד כלומר יחיה
כאלא יראני .. מענה בפירוש הזה יחוייב שהואיל ופע ופע
ובהעדר דאית פניו יחיה יחוייב שלא ימות עד שינאקו
וקו מה שקיימי דעל לומר נתיי כחוקי על הנשמה הראשונה
על קיימי יעל לומר לפי הנשמה הזאת וזק אין קשמה
קשמה ינאק (כ) כלומר לא היה קשמה
ינאק מלך הקנול חלה לסבת הטעלה הנולד המקוה לראות
אחר יציאהו מן העל שהיא דאית פני שכינה זק שלא קיימה היה
יכול להיות ולקשיג בעורה כחך הקנול וזק מהם שכתב כי לא יראני

ייחזי האדם וחי בלמוד נשדו חי אלא אחר האות .. וקיימי עשרה
 לזה סניפין משני דכרבים הנאים בא כפ ואתחנן בשם גדולי ספרך
 אחר שם דכרבים אחר ספור י קדוה וקדוה אלא בואם וגו' היום דזק
 ראינו כי ילכר אלם וכו' ועקב למד נמוק וגו' אמרו עיבת האלם כחייב
 אחר היום חיים כי מק שלא יזכו כחיים יזכו לראות בקפד דנפשי
 מהנף שהוא יאזר פני שכינה וקו לדוקים שאפי במיתקם קרויים
 חיים .. אמרו ישאל היום דזק ראינו כי ילכר אב אלם אר
 האלם בעודו חי ועקב אחר שהאנו בחיים קשה בזה למה נאמר
 ומה תעלה במיתקינו ארובה יש היזק כלכר כי האכלנו האם גדולה
 בלמוד חס המיתק חס יוספים לשמוע ומענו בלמוד חס במיתקינו
 נוסף עוד מעלה ויברון נמוק עקב אחר שברויח מעלה גדולה וזו
 אנו קואל בעודו חי עך שפירשנו שפירשנו יד וזון גדולה
 אחר שדמינו בחיים למה נמוק .. ואה ומנה לק דמי וחי
 דק אחר חיינו מלך וקו מלך שדמינו חיינו בעודו חי עי שפירש
 אה שפירשנו ל . אל דמי לחי הכי קשיח ממי דאקשן לעל
 בייש מלחא . וקו מק שהייקי דעל נב לומי מימי חד חנפי לפי
 הנסחה הראשונה שכתבנו ולפי הנסחה קכ לקיים בה בחיט קוא דמינו
 וזאק וכו' הייכי דגיל לומי בולכר דה נאה וזה כי על כדחך אקד
 הקושיח הנפל במקוץ שכתבנו לעיל כהיט מלכא יחוייב א משני
 עינינו ליוסוד הקדרא או שפירשנו כי לא יראי קאלס קוא דכר
 נפיר בעצמו ולא נהיט טעם למה שלמעלה נאנו או שפירשנו

שחולק וחי אין כוונתו כה ויחיה אלא פ' בעורו חי דק וזק ודאי יובר
נכון ומיושב והפ' הרחשון ועל קפ' השני קזה שקוץ אמת קוקסק
להם ול הכל שמהר דתניב אלם חי להק (י פש-טז ולא אינא אלם—
אלא חי שער האלם קוץ חי מדבר נאכ חי להק (י ולפ' פ' הש' ול חי) קנשה
יזאה מן קוץ אלם אכ רואה פני שכינה שחור כי לא יראני וג'
כלומר מדקאמר וחי על דהפ' קאמר כשקיד אלם בחיים מעולם חינו רואה
וזהו כי לא יראני קאמר פשוט חי גמור אבל כשקוץ אלם אלא שאינו
חי גמור בעין קמחוק (מיהק שקוץ אלם אלא שאינו חי גמור אז •
רואה פני שכינה אלא דאכרי עיקר קושיא לא מברזה והדיק) (ולק שאין
קנשה יזאה מן קוץ אלם אכ רואה פני שכינה (ב) לני אומר לי אחת
אחרי קעיל קמחין שאין בעיקר קושיא מתבטל וזה שכוונת בעל
קמחור אינה לומר שפך קמחיה דהי דאית פני שכינה ולא דבר—
אחר שאם היה כן כלי ספק חובה קדוסיא חזקה עד אחד אכלה כוונת—
לומר ששכח האלם (מות אין) קנשה יזאה אלא אכ רואה פני שכינה
בהי ספק קמחיה חי זו שכינה ולשון קמחור מורה כן שאמר אין •
קנשה יזאה (וא אמר אין) אלם מת חי אין אלם נטור מן קעולם—
כל כזה ואולי שאכטכ עוד כזה כעה •• (לענין) אמת •
קמחור האחר שכתבו ל שיש לספק בו עוד • ראשונה
שאמר קמחני אינו מתפרש כשנים בשוד ^{דכשכר} של צדיקים—
הי קמחני ראיה ממש למחורק וכאלוה) של רשעים קוי קמחני לשון
קדושה טעם שוקן של רשעים כעלן וזה דוקק גדול •• ענד

עוד . ש (אסף) חזק ונתיח ראיות ומואחר כבוד בקחני שאלוקן של ישעים
 כעצמך וזה דוחק גדול קרא כבוד .. עוד . ש (דקדק) וזה דקדק
 משיכו פי דיק לו לומר והשיכו קדוש סרוך הוא . עוד מנין לו
 שאל פניו ואידך קרא דוי שלוקן של ישעים ואח יתישכ אותו דקדק על
 זה הדרכ ועל דכל יש לדעך מה דיהי כוונת מרעה (שאלו כזק
 יראה לי (וישכ) הוואמר קזק כלו פזק אחד עם קווק נופל (וישכ כל
 עני) ועני) מנינו כתיבן א פני עניו חק כי (אסף) דואסון שכתבנו
 חזק וחסד ויקשר מחמר כי לא יראני עם (אעל) מנינו חפסר לומר
 דיק לא תוכל להשיג שלותן של ישעים האמור (אעל) פאזק מוזמור
 שאל קיה כזמן שלא יראני האדם שזו (אחתי) דהיוו בחיים כלומר
 לא תוכל (השיג) זק בערך חי כי אם אחר מיהי וצדק עז לפי זק
 מ"ש חסא כאלוקן של ישעים ואחשכך לעצמך אז ואח דהיוו שלותן
 של ישעים האמור לאעל כחוכו מחמר שאל קיה כעני עד חכום
 אל הקדש אל כלומר שני נבוא אל עולם הנשמות הנקרא מקדש אל
 חז מוכינה לאחיהם ולמה שקדשוכו עוד דלא קוי לי קראני ילגני
 שכן של צדיקים כפי קראני שלותן של ישעים קא טוי חפסר
 (אמר קראני שכן) של צדיקים (אמר) דאחך יתחם קיא אלמ דאחך
 קעני) והשגבאופן שכן .. ומק שקכיה ראיות הקרא
 דואחר כבוד בקחני קיוו מנס דואחר כבוד (אמר) חפסר שפיר
 עם כעצמך תנחני אם לא שנאמר פ דכבוד קיא לקאמר קיוו
 שלותן של ישעים יק כעצמך תנחני ואחר קודעק טעם דכבוד

דברור של ידעיים דקחני כי על זה סוכב כל המזמור . . . ואלה
שאמר מה דבך קשיכו איכא (אמר שני) אל שקוא כולו קדשק קושיא
וקד אכ שאל לו משק על השקים מה דסיכו דבך ואמר על שלוק
אל ידעיים לכר השיכו שלא יוכל (אמר) ולקשיג וזש חין לשון פני .
וכו שאל היה הקחלק התשובה מה דבך גשיכו הולל ואין לשון .
פני וכו שאמר שהתשובה כחלקת אחריו וואמר לא כול וקשדות
קוא סיוס דברי המדריש הולל ואין לשון וכו אבל מהק שלא
אמר ואין כחן אלא חין נבאק דיתק אומר וזה דבך גשיכו וכו .
קושיא ואלק חין לשון וכו השוכה וזכו דבר רק (מי שחננו דאל
חלק מקחין העיון דוק וקב) . . . וזה שהביא ראיה
שחין פני האומר כחן אלא שאלוק של ידעיים מקדק דומה
דומה לשונאיו איכא ואמר שני דעב סי מלם לשונאיו קאמר
היינו השלום שבר מצה דאית לקו כי היכי דלא (יפוש) ^{לשון} .
לעלמא דאבי ודינו לשונאיו אל פנו בלומי מלם כל א' משונאיו
אל שכו בלומי מה שבו שכו בעקו . (אכאכיר) בעקב (א' יחזיר
לשלו) לעקב דאי לא מפדא הכי קא קשיא מאי (לשכא דקשלותין
דנקט לה קוק ליה (אומר) אל עא או (לשכא דפרעון) או ^{לשכא} דליקד
דחיל לכה כבבוב כפרעון העונות והו הא אשכחן איפכא דאחריך
אפיק עס שונאיו ודרך ידעיים צלחה עד יוס מוקס כהשקן
וכשוק באשר נכו על זה הלונות כל הנביאים ולא באה (קס
השוכה על הלונות כלל אלא וואי עכ הא מלם השם היינו

היינו שאלה) של רשעים .. (ואחד שנכתב בפי הפסוק ולא יוכל הוול
לנאות את פני וכו' ונצחית לו אשר בזה ז' כנר סוד חיי אלה פוסק
ס' וול . באתה שכן של צדיקים וקוקן להם לעתיד (ס' ונראה
להם חנה עד שהם בעצמם וזה) שכן וכן עתיד ליתן להם לעתיד לבא ונפלא
שבעה וקס . שנים אר' ארבעה עשר משל וכו' עד שחזר כי עתה שבעה .
ואשקוט הוי כבעת סלוקן של צדיקים וכו' עד שס' כן עזא . חזר יק
כשני ית' המורה לחסידיו ע"ז הכי כפי שמוקד (והיבן) מתגבר כח של
צדיקים להשיג זה שלא השיג מקורם כלו . ולעתי שיהיו
זה אליהם ואלהיו בענין שאלה אליהם ותשכנו וזה כי אליהם
בדעתו שאורו היום ילקח אליהם ועל ראשן ולא יאב בחליהם עדין .
באורה שעה סיועו לקיחה כלל כחו שאנו באים בזה סיוע .
וזה כגון ע"ס שאז מתגבר כח הנפש להשיג זה שלא השיג .
מקורם ולכן כשאמרנו אליהם אלה מעשה לך במלך אלקים וכו' חזר
אליהם וזה ע"פ שנים כלומר עם היות שערין אין זמן הקדמות
הכלל והחומר יחי עתה פי שנים ברוחך אלי כאלו זגיע עתה
עד דהתפארות וזה ברוחך כביה ולא כחם (שיוספע אלי על רוחך
וקשיב לו קבו הקשית לשאול שאין דבר זה יכול להיות כן אלא
לא אלא סתור ^{לחיות} וזהו אם הדעה אורי לוקח מאמך ודי לך בן .
ועם היות שיש לי בענין זה של אליהם עניינים אחרים אין זה
מקורם כי דבונת בעת אינה יק לומר שהצדיקים סתור
(והיבן) השגים ניהוספה הוספה גדול להשיג ולראות בעשות

בעולם כחיים וזה לא תכלה לראות ולהשיב מעם שלות של ימים —
 כחן של יראת האלה דיינו כשהוא הי חיים נחלים אלא סתור —
 לעינת כל בזה בקוצר " מידו קשה לי הנה היתה כוונת השם
 כשאלו לאור אכן שכן של צדיקים וכי היה מסתפק בזה שכן יור
 טוב היה לו לשאל מעם לייסור הצדיקים . ולחנן זה צדיק
 החל למד מעם על זה אלא שאל מעם לייסור הצדיקים אלא לשלם
 על דברים ואחר נשאל אל ה' ונעם (זה שאל וקרא לאור אכן
 שכן של צדיקים ויהי זה אחר שכתב כל בלתי הנביאים
 בזה ובלתי אסף ביאור יפה ואולי עם קצת פסוקים אחרים מפורסם
 בזה אסף בזה הענין רצוני בלתי צדיק ונע נכו מזה העקדוה
 דברו שכתב מזה שאל אלא כדע ומכ לו וצדיק (וכן מעם
 לדבר זה לא נלעם לו קרא על צדיק ונע לו " ולשך
 כל זה נחיל בביאור דברו למען לאס ואחר נשאל אל בראש ספר
 קרא אלא אף טוב לשרא ולו יוצא יושב כי טוב לשרא אלא
 אכל זה קרא על הרב לכו לבד בלתי לכו לכו קח יחיים מזה
 ואינם מקבלים מקדשים אחר מזה וקולכים אחר הקילה מזה
 ודרכו מזה שחבר ישיה דביא עליה קלום ואזי יום יום
 ידוהסן נכו יוצא סא חג שנים ואזי יום יום בדרושון ידוהסן
 לדעב הקודי ודעת דרכי צדיק ונע לו יחפזון בני אשל אשר
 לא שכן מלעשות ומלקיים כל חסד כלל מלך הכלל כצדקה
 וכחפזון אדם פחד עיון ומעשה הצדקה כנגד המעשה ולכן חסד

מזהו כן מוב

אחר אפי' אשר צדקה עשה ודעיון כנגד המעשה (ולב) לא אחר כן (לשון)
 (לשון עשיית אלה לא עשה יסאלוני תחלה ליעשה משפטיו צדק לבד ולא
 ולבו אחרי הקדירות לעת דרכי ואחר ידעו להקדיר אלה אשגפיו בקד
 (למנוח כי לזכר פשעיהם העלמה עניי מקם ונחלקהי מקם . . .
 או ירצה ואותי יום יום ירושון כלומר יום יום ירושון לעת מקמי
 ולדרכי אדם קדוה והמצוות אין לדם כהם חפץ לט אלה לא מעשה
 כפועל כגוי אשר צדקה עשה כלומר וחושבים כי כחפץ חפץ
 אשר לקם לבד הם קרובים אליו ותכנך כאלהם עושים מצות כפועל
 וזהו כגוי אשר צדקה עשה וכו' והיה יחוי להיות להפך שיסאלוני
 משפטי צדקה לעשותם ולקדוהי אלהים יהיה כחפץ וזהו וזהו קדוה
 אלהים (חפצו) . . . או ירצה ואותי יום יום לא ירושון
 ואודקה קדושה חיה לבדני אלה לעת ולתקוה דרכי וחפצו ולתור
 קואיל שאיני עשה רצונם שאיני יודע ואיני משגיח כגוי אשר
 צדקה עשה וכו' כן יסאלוני משפטי צדק וחפצו כמעט לקדוהי בני
 לפני קדוהם כמעשה למור (היה צדקו ולא נאמר וכו') ומשיבם
 קדוה קדוה צדק וכו' כלומר אלהם צדק לענה נשכס לפעול
 שנתקבס אלה (למצוא חפץ וצדק) אכזבי לקדש את כעלי חונות
 העניים החיובים לקם כי כשהאלם פגעהו העולם אכזריות חפץ
 שאין כן כשקוף שבע כמטבא לא לבו ולא יעזב את חיוביו . . .
 או ירצה קדוה צדק וכו' שנתקבס קדוה קדוה קדוה קדוה
 לבד הנקרא ואם דואק את חיובו וקובצו ומשיבם את שיהיה

שיקיה הכונה בכתוב הזה למור שהיה בכה גרעם אלהים וגם קם
שקיו גרעיוס אחר מדותיו ונבחרים לו עק דרכיו ולכן אחר
אקף אך טוב לישראל אלהים ואלו מישראל לאדם שגם כר
קלכ .. ובחרים אך טוב אלהים (א) מאמר כאן אלא
אך טוב לישראל אלהים יסורין שחפץ עליהם ל טובים להק
לכר לכר להכריח אך לזכר עב .. דכונס לפי
שלא היכה שם אסף להלוא על יסורי הצדיקים אלא על
שלוס הרשעים כי יסורי הצדיקים הוא רב וכוונת שגם להצור
אך לזכר לפי ולהעלות להכר ויהיה פ' הכרח טוב לישראל .
מזכר דין שגם היסורין לפי שגם מכלים את הצדיקים להעלותם
במעלה עליונה כדמיון יפה שיהיה לישראל שדקות ישראל
שקמים וכוונתם קם מפקדים להטות ואמר עוד אסף ואמר
במעט נטיו וט' בלומר לזכר שחנני אלהים לזכר כבודו ..
ביסורי הצדיקים במעט נטיו יגלי בלומר במעט קוים נטלי
מן הדרך הישר לסדר בלוי קו אם לא שחפץ להיפועם טוב
לזכר להכריח את לשם לזכר אם אינו מקנא הוא להולל
לפי שחנני כבוד שגם בשלום ודוללים ורשעים א' הם ..
דומה לזה היה אמר דוד ה' מנני רועי לא אחר בלומר מלשון
שכין טאו רועה הקח עשה קחץ בלומר קוה ה' רועה מדבא
חנני ביסורין לא מפני זה אהיה חסר בלמועני חן לפי שחפץ
שקוים שקרא הישר אולי קם סבה לזכר קעקב כמחזק דשא

דשא ירכיצי וכו' .. או ירצה ה' רושי לא יחקר כענין
 שפי' (א) שאדם היסטורין ומטקין אצלו גם חסודים כאלו כמאמר
 דשא ירכיצי וכו' ואפי' בשאני קולך נגיא בלמוד איני ידא לידע
 כי אבה עמי שבעך ומשענתך שאתה אבה אורי דהם דם נחלקי
 גמתי שילעתי שאחר זה קענוק לפני שולחן נגד שווי שגם
 העונות שאין שורר כענין כענין אהיה אורי דהם דם נחלקי
 יחד יחד על ענינים בלמוד יחד אורי וילכדו על שום שיש
 ירשעים לא בשע ולא חטאכי בלמוד ולא יחד יחד יחד על פשע
 וחטא כי הם השוררים הנוריים בשעם והקמדים עליו להעלה
 וכחלל הוא יחד הוא שכן הוא מלך יחד בלמוד הוא כחלק יחד
 קרע התפלה יחד לחטאן הוא שכן שולך אהיה להשעין עליו לפני
 כי אל העלה הוא מלך התורה שאחר השעין אהיה לו לך נחל
 נשעין ואפי' אין אורי יחד כענין חס דהם אל מילך פשעים פשעים
 יחד יחד יחד יחד בלמוד כענין מלך אורי (פושעים ורכך החטאים
 אהם העונות בשארה שולחם ליקח נשעין וי ששעם וחטאים
 אהיה ששעם חטאים ועלסקים כחלק ואינם יכולים לעול נשעין
 חטאים אהיה לאמר לוקח ששעם אין אורי יחד יחד יחד
 כענין אהיה דור קענוק לפני שולחן נגד שווי בלמוד נגד שווי
 וכו' ששעם .. אורי שד לבד עוד כפי
 חק מור וגו' בלמוד אורי דודק ואהיה ומקבל עליו כענין וחמך
 שווי חטאים הנחלים אהם קענוק כל יחד חטא אהיה

[illegible]

אנוס אינמיין וכו' לווער מי שקרא אנוס ואוקב אה דכבוד לוינדיקא
כמעט בעל וטורא (קמשיך אורו צדור לכל ישראליסר סודו ויקנעג צדע
לחזיק כבוד ולסבה זק יקורין רבים עלין אלו איש חוששין לכבוד
ולפיכך אינס בעטל דאנוס יכנעני קאלס .. (א) עלתו טאק
כדאוקס קאלקס ומוכסס עד שיצא חסלב עינס כלוער דוקר ויניין וניין
עניק שאין גסס ויהא צבור קלכ יכול לצער לפי שעברו על כל חק
שקלכ יכול להסוב ולסער .. יתיקו וידברו כנע מועוס
ידברו כדמור לית דין וליה דין וזהו שט שטתים פוקס ולסונס
דקלקל טאן רעיסלס (שטיס ולסבה ^{ולחיות} א) סוב שדעטו כלנס של
כאליס קנא ומועטל קלח כלוער לאמונה אהבה ואהבה אינה ידע חל
ניס דעק בעליין אחרי שאלה קושעיס ושלוי שולס בם קשנו חסל
ואצט שחור צרעיס כלוער ואמונה קושעיס קאלה חוכה ידע חל
א. אצט שקאל וסגיק נקח קונס אחכ שיש על מי שישגיק בעלונס
שראו (קשגיק פקס יוקר קאזיל וקס בעלס ויקווער כדמורה דוד
ע"ה דס על כל גויס ק כלוער ק קאלס לרעע על כל קגויס ער
שחפני זק דס אומלס שטל קשמיס לכר קוא כבורה שגחט ואינו
חוק שדורכ כדשפיל עצמו לריווק ולסגיס כשמיס וכאין אז קוא
יורס לס ונעלף ונעלף ונעלף יוקר מי סה אלקינו קמנעיקי לסכר
כשצא מ שפיל ליקוק עצמו לצוק כשמיס וכאין .. או יאמ
טס חק שכר קר קמורק שאין דאני לכרוב (אל כקאלס חיוכיס
כמו חכס יודע ישר וכילצא כהק לפי שטוב דחיוכיס יפול שקלף

חזק שאתי תמיד עמך הוא לפי שדעתי העלוק שאין כחך בשמים .
 ובחזק יתקוה לי בשמים כלומר חיי ישראלי בשמים יכול כחך עד שעתך
 לא תחמול בארץ .. בלך שאתי ולבדי כלומר וזו בארץ חזקת אשלי .
 עמך חזקה לטובת עיבודת אשר חזק עמך עמי שאפי' יכלך אתי ולבדי .
 היסודות קשים ונחמם צד לבדי וחלקי חזקת אלה לעולם שהרי היסודות עמך
 ואכזרו חזקה כל זונה עמך ואפי' קרבת אלה לי טוב כלומר קרבת .
 היסודות אלה לי טוב לפי שאני בעצמי אספרי כל העשירי הנפלאים וזקן
 כל תלמודיך .. עכ"ל .. כפי קדמותך קדק עם קדק שפירשוקו
 קדמותים זל באופן אחר .. קדמותי לפי לכינון שזמור קדק הוא שאין
 להלכות היסודות הצדיקים אלא חסלות קדשם וכן בעצמם כדמיהו שחמור
 מרוע דרך רשעים בלשון וגו' הרי אלה קדמור אלה כלומר אלו קדשם לבר
 הנה בזה ענין שחמור קדק לזה לא שאלמסך טעם ליסודות הצדיקים
 חמורם שאל וביקש לראות שכן של צדיקים רצונו לדעת אם גדול היסודות
 שכולם היסודות אם קודם שכן יורד עמם וגדול לפי קדמך עז .
 שאלתו וגדול אלוהי השכר לא יהיו נעבד היסודות למהותם והללן .
 והללן קדמך ברוך הוא חזק שכולם להשיג שהוא גע' אל עמך כי שכן
 עדי' עין לא נחמך חלקים וולתך וזו חזקה במופת דוד באמר חזק רב .
 עומך וגו' כלומר חזק רב עומך שהוא קדמך בצפון לירמיהו וקדק חזק
 שפעלה בנע לחוסים כן כנוד כט ארם בנע .. או ירדק חזק רב עומך
 אשר צפנת לירמיהו (וי' שיהא חזק עזר עולתך ויועילתך לא תצר
 יחזק העושים וקיסורין כחם קנדיא אם בשוכ ישרא' ואם יי' אלהי קדמך

ומה רב עומך

תשוב כלומר אם תשוב ישראל בעבור מחלתו ה' לא תפנה חזרה
 חזרה או תהיה תשובתו חזרה כלומר תשובתו וחזרה . או יאמר
 אם תשוב ישראל בעבור מחלתו ה' לא תהיה טרם תשובתו שחזר
 מחלתו בלתי לקרע אלקי ארץ שיהיה דפונה לומר שדורח זה ה' באדמה
 מעלת גדולתו עד אשר יקר הקדושים בו . וכן הנה לבחור נפלי
 הכתוב דוד אלה שראיתי (לדל) בל סוטה סוף פי בשם ואל . יי דעו
 תרי תלמידי דקנו ירבי קמיה דרבא חד אמר ליה חקריין לי בחלמתי מק
 יב טוב ואל וחד אמר חקריין לי בחלמתי וישמחו כל חוסי בך ואל אמר
 לקו צדיקו רבנן צדיק נלוח אמן אלה יר יר מאד וחד מיראק
 עב . יי . ופי' דא' אל וישמחו כל חוסי בך סופיה דקרא ויעל
 בך חוקי שאלך עמך לחוקי בך לקחתי קינו עובדים מאדקב
 ששכר יומי גדול בלחמתי דא' בסוטה יאמי איכא בן עוסק
 מאדקב לעשה מיראק שעושה מאדקב קלוי לחלפיש דור יקעושה
 מיראק קלוי לחלף דור ואכ' או אפשר לפיש שהוא גדול שכר
 מיראק אכ' שאלו יקר הקדושים בו שדבר נה לקב' הקדמתי
 שרכבו . יי . ואפשר לומר ולעולם חוקי בך
 בו גרע מיראק מיראק ויחמתי ועולתי וכא' הקדמתי
 תהב' ותא' דא' אל באובו תעשה יוב' באובו אופן אחר שלוקק
 בתקראות שני דקדוקים דא' ואסופה מק' יאה בפסוק וישמחו
 כל חוסי בך חדשכר וחד מוק שכתוב בפסוק מק' יב מוקק
 עד שחזר לקס שאותו שקריאנקו עסק וישמחו כל חוסי בך

כך היה חזקתה אורו שקראוהו והר רב טובך עתה יורד עזר
 שהרי כתוב והר רב טובך שהיה צפון כן עין שלמה ובעולם דנשועה
 ועוד כי קובי האור ויעלצו כן אורכי שחק אמת. לא אמר וישמחו כן
 כל חוסי כן . . . אכל העשן הוא שכסני כחכים אל החכמה
 ימינו כח אדם. האחר עשה חזקתה והוא אמרו ויעלצו כן אורכי שחק
 והר עשה ויורא לא יורא פירענות ויפנון אלא יורא כח חזקתה
 ועולתו והוא אמרו והר רב טובך וגו' . . . והר החוקים שש
 שהם קצת דומים כחזקתה חזק (עשם כשכול קצת דומה קצת השכר
 ולכן כידאם ועושים ויורא לבד אמר כסם והר רב טובך וגו' יורא
 חזק שפעת לחוקים כן לפני בני אדם . . . אמנם עמך האר
 קורא לראים הנא שיהיו ויקעונו כמוב הקורא כינם לבנים אכל העושים
 מאקבה יהיה שכם שיהללו שיעלצו בו לא בקיח שחזקם וסכלם כינם
 לבנים . . . דהא חלק יש לו שני אורכי אלא שקא חזק יורא
 עזר עמו מאקבה (אורו שקורא יורא אקוב חוסי כן חזק עמו
 כדור על שולחנו ולחזק האחר עמך לו חכמה עולות כביקו אכל לא
 ושיכורו על שולחנו מאקבה חזק יורא חזק וישמחו כל חוסי כן
 כלומר החוקים . . . ישמחו כינם לבן עצמם ולשום יוננו חכמ . . .
 אורכי שחק יעלצו כן כחך דאח אור חזק נטיל כל עמ
 לאחר חזק יורא ולחזקתה חזק חזקתה דקרא דאור ויעלצו כן יורא
 כיון דש' אל עמ וישמחו כל חוסי וגו' סופיה דקרא ויעלצו כן
 אורכי שחק חזק ון

• **תאריך**

روزگار

כִּיבָּה פִּרְשָׁה קֵץ וְלֹא זָכָה בָּהּ (וְיִהְיֶה אֵלֶיךָ)

וְיָ יוֹסֵי בֶן פְּרָטָק בְּלִיָּהוֹן אַחֲרָיו אֶלֶן חֲרִיטָא

ע. דמיך חד מנהון אחרי על זאה יתפלל כל חסיד וכו' כי כל יסחק

לפני וגו' ואחריהם אתה בערוך לפני שולחן וגו' וישתחו כל חסיד כך

ואחריכא אחר כי טוב יום בחצריך האלה וגו' ויבטן אחרי זה כב

מוכר וכו' היה פאטע מארקט אן צידיק'ס זקעלס וואס זיין שפן

עבד יי ואני לדעת מה היתה כוונת כל החכמים דחסידיהם

האלה באהרם כל א' דחק לאור האלה וזה יקטור הוא דנכתב

בְּהִקְדָּמוֹת הָאֵלֶּה עַל שִׁמּוֹל אֲחֵרָאִין לְהַסְכֵּךְ כְּשֶׁעַתָּה יִיחָדָה ..

וְקִנְדָּם שֶׁאֵבָר בְּיוֹם הַדָּא (א) מִכֹּחַ הַחֲלוּז חֲסִידוֹ בְּאֵי פֶסַע (כ)

ואחרי כן נבא אל פאור פונת הרמון ואחרי עבד כוונה כולם

אני לודי וסביל כלומר קדושים קאלק שמי יוצק לאורכם קס

עמך. ואלה. הן. שמכיל. יתכן. לדור. שאחר. אותם. על. עמך.

ממך עוד אחרי שני פסע ואלו נא חל און ג פנים יאסוע

אמרת: נסח נסח עק וקרא שאלה חמאק פי חומאק נזר

כ. כל א' ואחד יישראל יט' לו חלק ואלבוס בנע' אס' כבואו .

הנה לעה זכה (עפוק בטיה ופאצור זופה נב (הקלכט באוה)

מלכות ולד (לקמע) כאזכר חלק אסכ קס לו טבע ואם לאו

אמר עלינו ויהי נועלנו ונזכר בו שם קרוב אלן נבית.

כחוליה דיוקני רגל (עור) על זה חסרה אחת קטנה יהיא

אככל הקדמה לא יא כיהם שני הקדמות כמוב בהם על הקדמות

תקנותיה ונס כל דעשה על מקומו יבא בשלום ק"ב וקדושת
על מקומו ואינינו הכונה לומר בשארם זונה על מקומו דבריו לו בלקו
בגע יבא בשלום ואם לאו וקדושת על מקומו ואינינו ..
ואת אותה חלק נקלקנס חק יעשה חיצו נוצר (כטלה השיב על מקומו קדושתו)
כשתבנות על מקומו של רשע ואין רשע עם דציק יבא על מקומו
של רשע בשלום שהוא נטמן חלקו וחלק חכיריו וז"ל חסדי גשו. פגע
שקוא מוכה לקח כסוי וחלבוש קדושתו שבו .. או יאמ
דוד כעזו קדושת קוא שמי שחטא ואם נמשכה שברו ואשרו נדול עד
מחר חכל חלל יוכר מאושר ושלם קוא מי שלא חטא חייבין נזקן אחר
אשרי גשו פגע כפני חללה ואשרי מי שפסק הקכה חטאין שלא קדושת
ואם קדושת חכל יוכר מאושר קוא מי שלא חטא ק"ב (ען וגו) ..
או יוצא לבין חסאל כפסיקתה דכדי דכתיב וזל חת מוצא כיוס
הפסוקים כה שטן (קמרב את שבא) ישרל יהוא פורץ עונותיהם
ואושר דכשע ישראל גנבים הם .. ידכה פורץ עונותיהם
אל ישראל ליה עשה דכה טמן קנה של מאנציה לחזנים יהוא
מעין את העונות כנדרהו כיותיהם שוקלים אלו כנגד אלו יכ כפח
של לחזנים שות יחולק השטן להפיל עונות וליה ככף שותה ולככהש
יה עשה קדוש כה נטמן את העונות חכף העונות ומעתיקן החת
פירלה אלו והשטן סו ואינו מוצא שם שון שחזור יבוקש את
ען ישראל ואינינו וגו כיון שדש שהשטן דאדכר אחר (פניו רכונ
אל עולם שחב ען) עתך כשה כל חטאתם סלה לך דודקוא אושר

אומר אשרי נשוי פטע כסוי מטאף עכ " ועם היות
 שבתחר פונד הפטב עם החרת דוק חל כלבה החרת עליו י
 לחל (להקד) להק יחס (קמיונו אל שטן) עון הנבד ולא עון חתר
 ועוד לה עין זה שנתל דכה העונות הטרך חכל (העמית) שנתחיס
 דברים אלו כחופה ולטלילה " אכל קכוונה ליעד
 כזה הקלמה אחת קמנה והוא שהעונות הם נחלקים לשט מיניס
 חסם עונות שפין אדם לחסם (לחוס) ולקוס ולקוס עונות שפין אדם לחסירו
 כפון גכה נגזל וכיוצא בהם העונות שפין אדם לקוס חכפין
 לפעמים יוכי להקד העונות שפין אדם לחסירו " ווק
 שאתר חוד לק לבדק חסם חסמה פלטר לחסמה (חוויד שחורד
 כחלבות היה לק לבדק חסמה וכו' ולכן השטן לא קטרנ עליהם
 פעונות שפין אדם לקוס כי ילע שוסוכלו קסיב חק לק להכנע
 עליוני חסם חסחול לקם אכל פעונות שפין אדם לחסירו חין כידו של
 הכה לחסול עד איכפיוס ויזק חסירו נהקדוש כה פורט זכיותם
 של ישראל כלומר הזכיות שעושה זה עם זה לחסלהם נעוכות
 חסם לעונות שדשטן קד קטרנ עליהם וכשקשטן חסם שחס
 אויס קולק לבקם עוטה כלומר להחטא חסם יסוד שואל כחלא הוא
 יכ הרע שחפח חסם חסם ולחמחוא הוא שטן שעולק נחסמין חק
 עשה הקדוש כה לק העונות הטרך חכל (העמית) יכו כלומר
 שחאק העונות והזכיות שווס נחלש כחלבוס קחמיוס וקעכיר
 על חלש כבין כחלא ויכ חסר חמק כלפי חסר וכחפ יחח

טחח אה שחקש'ים העולם באורו חמאמר דלפ' דר' כ' פ'ה'ם נפ'ת'ים
וכ' נ'ל' ב'נ'י'ם ב'נ'ם ו'ש'ו'ה'ם נ'ל' ח'ק'ש'ין ו'ל'ת' א'ם ל'ח ז'כ'ו
נ'כ'ת'ין ו'נ'ח'ת'י'ם ל'מ'י'ת'ק' ו'ק'א' ח'מ'ר'י'ן ח'ת'ם ו'כ' ח'ק'ר' ח'מ'ק' ב'ל'פ'י ח'ס'ד
ו'ע'ם ח'י'ו'ת' י'ש' ל'י כ'ז'ק' ב'ח'ק' ח'י'ו'ת'י'ן י'פ'י'ם ו'ט'ו'כ'י'ם ב'ח'ק' ש'כ'ת'כ'ו
ח'ה'י' ש'פ'יר' ל'ט' א'ח'ח'ב'ן ו'כ' ח'ק'ר' ח'מ'ק' ב'ל'פ'י ח'ס'ד ח'י'י'נו כ'ש'א'י'ן
ב'נ'ל' ע'נ'ו'ת'י'ק'ם ע'ו'ן פ'וש'ע'י' י'ש'ר'א'ל כ'ז'ק' ו'ק'ה'י'ת' ח'מ'ר'י'ן ל'ח ז'כ'ו
וכ' ח'י'י'נו כ'ש'ו'ש כ'ע'ו'נ'ו'ת'י'ן ע'ו'ן פ'וש'ע'י' י'ש'ר'א'ל נ'ע'פ'ן ו'נ'כ'י'י'ש'כ' נ'כ' כ'ז'ק'
ח'ה' ש'ל'ם י'ע'ל'ם ח'ק'ר'ו'ש'י' כ'י' ל'מ'ד' ל'ל'ו' ל'ק'ד'ו'ש' ב'י'ו'ך ק'ו'א ל'י'ק'ח
ח'ע'ו'נ'ו'ת' ח'ת'ו'ך ק'כ'ף ו'ק'ט'ו'ת'י'ם ק'ו'א'י'ל' ו'ק'ם ש'ו'ש י'מ'ק' ב'ל'פ'י ח'ס'ד
ח'כ'ל ע'ם ח'ק'ש'ת'כ'ו ט'מ'ש'כ' ז'ד ש'ק'ו'א ק'ו'א כ'ע'כ'ו ח'ה' ש'ע'ש'ק'
ל'מ'ד'ק' ל'ח'י'ו'ת' ש'ל'ם ק'י'ק' כ'ע'ו'נ'ו'ת'י'ק'ם ח'מ'י'ן ע'ו'ן פ'וש'ע'י' י'ש'ר'א'ל ח'ל'ם
ש'ו'ת' ש'פ'י'ן ח'ל'ם ל'ח'כ'י'ת' י'י' ו'ז'ק' ע'ב'א'ד ל'י כ'כ'ת'ו' ו'כ'ר'ח
כ'מ'א'ל'ע' ק'ז'ק' ו'ק'א' ח'מ'ר'י'ן ח'ש'ב'י' נ'ש'ו'י' פ'ש'ע' כ'פ'ו'י' ח'מ'ל'ק' ב'ל'ו'ת'ר'
ח'ש'ב'י' ח'י' ש'ק'ו'א נ'ש'ו'י' פ'ש'ע'ו' ש'א'י'ן כ'ת'ו'ך ש'ו'ת'י'ן ע'ו'ן פ'וש'ע'י' י'ש'
ש'א'ו' ק'ד'ו'ש' ב'י'ו'ך ק'ו'א ח'מ'י'ן ש'ו'ת'י'ן ח'ח'ה' ח'פ'ו'ר'פ'י'ת' ש'ל'ו'
ע'ל ח'ד'ך ש'כ'ת'כ'ו י'י' א'ו' י'ד'כ' ש'כ'י'ן ל'מ'ד'
ש'א'ל' פ' י'נ'ס' ק'פ'י'ט'ו'ל'ם ט'ש' ח'ת'ע'ך ע'ו'ת'י' כ'ש'ע'ת'י' ח'מ'ל'ק'י' ו'כ'
ק'ו'א ח'מ'ר'י'ן ו'נ'ש'א' ח'ש'ע'י'ר' ע'ל'ו' ח'ח' כ'ל ע'נ'ו'ת'י'ן כ'כ' י'ש'ר'א'ל
י'א'ה' כ'ל פ'ס'ע'ק'ם ל'כ'ל ח'מ'ל'ק'ם ו'א'ו'ת'ר' נ'ו'ש'א' ע'ו'ן ו'פ'ש'ע'
ו'ח'מ'ל'ק' ו'נ'ק'ה' י'י' ו'ח'כ'מ'י'ם ח'מ'ל'ק'ם כ'ש'ע'ש' ח'ל'ן
ח'ד'ר'י'ם ע'ו'ת'י'ם ח'ל'ו' ז'ד'ד' ז'ר'ו'ת' ח'מ'ל'ק'ת' ח'ל'ו' ש'ג'ו'ת' ו'כ'י' ח'ל'ח'ק'

מאחר שהיה על הדמות יסוד על השגות אלא חמאתי עיני פשתי
והיו זה שאמר חטא נאסף ען ועבר על פשע וכן כך אחר חטק
יקי רצון שתפסק להם זדונות כשגות עכל עתה ועד היום שמי שיהיה על
הפשיים או הדונות ועד ועמלו לואין צריך להחיות עוד על השגות
אחרת דאין לבסותם עליהם שודאי נמחלו וזה אמר חסדי מי שחלו
לו פשעין שבה עבדן חמאין אקס השגות ואשרי נב מי שזונותין
עבאו כשגות ששואם בתחיותה לכו סקטא פקס כסוג וזה אשר
אדם לא יחשוב הלו ען אלא אל חשבו נמלו עשאין כאין כדוחו למה
אחר עוד כי קרשתי נב כלומר יסלי עתה השגות נפשם שלמה
דיק עתה יותר טוב להקדש לכלי הדורות עליהם שעל אי זה וקס
חיתה ואחרי אחרת אלא שגחתי כלו עצמי כשגתי כל היום
ועם כחתי (הדורות עליהם קיך דאין להודיע החמאות והפשע
וקעונות אחת חחה לחותי כעין השכל העין כדאין חמתי שקול
יותר טוב להקדש על הפשיים שקס יותר גדולים ועם זה לא
נעדר להקדש על העונות ועל החמאות כי למען נשאת
אורם .. חן ירצה חני קויתי יוצה לקדושך

חמאתי ולכלי כמות עוני אלא שחיותי כך קחל חסד גדול
שעשית עמי שחמתי לכד להקדש על פשע חמתי קורם
הקדש עליהם נשאת ען חמאתי סלק .. אחר
עוד על זאת יכלול כל חסיד אליך כלומר על זה חסד לבד
אחר עושה עם מי שכא לשון ולהפלו למען קיך נחתי לכל

לכל חסיד לסתכלו חלוק ולפאריך אפי' לא היוהק עושה עוהם חסידים
 אחריהם לעת וצא חז' כזה בעיניך אלא של שטף גייס רבים בלומר
 למכר הפחות החומרות שהם שטף גייס חלו לא יגיעו בלומר לה
 יטעו ולא יסיבו החסיד הנבול קזה שאתה עושה עם גוי שכל למכר
 חכל אתה פת לי בלומר כיון שאתה פתלי גייס הוהי גזר ק"ש קצור
 שקוה קיצר יצני אלא ושלום כי נד יעכבני ולשונך חלק
 או יצק כזה ושאול א פועה חת זו דוס ר' חנחם כר ר' יוסף וכו' עד
 משל לאדם שהיה חלק טאוסון ללק ואפלה ונתנה חן קרצים וכן
 הכ"ל הדקלים וכן הפחמים וחיות רעות והקלסמים ואינו יודע
 כמי זה דרך גמל וקל וכו' עד קניע לפרשת דרכים ניצול וצולס
 וכסמוך כתר הכי קאמר חמי פרשת דרכים הלמיד חסס חסס ויוס
 חיותה .. הנונה כזה שיש ל' מיני עמי ענות
 א' שער על מצות לא תעשה .. ב' בדיקות ונחיות כ'
 ג' וועד החומות ופירוש כזה שהם יוכר קשות וכל שאר העונות
 לחין הא' הקטנות המצות והגנות עליו .. לחין הב' הערה
 חנוכה עליהם כחך שאלו יותר חכה על עש' ונע' ושר' ולא יוכר
 על כיטול קורק שקטונת כו לומר שאלו חין עופקים כערה חפי חין
 פרוצים כג' מיני העבירות החמורות ק"ש היה מותר להם כי
 כהיותם עוסקים במלך כודאי חין שבים חכל קואיל ולא עסקו במלך
 נפרע חקם העבירות וכיטול קטורה עוצא שהקורק מנינה על כריות
 וחיותה כד' חיותה הפפרת על קשאר כחש אס יבופר העון קזד

קודם נגא וכו' תבין המלך כדרך אחר .. או יוצא לעזר אחר—
 קודם האלף חסיד ב כל מעשיו מלכות וכו' קודם קודם לו ..
 יתר לחיים שיטות זכאי ואל יחזיק חו חייב במש ואל אל קאמן בעשיר
 עיוס מילת מוקד כיון שזה נעול חזקה דמטא שודא לא ..
 ימטא עוד וזכו אחרו לפי דאי קל שכתב ואל יוס שולח נכח
 שאל ויכחח דחטא שודא לא יחטא עוד נזקו חזקה לפי דאי
 ו' קודם קודם הא כיוס חזקה וידע שלא פירש לפירוק מעליו של
 דמורה בלומר שילע כדאי שקוא מה בחסידות גדול ..
 עם זה תבין כוונת דוד בפסוק קודם אחר כא מלך פנים על אחר—
 בלומר על אחר קודם דאוי לכל חסיד שיכפלו חליך עליך על עת—
 קודם כמלך לעב מצאן זו קודם בלומר שיכחחו חליה ומתפללו
 עליה כרי שחן לא יכחחו לידי חטא וען .. אחר שקס—
 חסידים חלל לשמח תמים תמים בלומר לפניה מלכות מלכות
 קודם וכו' חסידות קודם חסידות לא קניעו להשיג מוכח—
 קודם קודם (מי שקוא חסיד כמלך דוד כמקנים אחר יקר בעיניה
 קודם לחסידיו .. או יוצא על ואה בלומר אחר שיעש
 זק דהיט כפרת כל קשונות אז דאוי שיכפלו כל חסיד חליך—
 על עב קודם שחם עין לא קודם ולא מחלו לו אין דאוי
 שיכפלו על קודם לפי שיפה שניה אחת בלילה ומעשיו—
 טובים כמלך מכל חיי העלם .. או יוצא עם—
 וזה שקלם כיחורו שקלם שקלא קנשמה מן קנאף דאיה פני שכינה

שכינה אחת על אחת שהשכינה נקראת זאת חצו העקובלים היה ראוי שיתפלל
כל חסיד אלוך על עבד דמיתה בני שיראק בני שכינה קוסטס הואיל אהא
חסיד אלה שלמכת הכחזה החמורה המעיקות הם יתפללים אלה יחזקו
וזכו אליו לא יגיעו שלא יגיעו אל קדושת כחו אהיה שחצו ..

כאסה שאמר לו הקדוש ברוך הוא עלך אל הר העבדים וגו' וראיתיהם והא
וראיתיה דה ברא באחרונה אהבונא לומר אם תרצה לראות פני שכינה
בביתו ותשיב מה שלא השגת בחיים צריך אהיה לעלות אל הר העבדים
דזה לומר קדושת הוה שהוא מעבר מהעולם הזה הכל ואם בראת
השכינה לראותה ברא אחרונה שלם שהיא השכינה או לא שיהיה של
שהיא שכינה ויהיה העקב ואש כי לא היה רוצה לומר והיה משגת
במענות לשכת הכחזה החמורה המעיקות אולי מה יעשו אה
בני אדם על דרך הזה היה אומר וכדי כן לוי כסעה מיתנו כשראה
פני שכינה על זאת בלומר על דמיתה השכינה שחני דואה הוה
ראוי שיתפלל כל חסיד אלוך על יום דמיתה הואיל וזוכה לראות
מראה נראה כזאת כי בו בלומר כי בו בהקדוש כרוך הוא
יטח לבנו בעדפ ..

וכיחוד שחר הפסוקים

על זה הדרך יהיה לי מצינו אהיה הייה ספר לי מעולם
ושחתי ממה צדוק עתה יתני לי פלט בלומר בעת
ועתה תסוככני סלה כאותם המלכים המלכים (פניך ומלך)
ומפלגין את בני האדם הן הצדוק באותם המוככני בשעת

פחותה לא כאותם המלכים המזחימים הנקראים מלכא או חכלק

חבלה חו"י
לפני כרחו כחש ע"ש קחמור לוד משכיל לומר ללוד לני שמשט
ומנין לוד שקח קדוש כדך הוא עמו חוכי מלכ ענה קשיב לו
קדוש כדך הוא משכיל ואורך כלומר כמו סמלה שמי קחשט
ומנין דכריך שמי דייב מלכ כך הוא קחמור שמי משכיל ומני
וק אורך נאלייך כדך זו כלק ומה שיענה עליך עיני ח
רצה להגל האורס קחלאכיס קחשמייתיס קחקיפיס חת קחיס
כשעת מיתה אל קחיו כסוק כפוד וגו' ירצה כקחמור ח' מפורסות
וקח שקדורע קחמור מלכס למלה כגון כעלי קיין ודומיהן אור
קדורע עשה יומין נשדן וקס חס מלכ חבלה קחמוריס לקחמ
ולחצו מזה עשוס הקלות לטב ואין לחריך כמפורסות וסכר
כחיה קח נס קח מפורס שקח חסס רוב קחמוריס וכענוניס
נאמור מורס י' זכיס מורס כסוק לכול רצה ומורס קחמור
אורכ זכור ואורכ חלמור מורס כשע נדחו נסח נסח חסס
מורס חס קורכ כעלי מלמור עכ"י
כונת הכנס על הדרך שאמר חורס קח להגל מלמור ומלמור
המשחיקיס כשע מיתה אל קח קח אורכ כסוק וזכור זכור
כסוק ירוח נס כסוק כי מזה יושך חמור נעמן וזכור קרי
עד שילכו ומנין נשדן כמו שמורס שחס קסוק עשה כן הוא
(מי שחן) כו קח וסכל מורס חל מלכ נסח עמו ללוס כלומר מורס
ללוס פיה מורס נסח שחיס קחמור חלכ כלומר חיס קחמור

למדינתך שמה חי וחבר ובעל שכל והוא בלתי מדבר ואינו קרוב וכו'
אלך עד שהיה בלתי יי
אחר עוד רבים ומכאן
לשע כלומר ועוד מעט אחר חט חומר לך שלא יהיו כסוס ופוד
לפי שהרשע יא לו מכאן רבים בעקבם והכונה ביה חסד יסופכנו
או ירצה אם בשלך עצמך אחר המאכלים והענונים יושך לך והם
וכמכאן עסק על היותך חונם המטח כשהם שהם כפי המעט
המורלך והוא יכלולך ויקימך בחובו המעט חסד יסופכך במלחמה
בא חונם הן היא דרכה של תורה של וכו' שיש לדקדק מה שאתה
אלה יסופכך שמה עסק בן העצמך במלחמה נחם דוח וחונם בלתי וכו'
או ירצה רבים ומכאן לשע כלומר בששקלם נעשך אחר
הענונים והמאכלים אי זה מכאן חסד יסופכך שיש עליך
יחשבוך לעול נירגש בו מער גדול לרוב הענונים מה שאין כן
שהוא נערר הקס והוא אחר רבים ומכאן כלומר המכאן
לשע חס גדולים וענונים בענין יקיה רבים לשון גדול כמו כי יכ
קוא וכו' היא בעצמך כוונת המלך כך קוא ב רשע מד דרכה של
הזק כלומר וכו' מזה של הזק שיש על פתחלת המלך לך
והוא לא תחזק לשקין חסונים כי אם חס במשורה השק
יחזק יושך שלא יתחזק למען של חלבים לא יהיה חזק כל כך
חזק של חזק תישן ולא יזיקך ואפי' שיהיו שם חזק כענין
החזק ותחזק יחזק מה שאין כן להענונים שהם כלים ואפסיו
יחזק וזהו שחיים ואם חזק עושה כן חסד שהוא מזה של

וקח כן היא דרכה
של הזק האחר
וקח קוא עושה
כן אלא המונח לך
כן היא דרכה של
הזק כדו שזכה
לחיי העולם אלא
וחס חזק עושה
כן העצמך יי

אלה יסופכך
עלך
המכאן
הענונים
המאכלים
יחשבוך
הענונים
והמאכלים
לשע חס
הזק וכו'

של מרדק וקוא מן קהלה אדמוכל פה כמלך לבד לא יכאוק כי אס—
למוט וכו' .. וימשך מזה איחוק שיחיה חיים—
חדושים טו שכתבו .. ושמעתי עוד נבי כהוב זה כשא
נאק וקוא רבים מכאובים לושע ואס קרשע הזק הוא כומח כק חסד
יסוככו לבד אבל לא יכואקו ועמק לי אפירש זק לקק מקמח
וקמתיקקו כשנוקס טעם יסוככו .. אמרו שס י אלעזר
וד הנחום אפי ישע וכומק כיו חסד יסוככו עב
ועל הדוד קק של המדס סיים ואמר קואול ואפי קרשע חס כומח כק
חסד יסוככו חס שמו כק ועלו צדיקים וקרינו כל ימי ישי לב
ולמך כצדיקים וכישרי לב לשהי קמתה קלמות כראש המומור קציק
אמר לעולם לא חממו וקרינו כל ישרי לב חוקם שחממו כומח לב
שקס עולים מקצדיקים כרא כחקום שבעלי השוכה עומלים וכו קרי
עממו ^{וכי} ^{וכי} כן לוי כחמו כשעב עיתת אות פסוק בעל זאה וגו ולפי
שכדי כן לוי היתם תשוקט לעלות ככף אחרי מוהו לעולם הנשמות
להתענג כמוב קדוש לויקנות ממן השכינה קראוהו לו כשעה מה מנה
אכל דיכל יצה לזכיה כמוב קדש שומה מקולם כשהיה חס
קראסין קולם שחממו מכל פירות קדש נמי לעולם ולא קראוהו לו
ממוך למכהו וכראוהו מוט אמר תערוך לפני ער שוררי כלומר
נגד הצוררים ומקמרים עליו ולשכר הנשמות הנה אחרי חממו
וישמו כל חממי כק וגו .. נד יוסף כן עוליה פוטק אמר
כי טוב יוס כחצריך מאלף .. אחר פני הממור ועין

וענין אלו ד' חכמים שחיהו דברים לא יוכלו הדעת ולא לשון קפסוקים
שאחיו בשעת חיותו הקדושים האלה ואני כענין חשכתי להעלם פני
קענין להיוכו עמוק ונסכר ולא יכולתי כי חלצוני מן שלא יכולתי
לקשוב פניהם דיקם .. ועתה חתה פני ברוך ה' קטן חזק ושחט
את דבריו וקפחל בהם מאד .. דע כי כענין נפשות הצדיקים
צ ונחולם אחר חיותו יא ד' דעוב .. הא קיא שהנשמה
כיוצאה הן הנולד הולכ לנע שלמה שהקוא הקנים היוכו נבחר ונכבד
מכל הקוואות העולם השכל מפני חיותו אשר על דאסו העולם
העליון ועל כן יראו כו מראות אליו נראה יקשכנים שם נחם
כציווי הדברים כל מודות העליונים ונפשו והעליות כליותו הקוא
נראה מראות אליו ונשיג כל מה שיכול הנבחר להכין ולהשיג
ואלז הכיחני הולך חרדו אלו חרדו נע ונענוב דק הוא כעש כחין
שם נח ולא כח כ'ג כגוף סי הנולד שכ אל העפר ט'ש שעה ונשוא
העפר אל הארץ וכו' זו היא דעת אחת .. דעת אחרת קוא
שהצדיקים והענגים והקדושים כנע כגוף נפש ואעפ' שאין
שם נח וקם באידעה קולחכים אכל יש כזק דעוב לחל יש
הקם מוהלים שקעשות כשיתחיים חזק השלם איך יכולים לעלוב
חיד לעולם הנשמות עד שירגילו עצמם באותם צורות וכחות
אור כי קרגיל כחשך אם יספכל כאור גדול לא יוכל לסוכלו עד
שירגיל עצמו מעט מעט ואחכ יספכל כאור קרגיל ואחרי
היותו מורגל באור צורות עליונים וכאור העליון אז תעלה

העלך ממש לאור העול (כדור החיים ולא תרד עוד ואף כזאת יש
יש חוהים שומנם בזה קצוב וקרא יב חדש שעדיין בח הנוף קיים
והנשמה טמא לרעה ולמעשיה נאשר קיתה באמה אחת כחול כל
יב חדש טמא קיים ונשמה עולה ויורדת לאחר יב חדש גופו כמל
ד ונשמה עולה ונשמה יורדת וזה הנהגו כלש צדיק דנחתי
וסלקי להכיפת דיקיעלה ..
וה חוהים כי נע שלמה
קרא מוכן מיום שבראו ויחזק הצדיקים לעז שם בצורה וכן נרגם
המרגם כפסוק גן עמל כנגד דען לילך כמו לגבי למעל לעיני
חלקין צדיקים ומשלהן המשלהן הן נשכיקון על יד מלחניה
וכו ומשם פורחים למעלה (ומשיני) השנה חמיכית כל א' לפי מעלתו
ובהיותו כנע של משה לנכסים פור המלכות המכחז לקם כההחם
כדריחם רח נע ונבן הלכות קדוש לכל וזה נרוח כחובה צורה
ולחופ שהיא כזה העולם נמש פ' לזכ שחולל הנביא עה
כהרמותו לבעלה חופ אלה עמק מעל ומשך לקם חור השכים
מלמעלה דרך חלומות הקיע שעג נע והצדיקים משמחים עז
דאור קדוש ונצחית כחור קדוש שהיא פור חיון שהחיים
טוונים ממש נכח חלוקה קב דעוב קטמאוב כן החטאים
הקובלים עם קיובם כהכות כפני חבורים יותר באור
ועבה נאק כי כל א' מקב חמשים שקווכרו היתה חכמה א'
מאלו ולפיכך נבדלה לקם פניק לויקה חופ שכן לעי דען
שכל א' ואחר .. קראסון דיק דעט שאכר כצדיקים

קציקים כג' של חמק כעס לכו כחין שם נח ולא כח כמל כלל ולכן
 חלל על זאת יתפלל כל חסיד על קדריך שפירשנו .. או ירצה
 על זאת כלומר על העלוק קזאת שהיא ראית פט הספינת ראוי י
 שיתפלל כל חסיד חלק אישינג כעת חוטו כלו חר אחר חוטו שזכו
 השכר האמתי כי בו כלומר כשכר קודק ושמח לבו .. ויכל
 היה דעתו שבעוף ונפס וובין קצדיקים להוות כג' לעולם וכדעתה
 שבהכנו ולכן חלל בעבור לפי (פני שולחן וגו' ויש סעוד לסכנת
 חמק שחזינו כמק מקומות חוזכרים החכות כג' ולעולם ואם
 חין ושיבת קצדיקים כג' כי אם יכ חדש קדי חמק שנים יבאו
 גשם חין שם חלל יוח חדש לפי דבריהם זה יואח וזה ענק .
 חכל ד יוסי כן פוט היה דעתו שאין ישובד קצדיקים כג' של העק
 כי אם יכ חדש ואח' עולה הנשמה לעולם הנשמות שקוא האלה .
 קשכיעי ששם קיוס הנשמות קידוע לפעלי דקבלה וזא כי מוכ יוס
 כחציק חלל כלומר כאומם כאומם החצרות שהם חלל השכיני
 נדי כזה לחין .. ואחרו ענד וובין חמק חק רב עובך
 וגו' כזו לומר ש' שקסכר קאמית וקיובר נכבר וגדול קוא שבר
 הנמן לצדיקים (עמד לעגיד לבא אחר דתחייה שקוא כמל חמק
 כחשד היו כעולם הזה קודם חוקם שקוא שבר חפועס לעיין ננד
 כל העולם ווא חק רב עובך אשר צפנד לויאך לעולם דתחייה
 יוקר גדול חמק שפעלה לחוסים כך ע' לפי שאומה העובד
 אשר צפנד היה כנד ע' כע אדם כמו שכתב זקו העבאך

קראק ל כזק קאמור קסטוס ..

מאן מר פק דחולין עם נש' ורמס .. בחלה עני ..

קאמור יקשונו הו עני ר פנחס בן יאיר אהיד קולק (פיוון)

שכנים ונפך ר לאפיק וכו בכל זה אין לו עסק כי אם טק שאמר

גבא מורא בניהו עד פולק העני .. וכל גבא מורא בניהו כבך ר

ואמר מק בחייהם כן וכו לאר חמא גדולים צדיקים וכו וקובץ נכ

עני זה כפ עמי הין נבי קובצין ישע אצל צדיק וכו ..

קפוקד (פי שכתתי במאמר הזה פי לא יד ישרו כעני

מאמר קצת מעיינים אוקי קרבי (עני) לכן שכת ..

משיכת ודאית. שיש לעורר קצת הערות מקובס נכח להכנה בונה

קעני קאמור יקטשא וקטק אשר עליו מקמורא וקטש. וקטק

יאשונה יש לעורר ככללות מאמר ר אהר חמא כמא גדולים

צ צדיקים וכו זה היה בונה כמא יולט מא' ח' ח' בונה

או שם גדולים יש להם כח ואין לעשותם כמא פעולות טכאור

ונסים גדולים כחפצם ונצונם וקט חכמיוקס או שם גדולים

בעני הקדוש כיון אחר מיתק וקט חכמיוקס (פי שכתתי)

עוסק הקדוש כה כעולמו למכת ונזקס וכבודם דברים מראים זה

אלא יסף יעשה בחייון מותן לכל א' מאילו קפי יקטק

אם לפי דא יקטק יאשונה חיק יעשו הנביאים נשים אחרי מותן

אחר שפועל קט קוט כדוקה נביא נשית ואם ימור אומר ויקטק

ואחר שפועל נשק קוטק חיק אפער אפער שיעשוהו

הנשים אחרי חוקן " ירעה עוד מואת היות האים
הפועל לא אלשע אים היה אלשע דווע באים אפשר היה לוטר שאלשע
היה החיה עם היות שלא היה החיה בעצם כחיה בונה ורצון אבל אחר
היה דבר בהפק איך נייחם התחיה לאלשע ועל הכל יקשה כלום—
מה שהקשה'למור או כב פפא דילמא לקומו כוכבא דאליהו כי עסק
על הקושי איש בו מהיות דבר טענע ואין הקום לקושיהו יש בו
עוד מהקושי מה שלא יעלם והוא שאדרכה היה לו לקשנה דילמא
הקום כרוך הוא עשה בן געע כבודו וקדושתו של אלשע לא שאלשע
עשה בן כונה ורצון שהיו נפסק גענו דרכות טעם וגם שלא היה הטענה
שנע אלשע באים כי אם בהפק וכדפיסנה " ואם האמר—
שכונת גדולים צדיקים הוא כפי ה' שכתבו יקסק ג' מה שלא יעלם
טענו מעוני כל חבין וזו כי מהקשה דכפפא למי לא כיי ודילמא
לקיומו וכו' וכו' לא גמא דכה שעה שבתקנים ככתבו של אליהו
אלא לאחר מיתה ועל אותו דרך כלי ספק דבר הזה מאד לא יכולהו
היעה ונתקן דברו כש' אל גמא שפי גדולים צדיקים וכו' הודך
הפירוש הראשון אמר שכתבו שכתב נאילו כחיו כשיבד לחיה
וכו' נ' וזה שגדולים צדיקים מאד פירשו (פי ששמים ככותם
וכחיתם נעם נמים יותר גדולים מכתיהם " ונפח
על מה שיש עליו מהקושי אשר כתבו והקורב אשר יש בו .
לקשנה עליו מה שהקשו התם אל עליו שהוא ספק גדול
הנראה לעינים מאד פריך ודילמא לקיומו פוף פוף היה ענין

גדול וכו' ועד שהיה אל בעצמו כתב ופי' כלבני ד' דמות לפי שני
שבתנו שנתב בנה ד' ואמר בחייהם של צדיקים כך נותן להם הדבר
לפי על האותן שלא להעבילם להם דעתם וכו' נראה שהיה גורם
ומפניו ועושי מצינו וכוותם אחר מיתתן יותר מבחייהם לא שיהיה
גדולים לפעול נפיש אחר מיתתן יותר מבחייהם לה' שהם גדולים
באו שנתאה והיה לפרט כלבני ד' חמא יי"י וכבר עלה בחשבונו
לומר שישויל הרגיש בקושי האחרון הזה ותרצו כחונת ל' לשון
כמה שנתב על אחת כמה וכמה שהיו בחייתם גדולים יותר
מבחייהם כדאמר ד' חמא ע"פ שנים היות הכונה הפשוטה בלבוש
אלו מבוארת אפשר לומר שכיוון עוד לישב הקושי הנ"ל והוא
באלו א"ה בודאי הואיל ובחייהם הם אקובים (פניו שנותן אל לבו
לעשות בזכותם דע מרא בזק בני שלם שלא להעבילם מדעתם כש
שיעשה דבר אחר מיתתם יותר יוצא שיהיו הם גדולים וכו' בלתי
ד' חמא כלומר כלומר הואיל ולדעת ד' חמא הם גדולים בחייתם
כש שהם בעצמם עושים נפיש אחרים יותר מבחייהם כש
שיעשה הקדוש ברוך הוא אחר מותם נפיש בעולם ומבחייהם
יותר מזה שקרא עושה בעולם בחייהם וזה חמא שהיה
מיתתן וכו' בלתי ד' חמא כלומר אינו מבין דחייה מוכי
חמא אלא שיהיה גדולים לכך יהיה פ"י גדולים ד' חמא מזה
שיקיה מ"ה מזה שיהיו גדולים בזכותם (שיעשה דבר נפיש
ב' בעולם אחר מותן יותר מבחייהם מזה מיתתם לא נעזק נקרא

והוא כפול ופול כענין כלל ללן הקושי הראשון העצום —
 שכתבנו חזק יעשו הנביאים נמים אחר מותן והדקות עמך נעמך
 מהם .. ואפי' זהאני אומר שמשלם לא היה בזה רש
 אל כאשר חשבנו והבנו עמך דבריו .. אבל כוננו למע
 אנולוס הצויקים בחייהם יותר ובחיייהם שלמה עשה הקדוש
 ברוך הוא חושב בחפץ אחר ויהי מהר מהק שהאשה לקנה
 בחייהם ויובקדושה וטוב וכו' יבואו על דבריו אל כפשוטן — מה
 שכתב אל ויגע האיש בעצמו אליו שעיניו ואלו בחייו וכו' חזק
 כונה לוהר שקנענה לכד החייהו כלומר שענין הנני עק יתר
 עמה לבד החייהו אלא שכתב החייהו לפי שנגע ונקרב לעצמות
 אלישע ואין ראוי שיע * הנשע והקרב אל הצדיק בשום —
 חופן .. והק שכתב ואלו בחייו וכו' כלומר ואלו
 בחייו לא החייהו הבה בחייהו של אלישע לבד מלו שקחיהו לה
 כוכבה של אלישע לבד .. תדע שזה אחת שהרי לא כתב
 רש. באלו קדה כנענה ואלו בחייו וכו' אלא כפב מה שקיה
 בחייו והק הנעשה אחר מותו הניחו כלהו .. והקובעו
 ענין ראשון בחייהו עושה חדשה בחפץ שלא להעביר מדעת
 כס יוקר בחייהם שהם יותר גדולים בקדושהו ולפי כיון כחיה
 שכתב הכה כדך חלם כלומר היא היא בעצמה ופריך חכמי וילג
 לקיטו וכו' כלומר משה לק עשה הנה כן געש מפני שולכו .
 היתה אחר חייהו כדך שלא יהא נשע אצלו וילג (א עשק

קודי ענין אברהם קה"ק אבות אהיה לפני כבודו של אל"ה וקשה עליו רב
כפא ע"י גדולים צדיקים כקאמרה שדי בחייו קה"ק כבודו וכו' ואין
מלוחש נסת"י י"קו לה אברהם אהיה לפני כבודו עמך מלפני
כבודו של אל"ה וקשה ק"ה להנה לך י"ל אלקיונך וכו' ופריך לענין קה"ק
לא לענין חלוק ושני קה"ק וזה כיין הרב ככל אמתו לשון וס"ס י"ל
משום אל"ה שיהיה כלומר לא פ"ה פ"ה פ"ה לך דמאלק דקו עולם
דנתי דקו גדולים וכו' י"קו ד"ל אמת עיקר קה"ק לא מלפני כבודו
דאל"ה ק"ה נס זק בעיני כבודו וזהו דא"ה אהיה שדי כלשון א"י
ה"י כפ"ס דכ"י כ"ס כ"א כונה וזהו דא"ה אהיה שדי כלשון א"י
ז"ל .. **חבר** ה"ה ז"ל וזהו דא"ה אהיה שדי ז"ל
לשון הפסוק ויגע האיש בעטות אל"ה
והיועלזק חפידוס וא"ל בחייו וכו' חשכו שבוה ד"ס ז"ל וזהו
גדולים צדיקים וכו' דא"ה אמת פ"ה פ"ה פ"ה גדולים צדיקים
מ"ה ד"ס שח"ה ק"ה לא קה"ק ק"ה אמת ד"ה פ"ה פ"ה וזהו
כן הקשו עליו דא"ה שדי ופ"ה ד"ס ז"ל ד"ה א"ה אמת שדי
שח"ה צדיקים נ"ע כ"ס כ"ס ד"ה ד"ה וי"ש כ"ס א"ה וס"ס לא
ק"ה לו ד"ה להעביר א"ה ע"כ .. ואין להקשות
עליהם וא"י פ"ה רב פ"ה ד"ה פ"ה קה"ק וא"י קה"ק א"ה
ע"ס קה"ק ע"ה קה"ק א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
כחייו וזהו פ"ה .. **חבר** ד"ה ד"ה ד"ה
כתבתי לך פ"ה ד"ה ד"ה ד"ה ד"ה ד"ה
כ"ה ש"י ח"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

אל"ה א"ה
א"ה א"ה
א"ה א"ה

אור הקלכה וגדלה המכוכ כל אחכה .. אבל ענין יסלי בעקרה
המעשה של ר' אביהו כ' או ג' הערות בהם עולם חדש כהלכה ונושע מכל
אחר העסקות אשר כתבו .. ואשונה מה ענין זה של ר' אביהו של
ועל מה כתב לה דאך על ככה .. שעה מה דנה ענין היותה ווא
שייכל דכל .. ועוד שמה מנע ליך מאלו והצדיקם מעלהם
כ' גדולת ועבדת היותו לשמוח כי גם הוא חכם וחסיד היה
יקדש אבא לבי אור הענין אקדש לקדמה קטנה הכחות ורכה לאיכות
ליורע חן וקווא שכל א' מצדיקים כפי דברי שוה א. ש. לו והעסקות
אשר מהם כענין כ' ענינים לו שבו כענין וגדלותהם עולות וזו
משאל כי הולך האדם אל ביתו שלמד שששים לכל צדיק
וצדיק גורר לפי כבודו משל לחלק יס' זה פשוט ומלא
עוד צדיק שיע שיש מלא שאלו שזה האיש אלנס כן הקנה איש
חוליה הענינה היא וצדיק עליו חסד היה עמל חסד היה וכאן
להעסק בקטנות כל שואל ובה רבין בבית ד' ודברין וראוי הוה
חגא וזה שכשואק' שכתבין לא דאך הכה שיהנה ממנו אכלו
שקד' מי שהיה מפורסם בקדושה ובתפילות אחר ודאי הוא
ואפ' בחיים א' דאך הכה שיהנה ממנו ויכנס בנה יבש אחר
מותו היה מקובל ומרובו גדולתו מחסידותו ומרובו ועל
זה כתב ר' על אשר לא קניע עם כל מה שערך (מרובה דענין
כענין וזוכים היות זה אלה מלך חגא דאמר גדולים צדיקים
בהיהם יורר מכתבים שחלוצי ויהי הם קובלים איש ואחד
ואותו האיש צדיק היה ואפ' ואפ' (פי שלא היה במדרגת

מדרגה אלי שע לא רצה דבר שי תעבב אצלו ויחמץ ופריך וכ כפא
 וי. למא בלוגר ינחא לק אעבא שנוט ונשם איתו צדיק מהיוק
 במחיצה אלו שעדי. למא לקיים ברכת אליהו דחייבו ולא להבשר משם
 ואמא בכך ר' ונשני ליה אצוי. אי דכי דינו דמבא וכו' + חלח ודאי.
 לא היתה כוונה תחיתו אלא קס' כדי שלא יתעבב במחיצה אלו שע
 וכו' טעמו לפי זה ד' סברות א' שצדיק נחמד היה ועל רגליו קם ולביתו
 לא קלק .. ב' שקולק אחכ את חטאל .. ג' שהיה
 יסע נחמד .. ודאי לא נחלק עיניו מעליו חובת בישור
 דספק העצום הקשה לכל הפירושים הלך זה שעלה בדעתו של
 כה פלא לומר שהיתה בחייה זו לקיים ברכת אליהו וכו' לא ..
 טעם מקום וזמן לקיים ברכת אליהו כי אם א' שהיה אחר
 מותו .. ועוד מניין לו שברכת אליהו החיוב בחייה
 ב' מהם ע' אלו שע .. ועוד אחלי קאמר ליה עכנא
 דאליהו וקלח אליהו לא אמר אלא אם תראה אותי (וקח וכו')
 ואם קא' אם תראה קח ברכת דאליהו דוק לה לעקץ דאי קרא
 אחא. עקט קרא דשאל קדמינו ויהי נא .. יקולס ש' אכאטאל
 היין דבר זה אכתוב לך בקושר מה שכתבתי בדבר המעללים
 בביאור פסוק זה ומה שיש להקשות עליהם ואחכ אכתוב
 מה שכתבתי ל' כפי ואולי. עש מה שצריך בך בזה ככ
 פלא ודברי ר'ל סתם כוונתו לנפ' הענין הזה .. חנן
 חכמים זל אחרי שהיה בוגר אל ש' כשחלט על הנשים
 איננו קנצל מהם שעסק אליהו שאליו עסק ח' נשים

[illegible]

חמון ויהי
גשם וק

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח
 אֶת הַשֵּׁם וְיִשְׁכַּח
 אֶת הַשֵּׁם וְיִשְׁכַּח
 אֶת הַשֵּׁם וְיִשְׁכַּח
 אֶת הַשֵּׁם וְיִשְׁכַּח
 אֶת הַשֵּׁם וְיִשְׁכַּח

ואין להלך ירך לעסוק רצוני וחפצי אבל אשאלה יימי איש ימלא כבוד אמונה
העלה קידרה בעצמה לצדיק ורחוק לפניהם הרי נא נס בן כשעה
וא כדורך כלומר כה אהרן ויום נבואתך לשימורך כלומר קשפה האלה
אלי וק' מלה נא כלומר עם היום אינך עתיד לקיימך יהי רצון
איהיה עתה פי שנים כדורך לשמורך הכל אלי אחר לו אליהו הקשיב
לשאל כלומר דבר קשה עד מאוד שאלה שאינם אני נמלא דוק והרי
שאני עתיד לקיימה זהא אכסר שקיימה יהיה ככ פראושים שאין
קוולקיימה אס זמן ואף יגע אנחנו והמנח דוק כל כש עתה
אכל אם הראה אורי אחריו קוולקיימה קוולקיימה אשלה הנה יהי
לך בן אלו דעת וקשה היא אשר אינם בה והן אהרן ונבך כשעה
היה קדיקים אולימים בה והן שאינם דוק והן פי זה אהרן
עד אשר יהיה נכון ואולי. למד מהך דבר הנהל אל
הענה אחרי קודם אליו אעבא אורני כל זאב אולי נכל להבין מעם
נכון לנס דוק הנעשה אחר מייבנה של אלו שם והוא כי אחר שנספח
הזה נחלק באליהו ונחמנו נחמך אולי שם לא נחלק באליהו בפועל
כלומר לא יצא מדבר אל בפועל לפעול בו נמים אחרים יתהם על
אשר נבר עשה גם כן זה שנחמך אולי שם נחמך לו נחמ לו ואף
הנמים האחרים שעשה אולי שם יתר על אליהו יצאו מן דבר אחר
הפועל לעולם או זכות הנה נמים אכלה נס דוק שלא היה כי קודם
העלה אשר נחמך פכלו כעל לקיימה של אליהו העלה לא יצא
לפועל והנה כה לא יתן דבר אליהו לעולם דנה שיהיה שם
אליהו אחר מותו והנה לו אעבא אכיו שזה אינו שאם בן היה ואני

ראוי שתקייים לעד .. וכן מה שנראה לעד עליו שחזק ואח

ישר ישר ואם לאו לא הוא כחוק שיהיה וכו' קס י"א

באחר

בן שא. אומר תצונו כפוק כולל יותר וקרא שבעי
והן בן זומא אומר תצונו כפוק כולל יותר וקרא ואקנה

לשם כחוק ד' עקיבא אומר אתה כבש ח' תעשה כפוקר ואת הכבש והן
עמד בן נגם עליו ואלו ואמר הלכה כד' עקיבא דכתיב ככל אשר אני הלה
אומר והן .. עם היות שיש לי בזה המאמר פ' עלון ואיתי

כא כעת פ' אחר וזה שאלו להתבונן אי וכו' הושר והשלמות היותה
שלא היות האדם מוכר לעצמו ואם ירא אלם אלהים וסר מרע אפי' לא

יטוב לאחיהם ולא ידויבם כדור מוכר או השלמה השלמות האתה כחוק

גכ' הטיב לאחיהם ואם לא יטוב לאחיהם לא יקרא שלם עם היותו הוא מוכר

בעצמו דהנה דטוב וקבוצה כדור שמי שקרא מוכר בעצמו זה הוא

שלם אחת עם שלא יטוב לאחיהם כפי הנראה לפי שעכ"פ ותי שקרא מוכר

יטוב כי הקטוב לא יושך כ' אם המוכר חבל והקטוב (נדר) לא יחויי

היותו מוכר ואמר לפי קודם לה' כי מוכר וגו' בלמוד קודם לה' כי מוכר הוא

בעצמו עכ"פ יטוב לאחיהם כדור חסד .. או יוצא יד

הי שקרא מוכר במכש יתמיד קסדו ומכור לאחיהם חבל היי שאינו מוכר

מכש חסד חסד איש איש במוכר לא יתמיד המכר וזה קודם לה'

כי מוכר שקרא מוכר האתה המוכר וזה עכ"פ כי בזה יתמיד קסדו

וזקו כי לעולם קסדו וכענין קזה נבחר בונה המאמר כי זה שאלו

תצונו כפוק שמי שראל וגו' רצה לומר ששלמות האדם הוא היותו

מוכר ואפי' לא יפיע ומכור לאחיהם וזהו שאלו ושיאל לוותר

כלומר בשוקי טובו האמין בצוראורי .. וקחם האחר אחר
 שקלמות האמת הוא היות השפיע הטובו לאהיהם וזהו ואהבת לרעה
 כחור .. וקחם האחר אחר ששניהם טובים כל א' נאמנו בזה ..
 כוחו בחרותו היות טוב בעצמו כלומר הסדרל אהה בתחלה להיות טוב
 בתכלית הטוביות ואחר שתרע אהה בתכלית הטוביות אז הטוב לאהיהם
 ונרמז זה באומרו את דכבש א' וכו' שפסק כל עקיצה וקציה ראיה
 הכל אשר אני מראה וכו' כחן כיוון כזה להכריע כלבני ל עקיצה ..
 ומלכות חושן שבו שכל יטל לא נשלות הסדר העלה הנה (נמר) ..
 עד שנעשה חושן ואהיה היות השפיע אליו שפע יותר רב מהנה
 שהיה השפיע קודם עשייתו כך ראוי באלה האלה להשגור שיהיה שלם
 הוא במלכות הטוביות עד תכליתו ואהיה יטוב לאהיהם ואז יהיה הענין
 תמימה לא אהיה ..

מאמר קשה היות הצדיקים לפני ה' שאלו והיה העולם
 בחורבן בית המקדש .. ש לקרן (זה חורבן)

אמר בלשון זה ולא אמר לפני ה' ה' ה' .. (שנא ה' שאלו וכו')
 ועוד (זה קשה היות הצדיקים והבתיב יקר בעיני ה' האמת לחסידיו)
 וכו' שאלו כן לא חסד מעמים .. ואשונה לפי שהנה עבד
 את העולם כי מאמדות ליה) שכל טוב לצדיקים אהיה ימים אור
 השלם וכו' מעתה כיון שהצדיקים יהיו כפי יכולת חנם טהר וקדו
 לקושיין והלא במאמר א' יכול וזה אמרו קשה חיתתם של צדיקים
 לפני ה' שאלו אמר א' חיה יטל לכרא העולם וזה לפני ה' שאלו כלו

בלויך לפני מי שקרא אותך ויהי השלום
 יקומו של שלום הוא בזהקים עוצץ שמונה הצלה יחוייב איך השלום
 כחש אם לא כלה יוחם ולולא שפי שקרא הנהיה והטבות שמוחיים
 ועושים בזהקים יוחם ולולא חוקה שמים וארץ לא שמה ואם כן
 ליתק יגע בכוואו השלום ואין לו קיום אם למה הנה בזהקים הנהיים
 אותו .. ומש יורה וחורבן כח הוא לא חש סבות
 ראשונה שבה הנהיקם הוא חלק והשלום ואם הנה בזהקים עלמה חורבן
 כל השלום כלו ודאי שראוי ליראה על חורבן כל השלום יותר ומה
 שראוי ליראה על חורבן חלק וחטא .. או יאמר לפי שהנהיה
 עושים ומשלים ומעלים בשלם יותר חכה וזה שהנהיקם לא היה
 מונע את האדם מן העבירה חלה חכמה על החוכמה לפי הקדמונות
 אשר היו והנהיים בו ואם היה יחד מונע את האדם מן העבירה
 מהטוב היה לסתת הקדמונים הקדושים והסגורין היו שבים כלשה
 דגויות שהם ברא חרה והוכחה ולמוד לא ישיאל אכל לא
 והנהיקם בעצמו ואם כן קראו והנהיקם הם המורה והעושים את
 השאר והטוב לפי דאוי שמהם הנהיה יותר קשה לפניו וחורבן כח

תאמר שם שבת פ' כחה שמה יוצא . או יאמר אין
 תורה כלוא חטא דכתיב קנפס החוטאת היא
 תמות .. אין יסודין כל שן דכתיב ופקדתי כסנפס פשעם
 וכנענים שנים . תהיה אחרת הלחמי השדה לפני דלל רכובו שם
 של שלום (זה קנסת ויתה על אלם הראשון אחר להם חכמה קלה

קלך צווייטעכר עליך י וקלא חסד ואמת שקיימתו כל דבורה בזה חסד
 עד תינו ומה אומר להם וקרא א לבל (צדיק ולרשע וכו' הוא דאמר
 כי האי תנא דתנא דשכח אומר אלף חסד ואמת כחטא מהו שנאמר יען
 לא האמנכם כי לקדשני הא האמנכם כי עדין לא הניע חסד לופטר יין
 השלום .. הואמר קזה לבאורה קזה לקולמו ומהו דקדש יורה
 הנפלות דא שונה אמאי קאמר אין תיבה בלא חטא ואין ייסורין בלא עין
 דמשמע אחר גידא או עין גידא עלם תיבה או היסורין ..
 ועוד דיכי קאמר דתיבה דאמר אמתא לסבה חטא דקול ייסורין ..
 דקול לגבי תיבה אמתא לסבה עין .. ט איכא (תיבה דא
 תיבה דקאמר אי תיבה טכעיה קאמר אי תיבה כתיבה קאמר אי תיבה
 טכעיה קאמר וטא ליה דאין אורה תיבה בלא חטא אי תיבה דכפיש
 חוטא דאיה תיבה דלמא דקיא תיבה כתיבה קאמר וט תיבה לך
 משמע אלף שאלתחטא תיבה חסל שאל לא תחטא לא תיבה תיבה
 כתיבה או טכעיה תיבה לקזה .. ועוד אמאי קאמר ואין
 ייסורין בלא עין וקא אמרין לך דכרובות דאיכא יסורין של אהבה ..
 וט איכא לומר דקרא דגא דמלאכי השבת דאין עבד ליה להאי קרא
 יוען לא האמנכם כי וט דמשמע תיבה כתיבה דאין חסד האמנכם לך
 לאקניע וכו' וט אמאי קא תשני דלמורא הוא דאמר וכו' דארכה מוכר
 תיבה איכא דמפני שחטאן ויט קולס חסד דאין חסדו לא תיבה
 חסד כחוסס ואורה תיבה שחטאן עב בלא חטא תיבה וכימי בחורוכי
 הייב דגיל לומר שזו נסחק משוכח דקפלהם שאין לגרוס הוא דאמר

דאמר וכו' שחור יען לא האמנתם בי וכו' לא עוד יש לירדק לזה חור לפרע
ולא אמר לומר .. ולירדק כל הספקות אלו נקלם לך חקתה שחיתם
ברבי הופלסים אל זל נעמן התייתק וזה שגד הדאק לנפש חור יחולתה
מן הנחל .. דע שחיתת לזהק. כחונת א ואלה הכחונת החותמת
הקרא חיים חותמים כי על זה תסלק הנפש תעלה וקדון זה שלא יכלק
לקסיג בעורק כעל שחונת חסד תסך חסדו וזה סיג העניינים האלקיים
על אמותהם ובהפוך זה שאר הנפש חור העות נקיים לחומר האסיג וקדע
מסודו יתדבר נפלא זה שלא האינו כחיים ולא כיוונה הקורה בחמה כנים
אתם לה אלקים לא התגודדו וכו' וכך בחירה וכו' יתק אל תכבו למה
הכבידו המותה הנאק המנה חכך המנה וזה חינו כ המנה לשלמים
אנשי המנה היא חיים ומעלה למנה ולנפשו ולזה הקלים כנים אתם
כלומר קודם ואתם חלק מענוש ית נשם שהבן המנה ואוי סיור
מלה האב ונכסיו כן הכן והחלק הרוחני שהוא הנפש השכלת המנה
ומנה ואוי שהנשם שהיה מלה האב ואוי שהנשם (חיות כנועם
ה וזכה עוד שני עניינים שני ששדדו בהם עלת המעיינים . אחד
שמות הנפש ודקוה כו ית ולא כשם מלאך ואכל חור כדע
הפלוסופים ואמרו כי עם קדוש אתה לה אלקיך לא למלאך ואכל
הכוס . השני ^{שדד} שחיות הנשם מעצמו לומר לזה באמצעות
וסבה המנה מעצמה שבה לקם וכו' וכך בחירה לחיות לו לעם מעלה
כלומר כחו שהמנה ושחיות כן אתם חיותם לי .. או ידע
זה שחור למנה בעת מנה חלק וקדוה לי מעלה וכו' כלומר חכמה

אהבה עמכם אינה אהבה כשאר האהבות הטבעיות אלא אהבה פגולית
 וכל טעם שיש היה אהבה טבעית לפי שאתם תעשה יהי כל האהבה שלי
 היא ואני בלתי ועבד לא היה אהבה עמכם כאהבה עמכם ואש וכך כח
 ה' להיות לו לעם ובחרך דרך פגולה לא כטבע ולא ה' לשם תועלת האקולה
 ונתן כל אלה שם אחר נפסקה אלוהות השחרות נעלה בהשגה ונעלה יהיה
 מה שלא הסינה בחיים יורד מכל שאר עמים שאין אלוהותם ונעלה—
 אלא על עני האלה אבר לא לעולם העצמי . . . נחמך עם זק
 שהיה עם היותה חסד וצדק היא אלוהות אשר באתם לידה . . .
 ולחשבי אלו נעשה להם חסד וחסד יתברך שאינם מרגישים חסד—
 כל א' כפי מדויגת לפי ששם שמים ונתן הקבולותם בה שנה
 הקבויס האלהיים . . . ואפני זק לא קבויסו ונשק—
 ואחר כתיבתם כלל כל כי הנהגש עה היה הפרדו והעלה נתן
 הקבולות והדבוק העליון כמו שהעלה הבורה ונתן שם ונשק עם עבר
 ה' בארץ מואב על פי ה' ואין מלה שם מורה על הקבויס הנשמי נשת היהבו
 כי כבר אמר שהיה זה בארץ מואב . . . אכל מלה שם מורה על
 אהבה מדויגת ונעלה והקבולות והדבוק אשר היה בו באהבה
 והוא בשקידתו עמו ה' ומחלקו את כל הארץ ונחשו הקבולות
 נפרד נצד נכסו חמנו ונשאלה קשורה ודבוקה בו והיה זה כמו שעינינו
 רואים אש ה' יפליג בעינו והבורד ויסירו מנעלתו מעל ראשו וקו
 לא ירגיש בהקשר אכל תמיד ישב בהקבולותו ובעה ארון קבויס
 נפרד שם בארץ הדבוק ודבור נבואי שקיה בו נלקח כיונו אל בארץ

באמר שיהיה בנשיקה וסמכו זה למען על פי ה' ומה אהרן כמו כן היתה
במיתה משה או קרוב אלוה' לה לפי מה שכתב יי
חייך שיהיה
קדושים איונים ורגושים ויהיה כמו שמוציאים אותה אותם שאין בהם
שלוות ויש בהם שנות ואסמות כי להם תהיה המיתה שנה אומנם לכהנים
היא מעלה ושלמות ולכן אין לרגושים בה וזכו עוד אותם שאלו עליהם שלא
עשו מעש מיתה שירצק עם היות שפירו גם עשם וגופם לא רגושו
באות צער ולא עשו מעש מהירות המיתה יי
מענה עם זה
שכתבו באנו להכנה כל המאמר הזה כלו כי באומרו אין מיתה בלא חטא
יורה כשהפירות הנפש אין הנוף ירגיש בה קצת ובהיה מיתה כהחלף אין
חינה ודאי בלא חטא כי החטא גורם שיהיה ותקרא מיתה בעצם יי
וכן אין יסורים קלגשים בלא שן ואשמה ואכזר עור כעונך בענין היסור
המביא אותו מלאכי כשלה כלומר אתה אהיה שהמיתה קורא אתה
בלא חטא וזה שאף משה ואהרן שקיטנו כל קטלה כולה באמר בהם
המיתה ואמר המיתה היתה עגאת משה שקטנו אותה למיתה אדם אדם קא
שדומה מותו על צד העונש והקטן דמיון אותו למלאכי השלח לפני הכהן
מפני מה קנסת מיתה וכו' כלומר מפני מה היתה מיתה אדם קא שן במיתה
אחר בני אדם שמוציאים במיתתם ומועמים טעם מהירות המיתה כדרך
עונש וקנס אמרלתם מזה ה' וכו' ולא נעלם ממלאכי השלח תשובה זו
אכל היתה כוונתם לקר שיהיה משה ואהרן באה בהם וחשבו שהיה
יקווצר בהם מיתה שהיתה מיתתם בדרך שאם מיתות הנבשוק ואמר
להם הבה תקרא אל ה' לזהק ולרשע יי
ומשני קרא דאמר

עין יי
היסודין

אמר הנהב חומל ואהל ליד עין
וראיתי בהם גבורה גדולה חמה

אמרנו כעת לה' יוחנן אלו ואלו יסודין של הקדש וכו' קא מסך יענין וכו' ואלקא
והקיס משה ששפיל עניות קס באים עב . . . תשובה

קושיית שוק אהיה חכם חייך קושית כלל כי עתה שוק זה נחלק לא שתי
סוגי דברים אינה קושיית כלל שעתה שבת נחלק וסודין של אחכה הם

הדברים בלא שום עון הוא (ועתה יבחרו שאלו הם נוחים אחד שיסורו
באש עליו הכל לעתיד יחמם יוחנן) לחמם אתו ואלו יסורין של חכמה

כלומר פתחם קדאים בשכיל שנות דין אותם קדאים כל שנות כחו .
שחני עמד למחיצה (לחומר שפיר רחוק רחוק) לית כני ומה קו יסודין של

مردم شاد و بخشنده

של אהבה שהאבות חפציה עונות דהיינו אלופא דר' יוחנן היא העקר כולל
 יסודין של אהבה יי ובהא חתונה עמי אדוקים יא ויהא דר' לקיס קיסט אלופא
 דר' יוחנן דהא לסיוע (אלופא דר' יוחנן) קארי יי וכר מרין קפי הוא עומא
 דר' יוחנן סכר הסודין של אהבה באים כל שום עון אלה לסיוע למה חציט למה
 דהא מאורגלחודא ודינו דר' כל (א) קוי הא ס' עמא למה דאמר הסודין
 של אהבה הסקמים כל שום עון אלה לסיוע למה דאמר אמתות לחדנו
 זה שמי סכמים עליו יסודין הוא מאשר אלה אר' יוחנן אחר שלחנות
 מקו דין ועין ויו לקיס אחר שלחנות חג' דכיות כיות וגו כד' הק
 ואר כדיות אלה דלא צריכין להא דקושטא דאלופא קויא כר' יוחנן סכר דלא
 ואר יסודין של אהבה וקאי ל' יוחנן אכלמו אמורא דלעיל ודינו דר' לקיס
 וכר פיתו כל יד קושטא חפס קס יי אחר זה באו ליה קצת
 חלקותיו של חפס קס וראיתו לאריך בקושטא וקויות על הגמרא ועל
 רש"י על דר' חביב'ל והשתדל בכל שו לקיור כל ספקותיו בדרך אחת
 כתב ואל ור' חביב'ל כתב שובק רש"י לקויענו דהו ליה כנים ומה
 האלות שחפסו שהאכל על מיתתם חפציה העונות יאין זה יסודין
 של אהבה דק הצעו שחפסו כהא שקולק עיני וקס לבנים שאין להם
 שיעור כהא לו לרש"י (פרש אלה הסכה שקן יחזין של אהבה לא הסכה
 חפצות שאין יסודין של אהבה יי ועוד וגו יאמר לקושטא
 הגמ' עמך דכתיב ט' עב' חפס יי ואני אמור כבודו כחפצו חפס
 לא השגית יפה לך כדברי דר' חביב'ל שאין איפשר שתהיה זה כוננו
 ולא דר' קושטא קאמר למחול קשיין אכל כוננו היתה (וגו) שכות
 רש"י אל היתה (לצ' קושטא אחת) וקיא דמנל דמיתת קכנים הוא יסודין של

אל חכמה אורי כה אופכא איתלן אכעין גדלי ס דניו אלהי סכסא סקטעו
ואין לומר דאורי גדלים דכל בי קאי הוה ליה להאמורא (פרוש) ועוד
דבעובס הם תמים ולא שייך לחסדן ולחטרי דכו אי קוו יסורין אל חכמה
או של שנות " ורצן ישי לזה שהכלות היא כפרת השנות
אכלקצער קוץ יסורין אל חכמה ויקים שיעור לשון של ישי קוו ליה בטעם
ומה דמיהק היא יסורין אל חכמה ולא כפרת שנות שהכלות היא
האכלקצער על שטתיו וזה פשוט אצלי עם שאין פירושו מכון ליה שפירוש
וזה קרב לפון כל האמיתים עם ואחרי ד יוחנן ועם קו שית העור שטיין
כמו שפירוש אחרנו לעיל (ואין) לומר ד יוחנן קובר יסורין של
חכמה הם דמיהק כל סוס עין עין עליו " כהב עוד דחכס קט וזלועת
שטעא שר לך כזה שיהיה לך להעיד עוד גמא קאי דאוריין דיסורין אל
חכמה הם כשאין בהם ביטול טהר וביטול תפלה וזה נמשך אם לא תבין
כזה לגלות על כיוון לומר דיסורין אל חכמה הם ואם גמא כזה לגלות
אפי' לא היה אם כחך לגלות ביטול טהר וביטול תפלה לא קוו יסורין אל
חכמה עכל " ואני אומר שאף כן לא כיוון יפה ככונת האמיתים
לפי שטותם כזה לומר שאפי' יא להם כזה שנות לגלות בהם דיסורין
כיון שאין דיסורין אלו ביטול תורה דוס דוס יסורין אל חכמה שהאמיתיות
לעשות המוטל עליו לעסוק בתורה ובתפלה קוו דיסורין תמיהם עליו
דדלים תמיהם כחש לעיל תמיהם חר' שכל כל העוסק בתורה יסורין ככלו ס
המנו והנה יסורין קוץ דאוריין לפי עליו בשביל שנותיו ובהנהו שסך
בתורה הם גדלים תמיהם וכיון שגדלים תמיהם אפי' עכ יסורין אלו שעליו
הם יסורין אל חכמה וזה אצלי כפירוש ופלה דוסלה דו הקושיא קעצותה

העשמה לפי דעתו .. כתב עוד ואל ויהי מאי הא. לפרכינן בשמעתין
ונגעים אינם יסורין של אהבה והרעיה כלמי שיש בו א' מיד ורחוק נעשים הלל
אינם אלא חובב כפלה וקארי לה וכן קארי לה לכפלה עונות אינם יסורין של
אהבה ולא עוד אלא להשגיח הכי וקור מקור כתר שניי אחר אחרוני והו' ד
דבר של היות עבד ויש לומו דסד דהקשה סורין של אהבה וקארי ד יוחנן
הינו שאין אפי' לפלה דומיא הסורין של אהבה שעבד שפושטנו אפי' יסורין
הכאים כשטל עונות ופריך ליה וקארי שהם חובב כפלה קור כלומר ונעמי
לחובבין לך לחובב כפלה קור יסורין של אהבה לא קור וקור חסוס ואנא סכור
לי דהו' מי יסורין של אהבה כשכחן לפלה קעונות נעמי לחובבין לך דהא
לן וקארי להו' מי הא כניענא הא כפלהסין .. כתב עוד ואל
ועד קשה עלה לפרכינן וקארי ד יוחנן ק' נהא דעשימא כור ופוש
לחובב דלחובב חסוב כל יוחנן וקארי לא קור לו אלא יסורין של אהבה אלא
מי חסיב לחובב ונעמי האמה וכו' אין צלה כאן אשר יעשה יעשה
עובד ולא יחמא וקארי למה לא קקסו זה עליו ועוד קשה על פירושם ולקור
וגל לחס אהבה ככך ש' קור יסורין של אהבה נבי לא יחסו שהם כפלה
עונות וחובבין ודאי אין אין לך חובב עולם וכן עבד .. ואפי' אז
ש' חובב זה קושיא כלל ש' שקק ש' מי חסיב לחובב ונעמי ..
החובב קלבי פשוט שלא חובב אלא שלא היה ד יוחנן וחובב ש' כחם
עונות החובבין קיסורין טאו כניחוחה וקארי ש' חובבין ש' עונות אפס
קור כי ש' חובב קור לחובבם לפי עליו יסורין .. וק
ש' קשה על חובב למה לא יחסו עונות דאריה יעבד קור כלומר וקארי

והקארי וקארי
חובב כפלה

והקארי וקארי
קושיא קארי
כלל שאין קור
לחובב כפלה
עונות דאריה

בדאוריין ככתובות פה נבי הקוז דשכיב ליה ינוקא רפיק תלמודא אהדן
למחוי צעורי קא מצער ליה וזהו שלקדקו הרוק סאמלס דהוק רעל שמונו
כזה לומר דאעפי שהחשכ למחוק כפלה השנות ולדוקס הונו פעם א' או שני
בדאוריין ככתובות כחיי אהה להיות ותפס על הצבור אבל להיות רעל למס
אה הכל כזה קא לא אפשר אלא ודאי ומחוי היה כיסורים של אהבה
והיות נכון של אצלי כהורן כל הספיקות והקצרות חלו קוז שיסורין של
אהבה הם יסורים הנאים על על קאדם כהלים וק' שים למעלה כיוור
מחוק שמתחייב לכא עליו כמנה ענותיו או על יתן היסורין בעצמן ולשום
היקדו יסורין של אהבה אפי' הנאים על כפלה שנות וזה כי יני שחטא
חטא שראוי לכא עליו היסורין כאות אבר שחטא בו כלומר חיי שחטא
בעינו כי יסורין כענין וכוונת כזה וכאן עליו היסורין בכל עפאדן
שמתחייב יסורין קלים וכאן עליו יסורין קשים היות אומר שיסורין כאלה
עם היות שעתהו מרבפלה ח' חונס של אהבה אלא דרך מחוק ואחא
שאלו לכפלה השנות לא היה מרצון כיסורין קשים כאלו יותר על שעתה
וכקדלה זו כהמאר לק כל הפועל כיוון שעה שנגב ושי אל חלק שיה
יסורין של אהבה ודאי אין חיי סיחלוק כזה דקדאיל ואין כוח שום שן
כלל הכונה היא להנכות שבו ופי' ופספס כמעשין קונו שיפספס אפי'
יש כמעשין שנות שיהחייב כעבולס יסורין כאלו וזהו שכתב פספס
ולא גמא עפידה דאוריין יסורין הללו (כא ואם לא גמא עם היות שיש
עונות אההם דקדאיל ואינו להתחייב כעבולס יסורין כאלו יתק כביטול
היה שחזר עון פלי' לא גמא כביטול הורה כידוע שיה שיהם יסורין של

גלש

של חקת חיים = אֵל אֶפְסָר לֹוֹדֵר שֶׁהֵם סְלִיחָה וְהָלֵךְ וְהָא
 (הוּכָל וְהוּא עֹבֵן כְּעֵינִי הַלְּאֵד אֵם יִשָּׁר יִשָּׁר .. וְאֶפְסָר גַּם
 לֹא בִיּוֹן ר' אֲחִי כְּאֲחִי יִסְרוּן כְּלִי עֵץ בְּלוֹדֵר אֵין יִסְרוּן קִשִּׁים
 וְהַטְעָמָה כִּיּוֹדֵר אֵלֶּה בִּסְכָּה אֵי זֶה שֶׁשָּׁן וְלֹא חֲקָה וְלֹא בִיּוֹנֵי הַטָּעַ
 כְּעֵינִי שֶׁחֲמוּדֵן עֲפֹהִיּוֹת שֶׁהֵם לֹא מְכֻּבָּן אֵלֶּה מִלְּפָנֵי קוֹסִיב שְׁעִיר שֶׁל
 יוֹם הַכִּפּוּרִים וְהָאֵל כֵּל דְּרִיקָה לְכִי יוֹן

פֶּסֶח מִקְדָּשׁ מִלְּפָנֵי יְעֻקֵּב כִּי־רַב זָלִי אֲחִיר וִיקְדָּשׁוּ יְהוֹי
 דוד (הוּא וְיָצָא אֵת שְׁלֹמֶה בְּנוֹ לְאֹדֶר אֲנָכִי הוֹלֵךְ
 בְּדֶרֶךְ כָּל הָאֵין וְגַם פִּי וְיָצָא אֵת שְׁלֹמֶה בְּנוֹ שִׂימְחֵר (עוֹלָם וְשִׂימְחֵה שְׁעֵי
 עַל (שׁוֹנֵי אֲנָכִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאֵין וְהֵיךְ וְעֲמֵלָה לְפָנֵי הַמִּיִּתָּה וְכֹזֶה
 וְחֲקָה וְהֵיךְ לֵאמֹר .. וְשִׁדּוּר מִי נֶגֶד יִחִיק וְלֹא
 יִדְּאָה מִוֶּתֶר בְּלוֹדֶר מִי נֶגֶד יִחִיק שֶׁלֹּא יִדְּאָה (עוֹלָם קְדוֹת וְעֵינִי נֶגֶד עֵינֵי
 מִוֶּתֶר כִּי כֹה יִחִיק נֶפֶשׁ מִיִּדֵּי שְׁאוֹל מֵלֶךְ .. אֵין יִדְּאָה מִי
 בְּדֶרֶךְ אֲחִיר מִי נֶגֶד יִחִיק עִם מֵלֶךְ שֶׁלֹּא יִחִיק כָּל הַעוֹסֵק בְּמִטָּה וְעֵינֵי
 חֲסִידִים וְקוֹדֶר אֵת כִּיִּין מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְלֹא מִי נֶגֶד יִחִיק
 וְלֹא יִדְּאָה מִוֶּתֶר בְּכִיִּית שְׁאוֹל נֶפֶשׁ מִיִּדֵּי שְׁאוֹל מֵלֶךְ זֶה אֵי אֶפְסָר
 אֵם (לֹא לְאֲחֵר כְּדוֹר מִכִּוְלֵס כְּעֵרֶת וְכַחֲסִידוֹת .. אֲוִיִּלָּה
 מִי הוּא חֲבֵר אֲשֶׁר יִחִיק עֲצָמוֹ כְּמִוֶּתֶר קְעֵה שֶׁלֹּא יִדְּאָה מִוֶּתֶר
 קְעֵה וְיִחִיק נֶפֶשׁ מִיִּדֵּי שְׁאוֹל מֵלֶךְ זֶה אֵי אֶפְסָר שֶׁכָּל הַמִּטָּה עֲצָמוֹ
 כְּעֵה אֵיִנִּי וְכֹה לְהַמְנִיחָה אֵם (לֹא שִׂיִּית כָּל הַעֲשִׂין לְשׁוֹם אֵיִם

שמים כחש הקצח וכל העשיק יהיו לשם שמים וזה לא יוצא טאם חד כדרא
או רבי כדרא .. ובאמור אין מיתה כלל חטא כדבני פי אחר עיין עליו

כתב ר' חכיהם גטן העשרה ואל .. כשא הביאין שלמים
ואין סומכין עליהם אבל לא שלוח וכהא הביאין שלמים
ושלוח וסומכין עליהם אבל האשה .. סבלה ישי פי זאת האשה
הוא זה הביאין שלמים כיט לפי שיש בהם אכילה אדם וקטן אדם אבל
שלוח אין הביאין חזן להחיותין ולסמכין שהם קרבן כבדו וזוהי
קבוע אבל שלוח יחיד לא יביא לפי שאין בהם אכילה קדיון ונתיב יעשה
לכס ולא לקדיון עב .. ואמרו כבוד נשא אגולהם בה לפי וזה
כתקום שאסור לקדיון מוטע לבקש תקום שמוע לקדיון אינו דין שמוע
לגבול אחר להם כל שכן נדחים ונכבדים וטחן שמוע לקדיון ואסור לגבול
אפא שאלו אומה כלסון אחת וזה כתקום שמוע סתוהק כולה דכך פטחה
תקום שכירך פטחה אינו דין שטחך רכך פטחה עב ופירשיו תקום
שאסור לקדיון שבה שאסור לקדיון לעשות כלום מותר לגבול החידין
והוספין תקום שמוע לקדיון יט דכתיב הוא לבדו יעשה לכם כל צד צרכי
אכילה אוט דין שמוע לגבול לצד צרכי אכילה מחכא ואפי עלה יאיה
נחים ונכבדים יוכיחו שיט תקום שמוע לקדיון ואתם מוהם לנו שאסור להם
להקרב וזה צרכי גבול .. או מזה כלסון אחת להא
קד דלעיל וניה. שלה כיב קבול לקבל כקדיון ושיין לוהר כה
פטחה וסמחה ואמרו כבוד נשא קד פלג דר סכר נדחים ונכבדים
קרבן כיט וזה סכר אין קרבן כיט .. פירש. טחך

במק אבא שאל ובעל קמח אבא שאל ולא אמו אמו לקס פ' לרזיס —

ונלכות יוכיחו פ' לרזיס ונלכות קדמים לב' .. ובעכו קדוס

כסס רשם לפי' לרזיס ונלכות יוכיחו במקום אי' חלק לקדוס כנן

שלמים ואסורין לגבוה כנן עולה וכוננו כפי' זה שפירש' קנה כפי'

המשנה
כפי' חלק
שפי' רשיו

כפי' קריהא חינו ומכבים עם חלק שפי' משנה אלא כפי' זה שפי' חלק

כלפי' אבא שאל וזה שפירש' רשם כלפי' אבא שאל כך חלק וזה

בחקוס שניק וכו' צריך חנו לרזיס שפי' חלוקה כס' וכה כחש

הוא סוגל בחלוקה או שאלר שכה וכס' קס ומכבים שפי' חלק

מכבים אלא ש' שלמי חגיגה אכל שלמי יחיד אין מכבים וכס'

שעולה יחיד אין מכבים וחלוקה שלמי חגיגה אלא כפי' ועל

עולה דאיה שכה חנוהם מכבים וכס' חנוהם אין מכבים

אכל צדדים ונלכות אין קרבן כפי' חלק נחיתין ולחשפין וזה

עכשיו כן יזה וזה במקום שניק שחלק כלומר שאין

חקרבין לרזיס ונלכות כפי' כיה רבך פתוחה פי' שחקרבין

מחיתין ולחשפין כשאר חנוהם כסס שחקרבין אזה כפי' חנו

כן חקרבין אזה כפי' חנוהם אכל שחר קרבנות שחלוצא אלה

על כפלה אין חקרבין חנוהם .. אכל שלמי חנוה חקרבין

אזה כפי' וזהו חקוס שחלק פתוחה חינו שלמי חנוה

שחלוצא אזה חנוה חקרבין חנוה רבך פתוחה חינו

עולה דאיה שכה כפי' חנוה חקרבין חנוה חקרבין חנוה חקרבין

ה' דיקס עכל ..

הכותב חקרבין חנוה

חלק

אלהם הוי פיוסא פחד טעם ולאכא שאול כחד נונא וקני עי כחוקס שאפור
להדיוט פלוגר שאפור להקלה בשבת דבר שיש חלק להדיוט דהיינו שלמי
חגיגה ושאר שלמים שלמים חותר להקלה דבר שכלו לעזוב דהיינו תמידי
ואוספין חקוס שעותר להדיוט דהיינו שלמי חגיגה ושאר שלמים ונדחים
וערכות שקרי אהם חוהם שמיאיים שלמים פוט ארט דין שיהא חותר
לנכוח שולח ואיך אחור להם כש עדים וערכות ווכיחו שאותר להקריב
השלמים הכאים כגור ונלכא שישבה חלק להדיוט ועולות הכאים כגור
וערכא אפור להקלה פוט קרו להם שלמים הכאים כגור וערכא קרובין כוט
אכל אכא שאול אהלה בלסון אחר שאותר הלשון אינו ^{סוגל} פיוס
שפי כדבר הק' אלא קפי דהינו וזה בשבת שמהלך פתחה שמונה
למה ביה רבך פתחה יט שמהלך פתחה אימדין שמהלך רבך פתחה
לעולה ואיך וחדשני אכא שאול לו שניה חלק ושמע דלכא ושמע
לזה כי קובי ולא ערי שבה בלעדי שטא כהן דשלמים הכאים כגור וערכא
קרובין כוט ואחור להם כש עדים וערכות ווכיחו פלוגר וטא חקוסהמות
להדיוט הוא ואפ' נלחם וערכות שיש בהם ערכי נכוח פין שלמים ופין
עולות אינם קרובין " ובהכי סליק שפיר
וזה שאותר הטעם ואל אכא שאול דאחור וזה כחוקס שמהלך פתחה
אשמע אפי' דשלמים אלא וכו' קשיא לכאוריא כחוקס שמהלך
סתחוק בשבת ויירי ופלאן דבר שמייהו ושלמים דהם ואם עשך
לומר דאם ואנחוקס שמהלך פתחה סתחוק דא עמי ליהא דמינאקא ולפיכ
הקדוח לישכא דאפי' שלמים אינם קרובין אדרכא ביהלך פתחה קדוח

הסוחר שנאמר ה' שומר ישראל עשו ל' סוכה שחמור אהבם כה
אדם הצאן שנאמר ואהבה לאני וגו' אני הוועה שנאמר וועק ישראל וגו'
עשוי דשארע אהבם כו .. אהם הפנים שטח
כני כנה ושל ואני האב שנאמר היות לישראל היות לישראל
טח לבנים ובן .. קרב בעל העקילה פי המאמר חזק
על שלשה הכתובים ביה א' וביה ב' וביה ג' אשר ענינו חלוקה חלוקה
תלוות דרשקו ולקוחו ופירושו מיוסד על נחמה חלוקה שחלוקה
המאמר אהם הצאן ואהם אהם הולם אהם חננו ולמאמר בנסח
שכננו וראית לפי כו' פירושים ע' קדוש והוליד ופי' ג' לפי
נסחך בעל העקילה .. ודיק הפי' הא' כדקלמה א' שחלוקה
ל' קדמה א' קטנה בעצות ורכה האיכות ירבאה ל' ככהה למאמר סופו
עולי הערך כשהח ורגל סהבנה כענין עשית חלוקה נמצא ג' טעם
כעשהם .. ש' כעשה חלוקה י' עשה המצות הכלל והעשר
חלוקה עשית דן מצות אנשים חלוקה וקחלק חזק דווקא אל הזוהר
ש' כו חיות הכל אין כו הדגש על .. חלוקה
ה' השמים המצות לפחד השגש והדין כי מלמד דימויון עונתם אה
ה' חזק דווקא אל הפי' ש' כהסחיות והדגש להחזקתן הטק
חלוקה ה' הם השמים המצות לשמן לשם המצות לא למעלה שכן וכן
מיוואה דעובש כלל ויולעיס סוד כל מצות כפי ערכו ודשגהו חלוקה ה' הוא
מתייחס אל השכל המלה הנהן באה באה .. על שלשה המינים
וקחלקים קללו המצות בעל המאמר הזה באשר אמר ורמזו לק' ג' טעם

שבראך וקדומו לא קיין דבריו וחשב שפי כוננו והך קיונו שידיו
 של דבר כוננו המקדש וכסחילוק והערול אשר לעשה הצהקים על
 מעשה שמים ואין היה להיות ביד אחת וזה בשתי יתם ולכן הקשר
 זה שקקשק ותרצו לו לפי שמה שיש למול בשקקשק לו מעפוק
 ולעשה ידיו חגיד דוקיע יזו עלה לו פונתו ואמר לא קבט ביחין
 קבונת לחיות זק ביד אחת בשתי יתם אלא עולם מעשה קבוקים
 היא להיות קם סבת קיום העולם ושעיתו וזו מעשה יתם של
 צהקים וזי חגיד דוקיע וכל עבד " וכענין זה יתבאר
 המזלור שזכרנו אמר דוד עה אולה קכל לכל תיונו כשט יצרים
 יצטו ויצהר וזקו בעצמו זה שהצדוד כמזלור אהן אחר שאל
 לבי וכשרי ירעאל חי גם כשר חלוקה בית כלומר קצתם ששקוא
 קלע וקצלה וקיצהר שקוא הכשר שנים יחד ורכנו אל חי שחס לא
 לא יבש יתה אלא כחולור לבי זה יתרון ולעלה שלי על קסא גם
 כשר חלוקה בית והיא חסותה ומונעת אור עוד כסוד שלהם
 ושלך לרמז שיקה לפני עשה ושנים חקם חכמים קרנים ואהלה
 חלוקה שיקה כסוד שלהם ועלה ולא לפני שמים ואין וכי אינם נחשבים
 שמים ואין לפעך שר שמה חגיד עליך פי אדם לזה השיב ואמר
 אעפי שחלוקה הם מעשה ה' חקם דיו שנים דב ונבנעים לכל
 חלוקה של הישלים והעלה קט טלש יעשה יהיה של צהקים
 וזי חגיד דוקיע ואלה ולמה וכי יש מעלה לקוח עפר על הקיים
 וצלי שנים השמים והחלוקה לא שאל הצהקים ששמים וזק

חסות אלה
 ככל לבב

וזק חכד מעשיקם וזא קור והדר בעולו וזקקט עומלת לעד תדע שקר
החיות הם עושים פירות ופרו פירות וזה כשהכד עושה פלא עם יואל
מזק לעשות זכר לאות קבלה וזה הגד להמין וחשיון עם ישראל אחר
שטן הערף ליראין שהם ישראל והסגור מזהבין כיוצא בזה שיעשה
זכר לאות קבלה הנס כנון פסח יסבות ונוקן להם שבר על עשיית קוצר
ויזכור להם פה^{לשון} וואה שמתקין כה אילעו כל .
קעולם כח מעשין זה אינו שאף היה לו להקדש כח מעשין ולעשות נסים
וחודשים לכל שאר העמים אמנם מאד שלא קודש ולא עשה כן אלה לעמו
מאד שאינו אלא להעלותם להם להם נחל גויס שיעשה ידו אחת ומשפט
וכל פיקוחן מאומים אינם צריכין חזק יקודש אכל קמחם הכוונה
לשלח פירות לעמו וכן עמל היום ישראל שומר מצותיו קיום העולם
ועמילתו וקאדם וקאדם זה בזה והוא עוד דוד בן פסוקים אחריהם
הב כיטת אשר זכרנו באמרו ברכו ה' מלאכין נכבדים כח וכו' כי בזה יהיו
לכך ראשונה שיעושים המצות להפליה בוראם וידעו שודות המעלה
וקנהו בקסדותם לא להלמדי קשה שהם נבונים בעשיית דבר .
לשמוע בקול דברו לא להפליה ולא לענייה אחרת .
לפי ולרמוז לכך ה' אמרו ברכו כל צבאין וגו' שאינם עושים המצות
אלא לעשות רצונו כמלא כעל רצון מפני רצונו עשה רצונו כמלא
כה שיעשה רצון כרצונו ולפי שפנים בעשיית המצות ממש מעולות
קצת מהחומר והקלעין המפחיד להקדש אולם לבכחין שאינם גדולים .
מחומר כחו המלאכים והוא לכך ה' אמר ברכו ה' כל צבאין המעשיק

קטן אדם לכל שאר מעשיו ידעו כחזקתו וקדושתו לו ואלוהיו ואלוהיו
 ואינו לומר למען נב לך כדעת אלו כחזקתו דבר אחר שם פזמן שהקניס
 הכרחין את העם קצבור מה היו אומרים אך זירא כדכו ה' ולחכין וגו' כדכו ה'
 כל צבאין וגו' כדכוה' כל לעשין וגו' היכן היה אומר אדם ל' יוסף בין כללית
 וכלית ודבר אחר כחזקתה' פלוגי דב ודב זכיר חד אחר פסוק כנגד פסוק
 וחד אחר ככל פסוק אומר ק' לפסוקים עכ' ..
 פסוק כנגד פסוק שבתה' וכדכך היא ואלו דבת העושים תצות לשמן
 ולא להבלות דבר אחר ולפי שבתה' אומה דבת כחך העולם העלמין
 אחר וכדכך שהוא כנגד שלם העלמין וזה אחר כדכו ה' ולחכין כחם
 פירושן למעלה ולבת דב העושים תצות ^{ליוהא} העולם והיסודין אחר
 יאר ה' וגו' וכלית זו כנגד שלם העלמים וקדושות ולפי שבתה' העם
 כדכוה' כל צבאין וגו' .. ולבת ק' העושים תצות כלי והעת
 תבלית עשוין חן תצוב אנשים תלמודך אחר יסא ה' לני וגו' וכדכך
 זו כנגד שלם השכל כולו שהיה נוקן שם לעשי תצובין אפי' לא ידע
 תבליתם ולא יעשם כדכד .. ופזם עכארי קדמור חלף
 שבתה' אחר לקם דבת ל' ישראל כנס יס חלק עושים תצות כלי ..
 דעת תבליתם חן תצוב אנשים תלמודך ולחכין שבתה' תצוב דכך
 כנס כסגולה לא כחזקתו הנשים שחין תצובין קדוין תצוב אלא תצוב
 ועיקר שבתה' כעין לקיוס תצוב ואם חלף כו' עוקן שבתה' לשבת
 תצובין ושלחנות אים תצובין שבתה' ועבדוה' אכל שבתה' תצוב
 אשר הוא לבק כסגולה עם תצוב ולא חוץ תצוב ולפי כיוון תצוב

יב
יגע כח שפול פ' האזינו כי לא יק' הוא חכם וג' כלומר שכל המצות
הוא לזכר בהם ואין המצות קנינות ושכל כח חכמה פ' הוא חיוכים
כלומר כי הוא עיקר החיים שהוא העה"ק וחי' העה"ק הוא שכל המצות
שכל המצות חזקו וכל המצות חזקו ימים על המצות

אדם אוכל פירותיהם וכו' היונו להם שבר עצמו נב' בעדן כי י
נשתו אלו וכל שאר המצות וזה פי' ולק' ד' חסד ונב' כלומר חסד הוא
הק' אהבה ושלם להם בעוה' אי' שבעדן לפי' שעיקר חסדו הדבר
במעשה אינו אלא לעדב' ונחזור לביאור המאמר אמר להם הק' (ישאך
אדם) שכלם חלק שששים המצות כלו' יהיה גדולת עשייתם וחכמ'
אשגיה עליכם ואשכון ב'ניכם ויש בכם כח שששים המצות ליראה
העוה' והיסודין ועכ' אני רוצה לעשות אהבה ולהגן עליכם והקיסוה'
ידקדק בזה חשב קצאן " ויש בכם כח אהבה שששים
להכליהם ולשמר אותם הם במעלה גדולה שהם בזה בניס' וכו' ולדעת
של זה נב' חסדו אל באמת נשקצוהו בעמלהם וכן חשולם נ' כיתות של
מלאכי השלה יוצאים לקראתם " א' אומות יבא שלם וט' עם קדוש י

ושל פזק פרושים אלהם נחום אפרס לומר שכוונתו כפאן לומר שהיה
 כשעמדו מן השלם לוקחים ג' חוץ שבר הכת ששם קדושתו
 יהיה הכלית עשייתו וכבר זה אחר א' אותה יבא שלום
 ושבר ששם קדושתו לומר היסודין והענש ופננת ^{שניה} אותה לו ינחו על
 על השכבה ^{שלישית} שפיהם ינחו היסודין וענש ^{שלישית} שפיהם ששם קדושתו לשון
 לא להכלית אחר ופננת ^{רביעית} ה' אותה לו נלמדו " או יאמר
 שפיהם היסודין (פעמים מעלה לומר היסודין והענש ^{הוא} לא' דק' הכלית
 אחר ע'ם שכונת הצדקה ה'ם מכוונים (שמן ולא יוצאין) לפניהם ג' כוונת
 פננת ג' ששם וכל א' אותה לו עמנו שנינו כפי הצוה עושים קצת
 מצות על דרך השלום פניהם שקפת הכליות וששם ג' (פעמים מעלה
 לי דא' היסודין והענש או לאי זה הכלית אחר ע'ם שכונת הצדקה
 הם מכוונים (שמן ולא יוצאין) לפניהם ג' כוונת כבוד זה ששם וכל
 א' אותה לו עינינו כפי הצוה ששם קדושתו על דרך שפירשנו
 קפי קדושן " אמנם קפי ק' כזק האומר הוא כק'
 כקדושת אחרת דעה כי קדושת נלקת לג' חוץ מצות חכם ומצות
 אלוניות כמו קיחוד וחתיקים " כ' מצה שכן אדם לחי' דו
 כבזל וששם ודי' ממונות " ק' כמו עיוה ומאכלות
 אסורות וחתיקים " וראי' האמר וכל חסכים וחלק
 ג' חלוקות אלו נזק האמר " כן עזא. אומר וזכינו פסוק כולל
 כל הדות וכו' שר קלבה כפן כזי ופ' כי ודא. שו'ש לחלקת
 ג' קדושים הוא על זה הדרך שפיהם (כ) ודא. שפיהם עול כפיהם ודא.

ויהי שכל הלוי כו הוא יהיה האמונות חמירות הטלחות בפסוק
אמע ישראלי .. וסבלת כן נקם כי בעק חל כלל הקמון הוא עי
עיקר וכלל טול עשות משפט ואקבת חסד אשר זה נלמן בפסוק ואקבת
לוי עק במור כן פו לקרק יותר כזה וראק שהמעשים הטובים נחלק
נחלקים לכל מינים .. הא כן אדם לחיבורו והוא קולמן כו
אקבת הט והכ קרקת האדם עצמו והקאווה הנולדות הנלמן בפסוק את
דכסא העסק בבקר כלומר הכנשה היצקר חווד עמו ומעט נלמן בפסא
און יחשוב על משכבו וגו והננעה היצקר הטא עמוק השוק לעל הנלמן
כאור הנביא דוי משכיו בבקר שר ירופו וגו נלמן כל זה כגס
ישעיה עה ואותי יוס יוס יהושן ללכת דכ עס הוא יסלי בפסוק
פירוש יוס נאום לפי ענין זה יתבאר כזה חזון יוס ואותי יוס יהושן
לעת דכ כפיתו נכא מעות קמיות כגוי אשר צלק עשה וגו
ישאלו שאלותיו כלומר כגוי אשר כבד קום השלם עשני ועוד
אחרות אם בעשות צלק עס נכשו בהחלק מן האווה הגאווה ואם
בעשות משפט עס ועשו זה כגוי אשר צלק עשה ומשפט אלוהיו לא
עש ושאלוני משפט צלק כלומר ושאלוני איך יהיו שלמים בשני
חיות אלו חלק אם יבא ועקר ואחכ ושאלוני דכ אם ירצו לחיות
קדושים אלי ולא היתה סבלתן לוי כי קרוב אדם חבל עצמו והעקר
שכלל הלוי כו הוא קרקת הקאווה הגאווה בערות ולא כלל ^{והוא} חסד
וכזה עבאר האומר שזכרנו האשונה אשר דכ לוי שאל כל חלק
וחלק שיש פלם אני עמו לשומרו ולמכור אם לחלק שפס חיותה לזרם

לפס אקוה עזר ונכס חסוקל ופשוק וקס חוקים וליושים והקאוק
הנפניות אני אשמוך ארבע עשר לי סוכה כלומר הופידושים ואל הקאוק
הקבלתי כמו קסוכה שהיא קבלה לבל אשמוך ארבע פה כלומר
בפניה " ולחלק שכס החתנים לבין שכן שהם פרושים

הגלומשנאק ולקבאק ודוויזס לוק אני קדועק אוקס כאוכן שלא ימו
צטרכו זה לזה ויכואו ליד גל וכיוצא בו עשו לי דיר כלומר ביר
דורק וכו' ולחלק קד השלמים באמונות הטריות העשולים לבנים אני
קאפ וכו' " עוד יש לפיך קאמור קוק בדרך אחר חסכים
אל כ קנל קנסחור וק כי אם קכ קוא עזר אוקס ועין להם מלע
לעזר חיל ועין עין להם שכל השלם כמשה ולק ה חסר כי אתה וכו'
כלומר ארבע השלם לאיש כל שני עשית חטא כאלו העשית עשית
כלקולא סויע קכע כעשיית קדי אוקבא (טקד ומשיעין אוקו וכו'
אמר קכ ל שדאל כל מיני חנות אוקס עשית אני קוא קמשיע
לעשוקם " "

לכריס פמ . אוקד יב יקולק אמר דכ מי קאיש קחכס
ויכן אתה דז אתה דכר דק נשאל לחתנים
ולכריס וקאכ קשה . ולא פירשוהו עד שפירשו
קכע כעשית שמוך וקאמור על עשכס את תרתי וכו' וקינו לא שמו
קקול וקינו לא קלכו כק אמר דכ יקולק אמר דכ שלא כרכו כקולק
חלק . קשק מי אמר לו לכו דכר דק נשאל לחתנים
ולכריס . ולכריס קשה כשמוך חתנים ד וכו' וכו' עמא

נחא . צ' למה פתח דחכם ומיניו הנכון והאמר יי' לאיש דחכם —
 ויבן וכו' . ג' איך לא פירשוהו והלא היה חטא ש' ודברים רבים וזה
 הניח ימיהו עליהם שלא הזכיר בספרו ונבואתיו וכפרט בספר קינות
 וזכר לשעיה דשופים בקרבך דס' בלוקים . אם יהרג כחוקדש דפנין
 ונביא ודברים טלה . ד' אמרו שלא כדרכו בתורה החלק וזה ענין עין
 זה לא כדלכא^{עליו} וזה לא . כלומר אינן מעבדות כשי' ע' קדוש כדלכא^{עליו}
 כי היו עפירות יטות באשר דכירה . ה' ולמעלה חזק שאלו חפני .
 זה אין תח' תצוים לפאת הכפרים . תח' ואמר יב' אשי חפני .
 שלא כדרכו בתורה החלק . ואם דרשים פשטן ש' לחי' (לכונן) וכי אין
 ועדן שלא יצאו להם דה' לה' חזק עבדות שאלה עליה האין . ו' שאלו
 לא היו חכמים טורה אס' הם לחי' חכמים אחר שהיו חכמים הם הטל למה —
 פשטן דס' כזו ואם לא היו לחי' חכמים כזו שאלו ש' פשטן באהבה ככה
 כתעלה למה יכדכו יכעין יעקב כדרכו שאלו כדלכא^{עליו} סתם דקרא
 דא' היך ועל שלא כדרכו בעל' בתורה החלק אכזה האין דאם איתך —
 דעל עזבם את תורת כפ' שטוק חשטע ששבו את התורה ולא היו שס' —
 דה' כשנשאל לחי' חכמים ולעבדים למה לא פירשוהו והלא דבר גלוי היך
 וקל לפרש . . אלא ודאי עוסקים בתורה היו תמיד ולפי' היו חסדים
 עבדים על מה אכזה האין עד שפירשו דכה' בעצמו שהוא יודע .
 בענין קלם שלא היו לכונן בתורה החלק כלומר שלא הייתה תורה
 חסובה בעיניהם לכן איהא ואי לכך עליה שלא היו עוסקים בקד
 (שאלו) וזמין כן היו חוללים כדכרתה יהי' וקינו לא הלכו כה' כלומר

כלומר במונחה ולמה . וקשיא לך קובה ביהיו אמרו בענין
ע' עד אפס הקום שלא תטחו מקום שלא עבדו בו עבודה
זיה . וזה שאנו מוצאים בפסוק לקונוה וחולפין . ה' ואחר
הדלה והעזזה שמה זכרון . ד' ה' שתחיים על הגנות לפי קשמים
ג' זכחים בגנות . ד' ג' מוכחוס בגלים על בלתי שח' ד'
ה' אעלי כל ראש דרך כטה ויהי . ד' ונעליך חוק בכל ומה
דחוב . א' הספר עריך היו אליך יהודה . ה' ומספר חוט
יושלים שמה מוכחות . ט' סגול הקונאה כצואה שלא כחלה
כחמחיות אהב על דגות אהב כשה אהב בדרך אהב בכל וחוב .
אהב בכל עור אהב בכל חוצות יושלים אהב בקדש הקדשים .
וענין שד' . ואין אמר קבא שלא היו יולעם כי גם היו עסקים
כמה . ואל' לפי דעתו אל' שאעפ' שהיו עבירות לא היו כפלים
ועוד . אדרך קבוח להגזים כחש פ' הנשלים אה' אחאנו
חנינא וא' דכתיב אל' הקהם לא אכל בזכות חביתו ושניו לא נשא אל' .
גלול בני ישראל לא דלק בקוואה וקופה ואה' אשה דעמו לא טמא שלא
חד יוד' לאומנות חביתו . ואל' אשה עתה לא קרב שלא ענה
הקופה של צדקה וכתוב צדק הוא חיה יחיה כשהיה ד' חגע לקווא
חזה הוק כונה ואל' דעביר לבולקו קוא דח' כחרא וליניקו לא חיי .
אל' ד' עקיבא אלא יצתה אל' חיה ^{קטל} כל אלה ד' כבולקו חיי .
כחרא וליניקו לא אלא באחר וכל אלה ד' באחת וכל אלה ד' רי
מכשט החיותא אט לוחם . הא' להנזים . ד' לכלול הפרט

היוט . ופי' הואמר שעוד עליו כי הוא דבר טהר כי סוף
 סוף צריך טעם . והענין הא' בענין שלמה . והב' בענין שלמה חטא חטא
 כל שבט לוי ואמר הנחלני גם כעין חזק עמך מאתם . אה' אפסך
 שדמיון חננים . ובזה נפרש החטא כהניק שנתק נביאק השופטים
 בקרבן דם צדיקים והוא ענין חטא אפלה' כי' לחין ומקצר חסיהם גדולים
 וחכמים גדולים ועל כן הוק שה צעניניהם ולא מלכה החטא חסר חטאו
 עליה וזהו שאלה דבר על מה טאבה האין טאבה טאבה מכלל יושב כי
 לעצם המופלג הקוץ לא היו יולדים סבה . וכל לניסך כפי עשק
 דבר כים שוראי קבה לא עביר דיוט בלא דיוט . ואלה עכר
 עבדיו הנביאים השם ושלוח . והנה שאלה על מה אכזה האין ושאל לחכמי
 וכללם לנבונים שחכמים דבר מוקד דבר ולפי' לא חלקם חלק נפרד לזה
 לחכמים ולנבונים כי החכם נכון מלכה וכלה' שחכמים וכיניענו קאמר
 מי האיש החכם יוכן את זאת נר שאל לחכמים ואשר דבר פי יא' אליו
 היונו נביאים ואלה כיהיה שחכמים אלהם ועל כן אמר ויגיד כי אינו אחד
 מדעתה יק' מניד לאדם מזה דבר יי' .. ומה שאלה קוץ והוא
 מפרק לה ט' שלא ידעו להשיב . ומה שנסתפקו קוץ מני שאל
 חכמים כי לא הסביר העלוי הא' מי לא ידע כל אלה אלה ודאי מי זה דבר
 נעלם יש ועליו שאל קש' ועל סן לא השיבו . ומה יק' על עזם
 את תורה . (פי' דבר הרב' וונה החסיד קושם עזם את תורה
 אעפ' שהיו עוסקים בה לומר שדלות היוהם חכמים בה תחלק נחשב
 להם כשיטה . ולפי' דכינו החלוקה שאפי' טאמר שדבריו נפשים

כפשוטם לו אומר שהיה עבד עבד עבד לא מפני זה חרבה עירנו ואנחנו
 מקדשנו אלא כחטא שלא כוננו כמורה דחלה ויהיה על עבד השל לחזק
 דבר דבר . א"כ לא היו עסקים כמורה כמחנה היותה מצודה וק' כמחנה
 מן החפזות כאשר אמרנו א"כ שהוא עון קל והוא עון המכריע .
 א"כ הנה נמשך הכל והיה דמיון הכל הזה . וזה טעם ולפיכך נקרא
 אותו עבדו ומורה לא עבדו שהאמר שם מחזיקין לעומת . עתה
 שרפו יהיה ממנה ומצדיו דמיון דמיון והוא נמשך לעצמו כמאמר
 על פסוק ואשפי העין כחכלי האש . (פיכך אמרו לפני הקדוש
 ברוך הוא ואלו הם האש והאש האין מפרשים שהם מופתים לאחר שחלה
 אומנותם אין צורך לכך וי . ואפשר שמשפטים כאופן שיהיו
 והולין דבר בספק כמורה להקל ואחר שאין מדקדקין ספר בפי חשיבותה
 עגבים שלא לצאת מפניהם ה"ה . ושל כמורה המורה דמיון
 כל כך שכלשה עבדות דמיון עבד עבד חטאו חטאו חטאו
 כדמיון דמיון כמאמר עבד עבד כמאמר עבד . ה"ה עבד המורה
 חטאו עי' מאד שהוא העולה המציאות ולפיכך אפי' זה דמיון כמורה
 מעכבות דמיון ועלן נצח כמאמר מכל וכל שכל דמיון חטאו כמאמר
 שדמיון כליו בו עבד חטא המציאות העיקרי . והקדש לא עשו הכל וכל
 גם ק"ש לא עשה הכל וכל ועוד להחזיק לנו כמורה כמיון כמורה
 מסיחט למעט ואם לא למעטנו אכזר יי |||
 מנחמת פ' דמיון שיר המעלות ונא כמורה יי כללות . מאי כללות
 אלו ה"ה העסקים כמורה כליל מעלה עליהם המעלה

דמחב כאלו עוסקים בעבודה לשלם זאת על שואל וכו' אמר רב גידל אמר
 רב חזקה פני וחיבאל דשר דנדול עומר וחקיב קרבן . ור' יוחנן .
 אמר ר' יוחנן השקיים בקלכות עבודה ויעלה עליהם דמחב כאלו עבד חקיה
 כחיהם . אמר אמר דיש לקי . ש מאי דמחב זאת היתה לעלה
 למחב וכו' כל השק כמלה כאלו קריב עולה ומחב . אמר רבאיה
 לעלה למחב לעלה ומחב מחב ליה אלא אמר רבא כל השק כמלה אינו
 צריך לא עולה ולא מחב . אמר יצחק מאי דמחב זאת תורה דמחב
 דמחב ואמר חקיה כל השק מחב כאלו קריב מחב וכל השק
 כמלה אש כאלו קריב אש עולה . ק ש ק אמאי קאמר אלו הן
 דעוסקים כמלה כללה למחב דעוסקים . כמלה פהם כדקאמר
 כולו . אמאי לא קאמר דעוסקים אלו הן דעוסקים וכו' מעלה עליה
 כאלו עבד . כה כמחב כר' יוחנן . ד לר' ערל אמר ועל דאמר
 כמחב של מעלה וחיבאל חקיה . ד למחב כל אחר לקח פסוק
 לעצמו ולא למחב חקיה של חקיה . ק מאי איכא בין כל וכו'
 דכולו כל דמחב חקיה לכל קרבנות . דלמחב (מחב דל סבר
 שחשילה לעלה ומחב למחב חקיה . חלל קפידוס
 דמחב דק שד להם וכו' כל מאי כללות דא' אינו כמלה
 דמחב וכו' כללה היו עומדים ככה וקלל איכא נעלה עבד שעהם ופתיחה
 דלמחב ואי מחב שעהם לא כמלה עצמו היו עומדים אלא כחן וכשערי
 די דמחב וכשערי דמחב כמחב . אלא אלו הן דעוסקים
 כמלה כללה וקלל ללוח דאין דמחב אלא כללה שנה קומי חמי .

חזני בלילה וזעלה עליהם כאלו עסקים כהלכות עבודה מדקדקת דעוהם
 בבית ייחזקאל חזני כאלו עוהם במקדש ומקריבין בו קרבן ולא דאוריז בגין כך
 יאין צורך . אה שישפיק כאלו מקריבין קרבן לא שיהיה כאלו ענה
 דה ע וואסן שקר . אה נקט בלילה לא שמועין דאעבד דאין עבודה
 אלא כיום כדכתיב כיום צוה את בני ישראל להקריב את קרבניהם כשעסק
 כבודה הלו כאלו עסק כעבודה וכאלו חזן הקדש היה בלילה דאין חזן
 כיום ובלילה כדכתיב והבית בו יומם ולילה . אה לעולם זאת
 זאת כושאל חביא לפוק ממשפחה ד יוחנן יהא קרא חזני .
 כדכתיב והוא כדכתיב חזני כשלאה וחיזק חיפשו לעולם הקדשות עוהין
 והלא חזן מקדש וכעלה עבודה אלא זה חזן של מעלה ולעולם חזן
 קדש גדול עוהין ומקריב עליו על יס ושלח ושלחו שלחם כאלו
 יס מקריבין כיוון שהם מקריב עליהם לבנות ולעולם .
 וד יוחנן חזקשקל לא לא חזן חזן דאחזקאמר לעולם זאת על ישראל ענה
 ענה שהחיווב והעבודה על ישראל וזה איט כי הוא מקריב כשמוהין של
 ביהקים . ועוד דאשמע קרא שקרעטת השם לעולם
 על ישראל . אלא אלו הן שעסקים כה עבודה ואפי כחזן שאין
 מקדש מעלה עליהם כאלו ענה כה ומקריבין עליו והשם חזן שפיר
 לעולם זאת על ישראל כי עסקים הן כהלכות עבודה והלו כאלו לעולם
 מקריבין ויחזקאל קרא דלעולם זאת על ישראל פי שחיווב
 הקדשות לעולם על יס ואעפי שיחזק כה עוד יכנה במקדש כיועין
 ויקריב בו הקדשות כגש יחזקאל העיף עה והביא ואיה העפוק זאת

זאת המורה לעולה דק שיא ליה ליהוא זאת מורה העולה אלא דק זאת המורה
מפסקת לעולה למעלה ולכל הקרבנות . וז' יוחנן לא נראה לפרש כן
כפסוק בזה דקין ולא סבר ככל פסוק לעולם זאת על יסד דחילו למען .
שקרבנות לעולם קיימים לא צריך דמקרא מלא כמורה חוקת עולם שקרבנות
אלא לדושה וקרא דאין . ופליגי נמי אדר' יוחנן בקא דאלו ד' יוחנן קרא
כל העוסק במורה כלפני עבודה דוקא בהלכות עבודה אכל במורה במקום אחר
אין עולה . וז' לקי' סבר אפי' לאור כל המקום והמורה עולה
לכל הקרבנות . וז' יוחנן סובר זאת המורה דוקא מורה הקרבנות אלא דהוא
ליה . ודכא קשיא ליה דאי הכי למאן זאת המורה לעולה ומכ
ומחק וממאת ואשם ומילואים ומזבח אומים . אלא דק זאת
דמורה כל העוסק בה לעולה לו כמי שמועילין כל הקרבנות והיא תספיק
לעולה כלומר כשכולה עולה ובשכל מנחה ואין צריך להם כלל .
ופליגי דאלו דהוא לקי' סבר שהעוסק במורה כאלו הקריב עולה וכו' .
ואלו דכא סבר דאין צריך לקרבנות כי היא הצלה גדולה ומעלה יותר מכל
עד ואחר והעוסק בה אינו צריך לשום קרבן כלל כי היא הצלה יותר גמולה .
וז' דחק דוק שהלו למקדש כיור הכהן זאת מורה חממה ואי' לסוף מורה אלא
שצריך שיעסק בקלנות חממה לשמור לנמא . ופליגי אדר' .
יוחנן דאלו ד' יוחנן אמר כל העוסק בהלכות עבודה אפילו שלא היה עבודה שר
פירות חממה ועולה וכו' אלא כמי זה ענין והעבודה שיעסק בה כאלו קרה
כל הקרבנות . וז' דחק סל דוקא בשיעבוד בענין פירות הלכות
חממה למעלה חלבות עולה לעולה וכן כלם יקרא זאת המורה לעולה למעלה

[illegible]

החלוקות ואמאי לא עריב ורב. לכולן וברך קני לימא מי עשה כן .
 אחר שהם כולם לחלקם להם לא חלק בין חלוקה האשה שנת ולדה לחלוקה
 הנת בבית . ועוד להאמר כן בחלוקה פלה אדוקה . ק' להך
 קניא גשטה בקרובים שהיא כסדר עקרות ואח"כ האשה שנת ילדה
 שהיא מחולקת שהיא כסדר קדשים וחזר לשנת ילדה שהיא כסדר
 עקרות . ק' להך להקניא נעמה אשת אח וכלאים ושעיר המע
 השתלח בלוייה לקור יקושע לסכני כשם ר' לוי . ואי משום
 דאין כפ' חבילים כאלו חבתי הקשי לר' לוי אמאי לא תיירר קני ואמאי
 קאמר ר' דברים וצ"ה גשיב עליהם וכי אינו גשיב יותר על ענין כרות
 בנים מאלו ופרח ככלו עקור . ואי משום ולא בנים
 כהו חוקה תקשי בקרא טעיה אמאי לא קאמר כהו חוקה כיון שהם
 דברים חבילים וצ"ה וא"כ גשיב עליהם . וק' להך
 ענין עקרות אשת אח לכולן דלוי דאלו אשת אח ואין לבלתי קיו
 לאיש זר והכבוד אשר ילד יקום על שם הנת ולא יתקן שמו וישנאל
 וזה לא שייך כשיש לה בנים והחשק כי שמוקיים בזרעו אחיו .
 א"כ קושיית שעיר השתלח להם לא יקשה כפר כפר ושעיר שליוס
 הפעולה שאלכיהם ועכ"פ בתיב כהו והשוכל אותם וכפס בגין
 כמים ד' ואחר יבא אלהמנה ובה' ענין בשעיר השתלח והמש
 את השעיר לעזאזל וכפס בגין וראן את כשנו פנים ואחר כן יבא אל
 קולחכך .

דבקה שיר קשירים ידיו גלילי זהב אלו לוחות דביות שטאמר
 והלוחות מעשה אלהים קודם . גלילי זהב
 אלו דה שטאמר הנחמהם לזהב כותש רב . אר יקושע בר נחמיה
 מעשה נסים היו ופגלולים היו ושל סעבהנן היו ר' גמחוק כשס ר' חבון אר
 וחבובין גלגל חוק היו . כיצד היו כותשין חמשה על לוח זה וחמשה
 על לוח זה שטאמר וזה גלילי זהב לכרי ר' חנניה בן גמליאל הקד אר
 הדברים האלה א דבר יק' את פלקלפס וגו' . רבנן אמרין עשרה
 על לוח זה ועשה על לוח זה שטאמר גלילי זהב . ר' אומר עשה
 על לוח זה ועשה על לוח זה . ר' קימא . אומר ר' על
 לוח זה וג' על לוח זה שטאמר חשני עבריהם חוק . מפורטת
 חנניא בן אחי יקושע אומר בין כל דבר נאכר פקשיותה וקדוקיה שלמה
 היו כותשין . ר' נוחמן בר הור פשיט קדויה והוא גמלי חוין
 פסוקא ידיו גלילי זהב הו' אומר ופה לעדע בן אחי ר' יקושע וגו' גלילי .
 קללו בין גל עול לגל גדול גלילי קעניס ק' בין כל דיוטו ודכור פרסו
 פקשיותה וקדוקיה שלמה היו כותשין ^{וכרש} ^{אמר} דשקלום פקא כהן
 כותש ג' מחלוקה זה אר דמחלוקה גבי . וגם קדאיות וגעני
 חלוקה קדאיות אביאט כיצד קלוחות כותשין חנניא בן גמליאל אר' על
 לוח זה וק' על לוח זה שטאמר ויכתבם על שני לוחות אבנים .
 דב' אומר עשה על לוח זה ועשה על לוח זה שטאמר ויגד לפס
 לפס את ביות אשר צוק ארבע לעשות קדוים . על זה נ' על זה
 וישב אומר כ' על לוח זה וכ' על לוח זה שטאמר ויכתבם על שני לוחות

(מִדָּה שֶׁאֵין אֵין נִשְׁכָּה בְּפִלְסֹתֶיהֶם אִיִּהוּ הַחֲדָרִים וְאִם לֹא חֶסֶד בִּי כֶּסֶם
 יִשְׁמֹד לְעוֹלָם וְעַד הַלּוֹחֹת אֵלֶּכּ וְהֵן צוּרָה . קֶ רֶשֶׁתִּי דִקְדֻקָּה כְּעַל
 פֶּ לֹא הֵן צוּרָה וְעַל וְאִי הַשּׁוֹס לְכַתֵּב וּבְכַתֵּב עַל שֶׁ לֹא חֹת הַיּוֹנָה
 קֶ עַל פֶּלֶא אִם לְכַתֵּב עַל כֹּל לֹא אֶכֶל עֲשֵׂה־מֶה הַעֲלֵה וְהַגִּיֵן לֹ .
 וְאִם הֵיךְ וְכִיָּה וְהֵן הֵיךְ אִי־פֶשֶׁר לְחִיָּה דִאִיָּה . יֶ לֹא מִי־חֵלֶה .
 הֵן שֶׁהֵקֵשִׁיט וְעַל וְאִי הַשּׁוֹס לְכַתֵּב וְהֵן עַל הַרְבֵּה הַיּוֹנָה עֲשֵׂה־
 עַל כֹּל לֹא . יֶ חֲנִיָּה בֶן אֲחִי יִקְוֹשׁוּעַ הֵלֶל שֶׁהֵן כְּטָכִין דִקְדֻקָּה שֶׁל
 מִדָּה כְּשֶׁלֹּא שֶׁהֵן מְלֹכִים כִּי הַרְבֵּה נִחַם כִּי כֹן שֶׁחֲדָר הֵסִי אֶלֶּה־
 דְּבָרֹת כְּחִנְיָה וְכֶחֶד כֹּל כֹּל הֵלֶל אֶכֶל שֶׁהֵן מִדָּה כְּטָכִין וְהֵן אֲחֵר לֹ
 וְהֵן הַכְּתוּב צוּחַ שֶׁלֹּא הֵן שֶׁס־אֶלֶּה הֵן הַרְבֵּה וְהֵן דְּבָרִים וְהֵן וְהֵן
 עַל שֶׁהֵן הַרְבֵּה . קֶ וְשֶׁ לְקִשּׁוֹת דְּבָרִים וְלֹא לֵה מִי־דִין
 גִּלְגִּילִי וְהֵן וְהֵן אֶחָד מִמִּלְחָמָה כְּטָכִין . וְהֵן וְהֵן מִי־דִין
 כֶּסֶם וְהֵן דֶּל וְכִלְיוֹת כֶּסֶם כִּי וְהֵן . יֶ (קֶה כְּסִכְרֵתִי מִי־חֵלֶה
 כְּהַרְבֵּה יִשְׁכָּה חֲכִים וְהֵן וְכֶחֶד חֲשָׁבוּ
 לְהֵן זֶה כֶּסֶם כֹּל הַשּׁוֹתֵפִין הַלּוֹחֹת אֶכֶל סִי־טָחִים וְהֵן וְהֵן
 כֶּ וְאֶל מִי־חֵלֶה שֶׁהֵן כְּטָכִין כֶּסֶם הַשּׁוֹתֵפִים כְּטָכִין וְהֵן הַרְבֵּה
 כֶּסֶם הַשּׁוֹתֵפִים וְהֵן הֵן הֵן מִי־חֵלֶה שֶׁהֵן הַרְבֵּה הַרְבֵּה כְּטָכִין
 וְהֵן שֶׁהֵן הַרְבֵּה אֶל פֶּשֶׁר לֵה שֶׁהֵן וְשֶׁ כֶּסֶם לֵה שֶׁהֵן
 עַד מִי־חֵלֶה כְּטָכִין וְהֵן הֵן הֵן מִי־חֵלֶה כֶּסֶם אֶכֶל לֵה
 וְהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן
 הֵן הַרְבֵּה אֶכֶל מִי־חֵלֶה כֶּסֶם וְהֵן וְהֵן
 שֶׁ שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן

7

הדבוע וי' ש' כשנים ד' קדנות שוות שעל כל קין מאלו הד' קדנות היו כטבין
 ד' קדנות השמות העלם העליון נחלק לשתי קדנות שוות וכן השם הרחוק
 הקדמות שבעה וכל קין היו כטבים ד' קד' כלם ה' אבל בשמי העופי לא
 היה שום עוף כרג וזה פי' עמונה כלשון יון מוכנס פי' כערוך וגם נשכס
 פי' גט כשוק וזייד כך בשמי העליון וכן בשמי הלוח שלמה
 עליו ה' ונתן טעם בדבר ואלבין שלא

חנני קבלה
דברות
חנני קבלה
דברות

 הניא פסוק גשע עולם
 וזה וזה הם כטבים אלא ד' סימא. וזה פי' הוא לכדמוכר כל ה' קדמות
 שכל אחד גשע עברי הלוח היה כרג חוש . וזה הנשים קולעו
 אליו הפרשים פסוק כטבים גשע עולם וזה שרועו חל חקלכל האמת
 כטבחות על הלוחות וזה אצל גשע ופסוק שכלוחות כנס היו עומדו
 וראוי לפרש ראשונה טעם לסכל ד' סימא. שהיא קשה בזיו יורד וזה
 מה שחשבה כה ד' סימא. דקה לשון גזה וזה הם כטבים שפירשו .
 בריכה גשע ולא חקל חקיקה הראיות חל עמיהם (פי' שאלעם שכל
 האותיות נראות חל עמיהם הלוח עכ"ל אינן כטבות שהרי הם עקבות
 הן קדראחד ואינם דרך כתיבה והכח אלו כעשים לשון כטבים זה
 מזה כהנה שהותה כתיבה גשע ככל אחר גשע עברי הלוח ולקיים
 גשע חרות על הלוחות הכולל ה' כטבים כחקיקה וככל א' מהם יצא גשע
 אל גשע ופסוק שכלוחות כנס היו . ויש להקל (כרי ד' סימא.
 מרוע לא הזכיר כראיות דיוסיה דקרא שהיא לחות כטבים חל עמיהם
 אלא הזכיר פוליה דקרא שג' חל וזה הם כטבים וכלה שפכה חות
 תאופה עונה ד' סימא. כיון להבין נחיה מפרה לקיים (כן לא הזכיר
 דאיה מריסיה דקרא לפי שיש מקום לחות ולמר שפירשו עלחקיקה

החזיקה קבלתה השני עבההם אבל בפניה קרא אין שום מקום לדחיק
 זאת כי להזר חזר למור ולזקוהה הם בטכיס כיון שזכר אחר בטכיס השני
 עבההם יתחייב מזה שבעין לחושף הוא מזה ולזה הם בטכיס לקודי עבו
 שהיו בטכיס השני קצוות ואזנים כלשון השק יוצק ובין שנכאח
 שפי בטכיס האחרון הוא כתיבה השני למדנו מכאן שזה דפי בעצמו
 נגיש כחלה הם בטכיס דחאסון והיו נחשו כבאן ד טכבור ולזה למד
 ד סימא. שהיו ה על כל לוח ופי בטכיס השני עבההם שכל אחד
 השמחי הלוח היו בטכיס י הדפיות על כל א' השני שמחים ואזרואח
 מזה ומזה הם בטכיס למוז על שני קצוות אחתם וולת השני שמחים
 הנזכרים ואין מקום למד שפא להוסיף על השמחים שחכ הילל כל
 קצ' ולמד לחות בטכיס מל' עבההם ולא יצטרך עוד לומר מזה וזה
 הם בטכיס יתחייב מזה שהם עבוינים חלוקים וכוונות דקרא קודענו
 שהיו בטכיס השני חכ שמחי הלוח ובסיפיק קרא קודענו שהיו בטכיס
 פ פמחים מזה קודמך כל חכ קצוות שיש בכל אחד להשני שמחים .
 הנזכרים שהם האחד הוא במקום כתיבה שחכ שבע עליונה וקלה
 השני הוא במקום שטה תחתונה .
 שצוירי שהיה למחיל בטה עליונה חכבי ה כל הדפיות שד וכל אשר
 לרעך הנזכר כאמצע הדף ואחכ הפך הדף למעלה למטה והמחיל לבטח
 שהוא שטה עליון חכבי ה אליך עד אשר לרעך כאמצע הלוח באופן .
 שפנפי הדפיות נושקים זה עם זה כאמצע הלוח וכוך עקיים מזה
 ומזה הם בטכיס עב וטף השני (דכיון שהיו הדפיות בטכיס שחכ
 שפאיוק כד מטה או מעלה אפי יתפך הלוח וכל השק לקבל כל הדפיות

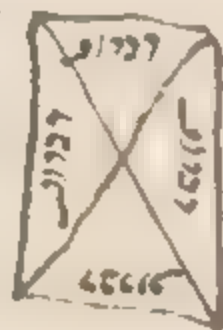
הדמות
 חולק על ג' תנאים דמילוי גלוי
 ויש לקר שות לדכיו שלפ זק' סימלא .
 שדיה הכתב עכר מרע שיון
 ע' דמחוק . ובר מן דין אשכחן בענינה דקאמר ד' יהיה גנצפך
 צפוס אחרים וחק שקרא אחר וב חסדא חס ופוק שכלוחות כנס היו שמה
 עמיהם וגשט ליה משמע דכולי שלמא מודו סה וליכא מאן דפליג דא לא
 גר וק שקא מדרב חסדא . וק שקביא דאין וקלא גיית קרא .
 דמשי עבדיהם קלא גיית קאין קרא לראיה ברבא גיית ליה גם כענין
 שבת למק יקפך וקש קלוח ויצטרך סיהיק שני פעמים גם שם .
 על כן מלאך לפי לפי בר דמיהם שלם ש' שאר קושי כה . וזה
 שקורק להם ולמחלה מקו שער ידיו גלילי וקדוש
 דבשלמא חכמינו שהם גשס אחד טחא ידיו גלילי ק' זהב הוא נגות שאין
 חוק אצבעות . פ' שאין להאמין דדברים כפשמין שישכח
 כידיו ופאכיו בפיס חס לא הכל משל ושל עכ' חגורו ידיו כלומר מעשה
 ידיו דהיינו הלוחות דמשיב וקלוחות מעשה אלהים חזק דנה עם קס גלילי
 זהב כלומר דברי תורה שהם מחמדים וזהב . זה יקושע
 כ' מחמדים קורק לו כי זה אינו עוד להעלותו כמאכל שפשיטא אקס
 מחמדים וזהב . ועוד מאי גלילי ועוד מזהב מנעני ליה חזק
 מרמז זהב נראה שהם שוים בזהב לא יורב . לעיכך קין הכל
 ואמר ידיו פ' מעשה ידיו דהיינו לחות אכן היו עלות עלות כנס יהא
 דברי כזהב פ' חכוכה מלגל חזק דהיינו שמש מחמדי כזהב ומעשה
 ולא עבראן יש מאין משום דמשיב אשר כרא אלקים לעשות וכתיב אין

חין כל חדשה השמש . ונעלה לשום דיכלת יב קוא
ככה ובביתאק הוא שונה די לכל הדמים אשר יהיו צריכין בעצמות .
איתפדיוס כפי המכע ובלתי איתפדיוס . ותכלת
זה הנס להנהיג טבע הטרק יאמר עלותיה להיות תכלת לזהר יאמר .
ואל בכרכות אם טבעך יענון זה משכנו לבית האורש וכו' שטאמר
הלא כקדמי טאש טאש ה' וכפטיס . פולן סלע וידוע שסנפדיוסן קשה
מקדמל והכדור ועכ' היו סנפדיוסן תכלות לומר שטבע הטרק
לכעפעדכדור ועכ' היו תכלות נאכס (המחזה דאכ) . איתיהא
דקאמר וחכמים העלע חלק פ' שאין עצמות לעל חלק אם לא בכות
הטורק . איתיהא כחו שגלל חלק כועל בעצמות כדון
הש' למען הבאות שמש מן העוסק כמנה שועל בעצמות כדון הכוח
יב בכות הטרק והיונו בעדל וזה קוץ דהיונו הלוחות . איתיהא
ליום אחיון וחוא העצ ש' עין לא פארה אלהים זולתך . וכן איתיהא
כל הנפישאים לא נבאון אלא לבעל תשובה און לחזיקים כיו לומר .
הטרק אבל לומר הטרק עצמן עין לא פארה אלהים וכו' .
נאמר כיצד היו כדכין ה' על זה וזה על זה משום דכתיב ידיו גללי
זהב וכחו שידיו ה' אצבעה ככל יד כן על הלוחות ה' ה' .
ונעלה דכתיב אהא הדמים האלה דכר ה' את כל קהלם ויכתבם עלשע
לוחות עאק ש' קדמים שאל ה' כיום הקהל כתבם על שני לוחות
ונספדא ה' על זה וזה על זה כמנה לאוריון אקחלק נפ' כיון שהנטיב
אמר קחלק עיוס יד וזהו חלק הקיום חלקו חז' חז' דמק נאית

ראית להחלק זה יותר מחלק זה דב כיון שחלקם כשני לחות דאין להיות
חלקים שוים ה על זה יה על זה . וכן כתיב (לחם חסד לומר
אלו השנים הכל אחד ובפרט כמו שלמו כידון נלילו זהב .
ומעם לומר שלמד ונפיל קדוה פועמים . ואף יפתבם על
לחם אחד העשה ולמד חלקם כשני לחות היט לומר לק שאע"פ שהי .
קדוה קדוה ודאי דברים שפין אדם לחבירו ואם היו פאים למד ענה .
דבריהם לא שונות הייתי אומר שהם שונות עיקר ואלו טענות הוצרך לכך
אותם ולתפארתם על לחם נפרד לומר ששוים אלו לאלו . ואע"כ דבריהם
הם שונות לומר כבד את אביך ואת אמך איפשר (פרשו אביך קק נכבד .
האם נבאל תמוש תורת אומך . אי נעילת שבה קדוה הוא שוע
הוצרך השם יזה כשני פנים האחד מלצר לנכח והוא הנכבולא יהיה לק .
זה בקדוה השם כמו ע"א מלצני והיונו ניוס קוק שבת לה אלהיך ולא אמר
שבת לי כי שבת ימים עשה ה ולא אמר עשית לא תשא את שם יי אלהיך
ולא אמר את שמי נס לאמר כי לא אעק את אשר ישא את שמי לשוא .
על האדמה אשר ה אלהיך טק ולא אמר אשר אני טק לק . ובהלכה
שנוה לא קוצר שם שמים . ויכל אמו שלא טכר שמו על
קדוה . ולפי דרכי טכל לומר שנתלקו להורות שיש שני
מיני השנה כיש דאחת ע"ה השם וזה תחלק לשנים או כל אומצו .
אומצו או כאומצו היינו ע"ה שיהיו מלך . וקשניה בגלות
זה שניה כינינו על כחלקם (ומד ונח ונח ונח ונח כי עזל קדוה שחולק
אח שיש נשים עלים ונפיהם ועב חלקם ל (שנים ודכני) אומץ . עלזה

זה ו' עלזה שאלה וידן גלילי זהב פלוגר וידן כ' דהיינו י' היו על גליל
זהב דהיינו י' על זה ו' עלזה . ופחשלים גיית ואת מלכתיו
לכס את כרית י' קרבים ויכרם על כלוחות אבנים . דק"ש ליה ואי י'
עלזה ו' עלזה לכתוב ויכרם על קלוחות וגמולא פריהו פתח שני .
ואי על שני פלוגר שכל י' קרבים היו על כל קלוחות ולחבי לא גיית ואת
משוק את קרבים האלה דבר ה' את כל קלכס ויכרם על שני קלוחות אבנים
דק"ש לא חיות י' קרבים בחכא . יעשה דרכין
דאדרכה אם אתה מחלק אתה גבדיל בין מצוות שכן אדם למקום וכן
מצוות אדם לחבירו עב צדיק שיהיו הכל נחר . ו' פוכר על
זה ו' על זה פ' השמע ליה על שני קלוחות דאחיה דכין דכר ויכרם
פשיטא דהוא על קלוחות כלתיב ויהא אלמא ש' קלוחות אכן לאי על
שני קלוחות שכל לוח היה כשני קלוחות דהיינו כ' על זה ו' על זה .
א' דמחיק אעזק ויזק הם פתחים שלו שפיר . וקמעת
שכל צ' יקראו ה' דכרות הטקן הלוח והתקלו
ו' סומא. אעזק על לוח וכו' דעל דכולו ס' אהרם עכר עז
למטה מלתיב חרות השני עכריהם ע' אהרם עכר וחס וסמך כנף
הן עומדות לא רפליג' סומא . בין שהלוחות היו מרובעות היו ד'
פעמים קדירות בכל לחי לה' צדדים למעלה כשעם העליון בין .
שהיה מרובע ויקרא צדדים כאחת ולא לו ק' צדדים העליונות פה .
נעמא דמילתא בין דתיב מזה ומזה היינו בכל חד' דוחות
למעלה בכל ה' קדירות דלכל לחלק מזה

מזה וזה (שני דוחות אני אומר) (ד' ודיינו דקאמר מרובע וקעטן) כחור .
 שפישת בשתי קצוות . ומעמא העלמא בדי שלם רוח נהיה —
 גוומת הקייאק . א"כ שא"ל (עולם בלא ד' דוחות וא"ל (עולם בלא מזה
 . א"כ של בלא ד' שיכאויק דביה התורה מוואנת (פני . והא העיית
 גשני עבריקם כלפך להורות על יתר מזה ומזה דגשני עבריקם הייבולחדות
 חקיקה עברה מנוח לרוח נאזק ומזה על השמח והי' ד' דוחות דהי' מנייקו
 מעקת . א"כ דמ"ל (ד' סימא דפיין דסרת עמבם על האכין ודא
 הוא בחקיקה אכחות על הלחות דבר קרא היינו (ומז שיהי חקיקה מעב
 מעבר לעבר ואייר גשני עבריקם (שני דוחות נאזק ומזה דרי ד' .
 (לעולם בתוכים פי' ארחיק ובאכין דהיינו חקיקה וזאת משועת מדתים .
 חוות אנו גשני עבריקם כלפיוסית . וחציא כן אחי יקו שונ
 אמר כי נפיש אחיה היו כלוחות וזה מדתים גוומאם כרשיש .
 א"כ מדתים גליל דהיינו גליל (לשון גליל על הגלים הקטנים שכן כל
 גל וגל גדול למזל (ומז שכל הקדוקי יונה כלם כלולים פי' הדחות .
 וא"ל עמא אל הקחץ כי כן די הארון אמר יקו שם עמו דעה וטעה .
 הקוואות מ געט מחזיק את המדונה כ"כ בתורה שיהיו כ' עפחים על כ' .
 עפחים מחזיקים הכל וזה אין ספק . וה' נ"ל שניהם שגטו
 זה מחנניא אכיקם אחי ל' יקו שם וריוקו פליגי כה"כ אמר מרדכי קב"א אמר
 מר ד' דוחות שגט מחנניא דמתים ידיו גליל וזה . וה' .
 ור' אמר משחיק גוומאם כרשיש . א"כ מחנניא אמר .
 אמריוקו פליגי זהב קוומאם כרשיש ומז אמר חדא ומז אמר

אמר חדא ולא פליגי וכל אחד
נכתבים כ על זה וכ על זה (היון אל הנגלה ואל הנסתרה והאריך הרהר
דרוש גשם ורחק מה שכברתי

שבת פ' כרעך אמר רב חי' מון (יש דאמר רב יקוה אמר רב
הנין שאין גולל שראל שחור ניוטא אונת החולע
אמר חכמים לפני הרהר רבשע ב בית יורש חורב אמר לו (אנ כי אם אשר
יטא מעשך אמר לפני רבשע נעבולת באמצעינות שלי ואיני ראוי לקולו
כן ה' לא באמצעינות שלך שאין מון לי שראל לא ידעתיך דקאי צדק
במערכ אמר להרדמא ומוקמינא לך בעולה והיינו דנטיב וזו העיר
ומורה צדק יקראוהו לעלו קשק כי מאחר שאלה הרה
לא חכם בשאמר לו בן בית יורש אמר נהשיבו לא כי
אם אשר יטא מעשך הוא ידעך לעה חזר ואמר לפני רבשע ולא
נעבולת באמצעינות שלי ואיני ראוי לקולו בן ופי לא ידע הרה מון
נעיינו נעבד אמר לו אשר יטא מעשך הוא ידעך וזא שקרא ידע איך
יהיו ולא שלם מאברהם יכולתו ית וזי שראל המון יכול לשדרו
המשוכה שחשיב ה' (אברהם שאין מון לי שראל דמאי דעתיך
דקאי צדק במערכ אמר להרדמא ומוקמינא לך בעולה אדכח גשם
ואיך מראיזטריך לשנות תקומו בשמע שחם היה במערכ היה שולט
על אברהם ואם אין מון לי שראל יהיה שער בעקומו ווליד כי אין
שולט עליו איך אמר שחם שהאמצעינות מורה
שאין לו בן וקלא היה לו שחשאל לקרוב בן אמר הכרוב

הנחב כפי ויהי שיהי עקה ולא מאור בן סאבלהם . ך (אור שני)
השם נחב לו טעם חכמה אינו ממונה אברהם מורה . לב דקאמר
אין מול לישואל ונעשה שני בחול שני השם לעק . כשלגן למד אברהם
מורה נחאח לא לב קסוא . ןול דלעולם איגאל קהש. צא
מזלות כדקיע שם השמה באן והנולד בחול שלני .
או פלוגי ומסייע לנולד טאנה דמול או מנה נח כפי המול אבל לא .
יתחייב להניע הכח כי ביד כל אדם מיוחד (לכל) נחו חס לעוב אס-
לניע וזה דרוש בפני בפני עצמו האלה שצריך יותר לכל המול קיע .
אכל מרבעל והער ד אשור כר פלג פרת . וזאת האמונה
דזה הכה לאמה לאברהם להרוס לשם לפני אחיו אל יחט מאורה השא
השמים כי שם ^{כדאס} לכל העלפה . ופרוש מאור דכ ונני .
שאין מול לישואל (כי הוא מנין שאין מול לישואל שביד כל אדם לכל
וכפול ישואל משדר הכה המול לאברהם וכל זה שאיננו לאכזה סוף)
לכניס מאור (ש. הע. ב) כפי יורש אחי והשיב הכה לאו כי אם אשר יצא
מאריך הוא יורש והוצרך לפרש כך שלא יפוש אברהם דברו הש. אם
ימור זועק יורש דהיינו תלמידיו והנכס אשר עשה שם בבני על כן
לי לו אשר יצא מאריך . ומען אברהם שובלת .
כאמננות שלו יאט יאמי (הוליד בן) ואעפ"י שפירק לשד המעובה הוא
כיואק חדשה ואין כל חדש יהוא דבר עבוס ומורא ומי יתקלו ככ זכור
לזה טעם שלא יאמר לו דבר להעב כלל . והשיב לו השיב
כא לאמננות שלך כי אין מול לישואל אינך תחת המול לשימורך
ככ כחו שאנה חושב לכלו כי דבר נקל הוא כענין לעשות זה כשניק

כשכונק זה שאין בן לאווער אחר שאינם רחוק הוועל אעפ"י שיהיה קשה
לעט איונו כ"כ כמו שחשוב כי אינו גשם ושם השני כוונתו ע"כ .
שאם תקונו וז"ל כוכב אר"ל עד דסגולא כונק דיוס כוכבייא כלומר
כהיות חלוו כידו לרוס הכוכב כי איך רחוק וקל הוא . ולפי
דבריו כי שני השם הוא לכבוד דאמל הוא אמלם ואברהם הוא לגדולת
כולה דע"כ אב קהן גויס ע"כ וכן כשרי ושל . וקסודר
דאברהם איונו ולוליד אברהם ולוליד דיינו השם דאין פלחם ואחר שיכול
ה' לעשות דע"כ מכלי שיהיה דע"כ כדורחך להי' ישפיל צבא הוועל
או ישם העכעם ועל כן אחר דשני השם ע"כ ואין צריך שני כוונת .
אי נמי דלא פליגי ותרתיקו צ"כ ששני השם ע"כ וגם העיר הוועל
צ"כ ששם אורי פלחם ולא שקודע כמו של אברהם וקוצר לשמהם אלא
לפי שהוקשה פעינן של אברהם אדור הוועלם גם שיצטרך ומה רב
דאין ה' שלם דרכים .
. האחד אסקודות יתק
. שדורחל בעצמו ולכן דאין שחזיר צ"כ כע"כ ואם אין צונו .
מפיק ונדח' לכן יש דרך אחרת דהיינו שני השם שם הוא לפרויספיק
שהוועל פלחמו שחזר וכתבו והא"ש אינו זה כי שחזר שמו
(וזה שקק סינו יהל היה לו בן עקב . איפ"ש לוהי כזה ש
דברים . האחד כי לא נחזק רק בן ^{ע"כ} וצד הע"כ ולא
ולא כדענו ליקח קהן אלא שיה לקח וע"כ יהא גיוס אורה וקש"ה
הכתיבו פאן כדור דהיינו יחזק ולא פירש לו עד הוועל פ' השנים והשם
כשנחזק על קהן וקא ע"ה העולם לא קורא אחר מוועל ית' וע"כ
כישמעאל כדכ"כ לו ושלל ויהי לע"כ . או נמי שם קוא היה

היה עקר דקדוק פיוש כשר וקרא קרין באברהם . וקדמויות עמ
עכשיו אשר יצא וטעם דהיינו שטעמל וכסוד ל עב ע קטיל עכשיו
מזחך בפיוש בשאר אכל את חסד יולד לך כן וקרא שמו יצחק
וקרא את שפיר גבראמר ליה אשר יצא וטעם הוא יורשך כד שאל
לקחה לכל הוואיס מענו ורעו יק יצחק לבדו ואעב דקאמר גם לבני .
ה קילגיס עב אברהם ורעו בעלוי ח וגם לשמעאל אופא שיק
איוקדבר ואם לא קדמויות הכתוב //

דל דומעק ואין עול דקדוק ישר דא הוא . אל אועב כסם אעבש
מן קלעב קדעיס בעהב חל על עביר קל ששין כך
עבועין מן קדקיס כהם על עטיר קל ששין . ואין עול כסם .
אעלמין שבר מוכ לקדקיס בעהב חל על מצוק קל ששין כך חסלמ
שבר מלשעים בעהב חל על מצוק קל ששין . צוין
ושר הוא אמר בשעת צויה ש אל חלם לבית עולמו כל מעשיו עולמים
לפני ואוהם לו כך וכך עשה כקדוס פיוס פ וקרא אונג ק ואוהם
ל חסם וחוסם שגאמר כיד כל אדם יחוס ולא עוד אלא שאלהק ענה את דין
ואוה פ להם יפה ופ דננו לקייס וזה שטעם לעש קדק בדברך .
ק שק ולעולם לקתה יולד קרין כי הוא אמר כסם שערעיס מן .
קדעיס בעהב ופ ד והלא יוה מוכ להפרע מענו בעהב .
מלי פרע מענו בעהב כי העהב הוא פל ופסר אלגם קעהב הוא קייס
ונצח שכוונת מין עולם . וכמ שפירעין מן קדעיס בעהב
כשישר שפירעיס כהם . איט כן שהרי אמר ואין עול .
שכסם שטעלמס שבר מוכ לקדקיס בעהב כך חסלמין יכא והלא

וקלא באן אהר שמש (אויס) לנשע שטע חזונו בעהכ נשיעור אהיו .
 גאלטויס לעהכ לפי חיי אדם קס דכל ויש להם קצבה והענה ארוך (אין) קן
 ועוד שחיותה קשר יש קבול פיתרון קאזין וכן קחשך שכל עניני
 דעל קלויס פחור אז אהס שס קיוס בתכלית הקורה וכן שטנו כפיק .
 חכום יפה שעה אחת של קורה ווח בעהכ מכל חיי העהכ . **כ** . **א** .
 שפעה פטירה של אדם לבית עולמו כל מעשיו עליונים (פניו)
 לה נקט לשון פטירה ולא לשון חיותה וקאז מאמר יותר קצר ואין להמר
 דכשעה חיותה עדיין אין דען אומט עד שיקבר וילך אס כי זה שקר
 קבע עצמך שלא טיף לקבול לא ידע אומט . ועוד תקשי ליה
 כשעה פטירה דקיינו בשעה חיותה כי תבא חולפה הנשלה ונודעת
 דין וחשבון ופערט שצויפין לצאת לקראתו **ב** כותה של מה אס קואציה
 ואס קואציע **ב** כותה של מה . **ג** אומט קאזין לבית עולמו
 ואמר בשעה פטירה של אדם מן העולם או פתם בשעה פטירה
ד משה ואו לו חתום וחורם וכו' . וקלא אומט כחורש שכל .
 (לה) נשעה של אדם עולה ונוק חשבון והוא נעצמו חורם אכאחר
 שכל הלה חורם מעשיו מה צורך לחיותה וו ואס פשוט יוס קויתק
 לא יפירו קועשה אומט קיוס ומה צורך להזכיר מה שעבר ודחק
 לומר שחלוקים דמחשים . **ה** אומט ולא עוד אלא שמהדיר
 עליו חת קין ואומט יפה דמחשי וקלא לא דבר אס קין שדנדו
 כי לא הזכיר באן אומט דין לא לחיוב ולא לזכות . **ו** קראיק
 שדכיא לקייס מה שטאמר למען כצוק בדברך מה צורך בפסוק וק
 אחר שטאמר צדיק וישר הוא . **ז** מרקאמר שמהדיר עליו את קין

היון עמך. שהוא רשע אֶחָד איך אורסם בשעה שיהי של אדם היכל בשעה
פטרותו של רשע וכן שכל דבריו אורו סתם ופה דנוני שהולל. וכהחמנוני
בהחמור כע' עושין פסים גם בדרכות יעמך מורה שצדקים עליו את הדין ואין
יבשע יפה דנה יפה זניה יפה חייבה יפה דנה גדינם לרשעים .
ח' שאין ענין פסוק זה אלא כענין כח שבע עם דוד שהיה ואמר לק
לכור וכו' . . . ואל שקורק שק להם אל כפסוק שה
קושיה . אחת אומא .
אמונה ואין עולם . אחת . תיסק אדעתך שיש עול לפני כל ה' דאמריק
למיגר ואין עול דאפילו לכל הני חסידן כי הרי כחשק הד ע' שחמור כן
לא חמור אלא כחשק נשאר הקשור אל פשוט ודשו שם אפילו בשעה .
הלכה למידן על עסקי צדור כי הן הדין הייתי יכול לקח מקס אפילו
באונה שעה לא חמור אלא כחשק נשאר וכן וכן בשחמור כשהיה חולק
לדון את ישראל וכן כע' כע' . שניה דא ככל ג'
ויהי היינו אין עול עול חסיד וישר הוא . ולקושיה
הולל חסידו שצרכי כולו דקאמר אל חמור כחשק שפדעין וכו' דהוק
ס' כיון שזה חסיד ופיוה דאני שיתחילו על עבירה קל קל
וכן כושע הוק ס' כחשק קל שיעשד כיון שחכו עבירות תבטל המנה
היא כחשק ולא יפדע ל' שנה וכפרץ כששעה להכנה יקרא או להמא
לא הוק ואין לקבל שנה או לפחות יעלו לו מצות כעבירה וכן לפה יכנו
ל' וכו' ולא לענין לפה ולחשיב לרשע קלל אל חמור כחשק שפדעין וכו'
ואין עול כחשק שחמור וכו' . ודני דנה צרכי דאי קאמר אל חמור

אמורה דייית. אמור דוקא לזהך אינו חנכה מצוד בעניה לשוסתפסד
המגיע לו כזה הנכו. שסבר מצוד בעהם אין לו קצבה וזה שסיעור
העניה בעהם יש לו רבליה ועב אינו חנכה לזהך דמוטב לו יקבל שנים
ייסורי העניה בעהם שהוא בעל רבליה וישאר שכו המצוד לעהם חנכה
לרשעים שענשם לעהם מוטב שיהיו שאל יהיו כאלוה בעהם ויקל העני
עונש העהם קהלן דאין חנכה מפני חלול השם לא ישערו שעונשם
בעהם היה ראוי להיות יורד והוקל לעליהם מפני נפוי חבוק. ומה
היה לה לקח שכל א' פורעין לו זה שחעניק וטקוס שחעניק. והנה
הזהך חעניק העהם ואינו רוצה בעהם דאוי שיפרע לו המצוד טקוס
ערכו שפחול שאלס רוצה ללק כה מודין לו. אי טעו שפחול
הזהך אינה עבירה עלולה טעען היה שלא מדעת כיצרו המפנהו שלא
פוצנו ועב אינו דאוי שישאר למע לעהם. אבל המצוד
שעושה חותם חלב ומנפס יהיה הפרעון לעהם הקיים והעני.
וכן הרשע המצוד אינה שלומה כי להא זה צד וטעו כל הנו
והעניה עושה אותה כדון שלם לכן שיפרע לו העניות בעהם
והמצוד שמושה בלאחר יד יפרע לו הנה בנא בעהם כי אין להשאור
כל. והא דקאמר כשעה פטיתו של אלס מעשיו ער
פוטס כח להציע למן קושיית יתור צהק וישר
דוא שכור תידן אל חנוכה ואין של ופא להודיע שלא די להכה האנה
שיהיה אל חנוכה ואין עול. אלא שבעין דין האלס צדיק
שילוק פטיו כאלס ויצדיק עליו את הדין ויאמר צדיק וישר הוא.

הוא . ואשכנח לכל עולה ולחשבה עם .
הנה פתח לעשין שזכר אותם האדם . ועוד שכל עת הקדוה
יהיו עין צדיק לפוט כיחיד לקבל עונשו . ועוד שבהרבות המאמרים
יהיו העונש של א' מניח עונש חנינו . והא' כח חסד חסד חסד .
וכא' עשה עבירה קדוה כלם בעבירה וכן אם עשה מצוה אחת קדוה כלם
במנוח אחת . ואשכנח כל הנוכח דין בלאחר כלל אין צורך בהקדמה
כי ודאי . ללא . נפקא מינה לפוט מעשין אם לא לקבל עונשו עליהם ואם
לא עבדו אומות . והא' דקאמר לבית שולמו ידוע מ' דל' ול'
שכל איש י' לו עולם בפני עצמו . והא' דקאמר יפה דכונני בבר
הכרחו שמוא נידון עבדו וכודאי כשע' מיוני מחמדיק עליו את הדין
וקאדקאמר לעין הצדק נדון לפי שדע' כבר נודע שלא חטא אלא שהל'
דע' בענין וזמלק לפרך חטאיה וקדע' בענין עשית' וכו' ש' ע' כח חסד
ואוויק היה חסד מיתה וכבר אצל לא היה דוד ואו' לחובו מעשה אלא
ללאר בשוכה לעולם מ' אלוה' פושעים דוכיך שם חטא יחיד א' לו
כלל אכלי יחיד ועבדו שפכה פחה בשוכה וקאדם אינו שם ואו' לעונש וזקן
תזכה בשפטי' כי איהו דאפסיד אנשי' א' חסד ק'ם לפא' ידי' פיומו
א' צדיק וישר הוא //

רבה פ' שמה . ונחין את הילתם ופי' מאחר שלא
עשו כאשר אמר אליהן אין אנו יודעים
שקיימו את הילתם למע' הוצרך הכרח לומר ונחין את הילתם . ש' קלם .
כמוק קלם לא דין שלא קיימו את דבריו אלא עוד חוסר לעשות עמהם

עמם טובות . י . ואלהם שהיו ענייה והולכות הולדות והגבור
מים וחזון הכתוב של עשיית וכחות ונחמה לעיניה וכן החיות את בני
קול שכתוב ותחין את הילדים . דא ותחין את הילדים ואלהם
שדאיים (לפאת חנהם או סומים או בעלי חיים או לחתך כו' אחר שיא
יפה ואלה היו ששופ שגדות כמלה ואחרות (כפי דעה אחר יודע שלא
קצת קיימת דבריו של פרעק דברך את חכמות לקיים רכון העולם יא
קול (לשלוש שלא ימצאו והם יא לקטוח עליה לומר קרי יא עליו מוח
חומים שכתבו לדוב אולם מירקיה דה שומע קול ואלהם שלמים
אל לוי הני אלה את הקלה אחרות החיות . י . ואלהם
שדאיים שדאיים לגות כשעה יציאן או אמן לסך כס ולמות אחד
יציאן וקרי עומדות כמלה ואחרות לקה וכשע תלה להם עבשין וכן
להם עבדותיהן שלא ימצאו יא קדמ אורן וקבה שעה תפלה לפי ותחין
אברהם עבד . קשה א יתור הלשון שאמר לעק דוצר
לומר ותחין את הילדים כיון שקשה מאחר שלא עשו .
כאשר חזר אליהן אמן אמן יורעים שקיימו אהם את הילדים ודא שאלו
ותחין את הילדים קול מיותר . אחרו פוף דמיון קול שכתב
ותחין את הילדים ודא שעה כא לרב . וכן קשה זה לפוף המלה
שאמר לפי ותחין את הילדים וכיון שאמר באלו השנים בשוכות לוק (אן
אמר כמחצית . אה אחר קול שכתב ותחין את הילדים
(למעק אחר לפי ותחין לעק שיע הלשון . עך לעק
אחר וחצות מים וחזון הכתוב של עשיית כש (למחצית) טחא

[illegible]

כאובו כלם לפני שאלכד מה שלא קיימו ואמר כי עתה עשו דבר אחר (שכחתי)
 קלם כמקד קלם למור כדאית ליה ולמור כדאית ליה . ועוד יש .
 קושיא אחת בפרט עניניה מלכד הייטור כי כפי דקדוק האמור (א) יצדק
 במילדות מאמר ורחיין אה הילדים כי החיות הוא מקש. וזה שעשו .
 במילדות הוא שלא אהמיט קוילהם במאמר פרעם לפיכך הילל ולאמור
 אה הילדים וזה הרגיש המרגש ותיקן ואמר וקיימא יב בביא . והסוף
 עם מה שביטל ליתור הרצו גם זאת הקושיא ולפיכך אמרו בסוף דבריה
 הוא שגב ורחיין לפי ורחיין כלומר עם מה שרצנו ליתור תקנונו
 (לשון ורחיין) שיצק במילדות שעשו לפי הים והיא הקושיא השטח
 ולפי כדשן הקושיא קדא שונה למה קוצר הכתוב (למאד כי הקושיא .
 קדא שונה קדא אינה כי אם גימטריה (לשון) למה קדקו עליהם השלום
 בקושיא אין אנו יודעים שקיימו אה הילדים ולא אמרו שחין כי עבשו .
 אין להם עסק בקושיא זאת בא פטור (כר) ולכסוף אמרו וכזה יתקן איך
 יצדק לשון . וזה שלא אמרו סאמטני יד יתבאר בהורה
 כביאור (לשון) האמר כתיבתי . ואמר יש ילקם ענינו וקין .
 המילדות הענינו מים וחזון ואמר מים לפי שאין קפרא כלל ועשו כן
 כה שלא ירגישו ואגב הענינו מים וקין טעמו לענינו ואוכלנו .
 לקחיות נשם ודיק לכן חלב וטעמו לילדיהן וכן ענינו חיות (להם)
 שלא ימורו טעם כדעכ ואמר הוא שגב ורחיין אה הילדים כלומר
 טה בבוקן הקושיא השניה ואעפ"י שיש בבחינה אחת כמין שקוצים
 דבר אחר . האחת כי הן קצ טעמו (א) גמינה אלא שהיו נזכר

ג' כ' . וְשֶׁר שְׁלֵמֵהוּ בַּעֲצָם טַרְגֵּיפִי חִיּוֹת לֹלֶךְ כֹּא לִמְנוּחֵיכֶן .
 וְהָיוּ לְשֹׁלֵם נִמְנָא עֲבָא בְּמִסְוָה עֲצֻמָּה כִּי אֲחִיר שְׁמִלְחוּת חִיּוֹת זֶל כְּלֹקִים
 הַחֲחִיּוֹת וְשִׁקְוָא שִׁכְרֹכ וְחִיִּין . וְאֶעֱדָא כִּי מִלְכָּה זִקְ—
 שִׁקְשָׁה כִּי לְשֹׁלֵם אִינוּ מִדְּוִיִּיק בַּעֲצָם לִשְׁוֹן וְחִיִּין שִׁקְוָא נִמְנָא
 דְּנִמְנָא שְׁוִקְשָׁה כִּי לֹא כִּתְלִינָהּ לִמְלִיכֻת מִצֻּד מְעַשִּׂי כִּי כְּלִמְדִּיק
 צִקְנוּת כְּחִיִּין וְהָיָה דְּנִבְיָאָה כְּשִׁימָא שְׁחִי וְנִלְוֹכ לְשֹׁלֵם כִּכְךָ אֵל
 וְהָיָה דְּכִתְלִינָהּ אֲחִירָהּ עֲשֻׁת וְכִכְךָ יִתְוֹן קִבֵּל . וְהָיָה . וְהָיָה .
 מִקֵּם מִי שְׁחִיִּין לִכְלִי חֲתִיִּים אוֹ סוּמִיִּים אוֹ כְּעִלִּי מִוִּיִּים אֲחִירִים .
 כֹּא לֹא קִאֲמִיר אוֹ צִלְעֻת שְׁמִיחָה וְיִתְוֹן מִלְכָּה לְחִיּוֹת כְּעִלִּי מְעַלְכִּי וְהָיָה
 וְיִתְוֹן כְּכֹל וְכִפְרֵט לְהוֹרֵת מִקְחִינָהּ וְסוּמִיִּים מִוִּיִּים מְרֹלִים .
 אִיכְשָׁר לִעֲשׂוֹת כִּי הָיָה וְהָיָה אִיכְשָׁר לִעֲשׂוֹת כִּי הָיָה וְהָיָה אִיכְשָׁר
 דֵּעַ וְדִכְרֵי כְּלִיִּין עִקְרֵי אֵל כְּעִלִּי מִוִּיִּים כִּי לֹא הָיָה חֹשֶׁשׁ מִוִּיִּים
 שֶׁאֵין בָּהֶם חֲשָׁד כִּי מִיִּין עִינֵי אֲחִיר מְרֹלִים מִקְחִינָהּ אוֹ אִי אֲחִירִים וְעַל
 מִיִּין מִאֲחִירִים אוֹ אֵין לֹא כִּיִּים אוֹ אֵין לֹא כִּיִּים אֲחִיר כִּי אֵל אֵל .
 לֹא נִחְסֵר עֲלֵיהֶם אִיכְשָׁר דְּקִאֲמִיר כְּעִלִּי מִוִּיִּים קִבֵּל כְּשִׁימָא וְהָיָה
 וְהָיָה שְׁמִיחָה עַל אֵלֵינוּ מְעַלְלָה וְעַלְלָה וְעַלְלָה עַל קִבֵּל וְהָיָה .
 וְהָיָה שְׁמִיחָה וְהָיָה שְׁמִיחָה לֹא הָיָה וְהָיָה שְׁמִיחָה וְהָיָה
 וְהָיָה וְהָיָה אֲחִיר יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא קִיִּימֵנו דְּכִרֵּנוּ אֶל פְּרִיעָה לְפִי שְׁפִירָה
 לֹא הָיָה יִכְוֹל לְעֲבֹד הָאֲחִיר כִּיִּין טַעֲמוֹ כִּי לֹא כִּיִּים הַחֲחִיּוֹת .
 דְּעַכְרִיּוֹת וְכֹא כְּעִלִּים קִבֵּל אֲחִיר (קִיִּי) מְעַלְלָה וְהָיָה . וְהָיָה וְהָיָה
 כִּי לֹא הָיָה עֲשֻׁת יִקְ כְּכֹכָה מְכִיִּין וְהָיָה שְׁפִירָה אֲחִיר לֹא מְעַלְלָה

חלע עשיה את קרע דזה ורחין את הילהם קיה חושדן כנך לא שיונו
 למען באנה ונראה אכדיה דונן שעברו על ציון
 ואמר חט מנך שזה לקיים דנך כי גסור עמך על קדושה שמו ולא ינו
 לקסוד עמך והיות מלכות להשיך האושרה וקיו חוששוכ פ' יחשדוס
 יש וקיו חוששוכ כהיונה חוששוכ בשורה ואעפ' שכן צלקיות ולוחזקו
 כנך יחשדוס שטפני מאמר כרעק גיואה עשוכ כן וקיו עששוכ
 ולא היו חזות שפא קלה על ידן ועפ' היו מבללוה שיטו שלמים
 ופ' ורחין לשון ופואר טו יחית מיומים קחליהם ורחיני
 וכן שלם מלשון בוס בלכ' ה' לאחר הקפיושים שלא יקיה שכו
 ועבשין קיה ורחין שדס דיו עשוכ כמלך ולא חור ואמר הוא שמו
 ופ' ורחין כי כחמה (מלך) למען וזה כאלען מנך דוקק (פ'
 קראשין) וזה שלא אעור אמת את קלה לקמין יתפרס
 ולפי שלעולם יקשך שלשון ורחין דחוק שהוא לשון לשון
 שלמים. אל' ל' כין שטא לטיק לשון ורחין
 יהוא כמלה ופיושה לשון כיואה ושלמים אמור את קחמול
 שכין שכין מבללוה על שלמות דאברהם ונאמרו יפ' יתללו
 על קחיים מלש ויהיה לשון ורחין לדוייך כעכס לשון חיים ונס
 שכן היו עשוכ כמלך ולפיכך אמר כחלוקה קחמולין וזה שמוע
 קולן וטאן שזה כמלך כי וזה מול עין קחיות מרזס מרזס
 מרזס וזה כמלך וזה שמוע קולן כי כשעמקולן יפ' יפ' יפ'
 לעבור אמנם כמלך שהוא קחיות קחמולין כמלך חמולין מרזס

מרובים . ועוד דברה ה' לני לפי שיק שה לרפר אחר כיון .
~~היה~~ ^{היה} ולדוד חוש שזה פן יחסיו יאשיאו חילום קצתם בעל יחיו .
 אדם נהגו להקלם בהינתן חוש שזה על המהים כעצם בשעת לידה או
 אחר יציאתו וקראו וסבור שאינתם הכל לא היו כיוצא בזה כעצמם .
 להקלל על המהים ותפסתם מועט נפשה . וזהו שהיו מורידים
 והפלוה גם על אהן שלא יסבכו כי לעולם יחסיו ט ומהם הקשקש
 שזין השקלות להמיה אלה דורו לקיים האמר פירש נחמא שלא ירניסו
 נבי דביה דחיות הולדת טעשין לה ולפי שהפלק היה כעצם וכתב וכמונה
 עלה להם ופסקה על המהים ^{לעצמם} (פיכך אמרו ורחין) אהיה להם ולא
 דזכיר אמוריהם כלל . ועוד כי אחר שפירר קצויה היה על אלה
 ה' להם וקצוב אמרו וזכאן ה' ולחמם אהיה להם ולא עשו כשאר דבר אלה
 ולק חמיהם (פיכך לא אמרו כי אם ורחין) אהיה להם . וזהו
 שזין והפלוה ה' להם עכשיו כלומר אעפ"י שהנשים חייבות לומר בשעה
 (זהו) או ה' להם כעצמם אכידם בלה להם עכשיו . וזהו שלא היו מורידים
 והפלוה על חמיהם לבדו כי דרך הזהקים להקלל מעט מעט ואך
 הפלוה אשה כעצמם לה' יחיה אפך כי לא הקלל (החל) רק על חיון אף שלא היה
 בהם ולא יכלו כרעצ ואחר שחם א' ה' על קצת אשה דבר לעשות לשון
 בשעה חמיהם אשה לחוס אחס' אמר אעפ"י אל ה' אולי אפסק כעצמם .
 חמיהם . וכן פהיגלים הקחיל כקלה וס... כוח שנת דרוס
 ואם . ואלו הקדקניות אעפ"י של לא מצינו שיהיה שיפלו יתר איפס
 שהפלו . אף כשלא קדם היו שני דכים ועל קודאי אכלה כח שן יחיו

יחיד ועל ספק איכסר שבו יספיק דבר דומה כמלכותא . ומש לפי
 ונחין את הילדים וכן א כנה שטקדק (לשון) כי היה ואזי שיאמר לפיכך אחר
 ונחין אלא כי קשר קושיה יתר ולקדוק דכח (לשון) נחין ולא שולל .
 קראשון כן ולקד כן ואין טורק לאמר יתר ולפיכך לא אמרו בעל קראש
 כסברא דשט . ועשי אחר ענין אחר כי כראשון (לשון) נחין קרא
 (לשון) דחוק קרא (לשון) גידול וקראק (לשון) חיות קרא ולשאל כמו לחיות
 ולהננות . וכשנ (לשון) שמוע אמש עשין אז קרא (לשון) חיים .
 ומש נק ויהי לפי . צדק בעצם (לשון) נחין ולשני הפירושים האחרונים הללו
 יש קושיא כי אחר שפירש נחין את הילדים קרא כנפלק ואין ידע .
 פרעם אמרו לך ודוע עשין קרע הזה ונחין את הילדים קרא .
 ודוע לא הוסיף את הילדים כאלוהי (לפי הראשון) איכסר שטעם .
 לולך וצרים שדיו גבור חיים ונחין וקשיע להם ואיכסר שכאובין כי
 לא כנסים בהציות וכו' ועל נבייה נחין יש להם טעם כי שלא
 ידעו בהם ויכחחו בהם לקיים אמרו פרעם אולם (ענין) דרבלק יי
 אמרו לו וצרי וצריך לו שכן לפי (לפי) דברייהם דהא קרא משמע דמי
 ומשמע דמי וכך משמע לפי דברייהם ונפיעה דליכא (לפי) לא דייק
 ואע שדו מדויק בהילדות נקט לה פרעם ופי' סאלו אמר ודוע .
 קיימים את הילדים והיכא דאיכא (לפי) דייקין והו' דחוק (לפי) לא דאק
 קראשון ישי אלא האחרונים . והכל נחין כהטקס העצמי //
 פקיקתא דכתי . אל נב אנו יתר נמשל יש (לשון)
 קאנו הזה יי שמי אנון (לשון) כחיד

מיד הוא נפטר שצריך לשמור שלא יפלו חמט כן כל מי שחלה שחל צריך
 לשמור עצמו שלא יעולה שבו חתחת הדם . חסד אחר שחש
 נאקדוהם ונאמרו לכן לא כביא אב הקדקד הזה . שצד אחר וכתב שסמא
 שפסא אבי יושב מיד ונידו כשפד הדוד וספק אר שחל כן נחשין קן פק
 שאמר דלמודיא על כני . אלהו אחר כי שבו כיוק בני . ש' ונאמר
 לו ואת אל שבען שפט האכל מחול כמשה לנביא בחיך . ר' יוחנן
 שאלה הנהגין קריא ששק דהשק שזכות ערי עושר שחל כחשק וחכיו
 ערי עושר וקל אין עושר אלא כחוס ינאכ אלא שסך כח ע' היו כחשק
 וקיו עוכים כל א' וא' יומן וקיה לקס חס א' וקיו שוכים כלם כאוה קיוס אל
 אל קכה אליהו עד שאה מקטוג על כני לקל לורכך דהשק יקטוג עליהם
 דהא אר אכדור (שען) שחשון כן לקי ש קו שלק לא להא קסין אל
 אכדו (ר' שען) כן לקי ש חק חק עמלן לעזניהן דחחופיא ונעפא
 נחרי שלק ש חק חחחיק נפלא ל לה חל חידב כעמיה אל חקו כן
 אין קכה חזק כמי שקואאומה ולמודיא על י' רבי אל כיואוב שחש
 שחחול . לפי שאומה השלם אומהם ויגיו את כבולס .
 כרבניה שור ונ' אין . שושנה לו כאלים סלה ויש אומהם להם לעק אט דומים
 למי שיא לו כחדש נפחם כחש עבם לעדיה חס שען שחש
 ונחחאוב עד אל שש שעלכ' שחלן כ שש חכל אהם עד שחש
 כמי אומהם עוכים ע' וכן קואאומה אל כלשן עכר אל חחחיו .
 עכלה . קשק . ח' למה חחחיל העין לחמו ולא למד
 שנס קוא . נכור וישט פירור וחסוכן ואס לא .

[illegible]

בביתו . ין . למה הוצרך להביא אליו ק"ש אם חשב נענש על שקר .
כבודו של . ישראל כ"ש אהבה וכו' שכל (הזכיר) למה לא הזכיר אלא
אלו ק"ש ויחזקאל ויהי . קו . מה קניחו שלא אהבו וכל קניאויס קניאויס .
אח"כ . יך . למה אהבו אליהו ויהי עיניו קרנו כחוב ואמר אני לבר .
וקל הקניד לו . עשיתי קו לו חמסיס נביאויס כמעלה וכל . ישראל
יורעיס ואין יעניד לאלו ואין היה מוצא לפני . דם שול נה ואין לעור שזרו
שנעש על זה כי ואם אינה דלעורא לבי נק כביאה קלכויס מלכו כביטל
לכאולה כי דלעורא קוא קמלוד חובק אבל או אהבה . עם מאמר
ויקרא את נעמי לקחה לא היו דכריס משולם כי לא היה וקאזכר אהבה
בני ישראל קודו והמליט . ה . הוא קאלים ואין דוכר אליו דכר
והלך לרחוב ונסקל ללוח אה אהאב עד טאכר יזעלה . מן אוח
ר יוחנן שלמה וקדין קרא . מר מר לא אהבו כעו ין . מה
טענה ק"ש . שיקטרג על דמשק וכי מלפני זה יניח מלחמ . מלקוסיק
אה ישראל כ"ש כי קס העיקר ועליהם היה דואג שקיה יוצק שיהיו צדיק
נעורם . ין . למה הביא שכר דר אהבו וויס לקיס יקוה ועוד לקרא
ואם . לביאויס יע כעני . ה . לקחיק לשון על . ישראל כ"ש למעוראויס
יך . לאכדו מלא סר וכי לא ירע שנעשו קניאויס קוא סינסי על ואה
כ . אין קפה יוצק וקלא מעטא . כ"כ . דאסיה אל .
טאוי ש שקרא כין . ישראל וקאמלוד (עני) נביאי . עתה שאין
טעם נק לשמיס להוכיחם ולקובס כחה כעני השכנה . כ
למה הביא פסוק אין ישועה לו באלהיס סלה ידור אהבו עליו

עלה כן כחל שגלגל כל עט וזה טענה היא זאת סוף סוף -
 עבדו של ולעין קליבון לביסקע הנוי . כן מהעין
 אלוו אל אים כחש אונם והולו טעני אונ אין לנחיה ודעה
 להכחין שוס דבר . כה ואי יכן הוא אונור כו ולא
 אל קלסן כשלא בא ליה איבא קלסן קלסן ואלישע עי
 איה למוצי אכל גסס ור אכיה ליה קלסן . ויל דחין ספן
 שקעביאם חייבים לנכחיה איה . יא ואדרכה אים עבדו
 מוטחיס עבדו שוס טעו שמיט כחשקל כחשקל אלא קלסן עבד
 עתק לכה יארא ושמעיה ופי דבר והקדית אונם וטעני באונור ליה ע
 מוכתמיה ולא הקדית ולא דבר להקדיר קסע מוכו קדשע לחייה קוא
 קסע כעט יארה והו ויהיה אקס ואל עב צויה אלא מעטעם .
 חייבים להכחיה איה . יארא ליה העביאם כלע כי גם קוא אים
 והעוליס כחשקל כחשקל שבה סב כחשקל עב ויבא ואונור והקדית
 יא יא אונם צדיק לחלוק כבוד להם ואפי כחשקל אונור
 השולם שעושה קדשין צדיק לחלוק להם כבוד וכן און כח וארא
 על פסוק ואל פרע חלק עמים כס בני ישראל ולב צדיק אזהר מזה
 לעובדיה קדשים שיוניח כבוד וכן און עב ואלי קדשים לפי שהיו
 דברי מנחות שקוביהן כחשקל לבסוף שן יא ועקדו שיל כנסה יא
 (עב אונור לפי שהאנו חודשים אום כחשקל נקוא ומסוכן אונם קדור
 אין משוחן פירוש כחשקל וקבנה שם שצריך לומר איה יא ולקוביהן
 וכן און הביא איה . יארא מול וקל וקל על קדש דבר א' ואין שן

שני דברים לרוד וכן אמרו המטילי אותה יתורה על הכבוד שלה ללש .
 שמיסאנו ורואה בן כח וזקא שלא לשם שמים אבל לשם שמים שהי ועב
 המסין לאנו להורה שצריך להוכיח ולהקדו ולהגיד ולעמוד שצריך .
 לשמור שלא יעל ולשקצצק או מעבדושה להוכיח לבאר בין החיוב המוטל
 עליו וצורך דעה לכל יוסף דע שאיט הבהי להכחש מעצט שהם .
 אהובים להקוסאפ כשעת העם נקראו כנים כמלך קידושין כך כנס אהר
 לה' אלהים ו' יהודה מומד כנים אהר לה' אלהים כחן אהר עקבים
 חנה כנים ל' ואיראנו בין ק יכין כך קיוויים כנים שמהר כנים פכלים
 הקו ואומר כנים לאמון כס ואז דוע חרשם כנים השחיתים ואז וקיד
 כקוסאפ יאמר להם לא עמי אהר אהר להם כני אל חי לאי ואמר וכי .
 הילכ כנים פכלים הוא הקדן כנים כי ליה כהו והימנעו לא הקדן כנים כל
 כנים לאמון כס וכה כי לה' יהו והימנעו הקדן כנים כי עליו לעבד לא
 הקדן כנים כל כנים השחיתים וכה כני העלו לא הקדן יב כקוסאפ
 יאמר יאמר להם לא עמי אהר אהר להם כני אלחי עזאק פושע ע' בשופ
 ול' אפ' כשעת העם נקראו כני אלחי הוא להאכאח נאמן ישקב ועי' שוכנו
 חנה כ' לאפ' כשעת העם נקראו כני אלחי הוא להאכאח נאמן ישקב ועי' שוכנו
 כל וטו שפ' על העם יחור כנס כלם ישיין גשם . וה' .
 חידקו טעם לפי איש עטה שלא הכין להם ויש שאין להאייכן כהו
 ענין חומר השכונע וכן אצל כל הנשכעין דודיען שאין להאייכן להם
 שחקל בבכור יש אלא שחקל הוא נעבש וזהו שחביא המאמר תייר .
 עכשו דוק וקשכח כולם . ולפיך נקט חסד אהר יש לא שחופע
 לה' יהוה כיון שהורה להם להוכיח ונאמרו עליהם שחופעו ואעב' שיכשו

שיכנו כעצמה אין קפידא אין קלדט כן אלא צדיק לבנוס ולחזק דרכה
 ויהי חכמה ויהי ככל אלו כי אעפ"י שהם הנוהגים והולכים עט
 יעבאו עליהם והעוונות דמיון וקצתו על מי חזיקה וידע לזה .
 להם כעצמם וכפי כן קדמו אה דוחו ויבטא כשפניו . והם
 חסדאמר אעפ"י לא הוהים כל לאל שזה היה קדמא וזה אחר
 מעולם כי כן לא האמנים כי לקדש לא קדשם אורי . וקדמא .
 אינו כב חסד . כל שנין שכוו אה . שאל על אלה
 מים שהיה דבר קדמי היה מעב ענוע לקדש קדש שאלה שרע
 כענין לזה לפי מים וזה יעשו קדל רב וטף וקצת רב כחלד ואעפ"י
 שהם שאלו שלא כדון שחזקאם להם גמלע אחר שלא נח שטו .
 אין חסד לך לעשוה והיה קדש קדש וקדש קדש חקיים דמיהם ועפ"י
 חלכיו וכשט שהיה לקדש וככוו שחזק וזכר שיקלו כבבולס
 והם קדש עאה כע שחזקם כקדשים וזה שנעש גם אהרן והוא
 לא דבר כלל כל מעב לא חזק כמסד ולא דבר לו חזקת
 ולהבדיל חזק הענין אחר השבש לאיים חזקת יס להורג כבבול קדמא
 קדשם ואחר צדיק לשחור עבאו שלא יטול אה שנו חכמה יהיה .
 וחזקא חזק של כסמ קדש . אך שנים הדמים
 להבדיל להוה כן לא של כבולס לכו יעשו אלא על כל דמיהם טאל
 חזק כקדש צדיקים ולהבדיל עליהם ולקדשם אה דודק . לכו כק
 טגש שחזקת עיה חלילה לי וחזקא לה חזקת להבדיל
 בעלם והוה אהבם אה דודק וישרק
 חזק כחזק ענין ולטויה קדמא חזקא שאלן כבבול חזק

(ע) שהוא נכלל בזכו קסס על אשר העלם כרפיו שית . אב שנת
 שנתה קדמה איננו לא ולמחויא לא קטנו כחו שם לקמן אלא .
 סקל כבודו שקראו לוהים . והק שחזר וזכיתן בפיוס זק
 קלבלה קדמה כחו שישור סקולו . והק שקרא שין מלא .
 שנתים די שיקולמחויא ל . לפי שאמר לפני קסס שכן . ועמין
 אליהו נקרא קטנוב שהקאמר על יואל רעה וטוב . ועמין
 אעפ"י שהיו מאה עבדים כהעלה ופני שהיה ראוי לו שיהא לקוס נע .
 אכל ואחאכל לעמוד האמנו ועבאמר את עמנו . נביא פיוס שוכר
 לפיוס עומד חכמי מורא ופחד והחלק והחלק . וזש על
 על כני יואל ויקראו את עמי לקחיה כי אחר שלא קטנו לקסס קל מלוהים
 קעושים כמשה ידנו לא שפך את הדם הזה . וקרא להם ואר
 אלושעמאל מחולקת עמנו לנביא בחטך עונש משום שאלעל כן קיה
 חזקו ומוטחארה יואל ויחזקו ויקראו וזכר ונסתלק חזקו עי יואל
 ונע נעשה חפשיין קעושים . והק שקולעכו שלשם דאי כנפ משק
 הא ויקרא קרא דאוי שיענש לפי שאלו כהן ואין אדם נכנס על עמנו
 אב דקו כל ישראל בחד . אחנס כושעיקו שלא היו כל ישר
 כיחד אחנס כושעיקו שלא היו כל ישראל יחד שכבר נל קנה שנתים
 ישראל וקיו שני שנתים כעמין ויקודק הא שלא יעב קהל .
 ואי דוק מיהי יואל שיעיקוואלהו הא משום דקוס האמיה להאס
 אכל משק שהיה האמיה להם ונעמט לכבוד קסס שהיו דוכים לכסותאס
 יואל מאלע אחר . אב קא דעיול משק דרב בלודיק וכן של

של נבואים לא יעש וזה אעפ"י שזה הוא שער על שמי ק"ש. שאל
 להם ודברם אל המלך והוא הזכיר ואמר לא תיחד קהל . ואי קוק
 מוית. משה וישעיהו קראו להני משום דלא חתירו מלכותי . פלי .
 קא. אבל בענין אליהו דהו ענין על וקדושה נביא. השם אומר לו ר' בן
 קהל . ואי קוק מוית. אליהו קרא דוקא קדש משום דחמורין מילתא
 דקדושה גדול ואם יקובל יעשו. שראו אבל הני לא קהל . ואי קוק
 אחר קא משום דקדושים מוכא אבל צדו שו עיר אחת .
 אכדאין כוונתא לא לפרהקתם אומר לא קהל . ואי קוק מוית
 קק קא משום דלא קו נביא. אבל נבואים יכולים לקבוע את ישראל .
 פרטנס ופלי השקפה קהל . ומשום דפי קאמר אין קהל
 דוצדפי כוונתו היתה שוכה לבלתי קבוע שיהי משום אל דלך כדרך אדם
 ועבד אין קהל דוצד כזה .
 רבה פ' שמונה . ויחזיקו שדאלהים אל משה כה
 אחר לפני ישראל ה' אלהי אבותינו . לק .
 אחר לקם בשמי שהיו מלה רחמים כו אע"פ שהם כדוכה אבותם
 וידע שכל אבות אברהם יצחק ויעקב אני אומר הקד ה' אלהי אבותינו
 אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב שלחנאלינו . וכשמוע
 משה כן שלא קדוה אכיו כשם שעשה כחלה אחר לפניו וכשע' יש .
 חוטאים כשאלו אחר לו (או אחר לפני) לשער אגלה שחך על אפי ועשין
 סלקה אורי אחר לו כחלה פני פניה. אוקי גבאן ואוקי דברי אחר
 אני וידע שחך . זה שמי לשלם חסר שלא יקנה אדם

קא. אכלא חגאכוד . ירן . וי קניד לו לבעל קהאמר סלעס
 וסע על זק וסעסוב לו קש. על . זק כלל דולמא סכר וקניד .
 ירן . שאלב וסע . יס כסאול חוטאים אין לה שום וסעסוב כוסק ארעתי
 ואס קכונת סלעס סיסוב לו לאו ויחזור ויסאל אכר ללוא הנקד
 ארעתי ארעתי . י. אלהי אכניק ועכסיו לא דוכר אורט . י.
 כיון סכני קש. ללעס סכונתו לשאול לעס סלקר אורט . י. יכנל
 וסעסוב כלל ללוא לפני . ירן . וסעסוב סלקר אורט ללוא
 וסעסוב לא דוכר אורט וי . י. אל ללעס סלקר לערתי דולמא .
 וקלקלמא ועור יכונתו . י. סן . טעס קש. מנחל פרו
 פרוק אורק וסראוי זה לב . כס ללוא אסור לעס דעס הכחור
 וסלעס דעס אל טי כסאל כס דוכר . י. אורט וסכאן .
 וסלק דעס אורט וסעסוב סקראסויס איס . אורט חו .
 י. סלעס ללעס כוכ וקענין זה לבאן סלעס קש. לערתי לעס
 איסור קניד קשס כסונתו . ירן . וק וסכר ללוא וסרס
 אורט סאורט אלל ככני וקלל סס אלס . איסו עכר ככאן וקס
 ירן . דולמא סס קוא . י. וי דקוק סק ללס סל קוסית
 ככר ככר . י. א . חלק קש .
 דעס כיון סקאל . י. קיב וסרתי . י. וס וק אורט אלל קס וקדש
 וקדש סס אקיק וססן . י. (לעס חור ואמר וסאור אלקיס עור
 אל וסס . י. כס קכר קק כלל מיוס כס (סאל וסאור
 י. חק סאור . י. ככר כקן כק ללוא סקיק סלעס אלל כס

אליכם והזכור להודיעו שם אחד ויבין שכן יוהנאן שם שדי וזכאור
 ושם ית . יי . הא . עוד . יי . לה . יאריך . כבד . אלה . אבותיכם אלה .
 אברהם וכו' . אלה . אליכם . יאמר . ית . שלח . אליכם . ושם
 צריך להזכיר זה להקל לא הזכירו בשם אהיה . יי . לא יולדע או
 בונה קש . להודיע למושק לשאלה זה שמו שסלל . או לא אם
 בונה להודיע לערכינהו ויאמר אהיה וכו' ושם אין בונה להשיב
 רק שם אהיה ועיקר זה לא שבו ולנסוק ואל . סע . יי . אהיה .
 קאמר אלה . אבותיכם אלה . אלהים אלה . ית . ית . ית .
 לא אומר לה שאל פקד פקדו כמו לוקנים . יי . כיון שמש .
 על שאלה שמו ואל . שזה שמו זה צורך . לומר זה שמו
 יי . ואל . קאמר לעולם להודיע דור פשיטא שמו קיים ושמו קיים
 ואעבד דודל אלה לעולם כתיב סוף סוף צריך ליישב שמו קפא
 כי אין הקנה יוצא מידי פשוט . יי . אלה שמו זה מבעי ליה .
 ושם אהיה ושם כן ד' קודש . יי . וברמי דל ותרין קכל כ .
 הנה יתחלה אומר ושהקנה אנו כא אלכני . שדל . כלומר לו שוע
 שאקבל על לבאל כני . שחל . ואקבל ללכת בשלחם הזה וירי .
 לעבור אורי כיהע שחך ואם לא אוכל להשיב שאני יודע איך .
 יאמינו שאני שלה ואני יודע שחך ואעפ"י שאומר אלהי אבותי
 אבותיכם ושחך אלהים אין זה שם ויוחד כי ישבו שמונים רבים
 קדיינים נקראו אלהים עד האלהים יבא דבר ששם . יי . והשיב
 להקשו אהיה אשר אהיה ולפי הפשט שהשיב לו קש . שחך צורך

צורך יהיה קשם בשליחות כי בזה שיהיה שלום הוא קורא על
 הצנחני ש' אכן ארבה אל ושמע אלהי וישראל וישיע פ' עס דיוה
 שאין חושב בזה שחשיוע אה וישראל נודע שאה אלהי ישר .
 אכ' ש' חו ענה כי אני אתי הוא כמו שפי' בעל העיקרם כי כ' לא .
 יוכל למי אתי כי כפף יענה אהם ק' לא יענה כלל וקראתי
 ק' לא שניה וקרא אהיה אשר אהיה וכן קראתי אשר לא בא אלץ
 למי ח' בזה ח'ל כשיכפול קשם יספיק . ואל כ' האמר
 לכי וישראל אהיה א' שלחני אליכם ולא אהיה אהיה לבר כי דוק
 עתה שלחתי לך שם אה אחר כי אם יחדך ויחלך אלהים ע'וד
 אהיה בן שאלו וק' שמו אהם כשיאמר אהיה שלחני אליכם
 לא יאמר אהיה לו שם אחר . ויחלך אלהים עוד אה
 אהיה בלתי לשוב וק' שמו זה יספיק . אהם פקוד
 שח' יוכלו להכין ששם אהיה טאלס וק' אינו כי כש' ר'
 היסד הגאולה וזה קשם קונו ככל הגאולה . עתה ק' י'
 לחם ששם החיים אתי גאלס וידע אה חזק וק' שאלו
 וידע שמו וידע כי בזה החיים אתי טאלס וכן חזינו שאלו
 דזכיר להם שם אהיה על השליחות לא לפרעק ולא לישראל וק' .
 כ' האמר אל בני ישראל ולא כעמך דבר אחר . ויחלך שם
 לא ק' יחזיר ק' אלהי אבותם שלחני אליכם ק' עתה שכלחתי
 טאלס ח' גאלס ח' זכור אהיה וק' נש' לה קורק לה זכיר זכור
 קאכור ולא קורק לה זכיר השמש ששם לחם אהיה כי כקדמה

נכנס בדרך דבר השם ושמע זה שמו לשולם וידע שכל שם והנץ
 של כל קאמר . ואחכ טעון ע טען . י חוטאים בשאול ואעפ
 שאמר לו לעלם וידע של שם י קאמר וקאמר ליה כח כל שחט
 לפי קפסא אכילה וילא קא . וקטעם שקודש לעלם כתיב לפי
 שקודש שבוואלם וקודשו שזה השם יקיה שגור כפיהם לעלם .
 הוצרך לקודש כי לא הורשו להנה אותם מאדמותינו ולפני קדושתו וזהו
 ה שחק לעלם ה שחך לרור ורור חטא כזה . ועיניו
 דוק וזה דרש. שקודשו שם כי וזה כשקודש לעלם כפיהם אורחותיו .
 קודש . וזה י חוטאים בשאול כי אכסר שחט .
 הקלפסות עלם א . זה חטא וכן נציט אכילה לאליהו ואלקיה שחק
 פולס ידורא וכן גבויאל שנה טעון הנחלם ואעפ שאין זה שם חטא
 טעום עכר איזה שטי יספיק לשלם יקרא שמו עליו והוא טעום
 הדין הגדול שחוק לין וי יונה לדוריה הקדולק הקיא הכאכ .
 והט . הקין דרין ואמר לאו כלומר שלא חטא חטא יגרום סלק שמו
 אכ השיכו לפי שיטתו ולמדך הוד דרך ארץ אאעפ אישאל השואל דבר
 פשוט וידיק דבליהו לומר אחד וישאל דבר פשוט אישיכו לו
 וזה טען להק סלק שמו ושלם יהשיכ לו הש שמו הדין פשוט
 פשוט פשוט שקודש דבר אמת כי אכתי הדין כראוי לומר שמו ואעפ
 שרבין כן הוא האמת שכולא הוא וקודשה לך דבר שש
 שש שחכנה וואו לך כשליחוק דוק ולא כוח כי יש לך וטה
 אכזה אעפס מכאן ואילך דבר אמת כלומר שאין דאוי לקרא
 אכזה דקדוללם לא מפני שאט טא . וכוונתו פקא קא . // יוקף

לְקוּט פֿ וִיקָהָל . וִיקָהָל מִשָּׁה דְבוּרֵינוּ בַּעַל אֶתָּה אֲמֹתֶה .

ס מִתְחַלֵּת הַתּוֹרָה וְעַד סוּפָהּ אֵין כִּה פִּי שֶׁה שְׁנֵי בְּרֵאשִׁי

וִיקָהָל אֱלֹהִים וּבְלִבֵּי אֲמֵרֵי הַכֹּהֵן עֲשֵׂה לָךְ קָהָלֹת עֲדוּלֹת וְדוּרֹשׁ לַעֲנִיִּים בְּרִיִּים .

קִלְכֹּת שֶׁכֶּה עִי שִׁילְטוּ וְשִׁטָּךְ דִּדְרוֹת הַכֹּהֵן לְהַקְהִיל קָהִל לֵב כָּל שֶׁכֶּה וְשֶׁכֶּה

וְלִנְכֹס כִּכְרֵי מַלְאָכֹת לְלֹאד וְלִקְדוֹשׁ לִי שִׁיבֹל דְּכִי טַהֵר אִי־סוּר וְקוֹדֶשׁ כִּדִּי .

שִׁיבֹל שֶׁה קִדְּוֹל מִתְקַלֵּם כִּי בְּנֵי וְהַמֶּלֶךְ אֲמֵרֵי מִשָּׁה בִּיקָן לֵב לִשְׁיָבֹל שִׁיבֹל .

דוּרֹשׁ כְּעֵנִיִּים שֶׁל יוֹם קִלְכֹּת כִּסֵּס כִּסֵּס קִלְכֹּת עֲנִיִּים בְּעֵצֵי קִלְכֹּת חֵן כִּסֵּס

אֲמֵרֵי מִשָּׁה לִשְׁיָבֹל אִם אֲהִי שְׁשִׁים סָפָר כְּסוּר קוֹדֶשׁ מַעֲלָה עֲלֵיכֶם מֵאֵל

זִמְלִיכֵם אֲמֵרֵי כְּעֵלְטוֹ שֶׁלֹּא וְאִם עֲרִי נֶאֱמָרָה וְאֵי אֵל וְכֵן דוּר הִיא אֲמֵרֵי .

כִּשְׁה צֶדֶק בְּקָהָל רַב וְכִי מִתְּכָה כְּשׁוֹרֵה הִיא יִשְׂרָאֵל צִיּוֹן כִּי־יָד דוּר וְלֵא כֵל

יִחִי־יָד שֶׁל דוּר מִעֵין דוּרְמֵה שֶׁל מִשִּׁיחַ הִיא אֱלֹהִים שֶׁהִיא טַהֵר יוֹדֵשׁ לַעֲנִיִּים

בְּרִיִּים הִיא שֶׁלֹּא שֶׁעַם יִחִי מִן מַעֲלָה עֲלֵיכֶם . קָהִל . א

לֵב קָהִיל וְאֲמֵר דְּבוּרֵינוּ בַּעַל אֶתָּה אֲמֹתֶה וְלֵא כֵל

הַמְדוּשִׁים אֲמֵרֵי מִתְּכָה שֶׁלֹּא וְכִי מִתְּכָה לִמְעֵה כֵאן . יָד מִתְּכָה לִמְעֵה

מִתְחַלֵּת הַתּוֹרָה וְעַד סוּפָהּ אֵין כִּה פִּי שֶׁה שְׁנֵי בְּרֵאשִׁי מִתְּכָה לֵב

כְּסוּפָה יָקָה לֵב מִתְּכָה וִיקָהָל וִיקָהָל . יָד אֲמֵרֵי אֲמֵרֵי הַכֹּהֵן לֵב עֲשֵׂה

קָהָלֹת עֲדוּלֹת כְּשִׁלְטָה אִם הִיא עֲלֵיכֶם . אֵל יִחִי אֵל כֵּן הִיא עֵין

שֶׁעֲשֵׂה מִשָּׁה כְּעֵמֶן כְּשִׁלְטָה אִם מִתְּכָה לֵב לִמְעֵה לִמְעֵה כֵאן יִחִי

אֵל הִיא מִן אֱלֹהִים לֵא מִתְּכָה . יָד לֵב לֵא אֲמֵרֵי לֵב

עֲשֵׂה לָךְ קָהָלֹת עֲדוּלֹת כָּל שֶׁכֶּה וְשֶׁכֶה וְדוּרֹשׁ לַעֲנִיִּים קִלְכֹּת שֶׁכֶּה

כִּי שִׁילְטוּ דִּדְרוֹת הַכֹּהֵן לִדְרוֹשׁ כָּל שֶׁכֶּה וְשֶׁכֶה אֱלֹהִים אֵל סָהֵם עֲשֵׂה לָךְ

לך קהילות עולות ודורש לפניהם . ק' יתור הלשון שאמר
קהילות עולות ודורש לפניהם כריס כיון שהם קהילות עולות ודורש לפניהם
כשיטא שהוא כריס . פ' שבא אחר קהילות עולות ובגלגל
ללמד לזכות לקהילות ולא אחר עולות . ק' למעלה
ודורש לפניהם ובגלגל א"ל ללמד ולקוות לשראל אחר ולדורש .
לפניהם או למעלה יאמר שש כפאן . ק' זה המעשה של הקהל ואם
ודא' היה בחול חלק אחר ויבאו ויבאו ויבאו מעבירים ד' אמות כוהן
והיו עושים מלאכה ובתיב וכל הנשים אשר בשא לבן אורבד כחמנד טון
אברהם ויבאו ויבאו לפי שכבר קבלו הקדוה על הר סיני ושבת .
אחר מלחם גם כן נאמר אל יא' איש מתקומו כיום השביעי . נס
שבת ודין כחלק איפקוד וא"כ איך נלמוד ליום שבת שצריך להקדש
כס' . פ' איך למד שצריך לדורש ימי איסור והיתר ה' חכאן
אחר וקל' כתיב וילכו משה את מועדי ה' ושם אחר משק
היה להם לשראל שיהיו שואלין ודורשין קלמכ הפסח כפסח וכו' . י' ק'
קושיא דקדוה דגיא שואלין ודורשין קלמכ הפסח כפסח ל' יום
שבו משק שומד כפסח וא"שון וחזקיהו כפסח שני דמ' ויהי אנשים וכו'
וכברו המספרות דל' ויהי דאיהך ומה שראינו שהם להם דודא' כיון .
שאלו דא' להשיב אל' מהאריך כ' עמ' שהוא דמ' . א"כ למדנו .
המע' ל' יום שואלין וקשיא מדכו' משק לערי משק כפאן . י' ק'
למד קביא ג' דגלים קללו ולא הזכיר ד' וס' המעשה כדו שקובי
שבת שהוא מ' ל' ימים . י' אחריו אם אהם ששים כסוד

כפרו הזה מעלה אני א' עליכם כאלו קוללתם אותי וקדו אומר שמו יתקלם
 בין בני ואם קייט קק איורר . יך חאי ואיור וארם עדי נאסר ואני
 אל לעצן שיעקו כמות כלבים . טן איך לחזנו מכסוק כשרה .
 כה בקק לרס שהיה אומר רמים שלא שבעה און השלם .
 ויל סקוק שה להם לו אחת שחזנו כפוסה קדושים שטאה
 בקקל חפני שרוב גולותיה כללים בק דברי =
 וכו אל כל ענה בני . שאל ולא חזית שטאה כה ויקל אל כשיאמר
 דבר אל כל ענה בני יא כחש כפוסה קדושים חפפיק כש שומר
 כאן ויאמר חשק אל כל ענה בני . שאל לאמר ודא . שיקלה כל הערה
 אכ חאי ויקל חשק שומר רמון כחש ויקל כי עשה קהילות עולות
 לרוח כלבים כאס איט ענין לעצמו דעו ענין לכו אחר ולפי שהוא .
 דרוס קלוי כחוט קשעלה קחיל ואמר אומר וכוונתו בעל אגדה להודיע
 חכמים כמה יקדקו ויורו להם קדושים כי לאורה היה טאה שכין שצריך
 שיגדלו כלם כחלמה קחשן וגם שיהכסרו כשוות עוכות שטבפר
 להם חשק העל העל ורצה להשוות שכינת כוננס לפי קקל לבס
 וחס וק קקל שיש כאן רמון אחר והוא לבווי אלהי שקרם שיקקל .
 קהילות עולות לעולם לרוח כה לכות שבה שילמדו קדויות קטאים .
 לעשות כן כאס אינו ענין כמו שזכרתי . ואעב שזק קוק
 חעשה חשק ולא צווי אלהי ככו לחדט קחשן אל כי כן היא דוכה
 לפעמים כחבא דכור ק לטאה ולא חזינו שיאמר כן לי שאל ופעמים כחבא
 שיאמר לי שאל לי שאל ולא חזינו שיאמר כן לי שאל ופעמים

ולפעמים יאמר זה וזה ויבדא. כשנצטו שיהיה לנו כל האמת
 מאת ירבוך וכן ודאי חזקה שלח עשה שלחובו הן והן לא הקהל אם לא
 שקדם בו השם אליו. וזה עשה לך קהילה לפי שהיו י
 כהן ויאהב רבים ואם ילעז רבים ופני השם כעם אחר לא ידא. היה הלאה עם על
 כוונתן רבים כדא שכן כללוד והיו גבולין אחר ששעש עמי קדוש להשוע
 כלל כמחן שקולו מנעם ולפיכך אחר ודוש לפניהם כי הם לא היו כלם
 לזהם מפני אלה גמי הוונתן וזה קדוק (אין) לפניהם שהיו דואים
 אחר ולא שומעים קולו ההוקים ופי' כהנים כהונתן רבים
 אף כהנים קשומעים לפי' הקדושים אלו אהם הדווח ככאים שהם
 נבנים לפי' הדעות אינו הקום לבין אפיפת עם דב ויכלים לשמוע
 גמי חרב ולפיכך לא אחר גדולות. ונס אחר ללמד להם
 ולקווח ואמר אימור וקידר כי אחר שהיה להם כל שבה ושבה יתנו
 ודאי קלכות שבה ולחנן וחנן צריך ודאי דיען אהרם העלתי סדקיו
 אסור וד וקידר. וחנן אהרם לעד עשה מצוי כפי כל קדושים
 כהנים נדונו זה שנתו כל דשמונים כלמי מלשים ולפנים וקיד
 יאוי עיקר קדושה צדיק ולעזב העם מלשים וקדושה להגשיר להם
 ולקדם לזה. וזה שלחו לקהיל קהלות כל
 שבה ושבה וזה היה חול לפי שהם עתה הפטו וכל העם כמלים מללנו
 וקוא יום נשד לנשמה קדושה כחשול שנהרעה כשיכנסו וסוף
 לאין וכו'. וכל ישראל כדור כל ימי השם בחנים
 ושמה אוכלי קטן וכל הימים לומר היה בשוק ולפי' היה אז קדושה

הנה עמקם בזה ושמעו
 אב לאמר הנה ימי חול נדבר ושכרות
 (אב כאן שום הם ונעב שאת הקהלה היתה לנדה המען כנר למנו
 מוכותיו בעל מדקדק הלשן שנעמד וזה יעשה כן וכנא עשה כן .
 כמו שנראה בדברי הרבן אל .
 וקיפאר שר למור
 אלפיך לא דאריך מזה נביאה השנה שמו
 שמויה
 כל ומה דכונן אך את שכרתי השמור וכו' לפי שסוף שיאריך בדיבורו
 ונקלהו כהן ארצות מפי הנה .
 ומש נכחן אמרו
 מזה תיקן וכו' ודאי נכחן הוא שכן שנעמד מזה מפי הנבואה על .
 חני השנה כהן שלמדו הדורות הנאים ודאי כן עשה אחר שהיה ימים
 טובים עתה הפנה מאלה ראו שיהיו כנראה ונקחה ובר כשרות
 טוב תיקן דלכות פסח בפסח וכו' ומש וידבר מזה את מושי ה .
 היינו שיקראו כנראה בענינו של יום בראשית כנח על משנה .
 כנא שחלשים קורין וכנא שחלשים וכו' כנראה כנח כני העיר .
 וזה שהנאו כנראה מזה תיקן להם לשואל וכו' היינו דהה וקוא
 הטעם עין כל יום כנחט וזה שלא הזכיר ענין דה ויה איפכא ופני
 שהם ימי השנה וכנח יום עני ומחילת הוא שכלא יחשוב בעניני
 חלו וזה שזכר עליו ויהן ומה יוכל לען אם לא כנח מזה אמנם
 דוגלים הם ימי שחוק הענין ועליו למען (ומל ומכאים שם .
 במגלים בירושלים לפני ה' כנחוס הקהלה .
 אלא הזכיר דה דוגלים ומה האחרים כי הכל טעם א' .
 שאלין קורס הפסח שלשים יום כנחוס דה' אל כנחוס מנה
 דלא קשין אדוידהא דקאמר מזה תיקן להם לשואל שיהיו .

והוא דאמר בעלמא קודם לפסח יום לאו לאיגרא דתחייבין דקא זימנא
לדיוס סלכות פסח אלא לומר שקראל להם בכיב קודם באות זמן
לקרי שאל כענין דקל כשע גלגלהם שאל שאלים שאם אחד
שאל כענין ואמר לו שאל כענין נזקקין דחלה לשאל כענין ולפי
דבריו לג' שאלין ודורשין לה קודם לפסח יום אלא שאלין כלומר
ובקריא דהלכות פסח בפסח אסכתן דקרי . וכל עב שאל
אדוכיב בקריא דהלכות פסח בפסח שאלין בני טקע ואגב דורשין .
דכיון דדורשין כל שאלה חכא שקרא שאל כענין ואם לא עכשיו .
איתגבי וקרי קריא דקרי קריא דקרי קריא דקרי קריא
על פסח שני אשכח שאלה שאלה קודם לומר לומר לא להם ולא
לא קריא דקריא אלא לא עכשיו פסח וט לא עכשיו . ואם
לא קריא שאלה לדיוס חששו לומר אחד דכנס אחרים שאין עכשיו .
כשאלה כלל ישיב להם דכנסו בפסח ב' במו לא ישיב דקרי לו להזכר
והאיש אשר הוא טקור ודורש לא קרי וט כי אין לו ענין כלל והוא
ל' יאמר מי כיון שדכיל השלום כד שאל ויבטל אחרים טקור
לפסח שני ולפי דקריא אכל כלסין דחוק דקריא דקרי טקור
כפסח יאסין ודורש בפסח שני לומר לפי דבריו וישיב על פסח
שני ודקריא דקריא דקריא דקריא דקריא דקריא דקריא
ועוד קריא לי מה זה ששאלין קודם פסח כים וקריא כשאל
וענינים דכים בשלשים יום ואם אינו עולה קריא שאלה כענין לקרי
החזיקו כב וכן אומר קריא שלשים יום מאי עיכבהו ע' שקרי

הם זמן ימים לכל ומה שיהיה ^ההביאו ראיה ולא מה שואלים עם קיום
שאיפשר לחוק ולבין **והדבר הזה** הנה איש שני
עניינים ענייני דין הפסח וכן
ועניינו של יום וכורא צריך להקדים יהיה קדימין קדם כא ומה כד שלא
יכשלו בהם וזהירו בקיומם אל קודם לפסח ליום . אמנם ענייני
פרסום קיום זה צריך שיהיה כיום המועד עצמו כי איך ידברו קודם כא .
ואנו ואעב דקאמר הלוה פסח בפסח קיינו דיונים בטעמים ודראונו .
וכן אמרו בעל אהרן פהם שחל להיות בשבת שאלו ודורשין בענייננו של
יום דתניא וזה הדין לקם שיהיו שואלים ודורשין בענייננו של יום הלוה
פסח וכו' למשמע שעניינו של יום בפסח בעניינו של יום כמנהג ואם פירשו
דושה קנה ופירשו וקיינו בעניינו של יום . **והנה** דלעולם אומר לק
דקלנה קיינו הנים ממש איסור והיה אל איש שני גיני הנים יש
שצריך שיהיה בהם יהיה קודם לפסח טל האמר דיני כי שור ודני ודיני .
דאריס שצריך לבער ודיני קדשה נכ ודיני קללה כל אלו אסלא יהיה קודם
הפסח אין לו קנה יבטל בשל הפסח כחמט ויעבור עליו ולא יהיה דברי
שחור להשקות וזה שצריך לבער ולא יאכל מזה כלל פסח כשעה חייבו .
וד' כושר ופירו של לה ואכלה ככלים שנשחט בהם כחמץ כחמץ כולו
קיו מעשה שלא יוכל ליקח ליקח . ויש הנין נועים בעצמות של
יום טו וזה שערב שפסח המוצא חמץ חמץ חמץ כלל איסור
חמץ שטמא טמא ככל כבישול עבדקת או הנוק שטמא לבקמט .
להרמס לא שהיה קדוש וטמא כביש כלל אין חסד חלכו דיני יא כלל

אלו כחודש עשרו כן כל חודש ללב ארבעה חודש סוכה קודם .
הסוכות גם כעש כעשרה ימי קודם קודם והחודש כחודש .
וזה שהביא ראיה כחולת לענינו של יום קיונו ככולל קא. כחולת .
וקא. כחולת שצריך לדורש כענינו של יום כיון שענינו שחש שחולת .
לקם איהו שאלים ודורשין כענינו של יום קה קוא הטעם .
ואי לא דעס פייט מחבריה קודם אחינא דלא דוו קהמכ' ל יום לכל .
החודשים בא כפסח דוקא וז' שאלין ודורשין כה פסח ולא קוזכרו שאר
החודשים כלל כשיום הקיום והולמוד . וכל שהטעם לפי שכלכא
דכח לפסח אמנם דכח עשרה קוא חסובא לכל החודשים והדין קהחולת
לו כקובעה העשרה והע לולב כד טפחים סג ופ עבירה ופ קהס .
ואחר כחודש כפיה וסוכה גבוהה ורחבה ו על זה ופ דפנה וכלה
חודש מחמשה אין צריך קהמכ' כחודש . ואם קכל שנה .
וככל החודשים צריך קהמכ' ל יום טכל לומר שלא קוזכרו לפי שהראיה
קיא כפסח ויהי לחלום . ומא שמי מהקלם כין כני קיונו .
שאין לה להכח כשלטון אלא ד אחור של קלכא וי שיושבים ועוסקים
במה שבינה בניהם . ושד שיש לו להשיב מה .
לחקמים עליכם להקטנה לכם הגוה אחור שאר חובשלים כד
בערות הפנימי ובהם פייסתי וזה . אכ שכל ידי זה אנכי .
עושה שמים נמים ונפלאות ומי ושמע ותרעלה לעני העמים ואני .
אכיהם וזה כני . ומא מעלה אני עליכם כאל
אדם חוליהים אחרי עליכם כלומר שאני דר כניכם ומקבלים אותי

לנביא והשוער לעוים קודם כל הפלא מה שיהיה ומה ואיך יזהר ומה הוא .
בשמים כנס זר והיינו יזהר ועל לבתיב לא יהיה כאל זר ועל וארם עדי ואם
ק"כ מה נענשים הנקיים בשמים טובים ויחיימים הוה אז אני עשה עונם
להפלא ואמי והקדש ואם חולא הקיו טובים אני ומלק שכינהי ויבטבט
מכניס ואמי והחלל כי אינם מביהם הדור טעם שמים עדי ואז כביטול
אני אל . ואמר גם חיוס אני הוא כלומר למכניס אינם .
בזיוני נסים שחיוס שבראתי השלם אע"פ אני הוא כי אפעל ומי ושיבנה ומי
הפקה טבע דפק טבע שיוכל ל להפאר ולעולם תעשה יה קיימים וי .
והביאת העולם השמים ומנבים ומחלות ונחיות צפון על והיו הכל עוזה
טמנה כי אני הוא ואין מכלעדי אלא תעשי הטובה ואומרים עולם כלענין
טקנה כשכיל זה צריך גם נסים וארם טמא נמצא שהכנה אלהות לבני אדם
תלוי כנס וכשמים עשים וצוני בקיום יהנים ואמיעשם אני עשה
עונם נסים ונפלאות . ולפי שאינו מלצר כפי כזה כי איפשר
(וזה וארם עדי על וביאת מנבים וקבלה הוה על הר סיני והנסים שטמו
ע"כ הביא פסוק כשתי צדק בקהל יב . וזה כי יש להקשות
מלצר מן שקשיו חזל כי לא שייך בשוה אלא כדור שלא בא וכבר בא .
פירוש דומה דמשיח . עוד קשה כי המכסר מכסר ואומר
כשורה ואי הנה שפה (א אכלא . ועוד ק' ארה ידעה מלצר
(למדנו ופי אין אנו יודעים שקבל גלי (לפי . ועוד קשה ואי
בקל יב לקהל יב מבעי ליה . ועוד מאי ענין בשוה בקל
יב ואמר כשתי לשראל בשורה טובה . ועוד מאי כשתי ש צדק

צדק כי שמועות טובות הם כשורות אבל צדק הולעה שייך ביק לא כשורה
אלא קדושה טהרה כקדושה ובהיות שנתה יחידושים ושמחה לב ושמחה
להודיע כוחו הנאמן והלאה הארץ דעה חק שעתיד להתחדש כשה. כחור
צדקה שעשית עמי שגלית שני יקבטה מורחך עלאות . יקבך
שעני לא אכלא מלכנו ולדור כחורך חרושים שאתה לעך יתעב שאתה
כנפשי יהעני קורס כואה לעולם ומהקאמרה אהר ידעה ע' דקוא לבדו .
יודע ואין לא שבעה //

כקדושה ^{קדושה} אהר שנתה קדושה ידאו אה יל קדושים כי אין מחסור לויאין
איה מוצא לעולם יא שפטים קדושים ושפט אפנים קדושים וכל
קדושים קדושים חזק ומשואו של לו . ומי קיה נפלאו של לו זה אהרן
שאתה ואהר שם אהרן כחזק על מטה לו . ואהרן לא קדושים עם
קדושים . וקיה אומר אהרן לא שאתה כחזק אין קדושה יתקבל שכתו של
לו . אל קדושה (משה קדושה לו לאהרן) אל כחזק לעולם מזה אהרן
מורחך (מך) אתה יכבד אהרן ואהרן אליו כקדושה אהרן העוב
קדושה כל זמן שביה הקדוש קיים הם מרגיש אכלה כחזק (עולם) אל מור
פני המטה יאירו וכל הכחות שעתה לק לבדך אהרן בני אינן כחלים (עולם)
קדושה למה קדיא פסוק ידאו אהרן קדושים ומזה מזה עליו יודה ענינו
לבאן **א' יא** שפט קדושים ושפט אפנים קדושים ליעבדנו .
ויאמר יב שפטים קדושים למה קדושים שפט אפנים וקדושים כלפי עצמו
ב' יא שפט לא קדושים אלא קדושים ואהרן שפט קדושים
ג' יא אומר וכל קדושים קדושים כי לא מצינו שום קדושים רק קדושים

הנשיאים ואיך אתר השכנים הקרובים וכל הנשיאים הקרובים
ק' אומר ויהי קיה נשיאו של לוי זה אהרן שומר ואה אהרן וצמח על מטה
לוי כי זה לא היה דק על ענין מחלוקתו של קיה להכחין ענין הנזכר שם
לדורות ומשום לא מצינו שמהם נשיא על שכנו כי כן הוא יכניז ופס
ופס וכל שכנו נק' לו כמנהג לעבודת הקדש משכ' נשאר השכנים
לנשיאם ולבניהם שמה הוא וכו' וקלויים נבחרו והיו להם נשיאים ועל
כל נחמד אלעזר שנאמר ונשיא נשיאי קלויים . א' אהרן ואהרן לא
קרום עם הנשיאים הוא מותר נחמד אחר אחר . להעלה וכל הנשיא
הקרובים חק נשיאו של לוי ויהי היה אהרן לעד כפל . א' אס
היה נשיאו של לוי לעד לא הקרוב חנוכה עם הנשיאים כחו
שקרהכו הנשיאים ואס לא נעשיר מעצמו לבחור כשראה אותם .
מולכים קרובים להנזכר . והקריחושה מעשיהו עתה אחר שנצטער
כלבך אהרן . א' אהרן שער כשגילי אהרן אין קדש וקבל
שכנו של לוי ולזה איש אחר . יחטא ועל כל קשט . קדוש על לחמך
בביתם . עם שום שכנו לא הקרובים נשיאם נשיאיהם . א' אהרן
הכהן אל הנזכר לא לעולם מזה אחד עבדך דהיינו הנזכר ולא . וקל
כבר הדלוק ואס להודש ששלו מולק ומשלים ינחמנו בחביתין וכעבודה
יה' ובנימתי לא לפני לפניו שקרא מיוחדת לאהרן אב' כשאר עבודות .
קטורה וקרבנות כמו שקרא הרמב"ם אל קל . ועו . א' אהרן
הקרבנות כל זמן שפת קיים והנזכר לעולם ולא כחורב קבית
הנחה נבטלו בעונות . ועוד יא' זה אהרן הנזכר

הנרות לעולם אל מול פני המערה יאירו יאמר קה"ק הנרות
לעולם ולא יוגר . יך וכל הכתוב שמה לך לנך אה"א כני .
מה לצו בכוכב בהנים למאורות שמה לחנוכה קדש הנשיאים
ועדך לנך כל זה מראה ואה שני סבות שפני הסוכה ששכנן
לו לא היה ראוי להקדש כי השכנים לעולם אינם רק
יך לא מחוה ולא יותר לעולם ובשכנן לוי כמנין מנין אפרים ומנשה אחר
וקרא על יוסף נ נשבעים לשנים אינו נכנס לו בנרבה יעקב ומשה
נכנס לו יוסף אחד באבני האבן והחש נכנס לו יוסף אחד בנרבים
ובנרבים יצא לו נכנס אפרים וכמנין המקדש יצא לו נכנס אפרים .
וכשרא אהרן אפרים הקריב לעצמו אחר הרי לו כחץ . ועוד
ואה שניא השכנים היו נשיאים ולשכנן לו לא היה נשיא וקרא לו
היה מחזיק עצמו לנשיא עליהם מפני הסכות שזכה ועל כן כשרא
הנשיאים אחריו נשיא לו ונשיא גרסן קה"ק ועוד קס ג
ועוד מלבי שבנינו לא הקריב עתה . ואלו קשה .
סבות כיון בעל המאמר . לראשונה אחר יך שכנים .
קריבו ושכנן אפרים קריב כלומר נחלק לשנים ונחלק לעולם נחלק לו
כנגד השנה אחר ואהרן לא קריב עם הנשיאים כלומר ואה אהרן .
אזה היה קרבן נשיאים ויהי היה נשיא לו ששאר שיתחלק לו לו
וב יביאו קדש קרבן לא יעלה בלעה שאינם שנים השכנים ונחלק
קרא כחטת אס כן אחר צריך שיהיה ללשכנן ולא מצינו לו נשיא
אחנס מסכר (מחור ואוי שיהיה אהרן ומשה אין ראוי כי הוא חלק על

על כל ים ואיק יור לא לנשיא שבת אחד . ולתן לזה ענין המעשה
ואתן לא החזיק עמו לנשיא מפני הספק הדוכו . ולכן לא חל
לבו לקרב עם הנשיאים . אבל ענין שבת כי ים פנים . כ
לקרב כי בחטת המזבח אדובה כוכ עם הרה מלך ואסיפס אפריס
זה ככך מפני זה יעשו משה לא לחק המזבח . וכזה
נהגו המעס קראשן שזעכו גם לטע אור אחר שאני ראה שכל
נשיא הקרב ועצם שבתו אורו ואוי (החזיר כספק הזה ולתור שבת
נשיא לא מפני כבודו כי ככיל מעלה השבת ואם אקל על כבוד .
לוק אקל כספק הזה אם כו תלי קבלה השבת . ואיפשר לגור שלוק
כיון בעל המאמר באמר שהקריבו השכמים וכל הנשיאים הקריבו כי על
נעשו כי מצד זה קרבן היה על השכמים נעשו כדחוי שבתו .
וראה גב שהנשיאים הם א' ועצם אי עני לפין ענין המזבח כזה והוא .
ש' לקשות אחר שיחול עשו המזבח לוק לא הכיאו קרבות דכור
לחטות המזבח רק זה שהכיאו הנשיאים וצד מעצמם ולא חור דכור
זאת חטת המזבח ולא יור . ועוד יקשה למה אור זאת
חטת המזבח לאה נשיא . ש' פשיטא שבתו אורו למעלה ויקריבו הנשיא
ועוד קושיא ג' מייטור כי אחר שהזכיר כיוס פלוגי הקרב פלוגי לעק
אור כסוף כל קרבן זה קרבן פלוגי מור עור גם לא הזכירו בשם .
נשיא . הוא הענין כי הנשיאים על שם כל
השבת הקריבו ואחכ . ש' הם נשיא . ש' והם ראשי אבות
והם השולטים על העקורים אמר הוק (יה כאלו הם הקריבו . ומלך אחר

אחר שהגשאים נעצרו ונעצרו אעפ"י שהקריבן סבס כבוד יאוי להזיק
לס טויה כאלו הם הקריבן על עצמם ועל כן דוכפל זה קרבן פלוגי בשמו
סל כל סס נשיא כחולל קרבן . ועל כן חזר בשל המזבח
שנעצרו הקריבן וכל הגשאים הקריבו בבחיטה שונת . ועל קר
שנעצרו חזר אלא בשביל לא לא נקבל שפני שמו של לי לפי שבשמימא
נשיא לא שיהי הקבל הקבל שמה המזבח . אל קנה (משה) לק
חזרו לו (הקרבן) אל הדורא כלומר לא חטאה . ולכניה שלא חטאה על
כבוד ה' לא טעיה עם הגשאים ה' לפני כבוד (מזבח) חטאה חרה .
(מזבח) ולזה הביא קפסוק יאוי אה יי קדושין כלומר כשקראם טענה .
מכבודו לכבוד שמים וחמם ודורא וילפ וילפי זה טענה מלעשות
מזבח לא חפסיד שיניע לו כבוד חזק ועקובל (לא) וקרי יאוי יאוי אה
ה' קדושין כמו שעשה הקרבן שפני מלפני מלפני כחין ומסור ליהויאין
הלא כחיה שלא טעה והסכיה הקדשה עליונה עמו וכבודו כחולל יאוי .
זהם הנחוב . (קרבן) אל פי שזה הענין על חטובה .
קדושה שקריה כחיה . שני על יה אהרן וכפני דוכה
לומר כי הם חטונא וכפני שם דורש וכלשון דוק חלא כחולל .
פניהם (הקרבן) אל שאתר דאיה כחולל כיון שהקדשה יכ שבעים ולא הקדשה
שבעים יכ אל קנה (משה) דבר אל הקרבן ואמר אלן . יא חטובה
חטובה חטובה שיש בה קדושה נחוב ואני מושה כה ליש עי כעך
נשים וקשועה וחטובה שקריה על שם יקיא חטובה בני יא
חטובה . לפיכך הסתין מושה וזלפיה חטובה חטובה עכל . לא

לא ומואלא לעזוב של חטפה השמואל. שהיא נוקבה אף לאחר חרב.
 בלוחמו. וכן ברכה כהנים הסמוכה (חטפה הנשיאים).
 נגדה לעולם דראו סמוכין (חטפה הנשיאים) ולפניו וללא חזיה כנכדו של
 אהרן של נחמה עליהם עבד. וכל שיהיו זה העין בהזכרה העז
 סמוך לחטפה לבד. וזהו שאמר (פ) שאמר דבר אל אהרן
 פ' בלוחמו ומואל זה הדבור לעזוב. אולם קלמן
 אומר חייך שלך גולה משלם אהרן שמו ומואל אהרן העזוב כדרך
 ובעצם קשה להולעו שראה שהטפה היא הנחמה. ואיפשר
 לכן ע' דוחק מול חייך שלך גולה משלם לומר בלוחמו החטפה
 שלך של זועק מולה מחמורה ופלה שאהרן ומואל היינו קרובים כן יאמר
 א' לבניך שידעו עזוב חטפה לפני עמם לעולם. והטעם שאמר
 נס בשם החטפה ויעשד זכר לעין כעזוב ויש להם כעזוב נכח משל
 לזקן. ואם נאמר אהרן כעזוב ויסתדרו. ואם
 חלקים הושיעאין. ואם שיהיה אחר שמו.
 אובל כל חומים וסעודת חזירה ואלו כולם שמו ו' דעבד אהרן.
 אהרן קמך שמו עלפי הכל כסנז זו. וזהו שחמלו.
 בהולקת לפי שהיא עזובת החד היור קלה ויהא עזובת יורו גופי.
 והיא אהרן חזיר פ' בעבודות החמורה וסוף סוף כבוד.
 לשכנו שהיו יאמר לעצמם כנשיאים וזהו הקדוק (למן) חייך שלך
 גולה משלם שהיא הודעת לכו שאהרן שמו ומואל אהרן העזוב
 וכבר ידע שהיו מחלקים הדבור לקרובים עליה העזוב.

קשה • ונקח שאלה דמיון לעולם לעי' שהמנה קיימת ויהי
 והמנהג לזה • שנגזר ודבר כפ' בדעלוק ברב •
 וענין ברב ברב הובא כמו שזכרנו כשם הרב' ז"ל לעמוד לה סמוכות •
 לבינה ולאחריה • ובה יקיים פירושנו שאם היה הכרח ברב חרש
 שיעשה ע' ודע כינה עובד חניכה איכרוא ע' חמורא • אבל ברב •
 בהנים אינה חרש כי ברב ברב איך העם כיום הקים את המעט וידעו שהי'
 ענה לדורו ואינה דלוק בזה דבר דכיה והיא כמו המעט והלוחות
 בעוף וא"כ בהנה היא פיוס בדועב עוף גדולה והן שהיה לו ברב אינו יוסף
 הנח דכ' ח' ליה • כפי לך חלקם וקדשים • שט יבוקים •
 יקדשים לעבילא למדע וחיוב יהי' מעשה ויחזק
 ובני שנאמר ועשיה כיוור נחש ורחצו יהי' ורעלהם וכישראל יוש •
 אמר ויקדשם והיינו קדושים ונכאן היה י"ב חומר מולן בעקור
 אמר לא לבהנים ולבר עישה עישה קדוש מסיני אלל לכל ישראל שט
 דבר אל כל עמך בני ישראל ואמרת להם קדושים צהיו ונכאן אמר •
 כל האוכל בלא טהרה יהי' ס' וט' ועליו הוא אמר וק' כשעש
 ארצו האלה וכו' לא יאכלו ס' וט' ונכאן אמר כל האוכל בלא טהרה
 יהי' ככא על אשה איש • קשה ר' מאי קאמר למדע וחיוב
 יהי' מעשה אחר ופני מאן דבר שטק דרמיה יהי' •
 ויגלים • נחא וקדשם לרמיה יהי' ויגלים • חק
 מעלה • כעבילא אחרי שנאמר בהנה מעלי •
 או זכאו ביה או חנע סוף ועין לא היה אפר פה ליטור •

למחר . ד' מא קפויך וכו' ובישראל מקו אומר וברקדאגס
 והיה קדושים ומאט חולק בערה וקל קבוצ מלכד כעין .
 פרוסות קדושים אפודים שקצים והגשים שיצאו מלכד והם פרוסות
 ולא כמאן אהב שותים . ד' מי אל (יה) דאח דחולק בערה
 דקאמר יבאן אמרו כמא דאח לעולה יהם וקדושים יבין אה
 לחולק בערה . ד' אחו לא לכהנים כלב נידב קדושים כסין .
 כמא איירי אי קי קדושים שטחיו יואל אלא לנגל (נקל)
 טחא או אלא לעמא דמקדוה פאיטא ואי קדושים כמא כפי אחר
 דכמא אחר אל הכהנים וכו' לא הוהו למא לעמים וכמא כזק
 ד' מא יאיק מקדושים יהו שקרי דראו הו פרושים מן השוה
 ד' מא סימן דע לוקאמר היפוק ל דענא או שוה או
 עקו מן השלם . ד' אחו ועליו מאמר ודיק כמא
 וכו' וקל קדושים אלוהם כמא לעבוד ע' דכתיב כן
 יא כנס איש אודסה או השפחה או שטח וכו' ודיק מאש וכו' ד' מא
 שיינו לענין מעלה יהם כ' כ' מעלה יהם אינה מן הטהר כי אלק
 דיקן שד עין עין מעלה יהם ושונן כקאמר כ' עין וכן אחו
 כ' כל הכשר מעלה יהם מאמר מאמר חצוק למאמר דכתיב
 אלעזר כן עין דכתיב וידיו לא שטח כמים ע' . ד' אחו
 כל האוכל כל מעלה יהם כמא על אשה איש מאין ואה כי הקמא
 דמכה אינה מקבלת איהי דכלה נעל ידיו כמא על אשה איש דוק
 מן הטהר ומיחוס ע' כ' טחא חשכ מאוכל כל מעלה יהם .

יתקן דקדק וקדוש למכיל כלומר חלוד זה שבו קבץ
 סוף טעם אל תבא אל אשה בזה אורח שטעמו
 נהיה טעמו למדנו דחיצה יתקן וכו' כלומר לא יבא דוקא טעמו ולא
 קדשו ויהיה ורמיהם דקדושה שבו קטן למשה ואהרן וכו' אחת קדש
 שיקדשו ויהיה ורמיהם כבואם אל אהל מועד אף גשם כלומר כי ווא
 קדשו יהיה ורמיהם שבו בזה קטן עליו סיני עקדו כל קדו ויהי
 הוא כאלו מושב בקדושה שבו חייב שיהיה קדוש כדו כלפינו לפנינו
 אכעזר וחסד שאל כאלו מושב . ולכא למימר
 שיקדשו יהיה ורמיהם ולא טעמו דקדושה איפשר שיקדשו יהיה
 ורמיהם שבו קדושה ביוחוד לכהנים כבואם אל אהל מועד מושב
 נהיה שמים קדושים נא עמי שדין היו טעמי שם כקדו או טעמא
 נה ולא דמיהו טעמא איפשר דלא דאיפשר לקבוצי וקדושים שדין
 לא נבא חסד פה אדוקה לקדושה טעמא . ושר כי
 חסד צריך לקבל ולקדושה דהיינו חסד ה' אליהם ואח"כ על שמונת
 א"כ דשין לא שמונת טעמא זה ושרים ושר אכסוה טעמא קדושו ושר
 שם לא שמונת דא"כ דטעמא דמולדתו ושר שמונת ושר שמונת
 שמונת ושר שמונת שמונת איכא ושר שמונת שמונת איכא יאס
 איכא כ"כ שמונת שמונת לא דיו שמונת שמונת שמונת כלל אכ"כ שין
 לא חלק עליהם טעמא זה . וא"כ למה טעמו לקדושים
 שמונת שמונת קדו דרובה כקלות יאס כדא שמונת שמונת
 א"כ וכו' שאל מיהו אורח וקדושה ויהיה קדושים אחר שמונת

אמר אומר וקדשם לעבילת אב כישראל בשלמא אם היה זה הלשון
בכנים היה איכסר לביא כעין קדושה עבילת אבל אחר שהיא נט
טוב כישראל באקדש ארזים והו והקדשם והייהם קדושים וזא
היה לעין אבילת ארזים ליהא ולא תמלאן את עצותיכם בכל קד
השן ואי לית עסק על לא תעש לאו והייהם קדושים וזא
והקדשם והייהם קדושים וזאן היה ב רב אומר חולין בעקלהטו
אמלים הכנים חוליהם בעקלה כן אמלו ישראל חוליהם
בעקלה עבילת בכנים בעקלה . אמר לא לבנים נכו כלום
אמר שהכנים חוליהם חוליהם היינו דוקא לעבילת אבל איקבי שני שאם
אמר קדש עצום באבילתם בעקלה איקבלו שכן וזה היה רבן
חלוי יק אהיה שיהא אין בלהכבוד יכולים לעמוד כה וכו' .
הכנים וענא אבל אנה דחקו עצמו היו הוא כנק ועשה דאן
וזה שהיו כיהו והקדשם כלומר מעבדכם אם הוצו להקריש
ולטבול לאבילת חולין דא עליכם בכה ואני פורע וקביא יאיר
תפוק דבראם כל עת כני ישראל אקרא לל כלל ישראל
ואחרי קדושה עבילת יהם אעב דחשיק פושים ון דעושה
דפון דעושה אשום קדושה די חשיבו תפוק . והא דאוקי
קרא דהקדשם בחולין בעקלה וקרא קדושים נטו בעבילת יהם
אשום דקרא דקדושים כהו קרא לל עת כני ישראל וזא
למנו (וזה כלל דהיינו בעבילת יהם אקרא כולל כלל ישראל משכ
בחולין בעקלה אשום אלא לשוים אסר' קרא . ועודכין

כיון דקרא וקרא דהתקדשות משמע ראוב וקרא וקדושים יבין משמע
לשון חיוב מצד ראוב למנוח לקר אפגב דהיינו דרכן וקרא דראוב להשוב
והא דקאמר סיון דעלן שבין שבסין טתה קדושה לב. שראל וזה
אינו מקדש עצמו געז דעלן של עמוד יעלן על דרכין
אז שג' טתקתן דכרי סופהס ואין לק סיון יש דע גדל געז
אז גמז שפירט אפיל כמחמאק גמחא ובלק געז ועוד שפירט
אזוב געז דע וקרא קדשה לחמא חמאיים כמחמאיים זק אחז אחז שפירט
טתקא מוכח לק. **אז** יעלן מחז וקרא כמחמאיים וכו'
פ על זה שאינו כותב ודיו כי על של אכל חולו כמחמאיים קדשה
אין כוונת כלל * כלל כש לשונא קרא אלא על וני שאוכל כלל טתקא
יהס ומחמא דכין דזה גמחאק עצמו כאלו לאהיק כהר סיני. אז
פירט מחמא דזל **אז** או תכין עצמו כמחמאק קרי קרא פירט עצמו
מן קדבור לומר בשמיות לב. אלק ונאוי לשנא. אז תאן.
דעכיד קא נפיל כהר דכין עז דעכידה טורה עכידה.
אז יגמחיקו טתקא נפס קוו. וקרא לקאמר כלל קאוכל כלל.
גמילה יהס **אז** על אשה איש וכו' קפצ שכל זה נאמר לא יאמר
ה סלוח לו ונפא על אשה איש נאמר לא ינקא כלל קמוגס כה.
אז כעס כיועא פק קנא רבי חנשה וסכב אומר מוחא אשק ילה
אמר כמים וכוונת פלמטק ואינה חושש אמת עלן על שפירט
קרא שלל יצק לקאכיל כידו אמה וגמז עלן שאכיל כשכ יהו וכן
הא **אז** אכיל אשוס איכרא ופ' ה' שפירט קייכו סד קסוק על קמח

הרינוק ומנוק בשנינוק לזה כלל שיהיה אפי' אם נעלן סתם
וענין אינן נקדים כח לפי שאין מצוי בעינו כשם שאין נקדים בגלוי.
היו שאפי' להניק חוסקו שד . וכן נמי לאוכל כלל נטול
יהיה וכן עונש אשה איש דהוי כחנה . וכן נמי תנינן האוכל חולין
כלל נטול יהיה שיקר מן השולם . וכן נמי אחרו פ"ב דחגיגה כל
הכא על אשה איש ואסרה על בעלה נטור מן השולם . והא
דאמרינן כ"כ במדאשה דעשו ענין כדאמר ג' ר' יוחנן חניאם אר
האדם ליה ענין הוולדל נטול יהיה וט' הוצו עמך דולדל שחולל
חולל כל דענין עשו עקרה ש' ענין קשה חמור ע' נח
ונעקר מן השולם דאמרינן כ"כ וכסנהדרין כל המשקל שם שנים
ודבר אחר נעקר מן השולם . וכ"כ קונס כל המשמח
בבית של טהר עוקר מן השולם היינו חמור או חמור
היו מכלאלי הענינים זכינו לזה איך יהיה שזה ענין זלול
נטול יהיה לאשה איש . **ושין עריבין** אמר ליה
טעם בזה . והצריך ל"ט
הדעה וסלסול קלסן לאמרו בלכיס דעין חמור לא לטעם דהק
חמור כ"כ בשא . והע' מודה טעמו של דבר כפי
קוט דשערי . ואנן יצאנו ל' חולל כנטול יהיה
נעקר מן השולם וכן קכא על אשה איש נטור מן השולם הכל
בכח מה כנט מה וזה שאמר כ"כ חמור אל כע שלט דקא
חסרלקן משה מניח ושקו יוחא בהקדש האכל דקא משמח

משומע ביה ואנשי כהן ואחיה אחרים ואע"פ כהן הוא מאכל דוחא וזה אה עביר
 הקוא קלואה כזה דאמר . דה כזה שלאן עביראן דולכא עולא
 קה שאדקא עביר וזאן יכול לעללאן . כד הקוא בעל רבינא אה
 נקא אשול דוחא כהן וזה דוחא קלואה וקטורא כהן דוחא .
 אשול דעאל ולא אהי שכן כזה וכן כראיהא לא אהי שכן כראיהא
 כהן עלא רבינא כהן דוחא קלואה ונכשכש כהן כהן וקטורא
 כהן דוחא אחר דעאל עד זמן סט וקטורא דא כזה ואחר כהן דעאל
 להקוא דהוא קלואה לכהן דא קלואה עיק ואזיל ליה ולקוען דוחא דא
 קלואה להקוא רבינא ואזיל ליה וקטורא עד דעיק ליה ועלעא
 ועל דא רבינא דאמר ולכן לא יסכ כזה להא אהא דהא עלא
 דהוא דקח כהן וכני עלא לא ידעין כהן דוחא כיון דהא עלא להקוא .
 אחר רבינא חכאן וללא לא אהעב אחר כהן חכאן . דא
 ידעא דכזה דא איה לבו לעקש אי הכי לא מיה כזה דא רבינא
 ולא דיוטן עלא עלעלא דהא עלא עביר כזה דא כזה עלעל .
 וזאן דהיב ארמולא כהן דעאל כיוטא כוחין תקיטן ועאל כלא חכלין
 ולא ידעא ישיב כשלם או יעבענו דהוא . ואי דעאל
 דוחא רבינא יתן יתן יתן וזה דהיה קלואה הקוא קלואה
 נפיק דהוא ואזיל ליה עב וסם כזה כזה נשאה זק עשה
 מעבדאין כאן תקומו דהא אה דהא כהן שדכא על אשכאוס .
 דוחא אליה ואסוף . ועוד אה לער שאין כ מחות
 טלים להיות כזה אלא כל דאליס נבך דהא אהעב קלואה אשכא

כח רוחא וראי אעיל כח רוחא לאתקיימא דוח ארוח אי איכסר נולא .
לארעביד א' על יסוד רוחא שטע דער רוח קרי שפאלט על אשט
פקדושין וטבה ו' נכונה ונכונה קיום מצוה שיה ונכיה אעיל כח רוחו
כמה . זה שפאלט לאיסור אעיל כח רוחו כעומא
ודאי אלא להקיים שיהם יחדא שיהם כעומא כעו נוסא אלעק נא
מהור ועומא וראי מהור נא וקול ל וואס עק געשן וזוכה ילק
וכ' העין או יקול ל או יסוק דהם קוח שטיף כח אינעס או .
העומ כח שלא להאמין דבר אסור ועבא הכא על אסור איש נעור
מן השלם ולא קוצויו מיעו כחן להיווה שהוא מזה כעו מזה
כעו מזה חסד הוא טור רוחו של זה יסוד רוחו . כ
האכל לעולם בלא שילבדוהם היו מכניס כעו רוח מומאק וקרי .
כפא עומא ורוחו טקור הקטנותא אב זה וכל דאליס נבר ורוחו .
העור כוכי האכילה כעומא קול לו נאמאק רוח העומאק .
כפא ועכ עיקר מן השלם מזה כעו מזה כעו שיקר רוח .
מזה מקומו נאמאק ראי שיעקו מן השלם וקרי העומאק ואוכל .
לעולם בלא מילא יחס ככא על אשה איש . ועוד יבאנו .
מאמאק אלודאקא על אשה איש דיכור עור כפני עמו . וקני
משיב על האמר פי מאמר זה כלום שלא ידע מעם זה
אסלא שישמח הראיה נאמאק אלמא קי שיתר הכא על האשה
מעיל כח רוחא ואין שיה חומר יסלוב לנאמאק ועל זה יכח עשנו של
דבר אי הכי וסוף כן כבוד משה צופה

לא ידע וכל יחיו בעבירה . ואפי' אימורה כפרונקי דקייט
גמי נטולה חנק או טנע פיס בלאמונין באלו 4 נעדרה ~~למטה~~ .
עקד מן השלם על שהטויה אה חטו . והא דפירש וקאלו
ואסיה על כעלה חושא אשמועין אפי' לא הוליד דענה גמורא לא
אסיה לנד על כעלה עקד מן השלם כחמא חטו בלאמונין .
בענין וחוק עמוי וטואכי אגממא שהטויה אה . שואל ככזוב
טואכ בלאמונין כעממא ברוך אה ~~הענינים~~ ~~הענינים~~ .
בכורים הם לבס ר' אטעון אומר שכל הטהטויה אה האלם יוטר
להקדמו שהקורב כעיה וקטמטויה כעיה ולעקב וט' אכ' הא על אשה
איש וטעלה לא ידע קיי וטהטויה כעיה ושונג צדיק כעיה .
מלבד קעש ופעמים יטור כל יחיו בעבירה קטמטויה ראוי קוא של
יהיה לו חלק לעהב . ואח' שר ל' לעד שוק כון טאמור
ואסיה על כעלה כלומר שמועה עס כעלה
כאסור יהוא דפוטק נטורו לעינ' של גרים כהכי עמי וטקמא .
ועד יט' לעד ראעב דמחיהו אהיו כשנדע לעלה ופירש .
אטי עקד מן העהקאמור ~~והא~~ וק' אמור כזיקר שהט' על
קאשה מעיילת רוחא וכן אס נשאה לאמר חיה קראשון ונס
השני וביא כה רוח וקטמטויה אה עק' וכל דאליס נבו והאחר
לחם וכשזק לא כעיה וקטמטויה על אשט קביא כה רוח .
קדושה וכשזק ככועל ~~והא~~ טוא אורב קביא כה רוח .
קטמטויה וכודא . קטמטויה לחם קטמטויה אחר אחר קטמטויה

קוטלאת וואו ש' ענש מלה כנע מזה ואין ואני ש' שאני ווחו בעיה
באשטו יק כ' ש' מוח - יעקו לעזי וכה סתלקו יסולק גם ווחו
מאשר ולא שאר לו זכר מזה כנע מזה ועין - ש' לו חלק לעהכ
וחו פ' היא כ' מוח לעזי ש' מוח נקשר כה וכ' היא כ' מוח נקשר
אם לא הענש לשום סכה או זכרה ולבו ש' מוח קטלאת כ' מוח
ואם מזה לעזי על עיקרן של זכרים ואם לזכר כ' מוח
הקום מוח כ' אליהו על וקדוש כ' מוח - והעקר
קוא כ' מוח כ' מוח וש' מוח ע' מוח //
פ' קוא על ימחו - מוח י' קדוש מוח מוח
אדם אשה כ' מוח וש' אשה כ' מוח
היו לו כ' מוח י' מוח לו כ' מוח ש' מוח כ' מוח ז' מוח ומוח
אל מוח י' מוח כ' מוח י' מוח י' מוח י' מוח י' מוח י' מוח
כ' מוח מוח - י' מוח כ' מוח מוח מוח כ' מוח
למוח מוח כ' מוח י' מוח לו מוח מוח י' מוח לו מוח מוח -
כ' מוח ש' מוח כ' מוח ז' מוח ז' מוח - אמו ש' מוח
אלק ז' מוח מוח היו לו ל' מוח ש' מוח ז' מוח וכולן מוח
כ' מוח מוח מוח ש' מוח כ' מוח ז' מוח י' מוח מוח ש' מוח
ש' מוח י' מוח מוח מוח ש' מוח (וח' ז' י' מוח ז' י' מוח
י' מוח ז' מוח ז' מוח כ' מוח י' מוח מוח מוח מוח
ק' מוח - א' מוח ש' מוח כ' מוח מוח ש' מוח
כ' מוח מוח לו כ' מוח מוח מוח מוח

דאין אשה אל לא לבטס יאין כנים בלא אשה ולמה הוצרך לשניהם .
וואו יאין לו בטס כוקנור נבי בירי אדם הוא ואלא נחלק
ה' כנים בשלמה . שא אשה בירו הוא וה' . עמוק נפיה ורכיה
כוקטור . למה הכיח תלמיד ר' שקיבא ואפ' שלא היו הטס
נולה ויון אחר ואפ' היו כלס חיים בלא נרע אי זה
יבשו ואפ' שניהם טובים גם כן צדיק שאמר ואס' שניהם .
טאחד טובים אם כן למה הכיח שכלס למה דעאק דעעמא שמה .
הא אם לא היו הטס לא היה צדיק וזה אינו . ד' כין .
פנעין הנבים כין כעטן תלמידים קשה להיבא תסק אדעמין
שאינו יורד טוב לאדם . ולמה הם או יא כנים גמ' ראיתניך
קרא לאשמועטן הא נבי ורא' לו שיחיו ועק שהיו לו פלעות שלא
יצטרך יותר //

חולין פרקא קמא הוה קא מנחם מכתש ביה מוכא נכד
ביערו . ככר ר' ואמר ועק .
כחיהם כן טעונגם א שאכו . דאך חולא כר חנינא גדולים .
צחקים טעונג וורב מנחמים שט' וויק' הם קונתם איס' ד' והעד
איהקנודו ושלכנו את האיס' כקבר אלדש אלמא אלדשע וילק ויגע
קא' כעשיות אלדשע ויה ויקס על דעלו .
אל דכ פפא לאכיי ודילמא לקיומי ביה כנבא דאליהו דנעט ויקיט
פי שטס כרוחק אלד' אל' ס איקבי קיינו דנביא על דעלו קלק
ולפ' לבית לא קלק . אלמא כנע איקיים כדאמר ר' יוחנן .

[illegible]

הוא שכל דברים נעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
ואם לא היה לו שיהיה אצל זה (אם) היה
וכוונתו הוא שיהיה כדרכו ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
ואולי היה יסוד וידיע (אם) יכולים לעמוד אצל דברים
ואולי אחר מזה לא יבקו עוד ואין איפוא שיהיה אצל
אפי' יגעו שיהיה שני דברים וכן הקשה אל הקשה
ואולי לפי אינהויה ובעל הדבר הכינו כונה וכו' .
בהיות שיהיה שיהיה דברים כדרכם שיהיה אפי' כפי
כונה האופנה של וכו' . וכונה דמי היא אפי' .
אחרי ככה ויחזיקו כדרכם כדרכם על שיהיה
וקביא דאיה ודמי (וכדרכם) ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
חזק כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם . ונעשים כדרכם
כדרכם של דברים כדרכם על האופן שלא להעביר
על דעת וכו' ופירש עוד שאם היה כדרכם ונעשים כדרכם
וכדרכם כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
שדיא ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
אחר מזה ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
ו לא הולך לזה שיהיה לראיה הקשה . ונעשים כדרכם
כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם ונעשים כדרכם
כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם כדרכם

ושיטתו על עניניו ולבקש להחיות . לא להביא ואיך חשם
 שחוליס צדיקים (כו) כמו שפירו בעלי קדש עליו אלא איך הכה
 טק לבו על הצדקה אחת ויותר משהיה בערך גדולה שהם יותר
 גדולים . ולא מאמר איך מביא ואיך מאלץ ששוק קוא מאמר
 כמו בחייו שחיו דחיה האחד וכחיות גם כן (כן) קוצר (יותר) שלעולם
 עוף הכה לבו יותר על קדושים וכן דחיות שחיו הצדק פיו עם ושינו
 על עניני חתום מאמר שהיה יותר גדול נבי גדול לא הצדק אלא
 נביע בעלמא . ואחנם נספח כחכמות זאת זה שהקדושים
 פקחמו עיניו ודלוא לקיות ביה כרכא ואליהו קדוה . א בערך הענין
 קיח מפי אליהו והיות עקב חפני דחיות יותר ויותר מן דחיות ולא .
 חזי נוסק בן וקדוה גדולה יש לנו עליהם שאינם חזלים אה כחם
 מן הצדקה קדוה עלינו בכל יום וכשקדושים היו משפחה .
 מאמר . ואה הקדושים לא נביא לשם לפי . יש .
 ונאן . לפי עוד כין לרשי כין (למקדוה) איך מביא וכינו קדושים ואיך
 לזכור מאמר חתום ר' חתא שהיה הפך כוננו ממש שרבי .
 ור' פחם יאיר היו שט צדיקים גדולים ואמר ר' יוחי כחיותם כך
 כחיותם עמכו ומביא ואיך חתא שהיה הפך שהשליכו אה קדש
 כחשט של אה שט אכדוקא לפי שהיה דשע היה כול להחיות
 שי סילן גשם אחנם חס היה צדק אפי' שלא היה מאמר היה
 נשאר סס אס כן איהא שיותר גדולים הם כחיותם אפי' כין צדק לצדק
 עין הכה לבו לעלמא מאמר . ואה שיש לבו להביא

להביא ראיה חסד שהנשים וזו גדולים יותר מבניי ישראל
 וחסד נביעה חסד עולמית בזה איהו כלל שאין יעשה לא
 אופן אחד בחיים היה יכול לשים פיו על פיו ועינו על עינו חסד
 אחד ולזה יחיה אה עמו קודם שי יעשה כזה שעה בחיים .
 עוד אין עלה נעשה שהיה יכול להחיות לה לזה שאין נשור
 לעצמו אין יכול לאחזקם וכדכח זה התאמר הוא שיה לעצמו דעם
 ד' פנחס כיון שהביאו לגאיה לכוין ונשקיה ד' הפטור עם ד' פנחס .
 איסעוד אכלו ולא היה ד' פנחס מפני שזה הפטור ואמר
 גלחך דתורה בפיו ואם אפשר אכלו לא הרפלא ד' פנחס להג
 שיעשה הר כנייהם ויכילם שהיה כושק מולה ל' אלא ד' היה מפני
 כן והוא היה מנעם כלבו שלא היה ד' פנחס והגה הענין נבה מורה .
 כינייהו ויכילין שנגן לכו למה פאור כן הענין אליהם הגה חסד
 מפני כבודו של אליהם שלא יעשה שמו . וכן ד' חסד לא
 כיון שהיה דעם איהו שהסליכו אלה צדיק היה וזה שאמר בפסוק
 פ' עמר אהרן אהרן חסד חסדן שאין קוצרין דעם אכל צדיק
 שמויה הם קוצרם איהו וכו' חסד איהו כהווי צדיק לא העתידו
 שלא היה שיה שמו עמך הווי דעם . וזה חסד חסדן שאין
 קוצרין צדיק אכל צדיק הוא דבר דלא איפשר נ' נכחון עי הוא .
 הגדול איהם כיון צדיק ידוע ל' לשע. ידוע דבר איפשר .
 וקודם שאהרן שהיה ידוע נגד התאמר ושאכאז כוונתו
 אכאז הפוקים בעיניו ויהאמה איהו היה

היה צדיק ואיך החייו קצב עצמו . ויהי אל שם ויקבחוהו .
 וגדודי מלוא יבואו באש . ויהי הם קובלים אלו
 והנה ראוי הדור ושלבו את האיש בקבר אל שם וילך וינעק אלו
 בעצמות אל שם ויהי ויקם על רגליו . מה שראוי לספק
 באלו קטפוקים אחר שהבטיחם קנניא קודם לומר שאלו צעמים יבד
 יבד אר ארס איך באו על יסודם ולא ידעו כשכחו אלא שחשבו
 באו עליהם וכלם חזק וכן קשר אין ספק שהיו ככש גדול וקל .
 לאבדם כלם ובטק שנה עמיה שמה אל שם בא עליהם הצע הזק
 עוד שאמר ויהי הם קובלים אלו ויהי קלל . עוד
 אם היו קובלים אותו למה לא הניחוהו בקברו וברחו שדך השלם הוא
 שקולנים קבליהם לחפור אר דקבר ואחכ מולכין הנה . ואחכ
 שלא היה עשוי וכל וכל סוף סוף באות הקצה שהיה חפור היה ראוי
 שיטכנו אותו שם ויניחו ויור נקל להם ולמה השליכו אותו בקבר .
 אל שם . ואם היה ישע איך עשו אותה כושק לאיש
 שעשן להם כזה נפיש וקניא וצדק . עוד למה
 עשו אותה כושק למה כן שהיו יטלים להניחו בקברו אפילו שלא היה
 עשוי בשלמות . עוד וילך וינעק אלו ונכח קהשלה
 קל ומהלל עוד קניעו לעצמות אל שמהלך ונע קלל אעמ
 וילך וינע ק' טאה מלכזה ל כבוט ולכונה קלל חי . עוד
 ואי ש פנם שנה קאיש וינע בעצמות אל שם קלל מא וינע
 קאיש ופ . אקנס . נע כשמה אל שם .

לא עשולו קטרי כראוי לפי כבודו וכפי קנפיוס שעסק עמוס והיו כפויי .
טובה והיו ראויים למיתה כלם ולכן ומה אל שע ויקבורו ולא עשולו .
כבוד אל מאחר וכן קשר ועזרי וואב יבואו בארץ בא שם כאורה שם .
מה לקרוא להם שמעני שלא עשולו כבוד בא עליהם אותו קצש .
וזה כבוד מה בא עליהם שבעין הקבורה חטאו ובעין קבורה בא עליהם .
אותו קצש וזה אחרי ויהי שלשן ויהי קוא (שון) קצש ואומר קס וזק
לומר קס קידועים שלא אותם שהיו בקבורה אל שע היו בקבורה אותו קוא
שזה היה ויצאו כלם למחול חסד שמו ולכן אותו פעם שמה וינעקאש
שהיה איש הם וזה . קובהם איש איש ומה היו קובהם אותו .
בקבורה וכל ופשוטו מה קבורה אותו אל שע דמיוחמו וואס ועמ .
כלבו גמולהם בידו פנימוליס ולכן קסנימו להשליך מה קמה בקבורה לעמו
לואנה דמחמה שבע כלם חתם ומהוהם ביד אדם ושייבלל עליהם לקיים
המחמה ולא היה כושק לזהק אפי' שקליכוקו קוורו בקבר אל שע מעלה
היה לו ולול הקמחה שקמחיס קנביו ודאי ראויים היו למסר ביד
אדם . **וילך** וינע קאיש בעצמות אל שע בקל .
שהליכוקו דכה הקפיד על כבוד אל שע שלא היה ראוי
שישכ בקברו אמרל שקיה צהק וקחיתו וקס על יגליו וקצוק בשואק
מה עמלו חי קפיד שבוחר אל שע חיה וכדי שלא להיות כפוי טובה
הלך כמותו לנע בעצמות אל שע לומר לו מנוחתו כבוד .
מה שאמר אהב ויחי ויקס על יגליו לקבורה שלא שאר שם אל
שיא גשס ואם היה אותו ושלט אה קאיש בקבר אל שע ויחי ויקס

וּקְרָא עַל יְדֵי הַיָּלֵד וְיִנְעַבְכֶם מִתּוֹת אֱלֹהֵי שַׁח וְיִחְיֶינָה שְׂחִיבָה
שִׁתְּקוּבָה אֱלֹהֵי שַׁח וְכִסְיוֹבָה אֱלֹהֵי שַׁח וְכִסְיוֹבָה אֱלֹהֵי שַׁח וְכִסְיוֹבָה
וְיִנְעַבְכֶם מִתּוֹת אֱלֹהֵי שַׁח וְיִחְיֶינָה שְׂחִיבָה

או מאמר אודאי רבך שכל בוקר חזק בשבת לשמו ולא דיק יבול לקום
 על רגליו וקל חי על כרכיו ככונתו כמו שאלה זכא קניע לעצמות
 אלשע עבש החיות ככל גופו וקס על רגליו שקודם היו רגליו בלידת
 וכתוב באוורו יחי וקס יקם על רגליו חיות רגליו שטסך באותה
 שעה ואין רגליו כעקל רגל דיק וקל עשו העזר אעש אחר שמועד
 ויש ביקואש יקח אה הערס וקמא יא עלים ולרפס וקס לבול וחזר
 ולקח אה הערס וכו' ונורה אחר שכתבתי איך

ועשה אחר שנתאר איך

דין צדיק כדורו ועוד . כונה
 קולאמר ככה
 ה' ואמר בחייהם כך כלומר שבו שחיה קאה רלי כו שהוא אכילה
 וצדיק ולא יש שם חסון כבוד אים יסעוד עסר עבוד קפיד דכה על
 עליצו ובה עוד ודבדוק .
 כעירגן עלכו דיקא שאינו
 אומר אחר תירגן עלכו אלא כעירגן כלומר דבר שנוגע בכבוד תירגן
 עלכו דכה יקפיד עליו יותר ויותר .
 ונכין ואיה לעין
 דאך חתא בר חנינא עולים צדיקים כעירגן יותר ונכחיהם דיקא
 שאינו אומר אחר אלא כעירגן ^{מיכיל} דכדקיס ועגילים אה עצמם ולקפידה
 יותר ויותר על כבוד תירגן יתה שחקפיהם על כבוד חייהם שבהם
 יש להם רשות לעזות לבנות וכן כד יקפידו על כבודן וקלל חכם .
 נאיכה נחש ולפעמים אלא יקפיד על כבודו כלל ארבלות להשיג .

להשיג השלמות אחרי מיתתו ועכץ בהיותם בחיים דבך טון לבו על
כזונם ועל כבודן פתיתגם שם תקפיהם על כבודם יונר ויורר שקולך
והקטוב לפני כסא כבודו ואני לו לגונע בכבוד ולעיד חכם אחר
ולוט והביא ראיה דחמא לרבוין שאל ניהי קס קופהם איש וקנה ראו
את הגדוד שקפיד דבך על כס כבוד אלישע והסרם לבם כוד ארס
ליל שקקיהם הבטחת דבך וקס שהקין עליהם את דין כהשליכם
את האיש בקברו להואות שכט כלשעטס וואוויס לבך ואנך דכעחט
דנך ראיה אחת לרבוין
עוד ראיה שעה חזק הענין
עצמו ושלכוחה האיש בקברו אלישע וילך ויגע האיש כעצמות יחי
ויקס על דגליו שקפיד אלשע על כבודו איך השליכו האיש בקברו
אפי' שהיה צהק כמס שקראואיש וגם שלא קראוהו עוד שמוע ויקי
הס שיטאו כלם ואס היה נשע לא היו יואאים כלם קנה שמוע
דבך נמים עולים על כבוד הקדקים כדכו שונע בכבוד ויהי מיתון
לבר וכוד קס יונר עולים יונר ומחייקן
ואזולס לבקש להמים על שואל אינו כן כזאת המורה ולכן
היוא את קסס וואחין לרבוין ושאר חלונע בכבוד
החכמים אפילו להקשות על פירושיהן ולגונם למע לא ידעו ולא
ידינו כחשבה יתגלבו שם תקפיהם על כבודם ויקטובו ודבך
לסכים על ראובן שם טהו כאורט עין לעמוד האל
אלא הוענין יקשה על עין הורה וואור חכמים כזי שיכני
עיונו וכלבו יהיה זה שמה שיהיה על זה שפירשו אחרים לא יוצא

וזכור תפני . ונחזור לעניינו . אל דב פמא לאבי .
 ולמא לקיומי ביה ברבא דאליהו . דבניב ויקי גאלי שנים כרוחאלי .
 לפי שקראויה קראשונא אינה כפידוס כפסוק ואינה עולה כשניה שקיא
 כפידוס הקדמונה שהכח החייהו כדי שבהקיים כוכב אליהו ונגלגלוט
 העין כדי שישל כיוס שם ואפי' שהכח החייהו באמצעות אלי שעה הירק
 ונאמר שאל שעה חיהו ולא מפני כבוד . ואני תמך
 מאוד בתקשה ובחורף שאיך יתכן שעה שבוך אליהו שיהקיים אחר
 עזות דיקא אס היה כחיים הייתי . אומר שפני ברכה אליהו היה אומנם
 אחר חוזה איך עלה בדעה התקשה שפני ברכה הירק ולמא לא השיב לו
 התקשה שאכילו שהלך לביתו לא היה מפני הכופה . ועכב
 לומר שפלה שניהם בפסוק כך היא שהם בשללכו אומא פמא פלוגאומא
 להשליך אומא בחורף בחורף כדי שיטע בעצמות אלי שעה וכפי כוונתם
 אומר וילך ויגע בעצמות אלי שעה ומה שאומר ויחי ויקם על רגליו חוזר
 לשניהם שגם אלי שעה חיקורם וכפנגע כו הקיץ כאיש הנעור משנהו
 וקם ושם פיו עפר ועינו על עינו כמו שעה לכן השונויה אפי' אפי'
 לקיומי ביה ברבא דאליהו . הוקשתי היה והשיב לו התקשה אי הכי
 היינו דתניא על רגליו עומד לביתו לא הלך ואחר שלא נשאר ח' לא
 מאמר שפני ברכה הירק אלא מפני כבוד אלי שעה היה כמו שביארה .
 וראני לא מלאהי אופן אחר כדי שיהישב ענין התקשה והתקשה
 ואם תבוא דעת הענין טוב ואם לאו יבקש הוא .
 בעינן דבר יותר טוב . וכפי מה שביארה שהיה סלגס-

ספרים כפסוק אסנאחר חלשעה. לא נודע מאומה ואולי הוא .
 וספרו דומה . ואחר שהם מקפידים כל כך בסיקציות
 כוכבות אליהן ואומרים כזה אקייס כדומה דיוחן שופא צרע
 עמון שהיא שקולה כזה שטאור אל נח הני כזה נסן ראוי הוא .
 סיקציות שכלל דכוכבות הוא שיעלה הו (שמים כחו שעלה אליהן .
 שכאור פת שעלה לשמים כחו . וזה שאומר וזה
 אלושע ויקברוהו לפי שאליו מיוס שער לה נחמיוס גירה .
 אגם. אחנס אלושעש קנישו לחנה העלה קורס נחמיוס גירה
 כיוון קעולם וקשם ואילך לא חפץ הכרה לבן הוצרך שיטשם .
 טעם גירה קורס כגד אור קורס ואחכ חי ועלה לשמים ואינו
 קשה כפסוק שאומר וילך ויגע האיש בעצמות אלושע ויחי ויקס
 על יגליו שאין לה קרה לומר יורג שחור לאיש ולאלו שש
 או לאישע יורג וכן האיש ואולי הוא סוד ולא שאני מאמין
 הדבר לנר אם וכא לודי ויחזי עקוס אחר ואלכזה קשה הוא מאד
 כעני שפי שטם דזה לומר בפלים ואין יכלו אליהן להשפע כיוור
 חנה שהיקבו וחי הוא שואל מאדונו שיגדלו בפלים וגדול
 אפי שיש איפסות ביו בקיוב שפי קוספר נאמרים הנסים
 שעשה אלושע היוון בפלים על הנסים שעשה אליהן ונכלוים .
 כצד זה שנים כגד ש אחד ועב בקשו שיחיק שנים ואחר שהרבו
 בן קרה הוא שיעלה הו לשמים אלא שהנה הקטנה הדבר ואפי
 שאל בפלים ונתן לו לה לא האמין שהיה שול בפלים מאליהן

ואלהו אלה שוק עמו ופס' אליהו דיו עולים באיכות ונס' תלשע
 גולים כמחוז שנים היו שום עם אחר וכן ימצא אלהו דחוק
 אהבן הצרפית יורב בעקל האלישע אהבן השונעית שהוצרך
 לעשות ענינים רבים ויבליה אהבם אליהו בקראוהו בקריאה בעלמא
 נענה דנה שמו אהב שמו וקחוק אהבן השונעית עלה
 כחורונה בבן הצרפית ועל זה דחק כלם נמצא שנשאר עמו ואינו
 קשה שיסורק עמו נס בעלמא חי באופן אהלה ומשך דכחם
 יהיה ויהי נא פי שנים שקרא בפלים כחוקר אלה כל דיכולה שישלך
 כחוקר שיכא שיה בשוק אלה ודיקא שאומר כחוקר ולא אומר לחוקר
 שאה שיהן נה שאין לואל שיה בשוק נה שישלך אה דפי שנים
 היה עמדה שיסור דכחם השנים עם האחד באיכות נאה לעד
 אלה אלה שנים עולים כמחוז אחר שהבואה היתה שוק שמו
 שלא יאמינו הורגדול באלהו אם לא כרכו השנים
 עוד עד הפשט ויהי נא פי שנים נה שקרא דרך אלה שישאל פי
 שקרא דחצי שיש כך שיהיה שנים נה שישוק שחק וכן כחוקר
 אלה יצחק ולען הוא לי ליהן לי חצי הנבואה שיש כך שיהיה
 שנים נה שישכלך לעשות ופאלו יאמר ויהי נא פי נחוק שנים
 אלה ואין ספק שאם לא היה כו דכחם הנכה לבן לא היה נחכו
 אכאיתקשה נה שאמר
 (קענין) קאיש
 שקחיה בקבר אחר שביאורו כבידור איך
 היה צדק יורב טוב הוא להכנה כבעל המלך שנשאר ה' ואם

ואם היה בא ליד הכריתא כחוקה שאמרה על דגלי עמוד
ולביט לא הלך אולי הייתי מושב שם הם מאמינים בשאר ח
וקס. ואיר עיניו כעני הטוב אמן ועל כל זה לאמר אני צריך
הנה נתיי פניו להו שילויב. וידויכב קאל לעצמו לעבודת אמן //

ככה פ' אה אפי' . אה אפי' משאור הכה
קזה כסיני מאורה שעה מפי עליון לא נבא קדש
וקטוב וכו' . קשה אמרו משאור זה דכה דכו זה
כסיני מאורה . שעה מפי עליון לא נבא קדש
וקטוב . לא ימשע מחלוקה או הכתוב מוכי ככתוב
בבחינה הלויה כיר קאל שש ד' הרכים לפני הטוב והרע .
כחא פירא ואז. אה חכמה אפי' בשמעון . וקללה אם לא
כשמעון . או מוכי כסדר והטוב המניע לאם
כחליטה כזק מוכי אורעה כחאמע לי שאלה חכמה וקללה .
אם מוכי ככחיכ דאלה אם מ' אמר לו שמשאור זה קלר
כסיני מפי עליון לא נבא קדש וקטוב והלם זה שמשאור כסיני
הוא שבחינה הלויה כיר אדם לא קסר והטוב . ואם
נאמר שחכר כסר והטוב שחאמאלי לעשה הטוב והרע
אם וקס' לי חא. קאמר ולא עוד שער לבס שני דרכים אלא
שנעשה לעניס קל שורה קדין אמרה וכחלה כחיים מלן דכו
שהו דכחלה ככחוב הוה . ח' איך אמר ^{קדשה} באה מאילה

וְאֵלֶּיךָ יוֹלָא כְּתוּבִים מִזֵּדִים וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶת אֱלֹהֵי כְּתוּבִים
 הָיוּ וְכָל הַקְּלָלוֹת שֶׁנִּתְּנוּ בָּהֶם וְכִשְׁמַעְתָּהּ יִשְׁבֶּה ד' יוֹלֵךְ ד' כֹּל
 כְּלָסוֹ מִזֵּדִים שֶׁכָּל מֵאָה יִפְסֹךְ בְּכֹנֶה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֶת אֱלֹהֵי כְּתוּבִים
 אֶת עַד אֲבָכָה אֶת בֶּן אֶת אֲבִיכָה שֶׁלֹּא אֶת מֵאָה אֶת אֶת אֶת אֶת כִּי הוּא
 ג' מֵהָלוֹ לְעוֹשׂ פְּסוּקֵי אֶת שְׁמוֹ בְּשִׁמּוֹן אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הַזֹּאת
 לְעוֹשׂ לֵיכָה לְעוֹשׂ בְּחֻקֵּיהֶם י' אֶת כָּל הַמִּצְוֹת מִזֵּדִים
 קָם יָהּ וּרְכַם אֶתוֹ שֶׁכָּה מִי אֵל לֵהם שֶׁכָּה מִזֵּדִים שֶׁכָּה מִזֵּדִים
 ש' עַל שֶׁכָּה כְּתוּבִים בְּחֻקֵּיהֶם י' אֶת כָּה מִזֵּדִים
 מֵהָ לֹא קִיְּמוּ דְּהוּא שֶׁכָּה וּרְכַם לֹא אֶתוֹ דְּהוּא קִיְּמוּ
 לֹא קִיְּמוּ שֶׁכָּה מִזֵּדִים שֶׁכָּה מִזֵּדִים שֶׁכָּה מִזֵּדִים

[illegible]

סודות דברים כי הוא יברך אוהדו כולו היו טובים בהם הן הקטנים ועד
עולם כל ^{דעים} חיים וחמאים והכסף שביא יעזר שקרבים הם אשר עשו
החיות הכלל דאיתא מועמים שלא עשו חיותה ודיק ליה להסמל
דבני שלה ודגם מועמים ולאחר הכתוב עשות חיותה ולא יורג
כדכיון כן דיק . קק אחד דיקל להסמל כדכיון כן .

שכפסם ופיאחר שרבו . לשעיהם כד נדו יא וחמא חמקם
עמכם ולא אחד בהם נק . נק וצדיק כחש מה תועיל להם חכמה החילק
שכפסם והם מעלה קללות קללות ויחזיקו ללמד עליהם סניגוריה כי הוא
יהא אין לפני עולה ולא גשוא צנים לא יקח שומר וחול שומר של של
גלות כי חש קללותם כל והקטנות הוא שידחק חקש מה לא יצויד
ולא ידע . חותכו כי אין יטן ל שומר האלם מה שפיס הוא של
יקח שומר חטובות כחו שיעשה האדם אלף טובות וידע אחד של יחלחול
לו קש אורח העפיה חפצי חוב מוצותו אכל יעש על ודע קלעה .
ויעלולו קשם על טובות כלם וכא של נספיק חזקת חמילה שקיא
חזקת אחת לנציל לעונש כחק עונות וחטאות שחטאו ועשו ופשעו .

קש כל . קק אחד דכטב וכשר קדש יעבדו מעלך
יעבדו מעליהם . דין דיק לו למד כי מלה מעלך בחזק
לכבהם מלמד סניגוריה עליהם עמיה . קי חמיה ולא עוד
אלא שני אחים בחפלה אל על חמו כי הוא . ית בחפלה חמיה
קא חמיה ודע ענין חמיה בחפלה חמו על חמו אכל ענין כהת
חיל שכפסם . קיא חמחמדאל לא היו אחים

אמחים שחפרים אל על אלו היו טבולים בזכות זק וזק טיבו של ענין
זה וזק דמארה שולט לשיקיה מנהיג על כלל המאור והעונות
והכשעים שעשו . קיץ כחמור קנוד שחור כי דעבדי אז
העליו כי רעם אז יעלוו קיץ לזר
ונראה ל. משק טעין להעיר עוד קנוד בנהל מאמרו זק והוא
כחמור כליל ט טאכ נכנס אכלהם אכ חכינו לבית קדש
קקדשים וכי אכ (הוא) שמואל איה קנוד ועבורתי ואיך הוון חקני
והחיו על כניו ועל צעל ידיו קא'לפון מאז אשר קחילה קדש לבא
עליהם ופ'למ מ'ל כחיון שבו הנקעה העיר פעם נאסוה וכסעה
משנעה ע'ל עשו כחיון שבו הנקעה העיר כנוד חמור שחור
ק'ל זק י'ל כחיון שבו הנקעה העיר שחור כחוד ק'ל כ'ל (חוד יחזק
קדש בעיר וכחוד ונבקעה העיר ולחך טקוד ר' שהוא כחוד ק'ל שחור
לחודים חניס) ואע"כ דכריב בקרא צוס ק'ל כחשעה לחוד הנקעה
העיר האידנא חכענין כ'ל מ'סוס דחמילה קנוד מעניה כ'ל בו ל' .
שכ'ל כו הנקעה העיר כחוד שונה וכשנייה קופקעה כ'ל וכו' דכשנייה
קופקעה כ'ל קנוד לה'ענה מ'ל כ'ל כו (ל' חורב) כ'ל שני חמור ל'
ומ'ל צוס ק'ל קוד להקעה העיר ולצרות שהוכפלו כו ע'ל
ן דרשו חספרכ) גויסן וקראו קצוות צדוות וקבלאות ודורות שחור
אככט שחור קוד ל'ל ט'כאכ ומ'ל שס חחוס (ל'ס) מאן
אשר קחילו קצוות לבא עליהם שלא ללמד שחמילה ע'ל ל' ט'כאכ

כעשה לאחוריו כעולס . זאת המשנה לפי דעת
 שיכח אל כיאור החכ לשתי סבות .

אמר עוזקה . יצוני מצד עוזק החוש . שחוקי חושם מפרש
 זאת המשנה לא עזרו אליו כלל כפיאורקה . וקספק הוותר
 עזוס אשר בה הוא כי קושיה מה שלמד לעזר אין לה מקום כל ספק
 וזה יבאר בזה האופן . לא יחשב לחלקק או הוא חקשקלעא
 קאוור בעשה לאחוריו . או אל הכורא הקלען אשר הוא קאל
 יב אולס אם יקשה להא האוור מה שלמד לעזר כאל יאמר מה
 חזוס חזוס לנו הרבא באר בעשה וכו' יען כי דורה צוחה ואוורה
 וקכיאור חכ איך קעלה קושייתו כשאמר וקלא כלאמר אחד קיק
 יכול להכחור יען כי זה הספק אינו צורך אבל הרבא אכל אכל
 קאל ית . ועוד יש לו טענס בזה כי איך איפשר שספק
 דחקשה הזה . קנה להבא כי מה חזוס אכל לא שחושבין .
 ופחם חילק יספק כי דבר כזה טלא כשפתיין הנה כאמר בעשה
 וקשיבודתם כוואסיה טו לאורקוא וקיק מלה כוואסיה כפי זאת
 קנה כחו וארשת שפתי שוא מענין אחיה כחש קראש אל .
 אם קחקשה לא יקשה כי אם אל קאל ית יספיק שיאמר וקלא כלאמר
 אחד יכול להכחור מלה שיאמר ומה שלמד לעזר . ועוד
 שאין יחס כלל להם הספק אכל דברי הרבא אכל אכל דברי דבויקורה
 וכבר ראיתי לאחר מן קמטשים שלהם טעמו לפני כקופא
 דחמא ואמר כי הוא חקשה אל דה הרבא ואמר

ואמר מלך בעשה מאמרו יען כיהם לבוא להם כדברי הרה"ק
 וקשיב המרצ' כי עיון עצום אהא לא שמועין יען כי כבד איפשי
 שמועו במאמרו אחר וכול הקב' לבואה עליו וכזה האופן שמוע כוא
 אורו . ואם הרה"ק אהה ויאמר ט' פעמים כבד הוא לומר קלסין
 קקש כבד וזה ה"פ אין לו שום כשל ולא עלה כלסין חמשה ולא ולזה
 גדל המפקוד הנפלות עליו . **ולקבנה דעה**
 כפי המשנה צריך שיהיה כי גדלה כוונתו
 זה השלם השכל ה"ק להוציא קוץ האינושי ולזה יאה ל' שלם .
 שמשו כל צרכם לעיונים קרא שונים שפסקו כדברי הרה"ק למה לא .
 אהה כביאה האדם כי מוכחם כשאר הנבואים ^{כשם} יעו כראשית
 וזה כי כבד ה"ה כוונתו והקדושה כי כל דבר יוגבל אל הרבליה .
 כאופן אס-עק על האמצעים הנבואים אל הרבליה שהם טובים
 אולם הוא למה הרבליה הוא טוב ואם יראה עליהם שהם רעים .
 הוא למה הרבליה קטע עתה הוא יע . **(א"ס דאמה**
 הוא שמו שהנחנו כל הדברים הנבואים כעשה כראשית **חס**
 אמצעים טובולים אל רבליה קבצאב קוץ האינושי וכבד אהה
 עליהם שהם טובים ואין אמצעים טובים או רעים כי אם כפי
 הרבליה אם למה יכול לומר כדברי הרה"ק לומר שכראה האדם
 אשר הוא הרבליה הוא טוב . **וזאה קבוע העד**
 אהה מרבה חזל על פסוק ויאמר יי' למיני כה
 וזה שהם אל אהה שהאל יתקן חזר על כל האמות להקבלה

להם את המטה ולא רצו לקבלה עד שראו י"ש וקבלו אותה
 וכוונתם אל היא כי ככלית האל י"ה כביאת י"ה קשול הוא המצאת
 המין האנושי. ולה"שיר אותו באופן חיותו עצום שאיפשר
 וזה האופן א"א שיהיה פא' כלפי הוה ולפי אחר כי מכוונת י"ה היתה
 (הי"שיר בואה קה"שיר את כל האומות כשהם אכלים לא רצו באלו גלו
 שחשבה הנבטת מעב והם ואת קה"שיר הנפלה . | לזה י"ר
 ל' שירשיר ארוננו זה המלאך ויאמר ה' מסייע ב"ר
 כן תהיה כדברו אל השבטים וכן בפרט . וזה בית
 קושר היה שיאמר אחר למדת הכנה כי יחי ואופן ואל ימנע
 אכל נלה להם כי כמו שכוונתו י"ה היתה לה"שיר המין האנושי
 אכל כל האומות של אלה שחשבו הנבטת כדירה כינם וכן
 הכונה י"ה מזה כפיאור כי ככלית האל י"ה כביאת זה קשול
 השפל הי"ה לה"שיר המין האנושי ולעשותם צדיקים כמלאכי האל
 האלים והוא העצה במאמר שער המגדל שזו ס' י"ה וכו' הון
 עשיר וגו' . להכנה זה ראוי שיהיה כי המגדלים החזקים
 היו שפוס על ההרים והים ועל הגבעות הנשאות
 אם שיש להם ירון כזה יצאנו לשונות מחקורות העולים . שלם
 חמון באופן אחר יען כי אין יכולה לעובדי המוסמים לרץ בהם
 לבאר ולבא פה במוסמים במדבר ולזה יאמר שעה כי זה המגדל
 שזו חשם אל"ס י"ה ש"ה המעלה יצאנו שבו ירון צדיק שנית
 שא"א אם הוא מוכן לגן לרץ בו המוסמים הוא חזק ואמין ונשע .

ונשגב. **אולם כי** אהולך אחי הקון הוא שומר אה הקון ואין
 הקון שומר **אורי** וקוא אלוהו קון עשיר קריה שזון
 פאלו ואור שקריה שזון של הקון הוא קהעושר העשיר ישן שקוא
 שומרי אורי ונחומה נשגב יש לו לקון כחשכיה של עשיר יידיה
 משכיה כמון משכיה לבב וזה כי כל מחשכיה העשיר אינן
 משומרים כל לשמירה קונו הקרני שנוסף אחי קויה כי קויה
 משמרה כחש כי יוץ צהק ונשגב ישן טי תגליה קהל
 יתבונן כמון שקווס ככויחא זה השלם קוא לתוציא אנשים צדיקים
 וישים כלומר ^{לשם} ~~לשם~~ ^{לשם} ~~לשם~~ לא לבנין על קרשעם
ולקח רב טי האנשים הצדיקים ישרו אורו ויקם השם להם
~~עשירי עשירי~~ אבות ונפגם כשמים וכאין
 יטן כי קשול לא עבא כי אם בשכילם וזאת הנונה
 לא עלתה לעיני המלאכים יואל מצרים כמון שמתו קלא זה קדשו וכו'
 וכבר יש לו קדוה כזה כי היה ראוי שיאמר ועזוב אורנו אבל אמרו
 חזק מענו לקדוה זאת וזה כי הם אלוהו שהם עשה עתה נעים ונפלאה
 כזאת היצאה בזכות של צדקתן ולקח אמתו חזק אנה מענו כלומר
 שלא יהיה עמנו ונעבדך אה תעלים וזה כי לא יעשה עוד קש' עמנו
 נעים ונפלאה **וכזה קלר וס** יא לי שחלקו
 כזאת דפ כאמה סה אורי יין כוואק ישק
 ויזכר ש' נכא אורי קב' עולמי שלמי יאמר לק מי כוואק מי יצק
 ישק כוואק יש ויזכר שמתו כזאת יין וט'

וְגו' יְקוֹשׁוּעַ דְּסַכְנִין בְּשֵׁם ד' יְקוֹשׁוּעֵךְ לִי אֱלֹהִי בְּקוֹלֹתִי לֹא עֲבָדָא אֱלֹהִים
 אֲלֵךְ בְּכִכּוּל. שְׁמֵי אֱלֹהִים הֵנָּה טַבְחָתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּךְ. ד'
 יְקוֹשׁוּעַ בְּשֵׁם ד' נְחִימִיךָ אֱלֹהִים שְׁמִי וְאַתָּה לֹא עֲבָדָא אֱלֹהִים בְּכִכּוּל. יְעֻקֵּב
 שְׁמֵיךְ יִיקָם עֲוֹנוֹת כִּי יְעֻקֵּב וְאִין עֲוֹנוֹת אֱלֹהִים שְׁמִי וְאַתָּה שְׁמֵיךְ הַעֲשִׂיתָ.
 בְּכֵס הַיּוֹם אֲתָה הַשְׁמִיט וְאַתָּה הַתָּא. **ר' בְּרַכְיָה** אֱלֹהִים שְׁמִי
 וְאַתָּה לֹא עֲבָדָא אֱלֹהִים בְּכִכּוּל. יְעֻקֵּב שְׁמֵיךְ כִּי
 וְגו' וְאִין וְאַתָּה אֱלֹהִים יְעֻקֵּב שְׁמֵיךְ שְׁמֵיךְ קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל.
 ד' אֲבָרָה אֱלֹהִים חֶבְלֵי לֹא עֲבָדָא כִּי אִם בְּכִכּוּל. יְעֻקֵּב שְׁמֵיךְ לֹא עֲבָדָא חֶבְלֵי
 יְעֻקֵּב כִּי יוֹצֵר הַכֹּל הוּא. **וְכַבֵּר הָאֵל** מַעֲשֵׂיךְ לַעֲשֵׂי
 הַעֲשִׂינִים. כִּי הַתָּא. אֱלֹהִים שְׁמִי
 מַעֲשִׂיךְ. כִּי כֹהֵא. הָאֵל מַעֲשֵׂיךְ דִּקְדָּשׁ יְקוֹשׁוּעַ בְּשֵׁם ד'
 נְחִימִיךָ וְהַתָּא מַעֲשֵׂיךְ מַעֲשֵׂיךְ כִּי אִין עֲוֹנוֹת הַתָּא כֹּל.
 וְהַתָּא הַתָּא דִּקְדָּשׁ הוּא שְׁמֵיךְ. וְאַתָּה אֱלֹהִים
 כִּי אֱלֹהִים הַתָּא חֶבְלֵי אֱלֹהִים שְׁמֵיךְ הוּא הַתָּא כֹּל קִשְׁלֵי
 דִּקְדָּשׁ הַתָּא וְהַתָּא שְׁמֵיךְ עֲבָדָא כִּי אִין אֱלֹהִים הַתָּא.
 לְבָד. **וְאִם שְׁמֵיךְ** שְׁמֵיךְ הַתָּא עֲבָדָא.
 כִּי אֱלֹהִים הַתָּא. הַתָּא הַתָּא כִּי אִין הַתָּא.
 לְבָד אֱלֹהִים לֹא הַתָּא לִיגְדָּשׁ כֹּהֵא הַתָּא אוֹ כֹּהֵא.
 וְהַתָּא כִּי דִקְדָּשׁ שְׁמֵיךְ שְׁמֵיךְ הַתָּא עֲבָדָא וְהַתָּא
 הַתָּא כֹּהֵא הַתָּא. וְהַתָּא שְׁמֵיךְ הַתָּא הַתָּא כֹּהֵא הַתָּא
 אֱלֹהִים לִיגְדָּשׁ הַתָּא וְהַתָּא שְׁמֵיךְ הַתָּא שְׁמֵיךְ הַתָּא.

חייבך כלומר מי היה רבליה כיוצא בך ולא רבליה כיוצא בך לך
 אכל יצורך כזה האופן והקצרות וראוי שיהיה כן
 יבא מזה המלה הגשמה כי על שלם הגלגלים ועל שלם השל
 והשיב כי ישקב כוונתו ויחזיק ויהיה רבליה לך אלה הדברים
 נר יקו אע"פ דמנין כסס וכו' אע"פ כי אין האלה עם דתך כזה
 שהניח כי שלם הגלגלים עבד בעבור השלם אכל
 הדברים השלם הארציים והקדושים ישן אלה הצורות הכתובות
 קס כח חלור (מלה) האינו שיהיה הכיח האין לפסוק דנה טא כהמורה
 אשר עשית שוק וכו' כי אם לא היה זה בן אפן ואינו ואורא אין ואין
 מאורא לפסוק כי כוונתו בעבור ישקב
 כס כס ד' נחמיה דורא לתך כזה שהניח ששני העלמות עבדו
 בעבור ישקב ישקב ככל היותם טאלה הצורות או כאחרות אין הרבליה
 השלם ישקב ככל (מלה) שמשקחאלים אין למסיף עליו ולא לגרוע
 מהם לא רבליה אחר ולזה כי שמים יוצא למור הקדמא השמימית
 אשר ממנה עולל השמים והאין יוצא למור הקדמא הארצית אשר
 ממנה עולל הדברים הארציים ויהיו הנה שמים ואין כמו בארץ
 כוונת אלם ארבעה שמים וארבעה האין שיהיה על הקדמא השמימית
 והארצית כי טעם המלשים
 הצורות או כאחרות לא היה המלה הרבליה
 ו' כפייה אע"פ שהאמר כ' יקושע כסס ד' נחמיה כזה שהניח
 כי צורה זה העולם השלם לא עבד כשכיל השלם אכל רבליה כיוצא

כוונתו הוזהרה היה השלם יעקב . אולם נהג
 שהניח בנס כפי את העולם השמימי ואלו כלל
 שגור שגורין כי היה בעבור איש אחד אלא יתקן שלם כהכלל
 השלמות ולא כי האבות ופ' אשר הם קדמונה וזה העולם נבואו .
 בשביל יעקב לא הוחלפה העולם השמימי . נראה אלא דווקא על כלם
 ואמר כי הכלל בין העולם השמימי ובין העולם הרוחני ונראה נבואו
 בעבור השלם אשר הוא פשוט יעקב אביה יען כי כפי זה למעשה דעה
 עשה השלם היא למעשה נבואו והוא לא יסב אשר פשוטים וזהו לעת
 היותו המקובלים . וזהו רמזה הרמזה באחד
 קצר סך פשוט אם בחוקות

רבו עז וזהו לכה בעולם . ולהכנה דעה כזו
 צריך שיהיה כי הוא לקח כח הדעה למה הניח הליכה בחוק .
 וזהו כלל כח . ועוד למה אמר ונתיב גשמים בעתם ולא
 אמר בעתם . או יאמר ונתיב גשמים גשמים בעתם .
 ועוד למה אמר כי יספיק שיאמר יתן פיו . ועוד למה
 קורא מאמר הנה באוה ורפתם את אויביכם כי יספיק שיאמר
 ונפלו לעיניכם אויביכם לחם . וזהו שיהיה שאלו
 המפגשים למה לא שמה הנה היחס כזה המספר כי
 היה ראוי שיאמר ורפתו לכם ה' מאה ומכס אלפים יהיו .
 ועוד כי נפלו לעיניכם וזהו הוא מורה אף כוונתו כי כבר נא .
 ועוד הקושיא הקדומה לא כיאמר הנה השכר הרוחני יען כי הוא ית

יד שכל גלוי בו . וכבר ראו מאני עולם בה גרזה הספק אכל
 מקום קניחו ל לחור דעני . אולם לא מאור כי כבר קיבלם
 כי אותות העולם משוכים עלינו כחוקים יען אין להם טעם
 מועיל אצל אכל ולא אס יק כחוקים וכחוכות לעיני דעני כחוקים
 והוא במאור דוד לפעולה אדם כלפי שפירק וגו' וישמור כלבו .
 במסורה המורה אדם שכלות ויהיה גבלה עשורם לעצמם לבי לא
 לבלית אחי מאוס כי כשתשוא זה כזה האופן לא תשכו אפי' ותחייך
 לית אלכם אליכם שכו אכל אפי' נועם לבם כמנהג נכא' ונרטי וכו' .
 כלומר כמנהג נאווה ועש נעטם לא יהיה העש קנה לבם יען כי
 כבר איפשר שיהיה כבם וי שיהיו לו אנדרות חנה ושעה ולא יר
 להם שהוא עש ואוי ליהודי קנאמים או אקו עובדי דרכים לא שטיט
 קנאמים יהיה נעם של קנאמים אכל לא יהיה חסור לבם ואפי' אעשה
 עוד לבם כי אף אם כותן הקדוש עש קשה וזכר לזר אילי סוק כחשחור
 אדם מן קשה לבי לא שקנאמים נועמים אולם כמות שטיט קנאמים
 שקאן חקן יכולת אינם נועמים פהם אולם כותן שטיט קנאמים
 שיעול לנטיט קאן יכולת יועיל לאילי סוק שירבו פהם .
 ואפי' יאמר לנו כי זה הקנה העור והגלמה העצומה יקנה
 מצי שטיט קנאמים כי חול יהיה עש קנה ועד קנאמים קנאמים
 לזה יאמר כי זה ינחה בפומם ככ דרכים . אף כי יש
 לבם לרכס לא לשאר דנוס אשר אינם שומרים קנאמים
 כציר וגו' . כי לחפס יהיה כמבלית השלמות והקנאמים

והעלה על יולדו מהלחם עד כי אפילו רבין שבעים כתרבליה שוכני .
 תכלו אורח ולחם לחמם . ואם ראחדו כי מואה הקלחה
 יתן לבם היזק גדול יען כי יבואו הגוים כבה יי לבם להם לשוכני ולחם
 החסידן תחננו לצורך חרבם על אחרותם ולקחה חכם כי ולחם יוחזק לזה אני
 חכם יחמם כי וישכנס לבטח בארצם . ואלהם תתקדו .
 כי מואה הקלחה יקרה לבם שיתבטחו שרבו
 כלבם ויהיה מלחמה חזקה כי יניכס בלא קדוש וישון ויבטח
 ונא להם אפי' חכמה חכם כי ארץ שלום כאלו . ואם עוד הארץ
 כי השכנה איננו מניח לעשיר לען לשון ויקרה חזק לבם היזק עצום לה
 את מיועד ארצם כי השכנו ואין לחיה . ואני חכמה
 אורח עוד כי שרבו ללה אל חממה אויביכם לצור אורח כי ארם
 תדפו אורח וקא והפך . ואם הגוים קדוה .
 יבואו עליכם לארצם כי יהיו נופלים לעיניכם בארצם כחיה כראיה
 חכם לבד . ואלו כי קול מן הידוע כי קדם היושם .
 בביתו וכא עס אחר להלחם עמו כי אם העם הידועהם
 יורו חזקים באופן שואה ידועו לא לארצם והגדלים כי העם
 הנחף יעלו הידוע להלחמה בארצם כי יוכלו מואה עס שלם
 מאור ולחם חכם כי כשיעלו ללחם עס אויביכם אל ארצם ידפו
 והם ה' מואה אחר לעשהם אולם כשאויביהם יעלו אליהם
 להלחמה אל חכם ידפו מואה לבנה שהוא א' למאה לשכה ככה
 קדמו וקא כאלו כ' נלה הסכה טעם ועלו אויביכם ונא אלו יאמר

יִאמְרוּ כִּי־יֵשׁוּעַ בְּלֹא־לִבְיָנוֹס כְּלֹמֶר כְּאֹרֶבֶס נָפְלוּ כְּרֹאֲיֵה קִחִיל לְבִדּוּדָה
וְהוּא הַשֵּׁנִי הַגָּשְׁמִי . אֲבָל יִאמְרוּ כִּי הַשֵּׁנִי הַרוּחִי הוּא הַכּוֹאֵר
שִׁיקָה לֵהֶם מִלִּי הַחוּשׁ וְזֶה יִתְבָּאֵר בְּזֶה הָאוֹפֶן כִּכְר הַתְּפִלָּה מִדְּמֵי
חַוֶּל כִּי הַעֲבָר אֵין בּוֹלְאֵמִילָה וְלֹא שֶׁנִּיק וְכֹל אֲבָל צִדִּיקִים יוֹשְׁבִים .
נִשְׁמָוּתָם וְכֹל יֵאֵס אֲתָם רֹאִים שֶׁמִּשְׁחֵי־הַקִּטְוָה הַקְּדוּשָׁה
יִרְחִיב־שֶׁאֵין מִשְׁנֵי בְּרֹבֶבֶס וְיִירֶשׁ שֶׁנִּינֵה לִנְשָׁה לֹאֲרֶן לִשְׁכֹּחַ .
כְּנִיכֶם לֹא רִבִּיק רַב חֵמָה עַד מֵאֵד כִּי לֹא תִבְעַל נֶפֶשׁ יוֹצֵה לִוְיוֹ
שֶׁנִּינֵה בְּשֶׁמִּתְּוֹ אֵת הַטָּהֵר כְּשֶׁרָאָה מִזֶּה הָעוֹלָם וְזֶה הוּא שֶׁהֶם
יִרְאֶה קֶבֶל וְזֶה הַצִּדִּיק יִסּוּד שֶׁלֵם וְכַשֵּׁמִיתֵה הַגִּוִּה הוּא סִכָּה
קִיּוֹם הָעוֹלָם וְכַשֵּׁמִיתֵה הַרְשָׁעִים שֶׁמִּתְּוֹ הוּא סִכָּה
יִזְכִּיר־הָעוֹלָם וְזֶה הוּא לֵב הַיָּדָה מִלִּינֵה עֲשֵׂה־הַמִּתְּוֹת וְכֹל
וְלִהְיֶת־זֶה צִדִּיק שֶׁלֵעַ אֵלֶּה הַקְּדוּשָׁה . אֲךָ כִּי הַרְשָׁעִים אֵין
לִפְנֵיהֶם לִפְנֵי הַכֹּהֵן לִהְיוֹת עַל דִּשְׁבוֹ אֲחֵר עֲשֵׂה־הַטָּהֵר
הַמִּתְּוֹת אֵלֶּיךָ וְזֶה כִּי אִם יִאמְרוּ הַרְשָׁעִים לִפְנֵי יְיָ כִּי לֹא הִיָּה יוֹדֵעַ
שֶׁקָּטָן כִּי־אֵת הָעוֹלָם בְּרֹבֶבֶס וְקִיּוֹם אֲוֹת עַל אֲרֵצֵי הַטָּהֵר
שֶׁאִם יִדַּע וְלֹא הִיָּה לֵב מֵאֵד אֵת הָעוֹלָם יִאמְרוּ לוֹ הֵאֱלֵךְ יִתְבָּרַךְ
בְּרִיָה בְּרֹאֲשִׁית בְּרֹאֲשִׁית וְכֹל וְשֶׁהוּא בְּרֹאֲשִׁית בְּרֹבֶבֶס
כִּי אִם יִאמְרוּ הַרְשָׁעִים שֶׁלֵב הִיָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵלֶּה אִם בְּרֹבֶבֶס שֶׁהִיָּה
יִכּוֹל לִמְכַרְמוֹתֵי בְּרֹבֶבֶס לִזֶּה יִאמְרוּ לוֹ הֵאֱלֵךְ יְיָ כִּי כִכְר הוּא
מִלִּינֵה מִפְּנֵי בְּרִיָה כִּי הֵאֱלֵךְ יְיָ יִכּוֹל לִמְכַר כֹּל מִינֵי הָעוֹלָם וְכֹל
מִינֵי אֲיֵתֶן מִיָּהִם כַּשִּׁינֵה . כִּי יִאמְרוּ שֶׁלֵעַ כִּי שֶׁם .

שם אחיה עטלבלסין הקדש על החפץ והיוצן בשם ההכנסה אל
 וראלה הקדמות יהיו מכוואהם לברי שיהא וזה ביהוא בעשרה
 האחרות וכו' באלו יאמר בעשה מיני חפץ והקשר
 הקלוד והכל וכו' באלו יאמר כי אם מה באלה העוהו האל יהי בזה
 נוק כי אם הוא יוצא להורות לנו שבוא את העולם כדכוננו באחיה
 א' יספיק . וקשיב כי אם אומר אחיה אחת לבה נאמן כי
 האל יהי בוא העולם כדכוננו לא שיהיה ואמר אורו כשיצא ויהיה לשע
 בשוה אלל דש' בעו שקרם כהקדמך ל' שבוה בעשה האחרות
 כו' להורות לנו שכללמן יחין הוא נחפץ לא כבויאנו כי לה יספיק
 כבא שיהיה כי הוא באלו יאמר כבא שיהיה יוצא לומר באחיה בוא .
 אלא את השמים נא את הארץ אכל כהקדמך כדו שלא יהיה לשע
 האלהים ואש לעיו י' . וקשיב ואחיה העשה דורות
 חפץ וכו' להורות שקלוקים תקיימים את העולם ולחפץ ולהורות
 כי הרשעים האלהים את העולם קביא עשה דורות האדם ושרש
 נ . וק יספיק בזה שצונו לכו בזה קדוש ברוך
 לאל האל העוהו ו'

במדרש כזה חפץ נק' דב' עשלו ב' חפץ ונבולק
 ועושו זכה אדם לאחיה יתן עול חפץ כל העולם
 זכה לחפץ זכה לכל . זכה לעבדו זכה לכל . איתנו
 בזמן שהם חפץ שמים ופאור כפח גור . אכל חפץ
 ועבדו ועשו של אדם אינם כלם שכן שלמה אומר לא לקלס הקדוש

החיות ולא לעוהים החלומה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לעוהים שש
ל וגם לא לודעים חן כי ער ועגב יקה אחכלם עב . קרב י
לשאל שישראל מאחר שיעקב חזר ליה יא לסגולת .
ויעקב חכל מלט למה זה מאריך היתה מצווה רבות שבה בחינה
שלא מכלל לעוהים כלם ואין צדיק מאן אשר יעשה טוב ולא .
יחמא ויורג היה ואין שבעשייה מצוק אחר או שנים יספיק
לע לקנות חיי קעהכ נכלו שבעמו בני נח עלן מצווה לאיוור
וכבר נא משיב להק הלק משה ין חפץ למשן צדקו יעיל בזה
ויאריך וכו' ופירשו כי הרצון בזה כי יארג החכמה האלהית שי
אנשים שיכולים לעשות מצוק אחר ניש להם חסד עשה לה שאין
כן לכולם . ניש לכולם חסד עם מצוק אחר מק
שאין כן באחרים ודע הנה לעוהים נבנה נבנה אליו בא כהבו
לעו מצווה רבות והאיש אשר לא יעשה מצוק אחר יעשה
אחרת מאן שיזנה לקנות חיי קעהכ לה שלא יתקיים כל זה .
כנהלנו מצוק אחר או שנים לבד . ולזה יק שה נהיה
יעלה ברעה שבעשייה מצוק אחר יספיק
לאדם לקנות חיי קעהכ מכלל שיאמר ולא יעשה אחר מכל .
מצווה קסם האחרות . ולעמוד על כוונן שלדכו
זה נספק קנה ספקות כחאמר אשר החלשנו החלשנו כו דיוסט
אן כי הם זל והנביאים מלט ג' שלמיונה חכם כחכמות עבור
כנבונות עשיר כעשירו ולא עוד וכ' חולא מעבד חכם נכו

גבור ועשיר וחזק . ב . ש' לשפן בלמור איך אור שמוכות
 הם ג' לאיור בייחלוקנו . והבנים והאשה קיקה וזולתם .
 הרבה ואכאך השיבו שהם ג' לאיור . ג . דאוי לשפן
 איך אור שמי שזכה לאחד מהם ובהכלם כי . כחוש נואך
 בקץ כי יחטאו חבאים ואינם גבורים . אכל כבו קנאור .
 שהשליח ג' חיות נפשו . בחכמה והחלה עפ"י שיהיה כדור
 החטא ככה וגבורה וכו' ושלמה חן חטא כעושר . ולחך
 שהכבוד אינו כיד החכמה לכן לא חטאו זל ככלל המכות וקנה .
 הללוסוף כרב כוא שן חמדות שהכבוד אינו הרבה לחי האדם אך
 הוא חטא חטא כי הוא כיד החכמה וזר האשר הוא כחכמה .
 נס כי זה שיהיה כיד חזקתה בקלור יוסר והטוב האמת הוא
 אשר כקושי יוסר . ואמר עוד כי לוישה קכבור
 הוא לחץ אשר ידאו החאים לפי שהכבוד הוא קטענה קכענה
 האנשים לאי שחק לאור ולסוף שלמות הנה אכ הוא מקדכויס אשר
 לאי כספוס כעבור עזוס כיהס כעבור החלה החלה אשר יורו עליה
 (קנק) החכם כן חולא ביאר שהכבוד הוא טאר וקנק כעב .
 אשר כו יפעלו כבודות לא שופעל האחר ולכן אמר
 שהכבוד אינו אשר חכמה אור זולת כי הנה אכ יהיה הטוב
 הוא כולל חן חטא ויהיה קל קספ . ההספה אורנס הוא .
 אשר יעבו לולת כי אן אז הקטן הוא לעצמו יוסר כקושי .
 נס שהוא עושה טוב לא סוכל ולקל אור .

ושא' כבוד ר' רב פ' כיוס ק' נשיא אר' סימון (מה נקרא שמו
של רב' מלק הכבוד שהוא חולק מכלו לר' יוחנן
ויק' כמאמר זה . א' זה אשר שאל למה נקרא שמו
של רב' מלק הכבוד כי . אי זה נקרא וכחיה י' לונו של היה ראוי
להקרא מלק הכבוד (שנ' שהיה נקרא והכחיה היה למה נקרא שמו
שלהקרא כיון קרא מלק הכבוד מה שאינו ראוי להקרא כי כי הנקרא
מכבוד י' כענין י' ל' להקרא מלק הכבוד ואם קרא י' ל' יקרא
מלק הכבוד י' יקרא . י' אמר שהוא חולק מכלו
לר' יוחנן כי היה משפיק שיאמר . שהוא חולק מכלו לר' יוחנן .
או שהוא חולק מכלו וחבארי קרא שקבוצה שהוא חולק מכלו לעולם
אמר לא שונה נשיב כי קוק' לבעל המאמר ל' קינט נקרא י' ל'
מלק הכבוד לפי פס' כטפ' שניא שנקרא מלק הכבוד ע' שכל
הנמשאים לבניהם אותו כח' כבוד ולבונק יאמר וק' לא נזהר
קז' שיקרא רב' נב' הקבל מ' הכבוד מזולתו אבל שהוא מלק הכבוד
למה שהוא חולק כבוד (זולתו) לא מפני שפירשו מכלהם אותו
אלהם אמר לר' יוחנן מפני שלחור הכבוד אשר בעבורו יקרא חובד
בעל הכבוד הוא שיוק' לר' יוחנן ל' כי הכבוד הוא ענין מענין מן הש'
אלה עושה לו כשני' מעלהו שאם היתה הק' שחואה וקבהעה וזולת
זה אשר כיד העושה לעשותו עצם הכבוד היתה האבן או קלס או
הנהגה קבוצה הנעשה עבהם ולא יהיה כזה הפרס כניהם נבין
קמלכיהם או כין האלהים וזה כעל כי מה יוסף נלה י' י' י' י'

יתן דעשה כן למי שאין לו מעלה אחרת . אולם יוסף .
 ויתן כפרתו ויעלה מי שאלה אליו חפ הכבוד משל למנוגיה יקרה
 המאכנס בזהב אופיר שבכבוד הזהב ילחם עמה אולם מי שיכף
 אכן מקיף או כפיס מעץ זה כבוד יהיה לבס מזה ועל זה עצמו .
 אמר נחמיה שולח שולח החטאים בבור אכן כחונתה בן נחמן לבסיל כבוד
 ואמר גם לא בכל יחולל איש ונעשה לה יהיה לבס . וכן אמר
 בחקונו אחר בכבוד חטאים יחולל יחולל לפי שהכבוד הנעשה לחטאים הנא
 צלמוס מעליותיהם כשכף הזהב למנוגיה לה יחולל הכבוד כולם .
 יאות קרה נחמיה מכל קמרו . אכן אולם יחולל חטאים בבור
 לבסילם קרה זה אינו כבוד אכל הוא מלהם קלן כיקוא
 כמי שיקח אכנים וישמש על ראשו כי אין כזה כבוד לאכנים כי אם .
 משא ומעמד למלה אולם מעל האץ ונכנס על ראשו .
 וזה קרה ר' פונדון כחלק הכבוד שהוא חולק מעבדו לויאיו שקס
 קרנונים לפי מעלותיהם לקבל הכבוד . וכן ראוי שיוכן אמרו כן
 וזהו וזהו איזהו הכבוד המעבד את הבריות דוה לומר .
 הכבוד שהם ראויים אליו . ולפי שלא מקלה דעת כזה
 כי גם הם לא לעה לא אמרו שחולק מעבדו לבריותיו ויוכן למאויס אליו
 כעו שיוכן כלכו כן וזהו ואסאינו מוכן מעבדו מכל שיפרש אכ
 קיה לו לבן וזהו ע' לפרש ול' המכבד את הבריות . עם שכל .
 לחוק ול' דוה ליה כעו שפירש אחר שאמר המכבד את הבריות כזה
 קידשה ולא אמר המכבד בריות

אמנם על

משק נניין שכווננו כונה נחמד ונכונה היא אצלנו עד
לארץ היא להכדילנו נחמד מלבי כו כי איש חולקים כבוד
ואינם לחפזים לאורם האנשים אשר הם נפנעים דחום ועיניהם עבדוהם
ומלבי לאים והם כי אם לעדול קמלכות אשר לא יראו יראו והם אכל
אדובה קמלבים הם יראים והם שלא יכדו כס ולק יחפזו אורם בחתונה
ונכבזת ויקר שניא וענין הקיסר עם שוי הלכות ולכות אדום יוכיחו
אמנם הוא יהי כהן כי אדובה לאורם שהם יראים מוטו יחלוק להם
מבבדו וכחם צדיק מוטו יראה אלבים כל קציה יזכה ליונה מוטו
ככל הנמאורה בהיותה אלם ולאורם שאינם יראים מוטו יפילם
שפילם עראץ יטעם עד עפר כענין נכוד טאט נחירם מלק צור
ודולה לק אטו לא כמלה קנה מלה כו מלק כו אטו מעלה על
חוקים נכו קנה אטו כן דמכר וסכובין נשעלה מארץ (קטע)
כי מלבי כו מעלה מולבם ולא יטעו יטעו להחניף
לעדול קמלכות ולכן יטעו משפט על השפלים ויכמו על העולים
הלא נה משה כי ה' אלהים הוא אלהי האלים ואדוני האדונים
וכו אשר לא יטעו צנים וכו עושה וכו יטעו כי הוא יהי אטו
צדיק לבינהו וכינהו צדיקין עב יטעו הקצף על הפחותים
כי טאט יהיה מוטו הש' עליהם לא אטו כמאמר יאמר כל אים
קשה ולרעב קמלבים למעב ואיטו קלוק ולא יטעו לאורי העולם
אכל על העולים והחוקים טענו חוקה לארץ וכעשה הש' משפט
מקובים אלו יקטע לעט דכר יאמר יאו כי הוא מוכדל ומפוז

ויחזיקו חלוצי ב' הארצות על קוויקס ולא יעשו בהם משפט והוא
 ג' י"ג בקוויקס יקדש ועל פני כל קדש אבד יענין להקדוש
 וחזרו לנהל שהיונו עליו כי בן זמלא למה שראה שהכבוד הוא ביד
 הדבור לא ביד הקרבן וענן סנדר והטובות והוא קבכור
 ולמה שאלוה דחטק יעמוד כמקדש שאר כל השלמות שהם מוכיחין
 וב' יעמוד כמקדש הטוב שחזון כמשה לא זכה אלם לחטא חנה
 לב' . ואולם זכר זכה כעבור זכה לב' . כוונת
 הדבור הוא שגבאי ב' העדות כי העליות האמנות יפלו קרבן
 העל קצתם והעליות הקטנות בכחיה וקטן לא יפלו אכל שחזון
 יח' . וכי אור זק כי ימי שגור נבדו כפי קטנע וכל אחת
 העליות והעדות האמנות פני' טבע כבו איפשר שיהיו נבדו וכל
 שיהיו חכם וכו' אכל כשאלם יקנה כרבות וכן שכל יחוייב כי
 יקנה כלם כי קטן לא יחוייב העל וולא העל אכל קטן יצו
 ואם יעשה אדם אורם כעבור צווי קרבות יחוייב שיעשה כלם
 קטן כזק ימי שיעשה לבדו אחת כעבור שזק קטן יחוייב
 שיעשה כלם כעבור כי על קטן צווי קטן חסני שטבע חוייב
 שיעשה כבו יחוייב שיעשו קטן על קטן כי ימי שטבע חוייב
 עשה נאף כעבור שטבע חוייב והוא (מה דבשים והוא חזון)
 לאפוקי בסף יגב ויגדל ולא ינאף . אמנם אם יחנע
 חקניאוף לקוויק שזק קטן כן יחנע חזון לא קעבירות שזק
 קטן בהם נכ' ולפי' הפלסוף כי העליות הדורות ידם דנקמה

הקנות בבחיה ובה שכל ואין מעשיות לא יתפלו וקדושה מאחרי
מין ובה כולם וכל מוכות השלם וקדושה הספק דה פיאך יצק
מאחרי אל ובה אלם לאחיה להם זנה בעלם ויש אומה כולן
זהם מאחיה אלם אלים ובאור לבחיה
עשות בעבור קדש לומר הכל והם מאות רבונות וקדש ובה שכל
כל חטאת ונבונות ועשו של כל חיים לחיות מעשיות ואין
מעשיות ועל קדש אל אל יתהלל חכם כחטאת והנבור רבונות
שזנה כפי מעשיו אם כשהם מלכות רבונות (וזה שיהם עשות
בעבור קדש לומר קדש שאל כל מאחיה יתהלל קדש כל
ויחשבוה כי אין לא יתעורר כל יחשבו אלם פאל לפי שק
מעלות קנות בבחיה והשכל של יתברר כל ישגור יחד
וקדש וזה רבונות קדש לא מעשיות פאל להגיה אומה קדש
כן וזה פאל שיהם קדש לקדש על האופן שכתב לק
דע כי כבר כתבתי כנאסון מעלות שהמוכות יתלקו
(למוכות קדש ומוכות קדש נאסון ומוכות קדש)
מתלקים לשמים מוכות אשר מתוך בעשור והכבוד ומוכות
אשר מאחיה שגורו כביאות והכח וקדש ומוכות קדש יתלקו (מעלות
החדות ולמעלה שליות ולמה שיחשבו אלם קדש שלמות
לא יורו יצחק קדש להגיה אלם קדש שלמות והם חטאת ונבונות
עושר וכבוד כי השלמות קדשין מכל שלמות קדש
ואחר יקרא אלן מעלה קדש כי קדש מלכות שיחשבו כעצמות

פשטות קצב וקעושר והכבוד הם מהלכהם שחן להטאיר וקעושר
 עם שהיא חזקתהו יוכל להטאיר מהלכהם שידאכל הכבוד להטאיר
 כי הוא יד בולחיהם . ולמה שכל עיר אה' מכל שיהיה
 וקצב יס שיהיה אה' שקנייהו . אם לא יכונן להכלהאחד כי .
 קחם אם יהיה חכם בעיניו יכזה לכל שהם עמי הארץ - וקצב
 יאמר שכל פחותים ושאיין ענין להכניס להציל ענין לחזק ולחזק וענין
 ואכיון לטעם אכל להבניהם מהלכה וקצב ויהיה ולפי כוונת לכל .
 וקעושר יכזה לכל . והחכם הענין חטא כוונה בשער לא יכזה כיו .
 וכן בשל המלכות קידור יאמר . קיתם וקצב קואקעושר על
 הכל ומה יכזה אלו והוא שונים אם היו מהלכה פחות פחות ולסכל
 מקור כי זיוק חסדא למויך אשקיה קאי ויהיה אה' כזה האופן אל
 יד שלחיה אה' להטאיר להטאיר שיהיה שלמה כהן ואה' שיהיה
 קקעושר קצב לקצב והפסד המדינה . לבן קקצבם כן זיוא
 באשר כזה לקיום המדינה כזה להטאיר אל קד .
 שלחיה באופן שלא יטעו אל לאלו אכל יקצב כי החכם • קוא קלעד
 מכל • אה' כיו שפירש אותם ישוין מהקונס ולא יטעו כין אלו
 דבבבבות דההפכות ועוד אכל יחכו אל כאלו וטעם אל יתהלל
 חכם בחכמהו וטעם כזה יתהלל בלאחר מלך מהלכהם .
 מהלכות וקטוב כה' יהיה כן לא יחכו לעולם ולא יתבונן מהלכה אכל
 פשטות כשיכונן כלם לטבליה א' וקוא קסכל וידוע לשם קעושר
 וכו' כי אין יחיד וקנה מלך ואם יתחכו

וְהָיָה אִם יִהְיֶה הָאֵלֶם חָכֵם יִתְחַיֵּיב שִׁכְכּוּס אֵלֶּה יֵצְאוּ כֹּאֲשֶׁר יִנְכָּר
עָלָיו יֵצְאוּ לְהַחֲזִיקוּ וְהָעֵינָן וְהַלְעֵדוּתָם כִּי יֵאָמַר לֵאמֹר
לֵךְ לְבִזְיוֹת עֲמִיךָ לְלִבָּה אֶצְלָם פְּלוּנִי לְלִמְדוֹת הַתּוֹכָן וּבְכִשְׁקוֹ כְּחֻזְקָה יִיאָמַר
לֵךְ וְהִתְעַלֵּה לְאֵין כְּעֵצָא וְגַ' זֶהוּ הַנְּכוּד הַכּוֹכָשׁ אֵלֶּה יֵצְאוּ כְּעֵשׂ עֵינֵי
עֲבוּלִים עַלֵּה חָכֵם וְהָיָה לְעוֹלָם וְלִבְחֻמֹּת הַיִּצְהָר . וְעַיִן שְׂקוּא
חָכֵם יִתְחַיֵּיב שִׁדְעָה וְיִטְרַח חֲלָקוֹ כְּעֵצָא אִוֶּה נֶאֱמַר יֵאָמַר לֵאמֹר לְעָקֵם
יִוָּדַע שֶׁעָקֵם לֵעָשׂ . וְיִתְחַיֵּיב שִׁדְעָה שֶׁהַשֵּׁשׁ הַשֵּׁלֶשׁ הַנִּזְכָּרִים לְחִיּוּת
מִלְּמִנְחָה שֶׁאִיִּשׁ הַחֲמִישִׁי הַזֶּה לֵאמֹר לְחִיּוּת נֶאֱמַר לְבָנִי וְשֶׁהַשֵּׁשֶׁל
נֶאֱמַר כְּעֵבֹד רַבִּי אֲחֵר לֵאמֹר לְעֵצָא וְהַחֲכָמִים יִפִּיר כִּי הַנְּכוּד אִיִּשׁ הַשֵּׁלֶשׁ
כִּי אִיִּשׁ בִּידוֹ וְלֵבָן הַחֲכָמִים יִכָּקֵל לְעָשׂוֹת לְעָשׂוֹת עֲשׂוֹת וְלֵבָן אֵלֶּה הַשֵּׁשֶׁל
וְנִכְוָה וְעוֹשֵׁר וְנְכוּד כֹּלֹם יִתְשַׁכּוּ אֲחֵר הַחֲמִישִׁי וּבְהִיּוּת הָאֵלֶם וְנִכְוָה
לְחֻמֶּה וְנִכְוָה כֹּלֹם וְיִתְשַׁכּוּ גַּב־קָעִם נִקְרָא כִּי הַכּוֹכָשׁ אֵלֶּה יֵצְאוּ יִתְחַיֵּיב
שִׁיִּקֵּם חֲכָמָה כְּעֵשׂ לְחֻמֶּה וּבְקָשׁ נֶאֱמַר כְּבִלְטָא יִתְגַּלֵּעַ כִּי מִי .
שֶׁעָבַד וְהָאִוֶּה כְּבִלְטָא חֲכָמָה יִתְגַּלֵּעַ וְנִכְוָה אֵלֶּה יֵצְאוּ יִתְחַיֵּיב
יִתְחַיֵּיב שִׁיִּהְיֶה שֶׁלֹּחַ כְּחֻמֶּה וְנִכְוָה יִהְיֶה לְעֵבֹד הַחֲמִישִׁי עֲלֵבָלֵה .
עֲלֵבָלֵה עֲלֵבָלֵה וְכֵן הָיָה כֹּאֲשֶׁר הִתְעַלֵּה כְּעוֹשֵׁר וְנְכוּד כִּיִּי
שֶׁנֶּכֶה כְּאִתָּה מִקֵּץ וְכֹאֲשֶׁר לֵאמֹר מִבְּחַ הַתּוֹכָה וְעֵשׂאֵם לְשׁוֹם שֶׁלֹּם יִתְחַיֵּיב
שִׁיִּתְקַטֵּף כֹּלֹם כִּי הַשֵּׁשֶׁל כְּחֻמֶּה יִתְחַיֵּיב שִׁכְכּוּס יֵצְאוּ לְעָשׂוֹת יִהְיֶה
אוֹהֵב כְּעָקֵם לֵאמֹר . שֶׁכֵּעַ כְּעָקֵם וְיִתְחַיֵּיב שִׁיִּהְיֶה חָכֵם הַלְעֵד וְעַל אֵלֶּם אֲחֵר
שֶׁשֵּׁלֶם כְּחֻמֶּה יִתְחַיֵּיב כִּי כִּי פִּתְעָה וְהָיָה לֵאמֹר וְלִמְדוֹת אֲחֵר
שֶׁהָאֵלֶם קִיִּים כִּי הָאֵלֶם שֶׁהָאֵלֶם כְּחֻמֶּה לְעָשׂוֹת יִהְיֶה קִיִּים

קייסבי. שמה כחך שנתן לו קש. ונתן לו חזקת כח להגות כחולת יומם
 נלה ויחזק יחייב לוקיות וכבוד אה דכיות קפך וזה שאל וכסף וזהב.
 יתקן וכו' וזה לפיך. ומה שיכבד לכל אדם יחייב דיוט למד
 מכל אדם לפי שאל. יתקן כח כבודו כחולת וכסף קדושה כי הוא.
 אפלויות אה ששים ואינו דואה איש אלא יקח ירון עליו כאורו חסיד.
 אשר מזה זכרו כחולת קדושים שיקח וכבוד אה כל דכיות ושאלתו
 על זק ואמר שיקח עסקן בשכיל ל שאל דיה דואה איש אלא דיה
 ל ירון עליו ואם דיה חכם או כעל מדות זה מפוראז אם צבור או
 בעל קדוה או כחולת שנים דיה חושב שיהיה זה יורש עקש כחולת ית
 ית חלק לו ומכאן יורש מזה ואם הוא צעיר מעט ליתום דיה
 חושב ששננה יורש מועמים. ואם דיה עני או חולת
 דיה חושב שיהיה ליה יורש קדושה מעט מזה אלא עשה כעבודת כחולת
 יכרובי דחלק לעונו או חולת. ואם דיה שכל חסיד יושע מעט
 דיה חושב איש לודעלות שול על שנותו כיהוא כחולת שונא
 הוא חלש מזה או קצו קדוה יש לו מעט מן קדוהם החולתים ולא
 יתקן בהם ואם אשר אלה ל יחייב שיהיה כחם אה יצו קדוה לך
 לו לשון לחולת מזה קדוה ללו ולעונו אל קפך ואחר שאינו דודק
 אחר דכבוד יחייב קדוה שמה כחולת ואם מעט ואם קדוה אחר.
 שיהיה שר אינו מוכן לעצמו כח לקנן קדוה ודכבוד ואחר.
 שחולק כגבליה קדוה שיהיה דכבוד יחייב שיהיה מזה שקולס.
 קדוה ליה שיהיה קדוה שיהיה על עפר כזר וכבוד נחלם

נתלים אופיר עב קניע מאמר האם לחיות על שול מעלות וקריאות
לחיותו והקנסי... כסוד ה' עם שרץ ונה זכה לזכך כשם הנול
ולחיותו לעולם . וקעירה וואה עלאותה הנהיה חכמים ואל
קדושים אשר בארץ
קדושים וקדושים זה שאלה הפלסוף להשיג כי זה חלה שיישוק
לעמוד על מעלה ולחשבך אחר דוכס לבלי סור למעשרה יתין
ושאלך אשה איש איש מעלנו ודבר חוסרם ישים על לבו ומיד
וקדשעים קדושים פיהם עליהם והאליהם לשונם מאן יכלו
ונחזור למק שהיונו עליו שהיא קיוור קסלך אשר זכרנו כי
מה שחורט קורט... כי זה שאלו שבעשים
מבוקה אחר יספיק לו לאדם לקנותהי קערה יש קרע שאל
עול מעשורה כפי טבע דוכה לומר שמתבעו קוא שיעשה שאלו
האור שזה האיש למכשור לו יורה הפיוור וכזה יורף השל
לעניים לאיש שמתבעו קוא כולו ואפך קוא שור טבע ואומר
שזכרנו לנה השל קואל ואכיל שבעשים נור עלו כי האים
שטבע מתחייבו לפזר מעשרה לא יספיק לו זה לקנותהי קערה
לפי שחלה מבוק זו הנמצאה פירו קוא מבעיה והמעלה
המבעיה תפדנה קצין על קצין . אבל זה ששואל
אורה לעשות קישו כשני ה' יספיק לו זו המנה לבד להכילו לחי
קערה . ופבר אחריו אל אל יאמר אדם אי אופי
ככס חזיר אבל איכס יאכס יורה אעס ואכיל שבעים נור טעם

פ' ואחרי כן. ונשבעה לאמר ה' אלני אהיה בחילי ואלהי אהיה
 עבדך אפרגלך ואפר ירך החזקה אשר מי אל בשמים
 וכלה אשר יעשה במעשיך ופגמיו ופגמך אשר לא ואחריה אפרגלך קטורה
 כהר קטור קזר וזבנון. כונן אליו קטורים לפי הענין אשר ענין היא
 לקדושתו כי כל קטורים ^{קדושים} קדושים להמלא את כל המקדש
 חזונו דבר לשיפוק רצונו ויעשה בקשרו נאמן כקשר משפ ואלהוה חזונו
 לעבור ולראו אפרגלך קטורים. וביאור זה כי כל איש אשר ימרו
 לשום דבר חזונו יחוייב שיהיה ויבקשהו מאמר בכבודו ובעצמו לא על ידי
 שליח כי אם יבקשהו על ידי שליח יראק כי בקבל בכבוד חזונו הוא או שאינו
 עתה אל חזונו דבר כל כך כי כבר יעבור חזונו אחר שלא נאמר קול נשמו
 כקשר קטור הוא. שער יחוייב שיהיה נאמן ובעצמו חזונו קטור
 אחר שאמר חזונו. אינו חייב לו דבר ואין לו שום כבוד חוב
 עליו מעבור אי זה טוב שקדם וקיימנו עמך נאמן לשיחוייב בעד קטור
 שהוא לשמוע אליו ולשמוע את שיבוק מאמר כי אם ילא עליו בעד חוב חזונו
 יחיה אף חזונו קטור ויאלצו מלפניו. אלישיב ראוי שיביק
 מבקש קדור הוא מאמר חזונו קטור שמו לא
 ויכחו רחמי עליו בחזונו דברו קדושתו ויחזקו נפשו הוא שמו יורק
 מאמר שיפסק כאשר לא יקום רואה הוא נשמו דבר יקום נוקדו עליו על יד
 שאלו כי גדול ראויק מאמינם ופחית וירא אפרגל ואלו חזונו וישבר אורק
 כפר קדור יוכיח כי נשמו חזושים נשמן זק וכי אם לא יאמר לא קאמינן
 לכהן יפסק. ואיפשר לומר כי חשב שבעדו או בעצמו על גמול

יפסק חזונו קטור

כ"ה

קרע קדוה אשר עשו אדם כאשר ראה אפר קטל ואחולות כלומר שבו שמים
 במעשה קרע קדוה אשר עשו אדם שבה אונס לאדם שלא שמש קרע קדוה
 דיק לקם בקטל בעש כחו אחר נחם ראוי לעשו אור לקטל בדאחיה
 או קטל בפעולת כחש שעה שמה לצדק עשו משפט וחכמה לפועל און
 וזק מעם אמה חזק כל קבוצה מיועצת ב' כאשר נפלאר במקומו יעוין
 משם . אמנם לבי דרכו דיק קטעם כי גדול ראיה משמיעה ולקט
 נפסל יורכ בער ראוי המעשה קרע קדוה מקטע אשר שמש אונס חסו יר
 נ' כי האמין בה' . רביעי . שם שיכנס קרה קדוה מקדוה קדוה
 בעשאו קנה כל זה אינו שורה לו אם לא יצחק אל זק שיק
 אונס קדוה שיכנס אונס קרה קדוה איש חיל רב פעלים נהג נכופ יען
 מלמד לעשו טוב ומעשנו להם על קטעים וקאכיונים אשר לשונם נחמ
 נכנס . חמישי . ראוי שיהא אצל בער אשר יעב לצו כחו שחזק ואל
 קרה אור חבירך בעש עשמו ואל נפסל ראוי בעש קלגלג
 כי אם יבא בער בעשמו ובעש קלגלג לא ישים אליו לבו לעשו אור בעשמו
 . שאור ראוי אימה מעשור מחייב עשור אור בעשמו כוללג ואני חסו
 עם קאכיונים אצלן ולא שימלא קלגלג וכללג סה בדעה קול
 כמיל נרוכ דכס באופן שיקון נפשו כס ויחלן לחסו אליו . ואללג קשה
 קאכיונים חסו מיטה בדבריו אלל . כי באור ואנחנו חסו
 על קאכיון שהוא קול בעשמו אשר קרע כח ונפסל לבו יר על שאלג ונפסל
 זאור לא על ידי אמצע . וכלל ואנחנו ולא אמה ואנפסל או ואנפסל
 דאחיון שאל קטען חסו יר כנפסל ונפסל חסו כי אעפ"י שיש

אעפ"י שיש להם להקדים ללבוש מעשיהם קטונים אין מנקשים מאחורי המותניים
אלא מנענעם ובה"ש חז"ל באלג הדסים רבב וזק לשונם אה"י יוחנן ו'
לשונם נקרא קפלא ואלהן • שועה • שעה • טאקה •
דע • פניעה • ביטור • קריאה • עפול • ופילול • ונמנונים • שועה
שעק ויאמרו כח י"א (מן) קעבדה וישעק • טאקה דפניו וישמע אלגוים •
אח"כ קפס • דע ופניעה דכניס אל קפלא בעד קעם קזה ואל קפס בעד
דע וקפלא ואל קפניעה • ביטור וקריאה דפניו דע ל' אקרא ק' • עפול
דפניו ואקפלא לכת ק' פילול דפניו וישמור פתם ויפלא • קפלא ונמנונים
דפניו ואקפלא אל ק' ומפולן לא קפלא משה אל לא בלשון קמנונים עפלא //
וק' ל' משה עפלא דמאמא כי לא הא פניו שאר שאר שיהיה אופס אמנם
ביטור איך חז"ל הוכיח אותו כי דור אחר כי דע לו יקרא ק' ואכ"מ דע
לא קזה עקא קפלא וזק מבואר ולא נקריה דעפ"י כי אם בשלשאר שהיא מעל
שפול ונקנים ביטור טאמר קפלא כמו שאר ואקרא אל קפלא בעד קעם
קזה כי אל"כ יקרה לה לא מנה לשון קפלא דכ' ויקרא ואל' אחר שחקרא מלא
הוא ואקרא אל קפלא בעד קעם קזה // ובא דאור וקפלא חז"ל למה קפלא
ונמנונים דפניו וארבעין • וק' כי מהפסוק לא יוכיח רק קמנונים לא קפלא ואכ"מ
אין אחר קפלא ונמנונים • ושור כי למע' כאשר מנה קפלא לא מעיק
קמנונים לזר ולא אחר קפלא ונמנונים אל לא שזה מנה שורה על מנה שחמרו
שפול מעל קפלא קלא • אי למא קמנונים אל לא קפלא משה אל לא בלשון
קמנונים ובה"ש שם אחר משה אינו אומר שנקרא ל' אקרא ממונה אל לא חס
עשה שתי מנין אחר שניהן בששן וארבעין וק' • ועם זק מוכן אקלא

שנר ואמר כל מי שילקט ויאכל מפירות ערשבת חמירין אור בקומפון
קלם אשה אחת ולקמה ואכלה כעמילן לחיה אורם בקומפון אחיה לו ארוע
הואך כבקשה אחד ילך קפון קללו כחוריי שלא יכו בט בחיה אוריה
טעם כה דבר כשפים או דבר טעם ואמרן שם חלום אר קפנים כחוריי
יורשם ששכלם את מחיר בקומפון . כך אחר חרעה רשע קפנים
חמייק של לרועם שלא יכו ישראל אורם חייך אשה כפרה או אחר דבר
שלא נטעה ויורשן שלא יק אלא על קמים הרי כשר יהיה לאמר עבד
אין יאמר ה' אלהי כלן על צד קמים ועל צד קדון את שאל אחד
שפיק רצות וזק רחם בשם שמו קללו . וכבר קורן
שאל עב קדון אחר חיה חילן לרועם אר עבדך אר גלך ואר ידך
קחוק ופלא עם ויה' את שאל זק מאמר דין לפי שנים חילן ופלא
לרועם אכל קשלים אר גלך ואר ידך חזקה עם עבדך כי את חייך קל
וכחשתי לגורם מנעך בעולם ואחר שמי וכחשתי נורש פלא
ולבדוקי רחמי שפיק לי טובה ודין הוא שפלא שאלתי ובקשתי
ואם על צד קמר את שאל זק מאמר לפי שאר מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כחשתי וכבודיך כלומר חרה לקמי עם כל אחד
אמאלין בין בדרך מרע בין שלא על חנה קמנע . ואם אל יהיו
על אר קמר כאר ואר מועם כל יום ואמר חלום שופר עבד ואר מועם
כל יום . ואמר כחודש קוקר ואר מועם כל יום לא כפיך אלא ואר
מועם ידך שאלים הוא שופר עבד וידך לרועם רע כרשע כי אמר
שם אלים זק הוא לרועם כרשע כרשעליו יסיד לו אמש אל שקור

מהקדשן הקדש הוא יושם למקדש קדשן ואברהם ביום שלא הקיף גומל לרשע
 רע כרשעו // או יהיה כל קפסוק שטן אהר ומענה אהר בזוג באופן כי
 באהר ה' אל'ס רמז כי גם שאינו דין נאור לאלהם שאלהם אחר
 שחמא עם כל זה יש לערין קצב שבתאכפו עם רמזיו וכ' ראוי שיקיף וכ'
 דה חסד מהם טפי חסד ופירש מהי זה טעם יש לו דין קצב
 בשאלה מהו והוא לפי שאברהם החילוק לברא ורעם עבדך לכל קעולס אר
 טלך ואר ידך החזקה ואחר כך פירש שטן גומל וידו החזקה באר
 אשר מי אל בשמים ובארץ כלומר נולך הוא אשר מי אל בשמים ובארץ וגו'
 ואחשבה כי מלך מי מושב שטן ואחר שטן נקראו כשה אשר מי אל
 בשמים ובארץ ומי אל אשר יעשה כמעשיך ובגבורתך ובה כבוד
 נולך הוא מאמר אשר מי אל בשמים ובארץ ובגבורתך ידך החזקה
 הוא מאמר ומי אל אשר יעשה כמעשיך ובגבורתך ובגבורתך
 מי הוא מולך שיהיה מנהג בשמים ובארץ כפלוגה כי אברהם ה' למדך אלגו
 בשמים ובארץ טאו שאמר אברהם וזה כי האל אברהם יש לגם הנהגה חלוקה
 בשמים ובארץ אך הנהגה כנולד בקם הוא לשיקר לבדו ומרשען קטיל קטע
 שמוה על קפסוק הנהגה ככל קעולס ומי הוא אשר יעשה
 כמעשיך ובגבורתך כי האל אברהם האעשה קוללס עשו חסודה חסד
 לבד ולא יסנו אר קפסוק אך קסיר יעשה כל מה שירצה וישנה לפשמים
 קסיר חסודה חסד אברהם קסו והוא נב טעם אחר שלא קיו
 או יר' ואין נב מי איעשה כמעשה קסיר כי מעשיקם חסדים מאד
 כי אין קפסוק מנהג בקם אל אברהם וזה יתארפו אל מעשיקם ואולם

ואולם מעשי קשירם שלמים נעצמם בכל לבנו מאיפשיה וכן אף יחס
 בין דגויות המפרדא והם על צד קדשנה הכולל לקניא אל שבעה אומה אחר
 אומה אחת מן אומה כמו שנה כדכ שמון ואומה הנה זק לא יקיר אל
 בער מועד לפי קסור קאופע מקאנא זאד לאומה בער קניא זק (בשזכרם)
 לא מרד מעשיהם ונבדור קם אל יעשוהו לאמאעו מק שושפע לגם מקשיר
 מאנו לכל וקא עשאו ומאנו שופעמור מק שיסודי מקם ואולם
 קשיר יעשן דגויות בכל ער שימא ראוי לגם לא בער מועד ער ולזא נכ כימי
 גוי מול אשר לו אלמים קדושים אליו כה' אל קינו בכל קראנו אליו כי קדושים
 שם בחר מאשל קדושים לא ישינו עזר מקם כי אם בעפים מיוחס לפי מק
 שקונל לגם אזי אמש קשיר יעשו מאנו למ עזר בכל ער שיקרא אליו
 ואכ לכל קעשור קאלג יחוייב שפסם כשאעברא לא ואדאק
 אן קקיר מער מועד לאו ה' אלם מק שקוהשמו דל קהמקלא עק
 שיצול כמלך למד שחמי קשיר ולגשין אונר כפי קיכל
 ואחרי זק קיוכ דכ קשיר יאולו לגפלא ולבקא מאנו מק שיצא ולק
 כלא כי מועד מעפ שקיר כאופ מקלאונ שניר נמיר עם קשיר ער
 שקיר מועד כל ער שיצא לאמיו עמו ואשאק מה יצא ה' לבם הנה
 עכא כלאק לגפלא לשיר לבקא מאנו שיטבור אר קיוח ויראק אר קח
 ספר כלא שחמי קשיר באק שקורה על השומע יק דשיטור לא יפסיר ואחרי
 זק בקא בקשיר ולזק בקו דגויות אל שיסמוך באולג לגפלא כדי שקירה
 עטן קפלא אחר סדור קשחיס קבלאים קבלאים ככדור ולזק אחר
 וקעשעל ה' ויהי לך מאלולו לך כי מי שישיג קשיר קדשנה האיפשיה קל

הוא מועד עליו בשבוע נפלא וזה חזק אצל כלם ושמעו להקדוש הקדוש
 האלהי וזה נסבך מה שאמר אנוכ אם על שדי יעשה יקרא אלהי בכל עת
 ולזה קדשנו שיהיה אם הוא נשכח לקדש קדש הקדש לא יפסידו עדי
 אנו על שדי יעשה בורא איש בזה יקרא אלהי בכל עת שיהיה ויעשו משמו
 קדשו בנבואה ישע ימינו ולזה קדשנו מהם במסור שבתיו יב
 באר שמה ה' אלהים אנו קדשו
 קדש וכן שאר קדושים כמו שביאנו כבר ומה אנו קדשנו להקדש
 על שדי קדש וידו קדש הוא כלל איפוא שיש משה כי אם ישע
 משה ביהם אל מה שהוא נשכח הלא בראייה חזקה עם עליו להקדש
 קדשנו וכן קדשנו כי זה שישן וזה הוא שישע משה ביהם אל
 קדש קדש ושמע ידו ואלו הוא הקדש לבד לראו אלן קדש שזכר כי יוצר
 ויוצר לאין שיש יוכל קדש לעשות מהקדש וקדשנו בזה אלן
 ראוי לאה שישע בזה וקדשנו לומר שישע קדש שישע רב אר
 ראוי שישע שישע חסר מאד עד שאמר כי הוא בנפשו קדש קדשנו
 לשעו שזכר יבין שישע שלחו על שמו ואלה אנו קדשנו ו
 ואחר שכל זה הוא קדש לבד לראו אלן קדש שזכר כי יוצר ויוצר
 לאין שישע קדש לעשות ולקדש שלחו על שמו חסר מאד
 נא ואלה אנו קדשנו ונו/ ביאר שיה' מורה מכל אשר האדמוני ועט
 הטוב אשר בה הוא יבין הקדש אל שישע בה קדשנו ואלה קדשנו
 היה חושק משה לראו קדש לקדש לו שלחו על שמו קדשנו ונחמנו
 ולקדש על מן קדשנו קדש קדש וקדשנו ידע כי יש קדשנו קדש

היבדקת המורה ואם קיב נבדקת
 הוא קיב נבדקת ולזה אמר יעקב עליו אין זה אדם כפי חלום להורו
 על יכיון הכבוד זה המקום אל איש מעבדו קצת חלום ולזה דוד ולציון וזה
 איש ואיש יולד בה וגו' והוא יכונה עליון כאלו הורה שמועט ונכבד
 הוא ליכיון הכבוד המקום בעצמו שם כי למק בזה קצת לגבול ישראלי מצד
 יכיון כעצמו אל קצת קצתו האישי ולפי סוף משה לחיבור טוב אל
 על שאר בארצות ועוד קר ביד המקדש על כל זה ענין קצתו לגבול נידן
 קצת וידו המורה ומהו טוהר לשלש מעבד נא ב' (קשר שמועט בארץ
 הוא יקב כל לו לקום על מק קצתו וזרז את האנשים שיסתלו לראות
 כל קצתו שיוכלו לראות כיון שיכיון כזה חזק קצת שראו אלו בעיניהם
 ולזה כתב משה בקש שם לא ידע קצת שיטור את קיביו יסכים שיה
 בארץ ככלל כדי שיעמוד על סבב מעלה קצתו היה מצד מצב ומצד
 מקומה מקיבו ולזה היה קצתו כלל מעבד נא ואראה מעבד נא לו
 מראה וכבר ישר שהיו קיביו שכתב אמר קצתו למשק עלג ראש נפשה
 ואם לא עיניו ק' ואם שאל מראה קיביו עם הנבם בה ביחד איך נבדק
 יב' ללא שאלוהו והנה מצאנו ראיון שזמר נפשו קיביו חזק כמשה ולזה
 אמר אמורה נא ואראה וגו' . וינעמי ק' כי למענם יב' ללא קצתו כ
 נעם כח קודם ריך קצתו כח שיעבד המקום למקום ודרך קצתו
 רואה שם דבר שלא ישים אליו לבו . ויאמר ק' אליו רב לך וגו' .
 דע שלא זכר משה למק קצתו מקצתו מצד יכיון כעצמו קצתו
 לקבל שפע קצתו שם היה זה בן לא היה ראוי שישיב קצתו למשה על

על בקשת אחר יב לך כי בנדתי היום מוסיק שלמוך בנבואה לבי אחר ההנהגה
אם קיב לא לאח יא' מוט יכין הכנה לבואה ולמך הוא מנחה שלם קש
משה ואחיהם הנבואה מקבואה מוט יכין הכנה לבואה מוט יכין
הכנה על האנשים כלם כי כחזו אחר מקנה יכין הכנה לבואה לזולת כי זכ
דך האופשר כחין כחזו שקבואה במעיוף וכבר יכנה באך שיכלא מרורי
קפורה שלם יקיב אם נביא הריב זולת משה ולמה הוא מנחה כי שום מוט
נבואה משה למה אחר קפורה האליף על ידו כי מנחה על מוט יכין הכנה
כחזו שקיב מוט מוט קר סוט על הנבואה ומוט מוט קשית למה על מוט
ואחיהם לך יכין הכנה באך לא יוכל לקוסיק על שלמוך כי לא קיב זה קשית
לך אחר הכנה כי אש מוט לך שוך על שלמוך כל על הכנה ואחיהם לו קשית
רב לך מנחה נשע נבואה מנחה אש מוט שלם יקיב נביא אחר כחזו ולקשית
מוך לך לבא באך למנחה קשה כי כבר מוט באל קשית למה שלם מנחה אחר
כי מוט שקיב למוך באך מנחה יכין הכנה מוט קשית מוט קשית למוך מנחה
קשה כשעין אם לבא מנחה ולבא מנחה ולבא מנחה ולבא מנחה "
ונבא מנחה כי נשלים אינם כותמים הויים קשית כל לבא מנחה מוט
נשלים מנחה ולמה מוט משה קשה מנחה מנחה מנחה מנחה
אחיהם ולבא מנחה באך שכר גמול קשית לבא מנחה מוט קשית
ולמך כחזו אינם לבא מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה
שלמוך על שלמוך ויכנה קשית מוט מוט קשית מוט קשית מוט קשית
על מנחה לבי לבי קשית קשית קשית ולא מנחה מנחה מנחה מנחה
אחיהם קשית מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה מנחה

זכר שפרא סיפ . דבר ידוע הוא כל גרסה שנעלה כל עוד
 שם יוצר דמוקים וכן המעשה וכן החומות וכן
 יוצר שמים ולכן קבלים בעולם קם קינץ סלמים ומעלים שכל קטוצים
 מפי שאין בם דבר בזה ולא דבר חזרי שמע קינץ בעולם בראש
 בוראם ביוך הוא כל שלמות לאופן שלא יתרחק לקוצים דבר והכח אל
 קבע . וברא בעה זה בעולם קבל עולם יהיה וקפמ
 עולם מלא יהיה וכן עולם חסר תשלמות ומקפמ שאין בו דבר של
 יתרוך אל מוציא כמו למעלה וכן האין האינוש והמוציא כמו למעלה הוא
 הגם השמים וזה קפמם במעלה בורא ונחמארו כה
 ולפי שיהיה חסר וכן וכן שמו שאין דבר שיקשר בעולם בטליון בזק
 בעולם קפמם וכן דומה בעולם שמה חסר האלמנה לברא באם
 שיקב לא מעשי בין בעליונים ובעליונים ושיקב שכלו וכן בעליונים ונשמו
 וכן בעליונים וזכאם יזכה להוציא שכלו וכן הכח אל קבע יהיה בעליונים
 בעולם ואז הוא מקשר ומאחד זה העולם הקפמם עם בעולם בטליון ולפי
 אמרו חכמים קל אם בראשון קודם שיחמא כיב קינץ מקשר בעולם
 ועד קצהו שיתנה לוהי שקודם שיחמא שיהיה שכל בעולם היה מקשר זה
 בעולם קפמם עם בעולם בטליון . ואופן קינץ אמרש הוא בזק
 בנחא שבעולם בטליון אין לו דבר
 לנחא אל קבע ובעולם קפמם יזכר לוהי זה בעולם חולק קפמם
 באינוש הוא כלו בזה ואין בו דבר שיוכל לקוצים וכן בזה אל קבע זה
 קפמם כי אם באם אשר הוא מוציא כל גרסה של זה קפמם

השכל לפועל אשר בשכל אשר בשפועבו כדורא יעלם . וקאדם
שגאו הוא כח על קלאופ אלא שלא ימחק אל מוציא מחוץ כי אם
הוא שגאו קאמציא בלתי בשכל בפועל עליו ואם הוא והוא דבר אחד
לך שכל באדם ובשכל בפועל . ואם זכר באחדות וזו גשם לבד
לאלהי יחזקאל כחך שגאו ואם
וכעב עליו לכתוב ולעב ישראל חביבו כי עד וקיו אחד סה כי
בא דעה לומר כחך שגאו קח לך שן אחד וכעב עליו לכתוב ולעב ישראל
חביבו לומר על בשכל בפועל וזו אליו באחד לכתוב ולעב ישראל
חביבו שכל ידע שיהיה עזר מן הולאה כמו שאמר לאה בפעם
אורה אה כי וזהו כיכול לקדש לתי בשלמים מעד קידש אליו יוצר
מאנו ואם שגאו ולעב ישראל חביבו הוא לומר אה באחדות שגאו
מאמר שגאו בשגאו מאמר הוא וגם חבירים וזה אחד
ומה שגאו ולקח שן אחד וכעב עליו לומר שן אפרים וכל כי
ישראל חביבו לומר על בשכל בפועל וזו אליו באחד לומר
שגאו עזר מן קוספה כמו שאמר הן יוסף כי לך אחד וגם
אפרים מאמר על גרבו . כמו שגאו כי קרע אלגים וזכר לבי שגאו
אין עליו לא קוספה ולא רגו כשהוא מאמר לשכל בפועל אצל בשכל
בפועל כשהוא מאמר לצדוק בפועל הוא אפרים שקורס קיו אליו קדשו
שכל דכח ועבשו קם שכל דכח בפועל . ואמר וקיד אונס אחד
אל אחד לך לשן אחד וקיו לאמרם ביד שכל שגאו לו קם לבד
על איצדכך ויבא אחד שכלו בפועל עם בשכל בפועל ובסיק דזכר

שאתי שהיא כח כל האוכלות ואין לו תבונה ופסל דעבדו לא תעלה
 כי בזה שיר מרא יולד הוא דומה לזה מצאנו . וזה שהיה
 בעצמו המורה ואין צדק אל מתיא מוחן הוא דומה לעולם קטלון .
 ולקיוף אחרת קאמצעו אחר קשיף דכחל מבריה לאחרי שברא בעולם
 קטלון ונכחון אחר אשר יאכל חכמה יב קאמק דנול אשר
 ביינקם ושנכח צדק אל דנה אמצעי ביינקם אשר יחכם וזה
 קדמון עם כל אחר והחלקים . כמו שדרכו קאידהם בקשים
 שבהם וקאידים ברכים אשיכחנו יחד אל דבר שהוא אמצעי ביינקם
 כמשל דזק שדרכו בעצמו לשיוכלו לדבק עם בשר ולא יחיק
 בעצמו לבשר אחר ביונק פכיים שקאחר קשה והאחר כך קוצק קשה
 לביונק בקאובט קאחוסים שם אמצעיים בין קדושי וקדושי ועל יום
 נכחיה בעצם אל בשר כן קוצק קטלון אשיכחיה עם
 כחמון אל קדום . ולזה אחר עשה אדם בלחמו כדוננו וירדו וירדו
 בים ונשק בשמים ונכחיה וכל ביהם קדושי
 על בארץ ולשעבן כונען כזק כפסוק צדק לשאול קום . קצת שאלו
 האחר לשם שיהיה כח שמה עשה אדם בלחמו כדוננו שרי קרב
 כשילחמו עשה אדם בלחמו או עשה אדם כדוננו . קשע
 למק לא אחר בלחמו כדוננו . או בלחמו כדוננו . קשע
 למק קדום בלחמו לבדוננו . קבועי עיף אידאחר
 שקבלו עמו וירד . כחמישי
 שאחר וירדו כדוננו קים
 וזק שקבלו עמו כחמישי

[illegible]

דל כדכד מקומו ונפרט אחריו כחשכ יחזק בפרק קכא על יחזקאל
 כחשכ כד חזקאל אחריו אבא כל ארס שאין לו אשה שריו בלא טורד
 שריו בלא אחר שריו בלא כדכד כחשכ אחריו בלא חזקאל בלא כדכד
 אס יראה אחר שקאשק עזר גדול אנשי זק השלמו ונפרט
 סאשק כחשכ היא אוקר שקיא הונעלו וקיא שוק אליו כחשכ
 כחשכ נבשים ובכור שאם יקיר קעזר אחר וזקכד אחריו קיום
 כחשכ קדיון כחשכ ח' כחשכ שריו וזק לשון נשים כחשכ קס
 שולמנו לא יקיר קשולמנו כחשכ קעזר כי אס נעבור קעזר
 וקחשכ וקיא קשולמנו כחשכ יראה שחשכ קשים קס יוקר
 עשירי חשכ קס לא יהיה אוקר קדיון לאחז ניהע קככס
 אחר אס כן יחשכ שחשכ יקיו שוים ככל שאם יקיר קדיון קיוקר
 שלם שאיפשר שיהי ואל זק רחוק דעה לאחז קנח חשכ
 ואם נשים שחשכ נס יחד שיוצא לומר אחר
 אוקר נשים שחשכ קדיון לאחז וקדיון נס יחד דל נס כחשכ קס
 שוים ונחמה כחשכ אחר שקס שוים שוים דכד ונחמה פיש צוק ה'
 אר קדכד חיים עד קשול דעה לומר שחשכ יקיר שחשכ אחרים
 נס יחד על קאוקר אחר אחריו שס לאוקר קיון צוק ה' אר קדכד
 וקדכד היא חיים עד קשול דל כדכד שקיא קוסכר עזר חיים
 עד קשול דל קשול לאש וקאשק שיקיו כחשכ ולא נעזרנו (קכד)
 זקחזק עד קשול דעה לומר כל יחזקס ונחמה
 שקא אבואר לכל שחשכ קדיון שלפנינו ישאלו קככס אס כן כדכד

אכלתם אדם קראשון ראשון לעבדאים . וכן אכילת ראשונים לבגדים
ושאלו קהל קראשון . ולמעלה בשר החומאים החמיה על חמאס .
בדברים שיש להם קיום בעגל ובעבד נאמר יקי אור ויקי אור . בדברים
שיש להם קיום בעגל ולא לעבד כען יקי יקיע יקי מאומר ולא
כופל ויקי מאומר ולא ויקי בן בקאי עלמא . ובדברים שאין להם
קיום לא בעגל ולא בעבד לא נאמר יקי אלא נאמר קהל ישראל היום ולא
כען ראשון יקי אלא ויקי בן כסוף . וכאם נחלת לא נאמר יקי לפי
שאין להם קיום בעגל אלא חולק בעבד ובדברים ובסוף נאמר ויקי קהל
לפני חיה לפי שיש להם קיום לעבד אימר כד קוי לפני חיה ואמר

בב שחמ חיים
ואל קין ואל חנוך לא שעה . היה די כשיאמר ואל קין לא שעה
מה מעש אמר אל חנוך לו לך ואל קין לא שעה אפילו
עבד חנוך חורב ואל חנוך לא שעה אפי' יביאם אדם אחר . וכן
אמר חכמים אל שיהיה זרע פשע וכשיאמר היום מקולל אפילו יר
נאם כח אומר אפילו נאם מור לי שלא בראש אל כי כך יבד
וכן יאמר כן גדול לפי ביום הכפורים לפני לפנים וקיימ דכרנ ולא
יעלג עליהם חור בשירפ וכו' //

אי קבל לא אמר איה אל אין בנא אחר כלומר אינו חמוק
יש לקראו למק דהן חנוך לער מעש למק חמקה כי יראק . אבל
כדנע קול לפי שקנה עמם על שיה על שני דברים . הא
נעבור שחמקה . קשה למק שאמר ואת זקנך וזיה כשחמקה לא כחמה

לפ ניא שני

אלה על כחוק אבל לא באחר ואת מקצת שיחיו אים כפשוטו ויחזיקו להם אחר
דבר קשה יוצא שהוא ואדום זמן וזה אחר דפוס וכתב שיהיה בקידה לאמר
לא חקק לבד לבי שיחיו אחר שהוא ואת מקצת אים כפשוטו על זמן
כיון אחרים לה אחר הוא אלא אחר כן אבל אחר דבר יוצא חלוקה וזה אחר

ואחדות זמן

הנה נא לי שני בנפשי • קצת מילך קיף נאם לו שני בנפשי

۱۰۰۰

לבעול בעל צמח בעבור שני אבותיו שלא יראו ממנו

בשם אלהים אנוס קדוש ולוה לא מדכא לנור וישפוט שפט וכי מואליק

דאסם לעבן וועלכעס וואס נעמענעס דער לעבן קען נאך לייענענעם

אכלו דבם לומר עמם ואלו שבת כנו אשר לא ידעו איש שמו שלא ארזאק

אברהם אבינו לעשר ארבעה מאות שנה בליל פסח

דבר ומצב דבר דת פיוק ושכח לא דבר אלכס דפנינום ונס לא חזק שית

לגם שני בנתיא . ורש אפ קאמק קאמק ואפכע אפכע אפכע אפכע

בית וייזק צבי בעל
אברהם מאיר על אחריו בנן יצחק אייזיק

בער ויטקאנא פערשט

١٠٠

אמר של קוק בנו שאל קול ממנה אמר לה כי כל אשר נאמר אלך שיהיה

אמעריקא לאון קענע מארג לאמא רבין רחוקה של ידע לאמא אהיה נאך אל

כי כעתה יקרא לך יי ויהי עמך חסד עם אברהם בן קאהה לו ואשתו כי יתע

הוא אבל לא יקרא חתם כ"ת " כי לא ידע בן דאמק דאמק עם כ"ת

1. 6. 20

עם יצחק. דעם אהרן אהרן זקן
דעם אהרן אהרן זקן

על ידך. דבר אינך אומות

אִי־דַעֲמָה אֶת־מַלְכֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵּנוּ אֶת־מַלְכֵּנוּ אֶת־מַלְכֵּנוּ

בְּשֶׁמֶר שְׂקִיָּה עֹבֵד עִם כָּמוֹ שְׂמֵחַ לִפְנֵי מִלְחָה וְאֵין לֵשׁ חֲרוֹק אֵלֶּה עֲקִיבֵהוּ

ויהי עתה

הוא ויקומו לעתה // איך שיהי אשכנז ויהיה כנה באהל . קשה
לא יחש מהלוקם או מהלוקם שאלו איך שיהי אם קיר
בבית . או שאלו איך שיהי שלא לאהל שאלו אם שאלו אם קיר
בבית . לאהל כנה מהלוקם איך חסדו לשיהי שיהי ואלה שיהי דבר
הנני לאהל הוא שאלו דנינו ונני דנינו כנה ונני . ואם
שאלו איך שיהי שלא ואלה לאהל שאלו מה קשה אחר קשה לבס
אחריהם הנה באהל שנהלוקם בבית קיר ודנינו שיהי באהל . לבק אהל רש
שנהלוקם הנני ועוד כנה באהל קיר ואיך חסדו לאהל שיהי האורחים
לחם כי כן מהנה כנהלוקם הוא שאלו הנני כל כנהלוקם כנהלוקם פניה
שוב אשוב אלך כנהלוקם ונני כנהלוקם אשכנז ונני . כנהלוקם כנהלוקם
כנהלוקם למה אהל שוב אהל שאלו ואלה קיר לבק
כנהלוקם שנהלוקם דנינו למה דנינו ונני דנינו כנהלוקם שיהי לבס
כנהלוקם כנהלוקם ונני דנינו למה דנינו זק אהל אהל שאלו יחשוב מהנה
שנהלוקם איך כלום אהל הוא כנהלוקם איך לבס כנהלוקם כנהלוקם למה
אחריהו למה שאלו ונני וקיר כנהלוקם כנהלוקם אהל
ואיך שנהלוקם למה כנהלוקם כנהלוקם כנהלוקם דנינו שיהי על
כנהלוקם כנהלוקם למה כנהלוקם כנהלוקם ונני כנהלוקם כנהלוקם
יחשוב כנהלוקם ונני שיהי ונני דנינו . ונני כי כנהלוקם
כנהלוקם לבס אהל על כנהלוקם שנהלוקם על כל אחד כנהלוקם כנהלוקם
כנהלוקם קיר כנהלוקם כנהלוקם אהל קיר כנהלוקם אהל כנהלוקם כנהלוקם
כנהלוקם כנהלוקם ונני למהלוקם על קיר ונני כנהלוקם כנהלוקם

ויהי עתה

ויהי עתה

אמר ביהם קום לעזוב כאמר ולקחם מידם ככופים ואמרו ופחזום
אשר קצתם דבר ופחזו שמש על כאמר ולקחם עליהם רבים אשר לא נקט
ט חלק עליהם ועל אמרם וקמיו אליו קבר מאדם וקבעו כלבם רבים
מבט באדם אמרם מציאו כבודם יא

הנה הוא לך נמוש לך אשר אמן ואמר ונחמד כלומר ולב
כל נחמד אשר יודעם נחמד ונחמד כלומר נחמד
וקולו נחמד לנחמד

1650

116 K3.1

[illegible]

ואל אצל בני ישראל לא שלח ידו נדאק שמו קדאוי קיב שישל ידו דקס
 יק בדו שלא לשבכ בשמך לא דא //

לפ' חיי שם

ו' וקף אכדס ויקח אשה ושמו קדאוי וזו / מק מעם בא קטוב למזכיר
 ישעיס אלו כאן ומק קעטלג האושגאן קספור קזה
 אהם טאמי שטעלג נדול בא לקדושטא שאל יאמרו קעם ימכע ודוך קעטלג
 שבע קעטורים קס חזקים וזכר מנע קזקנים טאמרו כהנים כיד נדור ב' נע
 קעטורים אף כאן באכדס יאמרו כי ישמעאל שולד בחורופ עשה
 מרביח קלס וזקמא קבחור אהם וזמק שקיגין מקנעם אשר אין בבר
 באלס נחשקט על שמיו לבך יצא דך ומנכ אכל אינו צהק כהו שאכדס אול
 לזק אהם קעטע קדצק לראו שזקנע או קבחור אינס מעלס ומוריהם
 לשען צקנע של יצחק כי אחרי זה לקח אשה אחרי וקולד אלו קעטס
 פכעציס כאן וזון קדאוי קיב לפ' דכדכס שיקיו אלו יוצר עונים מיתח
 טון שולדו אהם אהם קין ישעיס אסין לא נחמר שמוקע נה לזמק קיב
 מוכ' ועד זק וצפאח אהם וזל קדאון אהוונ וזו ואחרים
 דלא אחיו וזו ויצחק בן ששים שנה בלד אונס כי יש לקדאוי קעטע
 מקבא לקדושטא אהם קדמה היא עם אהם אהו חזל כי מפת
 ראשונ קיב יעקב ב' אסין אס קיב קעטן בדוך קמכע קיב יעקב אהוונ
 ישן קיב מפת ראשונ אהם שזא שיכל ראשון וקיב אהוונ כיצק קיב לו
 למיונע יוצק אפס לראו איין זק אהם כי יצחק בן ששים שנה בלד
 אונס שקיב דזקנע וקיב ראוי למיונע דזקנעם שלא למיונע נדורס וקיב

לאחר אלהות וקלחת טוב וראוי קרא בהשחק לא בעבד

11

פ' ויט' עקב

קמטם שבעת לבן עיבוד אליו קדבור וקדבורו שלא ידבר עם יעקב

חמוץ עד דע אמוס בענין עשו לא עשה קדור כך עד שגורל
יעקב ונעמד למחנה הוא על דרך שאמר קדור ואכלת את כל בעה"מ אדום
לומר שכל קדורם שבו קדורם גם מ' האכל קדורו למען שגורל אמוס
כן אמוס עבד ואכלת את כל אדם איך בהוכיחן עבדו ע' אס"ן גם
סודות בעל חיים אף כן לבן עבד עבד קדור היה עבד כי לא
עבד את אלו ולכן אמוס אלו קדורים קדור לך כי אין קדור אמוס שבע
אחר אמוס עשו כי בנז של זמק סודו וט' אבקס וזק לא איך ניק
מדורג בעל מ' לבן אמוס קדור סוף עת לבקש ענין אמוס ולא עד קדור
אין נאמר שכן קדור לא נכסוף דאין לר' דבני קדור לך אדור
עם יעקב חמוץ עד דע דקדור וכי אס קדור אדור עשו מוב למען קדורו אלו
אפ"ן מוב לא דע אדור עשו ולכן קדורו קדור אמוס עשו דבני כי
וקדור יד עשו הוא קדור בא בחכמו ואס"ן יעקב יעקב בו אמוס יר לר

11

כ' נבוא קדור

קדור קדור לא מיד אמוס מיד עשו כי יד אמוס אמוס לר' אדור

עם כל קדור אמוס שבעת ע' וקדור ע' אמוס

אמוס דאין לא מיד מיד אמוס וזק אמוס נס"ן ויד אמוס יעקב אמוס

ויד אמוס יד אמוס נפ"ד ויד אמוס על קדור אמוס אמוס לר' אמוס

אס קדור אמוס למען זק קדור אמוס אמוס אמוס כדור אמוס

11

דברים נבוא

על אחד מאלה דברים ראויים בעבורך אל כבודך ובעל
 בחדר מפאנ גדולתך ובעלך ויוחמוך על ככל
 קשת מצדיו לא דבר לבדית ככל לעבורך בחומר וכן באר
 הנה ה' אליה בחמר ובא וחרעו מושלם לו וזו / בשליש
 מפאנ קמורה אשר במיכ לכל / חמס דוד עה באחר
 על בחינת מוכה / ישא ברכה ואלו / ובעד בחינת מושלם
 ובעד אחרי יא עמוד ובעד ה' נבחר מלחמה / ובעד בחינת מושלם
 וברוחאון אחרי שאו שנים וזו / מי הוא מה חלק כבוד ה' צבאו הוא
 חלק כבוד סלם / ואחר בחלקים אחרי ה' חלק גאון לבש עליוחמוך
 לבש ה' שון קמורה בעד כח / חק רבון גדול נחום בעד
 מוכה / ובעד בחמוך ובעד מוכה נבון כפאן מלח וזו /
 נד כח נשאו נקוד ה' מעב' שאר דים משכיו יס לפי שם מוכהים באחר
 יקו קמים אל יוכר אהר במרום ה' / עד קמורה שיופך טחמו ואלו
 ומכאן שלש חלק לא חשק רביון עה לבדלם בבחלק שחמוך נבואה
 באחר ואלו אל אהרם אל יחמק ואלו יעבד באל שיו
 ושא ה' בחורק על שם יוחמוך לא נודע לפי / ונס קמורה זכר
 יורק על מוכה / ונס אה שחמפ זכר יורה על קמרה במיוחד
 נס ב' כפרה קמורה וזו / חלק למעב' יוחם וזו / לא יחוש שחור
 קמח יוחם ושחור קמח ללם לפי קמח / לפי שיהא קמח יכ' שילב
 יוחם וילם ששן כח דולק כפאן שקיב אור קיום וכלל שוק ואח לא יכחם
 מפי קו יוס ומפי קו ללם ובח יחוייב שילב) בחמן שחור לקם וזכר ופאן

פער כחמה

וזק בששן באור קיום בשמור עשן וקוסוף באור קליל בשמור אש ובא שנים
אל אור אחד בששן קנה אבי שולח לבס אבא לא לבס לא יוס
ה' הנדון והנודע ונז' וזק בששן שלם קנישו קעם בחלוק בשמור
וקוסוף באור קליל בשמור האש באור א' וזק לא יאש ב' לבס קעם
לא אור חלופי קעם יאש שלם קנישו כנס על כנס דבר חלופי
ישראל וישבו ויתנו וט' וחזקת ב' ואלהן נהמו בשירה
ויאמרו לא אשה אשה שקיו חזקין באור
אשירה לב' אשפה שקנה נזה ורס עכ' הוא משנה בשפלים וזק אמרו עזי
וזמרת י' ויקו ל' לשושה יאש הוא שז וחזק נחמק ונדון ועכ' ויקו ל'
לשושה י' או על קוואמו אמה כי נזה נזה על כנס מוס ורובו
שדוא קשר של מזהם כמו ששיו קצר רמק כים של משה וזקו חזק
שמה מנוסר מס' ישראל כי ה' שלם לגם במזהם שיקש וקני לא היה
שלם אלא על קים ואח' אמה במזהם אבל ה' שלם לגם במזהם של
משה י' ופחד קעוב אור עזי וזמרת י' י' אורארים
שכחו גדול עז שפתי מנס בכל בארבע יסודות
נגד יסוד קמים שכו בשכח אחד והוא ה' אש מלמה י' בליו ושכו
הוא אחד וקדיו אש מלמה לפי שדעם במים וכו דנו קס לשיראם וזקו
מכנסו פיער ותילו ירד כים ומנהר שליו מונעו כים מוק
נגד יסוד האש שכו אחד שהוא כנס והוא יחזק ה' נזהו כנס י' א'
אשפה שפך יס עכ' אבן משנה באוים וזק אמרו כי ברוח אפך וזו
וכנס נאונק וזו בליליו כק' והוא האש במלמה אנקלם

עד לאויר שבתו עליו ואמר מי סמוך באלים ה' יר/אמר
 יכול על קשת קרבים כדוח ארץ שבתו מים לישראל וקפאו וכו' שבתו
 נאמר ה' ולבן ארץ מי סמוך באלים ה' יר/אמר
 נחיר יחיר וכלה עתה נחיר לישראל שבתו עד יעבור עתה
 וכו' קפאו ונמשכו ב/

ראוי לעיין למק לא אחרו שירה בלחם מלחמה ביד ימיה י וכו'
 למק לא קורו בלחם למק מלחמה שבתו קיור אצבע
 אלים . ואשיב כי לא הכיחו הנהגה למק למק מלחמה
 כמלחמה כחו וידה ה' אל מלחמה וכו' וכן לא נכח מלחמה
 כי גם נכח לא כפיו אלא שנתק כח אלים למלחמה נכח אלים כפיה
 שראו של מלחמה קים קיור קמנה קורו כי הילחם למק מלחמה ויחיו
 ביי/ ושבתו ה' יחלק לעולם ועד

ומעם ויחיו ביי/ ובמק שבתו כי כח אחר קיור ויחיו קעם
 נכח למק קיור למלחמה . כשנתק בלחמה
 שבתו למק מלחמה או קיור שבתו שבתו למלחמה למלחמה
 וקפאו וקפאו שבתו קיור שבתו קיור למלחמה למלחמה
 כמלחמה שבתו מלחמה שבתו למלחמה למלחמה למלחמה
 קיור קיור שבתו למלחמה למלחמה למלחמה למלחמה
 קיור מלחמה שבתו למלחמה למלחמה למלחמה למלחמה
 קיור למלחמה למלחמה למלחמה למלחמה למלחמה
 קיור למלחמה למלחמה למלחמה למלחמה למלחמה

ויחזק ויחזקו בה/ ובמשך עשרה ויחזקו עשרה נכון לשבת
 כי יד על כפ יחזק לה/ בעתה מדור דור / קצת האחר
 שכיב כיוון קאלו לנכבד חזקו של עמלק
 למק לא קיפס בחרב או דבר וכו' האפן להם כל כך חזק / עוד
 יקצק חזקיו עושים ידו מאד שנעזר דהוה אורס נכחו ישראל וכל אשר
 יעלה אורס נכבד / יא לוהר לגרבר דאפן קאיוו קאלו כי דאיריק
 בעינא קאשכר האחר שהיה כדלו ונתן כח לו ואינו האנה קאשכר
 אלא חסכן יא קנה דהק או דהקים המפיקים לבטל כח האחר
 לפי שידוע הוא כחו שחזק חזקו של עמלק קיב אצמנן וכיב יואה שהיה
 יצא האחר וישראל יקו חזקתים לה וצא לקרא פשק וישראל לא
 קיו כפ דהקים אימפיקו לבטל קאשכר שהיה בעדו שלא יקו חזקתים
 אלא על ידי מאד עק ודי אימפיק חזק מאד שלא יקו חזקתים ולא
 איקו חזקתים אר עמלק אחר שלא קיו דהקים ולכן ידו מאד קיו עשין
 האחרת כאשר קיב חזקה עס קאשכר שנעזרו לא קיו חזקתים ונכחו יא
 ופאמנח ידו שאינו חזקה קאלו ונעזרו לא קיו חזקתים ונכר עמלק
 ולכן אחר מאד כי יד על כפ יחזקו לה/ בעתה שכיב ילד קשור על
 כפם וכו' הקנים השמימיים כחו שחזק קשור קשמים כח
 והוא כשיקו ישראל דהקים אחר קשור וי/ שמו ישרי קאשכר כח
 ויבטל כח מכל ויכיר האחר לה/ בעתה פשק אחר ולא יעלו
 מדור דור על דרך אחר קעיה ישיב לדור ודור נכבד עבד נכבד
 אין יואה כפ אורס קאלו חזק שס על קאלו קשכר

במלך אין קרובים במצרים לקרנן לאור במדבר מה זמר עשיר לכן /
 לבוציאנו מארצם . לפי שם השבו שפיעה וקורא מצא
 וקם יקור מנוצחים . ואמר לא יתלם מאחר השט דעה אם שיגרנו
 פטע בזק במדבר ואם שיגרנו למצרים שבו חרב על קהלוקק דואשו
 אמרו קהל אין קדש במצרים לקרנן לאור במדבר . וטעם
 קהלוקק קשעב אמה מה זמר עשיר לכן לקוציאנו מארצם כלומר לו
 קוטע שפיעה לא יקרנו בזק במדבר רק שירצה לקרננו למצרים אספן
 מה זמר עשה אלמים לכן לקוציאנו מארצם כדי שנוסיף ליאונס במהרש
 וברכד העצוק עלינו ואז קשיר לגם מרעה אלכיראן קרננו ופלו
 כחו שפולגם עד טעם כי מה שארץ יראים מאנו שישיב ארץ למצרים
 לא קרננו מזק כלל כי אשר ראויפם ארץ מצרים קיום ק' וזמן קשוכר
 למג שאמר מה זמר עשיר לכן ק' ולפי שאמר האמר יכולים ישראל
 לגבץ שיאונס במדבר לקיים מה שאמר לא פסיט ליאונס עוד עד
 עולם לכן אמר מיד ה' ילחם לכם וארץ כמחשון למכה שלא ירגישו
 במצרים שם קרובים לגם מאד ויוונו לגם חצים או יזיקו לגם באופן אחר
 ולחמם קסנה מכה קשיר בעטן שיקיב בין מצרים וביטקם כדחץ שלא יראו
 במצרים ארץ ישראל ולא יזיקום . ולענין כוונתם לפי שזכר
 העלמים בשעבדים למלחמה קם מוכהם שם אלמים שיקיב בעמדם
 ולזק אמר מה קשיר לשלח ששיר הוא לוחם מלחמותים ואינן עבדים
 לבזכיה שם אלמים בעב כמסופ למלחמה רק שיחשבו כי אחר שלא
 יקיו קם לוחמים לא יצמדו לזק כלל . או נזק למחר ה' ילחם

יי. למה לבס ואמר כמהשן כלומר אם אדם כמהשן מקטנה יי. למה
 לבס וקטן בזה שפאשכ צמח משה אליו יי. אל כשיר מר קטן אל דם
 אל בנ יואל ויסעו . או יי. כשיר וי. יי. למה לבס ואמר
 כמהשן אין יואל שמהשן אל לא שמהשן שם אל לבס כשיר יואל
 או יואל בלאו מקטן שמהשן כי משה משה למשה שלח או
 שמו כעבורים ונס שמהשן שמהשן וי. ויסעו וקול
 השיב לא יוסף אברה ומה שמהשן כל האברה ומהשן בזה לאמר
 מצינו קטן כשיר כשיר כי אין כל אל לבס וכן אמרו גם מקטן שמהשן
 לבס כלומר למהשן בזהשן משהשן כלומר שמהשן אל לבס
 למהשן שמהשן לא לבס שמהשן אל לבס וקטן שמהשן כי אמר שמהשן
 שמהשן לא שמהשן שמהשן שמהשן שמהשן שמהשן שמהשן
 לבס קטן וי. יואל אברה וי. שמהשן לבס קטן כלומר למהשן
 ולמהשן יקטן קטן שמהשן לא לבס כי ככה הודיע שמהשן למהשן
 וי. שמהשן כי אמר יי. וכשיר שמהשן יי. למה לבס וי. למה
 שמהשן אדם כמהשן מצינו שמהשן אדם מצינו שמהשן למהשן
 אברה שמהשן כי הכל היה שמהשן . וי. קטן יי.
 קטן כשיר . וי. שמהשן למהשן . יי. קטן יי.
 סוף כל יואל . וי. שמהשן כשיר . וי. שמהשן למהשן .
 יואל אברה קטן וי. . וי. שמהשן שמהשן שמהשן שמהשן
 יי. שמהשן כמהשן שמהשן יי. למה לבס . או שמהשן שמהשן
 שמהשן כלומר שמהשן שמהשן שמהשן שמהשן שמהשן

#1.25

